

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம்

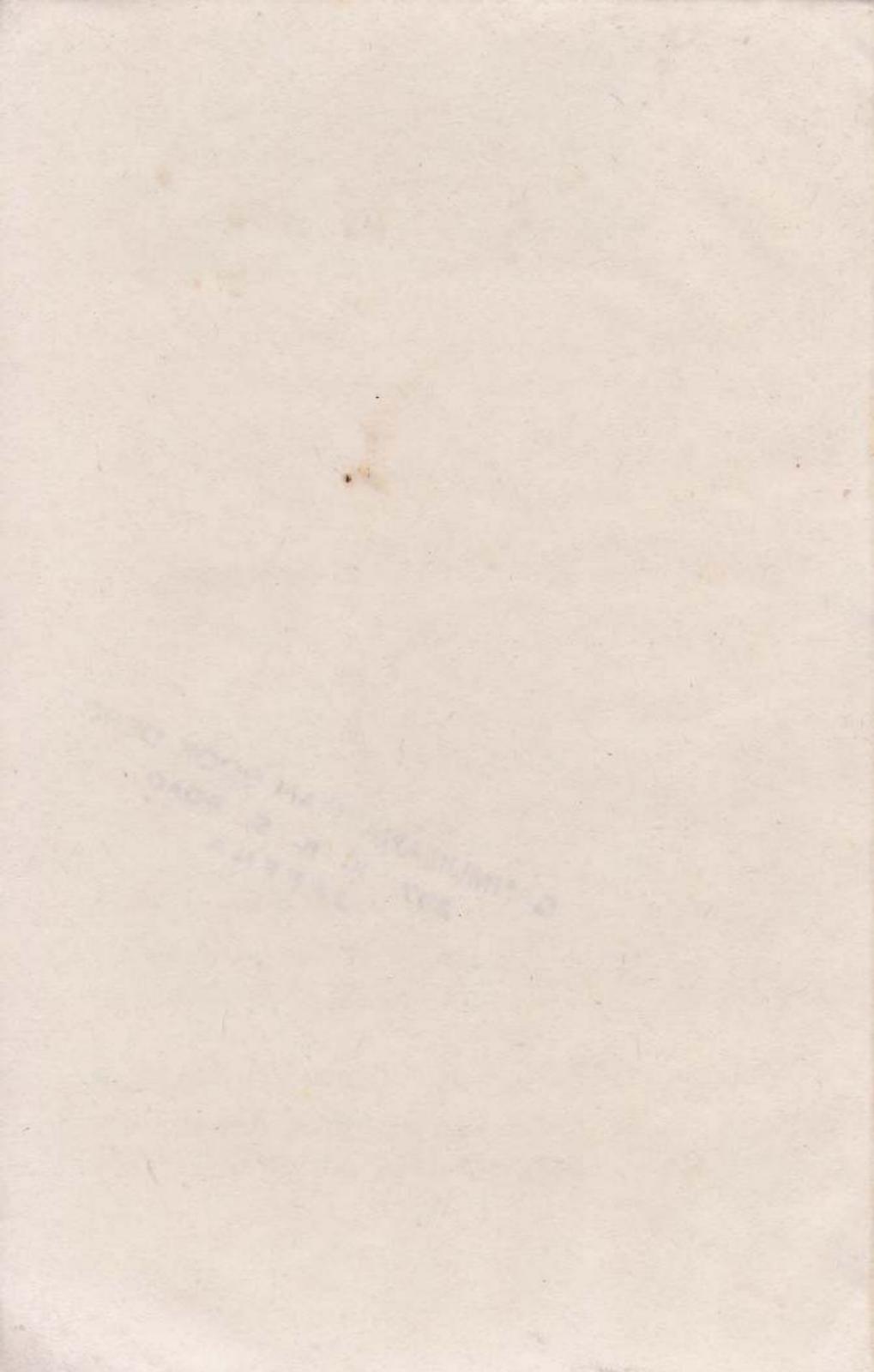
ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் உரை
பண்டிதர் மு. கந்தையா பி. ஏ. உரை விளக்கம்

யச்சுப்பாணம்

கட்டுறவுத் தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

SANMUGANATHAN BOOK DEPOT.
257. K. K. S. ROAD
JAFFNA

வ
திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம் என்னும்
திருத்தொண்டர் புராணத்திலுள்ள

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நயன்
புராணம்

ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் உரை
பண்டிதர் மு. கந்தையா பி. ஏ. அவர்கள்
எழுதிய உரைவிளக்கக் குறிப்புஞ் சேர்ந்தது.

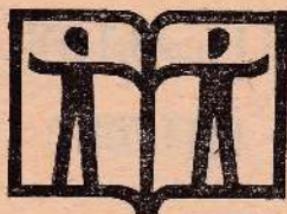
யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்
411/1, காங்கேசன்துறைவீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முதற் பதிப்பு: 1970
இரண்டாம் பதிப்பு: 1972

பதிப்புரிமை

விலை ரூபா; 5-00

சர்வதேச புத்தக ஆண்டு 1972
நினைவு வெளியீடு

Published in commemoration of
International Book Year 1972

**THIRU - KURIPPU - THONDA - NAYANAR
PURANAM**

with notes and commentary by
Sri Arumuga Thambiran Swamigal
Pandit M. Kandian, B. A. (Lond.)

Published by:

THE JAFFNA CO-OPERATIVE TAMIL BOOKS
PUBLICATION AND SALES SOCIETY LTD.
(Regd. No. J - 1538 of 10-11-67)
411/1, K. K. S. ROAD, — JAFFNA.

வ
பதிப்புரை

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செல் யுமாறே” - திருமூலர்

திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணத்தை ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் உரையோடு வெளியிடுதற்காய தொடக்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது, ஆசிரிய நண்பர் சிலர் “திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் இலங்கை கல்விப் பொதுத் தராதர (உயர் தர) ப் பரீட்சைக்குப் பாடமாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்களிடம் கையெழுத்துப்பிரதி ஆயத்தமாக இருக்கின்றதன்றே. எனவே, அதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினால் தங்கள் பெரிய புராண பக்தர்களோடு கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் யெருதும் பயன்படும், என்றார்கள். அவர்கள் விரும்பியபடி இந்நால் வெளிவருகின்றது.

பல்லாண்டுகள் தமிழ் பயிற்றியும் பெரியபுராணத்துக்குப் பயன் சொல்லியும் அனுபவப்பட்ட சௌவப்பெரியார், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியராகிய ஏழாலைப் பண்டிதர் திரு. மு. கந்தையா பி. ஏ. அவர்கள் புராணத்துக்கு வேண்டிய இன்றியமையாக் குறிப்புக்கள் பலவற்றை எழுதியும், அச்சுத்தான்களைப் பார்வைசெய்தும் தந்தார்கள். அவர்களுத்தவியின்றேல் இந்நால் இத்துணைச் சிறப்போடு வெளிவந்திருக்கழுதியாது. அவர்கள் செய்த பலவாய சேவைகள்க்கு நாம் நன்றிகூறியமையாது.

யாழ். மத்திய கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. ச. இராசநாயகம் பி. ஏ. அவர்கள் செய்த உதவிகளும் மிகப் பலவாகும். அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாம்.

திருத்தொண்டர்புராண வெளியீட்டுக்கு முன்னேடியாக வெளிவரும் இந்நாலை அன்பர்களும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஆதரிப்பார்களாக.

சி. சிவகுருநாதன்

தலைவர்

யா. கூ. த. நூ. ப. வி. கழகம்

பொருளாடக்கம்

1.	திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம்	1
2.	— ஷி - வசனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்	180
3.	ஷி : குசனம் - ஷி	182

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம்

தொகை

“திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கு மடியேன்”
—திருத்தொண்டத் தொகை.

குறிப்பு:- திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்ற நாயனுரைக் குறித்துச் சுந்தரரூர்த்திச்வாமிகள் அருளிய வாக்கியம் இதுவாகும். நாயனர் பெயரைச் சுட்டும் அளவில் இருத்தவின் இது தொகை என்னும் நூல்யாப்பாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

வகை

“மண்டும் புனற்சடை யான்றும் தூசேற்றி வாட்டும் வகை விண்டு மழைமுகில் வீடா தொழிலின் யான் வீவனென்னும் மின்டும் படர்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத் தொண்டன் குலங்கக்கி யேகா வியர்தங்க பொல்குலமே”

—திருத் தொண்டர் திருவந்தாதி (21)

(இ - ஸ.) மண்டும் புனல்சடையான்தமர் தூசு எற்றி வாட்டும் வகை விண்டு - கங்கை நீர் நிறைந்த சடையை உடைய சிவபிரான் அடியாரது கந்தையைக் கல்வில் அழுக்கு அறுத்து உலர்த்திக் கொடுக்கும் முறையை யாகக் கூறி வாங்கி; முகில் மழை வீடாது ஒழியின் யான் வீவன் என்னு - அப்பொழுது மேகங்கள் பொழியும் மழையை வீடாது ஒழிந்தால் யான் உயிர் விடுவேன் என்று; மின்டும் படர்பாறை முட்டும் - நெருங்கி இருக்கும் பெரிய துறைக்கல்லில் தன் தலையை மோதும்; எழிலார் திருக்

2 திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம்

குஷிப்புத் தொண்டன் குலம் — அழிய திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனரது குலம் யாது எனில், கச்சி ஏகாவியர் தங்கள் தொல் குலம் — காஞ்சி நகரத்தின்கண் உள்ள வன்னூர்களது பழைய குலமாம். — எ - று. ஏ - அசை

குஷிப்பு: மேல் சுந்தர மூர்த்தி சவாமிகள் வாக்கில் பெயர் மாத்திரையாற் சுட்டப்பட்ட நாயனரின் ஊர், குலம், தொண்டு, தொண்டின் நிலை என்பன புலப்பட நம்பியாண்டார் நம்பியால் வகுத்துக்கூறப்பட்டிருத் தனின் இது வகை என்ற நூல்யாப்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இனி, இங்கு வகுத்துக் கூறப்பட்ட இவ்வமசங்களே சேக்கிழாரால் விரித்துக் கூறப்பட்டுத் திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனர் புராணம் என அமைதவினால் அது விரி என்ற நூல்யாப்பாகக் கொள்ளப்படுவதாம்.

விரி

ஏயு யாறுபல் லுயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தூய நடனி யாவின தலைவரைத் தழுவ
வாயு நான்மறை போற்றநின் றஞ்சதவம் புரியத்
தூய மாதவஞ் செய்தது தொண்டைநன் னடு. (1)

(இ - ள்): ஏயுமாறு பல் உயிர்களுக்கு எல்லையில் கருணைத் தாயனான் — பக்குவத்திற்கு இசையப் பல ஆன்ம கோடிகளுக்கு அளவில்லாத கிருபையை விளைக்கும் தாயை ஒத்த உமாதேவியார்; தனியாயின தலைவரைத் தழுவ — ஓப்பில்லாத தங்கணவரைத் தழுவும் பொருட்டு; ஆயும் நான்மறை போற்றநின்று - அறிஞர்களால் ஆராயும் நுண் கைப் பொருளையுடைய நான்கு வேதங்களும் துதிக்கும்படி நின்று; அருந்தவும் புரிய — அரிய தவத்தைச் செய்ய; தூய மாதவஞ் செய்தது — தூய்மையாகிய பெரிய தவத் தைச் செய்தது; தொண்டை நன்னடு — தொண்டை நாடானது. எ - று

குறியீடு: மேல் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதிச் செய்யு வில் நாயனுரின் ஊர் கச்சி என வந்துள்ளது. கச்சி, காஞ்சி எனவும் காஞ்சிபுரம் எனவும் வழங்கும். இக் காஞ்சிபுரம் மட்டுமன்றி இதனைத் தலைமை நிலையமாகக் கொண்டுள்ள தொண்டை நாடும் பாடல் சான்ற பழக் புகழ்வாய்ந்ததாகும். அதுபற்றி, இப்புராணத்தில் முதல் ஐந்து செய்யுள்களால் தொண்டைநாட்டின் பழக் புகழ்ப்பெருமை பேசப்படுகின்றது. உமாதேவியார் சிவபெருமானைத் தாம் பூசிக்கும் பொருட்டு அவர் ஏழுந்தருளவேண்டித் தவஞ்செய்த பெருமையே நாட்டின் பெருமைகளுட் சிறந்ததாகவின், அது முதலில் இச்செய்யுளால் உணர்த்தப்பட வேண்டியதாயிற்று. பூசனை புரிவதற்கே தேவியார் தவஞ்செய்தாரெனினும், அப்பூசை நிகழ்ச்சியில் இடையில் இடம்பெற்ற தழுவல் நிகழ்ச்சியே பூசையில் நிலவிய அன்பின் தரத்தை அளவிட்டுக் காட்டக்கூடியதாய் இருத்தலினால் அச் சிறப்புநோக்கி ‘தலைவரைத்தழுவ,தவம்புரிய’ என்றார் ஆசிரியர். இத்தழுவல் நிகழ்ச்சி விபரம் மேல் 62 முதல் 65 வரையுள்ள செய்யுட்களாலும் தவம் புரிந்த நிகழ்ச்சி 56 ஆம் 57 ஆம் செய்யுட்களாலும் அறியப்படும். தழுவ, புரிய என்னுமிரண்டும் ‘செய்’ வாய்பாட்டு விணையேச்சங்கள். அவை எதிர்கால முனர்த்திநின்றன. தழுவ என்பது புரிய என்ற ஏச்ச விணையுடனும், புரிய என்பது செய்தது என்ற முற்று விணையுடனும் முடிந்தன.

ஆராயும் — ஆராயப்படும்.

நன்மை நிடிய நடுநிலை யொழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேனிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை யோகேயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
கிழுந்மை மேன்மையி னிகழ்பெருந் தொண்டைநன் ஞடி (2)

(இ - ள): நன்மை நீடிய நடுநிலை ஒழுக்கத்து நயந்த - நன்மை பொருந்திய நடுவு நிலைமையோடு கூடிய ஒழுக்கத்தால் நயப்படைந்த; தன்மைமேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப - குணத்தினையடைய மேன்மையமைந்த பெரிய குடிகள் விருத்தியடையும் பொருட்டு; வன்மை ஒங்கு எயில் வளம்பதி பயின்றது - வலிமை மிக்க மதிலாற் சூழப்பட்ட வளம் தங்கிய நகரங்களையடையது; வரம்பின் தொன்மை மேன்மையினிகழ் பெருந்தொண்டை நன்னடு - நன்னெற்றியின் பழைமையான மேன்மையுடைத்தாயிருக் கின்ற பெருமையினையடைய நல்ல தொண்டை நாடானது. — ஏ-று.

குறிப்பு: குடிகளின் நடுநிலை யொழுக்கச் சிறப்பாகிய நாடு சூச் சிறப்பினைப் பேசுகின்றது இச்செய்யுள். வரம்பு-நன் னெறி. எல்லை என்னும் பொருளதாகிய வரம்பு என்னுஞ் சொல் செய்யுளின் உயிர்ப்பொருளாகிய நடுநிலையொழுக்கம் என்பதற்கு இசைய ஒழுக்கத்தின் எல்லையை உணர்த் துவதாகக் கொண்டு நன்னெறி எனப் பொருள் கொள் ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஒழுக்கத்தின் மேல் எல்லை (வரம்பு) எதுவோ அதுவே நன்னெறி என்பது அறிஞர் கொள்கை. ஒழுக்கத்தால் நயப்படைந்த என்றது, அந் நாட்டுக் குடிகள் தம் நடுநிலையொழுக்கம் தமக்கு இதமாயிருத் தல் கண்டு அதனையே மேலும் விரும்புந் தன்மையை அடைந்துள்ளார்கள் என்பதாம். நயப்பு-விரும்புந் தன்மை : மெச்சுந் தன்மை. பழைமையான மேன்மை-குறிக்கப்பட்ட ஒரு காலத்திற் குறைவுபட்டதென்ற பேச்சுக்கிடமின்றிப் பழங்காலந்தொட்டே நிறைவாயிருந்து வரும் மேன்மை.

நற்றி றம்புரி பழையனார்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந் துற்ற போதுதம் முழிரையும் வளிக்குங் கொருகாற் சொற்ற மெய்ம்மையுந் துரக்கியச் சொல்லையே காக்கப் பெற்ற மேன்மையி னிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு. (3)

(இ-ள்): நற்றிறம் புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர்-நற்செய்கைகளைச் செய்கின்ற பழையனூரில் வாழும் சிவபிரான் பணிகளைச் செய்யும் சிறிய தொண்டர்களாகிய வேளாளர்கள்; நவை வந்துற்ற போது-தமக்கு ஒர் குற்றம் நேரிட்ட பொழுது, தம் உயிரையும் வணிகனுக்கு ஒருகால் சொற்ற மெய்ம்மையும் தூக்கி-தம்முயிரையும் ஒர் செட்டிக்குத் தாங்கள் ஒருதரம் கூறிய மெய்ம்மையையும் சீர் தூக்கிப் பார்த்து; அச்சொல்லையே காக்கப்பெற்ற மேன்மையினிகழ்ந்தது - அவனுக்குக் கூறிய மெய்ம்மொழியையே காக்கும்படி உயிரைக் கொடுக்கப்பெற்றமையினால் சிறப்ப ணடந்தது; பெருந் தொண்டை நாடு-பெரிய தொண்டை நாடு. — எ-று.

வணிகனுக்காகவே வேளாளர் உயிர் விடுத்தலா வது:- தன் கணவன் நாள்தோறும் பிற மங்கையரி டஞ் சென்று நட்புற்றிருப்பதை அறிந்த அவன் மனைவி பலகால் தடுத்துத் தன்வசமாகும்படி வேண்டிய உபாயங்கள் சொல்லியும் அவன் கேளாமல், தன் கருத்துக்கு இடையூரிக்கின்றுள்ளன்பதை நினைந்து அவளை வஞ்சமாய் அடுத்த ஊரில் நடக்கும் ஒர் சிறப்பை அவட்குக் காட்ட விருப்பமுள்ளவன் போல் அழைத்துக் கொண்டு போய் நடுக்காட்டிற் கொண்று விட்டான். மறு பிறப்பில் அவன் ஒரு பசாசாய், செட்டியாய்ப் பிறந்த அக் கணவனைக் கொல்லக் கருதியிருந்தாள். அச் செட்டியின் சாதகம் பார்க்க வந்த ஒரு சோதிடன் வடதிசை நோக்கி நீ சென்றால் ஒரு பேயால் இறப்பை. அது நிச்சயம். ஆயினும், நான் அப்பேய் உன்னைத் தொடராமல் ஒர் மந்திரவாளை உனக்குக் கொடுக்கின்றேன். இவ்வாள் உன்னிடத்திருக்கும் வரைக்கும் அந்தப் பேய் உன்னை அனுகாதென்று அதைக் கொடுத்தான். அவன் வர்த்தகஞ் செய்யப் போகும் பொழுது நீலியென்னும் அப்பேய் முற்பிறப்பில் அவன் செய்த பழிக்குப் பழிவாங்கும் நிமித்தம் அவன் மனைவிபோல்

வடிவங் கொண்டு பின்தொடர்ந்துவர அவ்வணிகன் சில குறிகளால் இது பேயென்றறிந்து தன் கையிலிருக்கும் மந்திர வாளின் வலியினுற் பயப்படாமல் அந்த ஆரி மூளை வேளாளரிடத்துச் சேர்ந்தான். அப்பேய் அவர்களிடத்துச் சென்று என் கணவராகிய இவர் வெகுநாளாக என்னுடன் பேச்சின்றி விரோதப்பட்டிருக்கின்றார். என் கீழ்ப்படிந்த நடக்கையை என்னளவும் இரக்க மின்றி வெறுக்கின்றார். நீதிமானங்களாகிய நீங்கள் அவருக்கு என்னிடத்திலுள்ள கோபத்தை நீக்கி இவ்வெதிரி மூளை மண்டபத்தில் அவரையும் என்னையும் போக விடுவீர்களாயின் சில வார்த்தை அவரோடு பேசுகின் நேரென்று பாசாங்காய்ச் சொன்னவுடன் செட்டி, இவ்வென் மனைவியல்லன்; ஓர் வளிய பேய்; கொல்ல வந்திருக்கின்றதென்றான். அதற்கு நீலி, ஐயா இவரென் கணவரேயாம். என் இடுப்பிலிருக்கும் இக் குழந்தையை அவரிடத்தில் விட்டால் அது உங்களுக்கு நிச்சயங்காட்டி விடுமென்று மாயக் குழந்தையை நிலத்தில் விட்டாள். அது செட்டியின் மேல் விழுந்து விளையாடிற்று. அப்போது வேளாளர்கள் செட்டியாரே, நீர் பொய் சொல் லுகின்றீர்; உம்முடைய மனையாள் துங்பமடையாமல் இம்மண்டபத்திற் புகுந்து அவட்குச் சமாதானஞ் சொல்லி வாருமென்றார்கள். அப்பொழுது அவன் கையில் வாளைப்பிடத்துக் கொண்டு சென்றான். அது கண்ட நீலி இக்கத்தியை நீங்கள் வாங்கி வைத்துக் கொள்ளாவிட்டால் என்னைக் கொன்றுவிடுவாரென்று கூற, அவர்கள் அம்மொழியை நிச்சயமாக எண்ணி அவ்வாளை வாங்கிக் கொள்ளவும் வணிகன் பயந்து, இந்த ஆயுதமிருந்தபடி யால் நாளிதுவரையில் பிழைத்திருந்தேன். இல்லாவிட்டால் பேயாலிறந்து விடுவேனென, வேளாளர்கள் நீர் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் எழுபதின்மரும் உயிர்விடுகின்றோமென்று தேற்றி உள்ளே அனுப்பினார்கள். அங்குப் புகுந்த அக்கணமே அந்தப்பேய் வணிகனைக் கொண்டு விட்டுப் பின் அவன் தாய்போல் வடிவங்கொண்டு வேளா

ஏரைநோக்கி உங்களிடத்துவந்த என்மகளை என்செய்தீர்களென்று கேட்க, அவர்கள் செட்டி வருவானென்று வெகு நேரம்பார்த்தும் அவன் வராமையால் அம்மண்டபத்தின் கதனைத் திறந்து, அவனுடலங் கிழிப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு எழுபதுபேருந் தாங்கள் சொல்லிய சொற்றவருமல் தீயில் குதித்து உயிரைக் கொடுத்தார்கள் - என்னுஞ் சரித்திரமாம்.

குறிப்பு:- மேற் செய்யுளினாற் பேசப்பட்ட நடுநிலையொழுக் கத்தின் மேன்மை வரலாற்றுப் பெருமையும் படைத் துள்ள சிறுப்பினைக் காட்டுகின்றது இச் செய்யுள். பழையனார் வேளாளர் வணிகனுக்காக உயிர்விட்ட இச் செய்தி ஆதாரபூர்வமானதுமாகும். நீலி காரண மாகப் பழைனாரில் அவ்வேளாளர் தீக்குளித்தகுழி இன்று நீலிகுளம் என வழங்குக் கூடும் ஒரு குளமாக உள்ளது. வேளாளர் எழுபதின்மர் உருவமும் நீலியின் உருவமும் அக்குளக்கரையில் ஒரு கோயிலில் உள்ளன. இவையன்றியும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் திரு வாலங்காட்டுத் திருப்பதிகத்தில் இச் செய்தியானது, ‘முன் நட்பாய் வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வா ஞே ஸ் கொள்ளும் வகைகேட்டஞ்சம் பழையனார்’ எனக்குறிப் பிடப்பட்டமையுங் காண்க. சிறுத்தொண்டர் - சிறிய தொண்டர்கள் என்றது, தம் நடுநிலையொழுக்கமாகிய சத்தியமே பெரிதாகக் கொண்டு அதன் விருத்திக்கு வேண்டுமெனவு தம்மைச் சிறுமைப்படுத்தி வாழ்ந்த வேளாளர் என்பதாம். ‘தம்முயிரையும் வணிகனுக்குச் சொற்ற மெய்மையுந்தாக்கி’ என்ற தொடர் இப் பொருள் புலப்படநிற்கும் நயம் காண்க. அங்ஙனம் சத்தியத்துக்குத் தம்மைச் சிறுமைப்படுத்தி அவர்கள் ஒழுகிவர இறைவன் அச்சத்தியமே இடமாகக் கொண்டு நின்று அவர்களைத் தொண்டாண்டு கொள்ளுதல் இயல் பேயாம். அதனாலென்றே, செய்யுளில் நற்றிறம்புரி

சிறுத்தொண்டர் எனப்பட்டதும் உரைகாரர் நற்றிறம் சிவன்பணி எனப் பொருள் உரைத்ததும் என்க. இங்ஙனம் சிறுமையும் தொண்டும் சேர்ந்த அவர்கள் சிறுத்தொண்டர் ஆதல் ஒருதலை. இதுவே நூலாசிரியர் கருத்தென்பது சிறுத்தொண்டநாயனர் புராணம் 15 ஆம் செய்யுளால் அறியப்படும். ‘அவர் முன்பு மிகச் சிறியராயடைந்தார் - ஆதலினால் சிறுத்தொண்டர்’.

‘அச்சொல்லையே காக்கப்பெற்ற’ என்பதில் ‘ஏ’ பிரிநிலைப் பொருளில் வந்தது. உயிரையன்று அவர்கள் சொல்லையே காத்தார்கள் என்பது கருத்து. “நானுல் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பெருட்டால் - நான் துற வார் நானுள்பவர்” என்ற திருக்குறட் பொருள் நயம் இங்கும் உணரத் தக்கதாகும்.

ஆணை யாமென நீறுகண் டடிச்சேர என்னுஞ்
சேனு ஸாவசீர்ச் சேரனூர் திருமலை நாட்டு
வாணி ஸாவுபூண் வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு (4)

(இ - ள): ஆணையாம் என நீறுகண்டு - சிவபிரான் திருவருள் வடிவம் என்று உவர்மண் வெளுப்பை நீறுக்க கண்டு வணங்கி: அடிச்சேரன் என்னும் - அடியேன் சேரன் என்று கூறும்; சேண் உலாவு சீர்ச் சேரனூர் - நெடுந்தூரம் பரம்பிய கீர்த்தி மிக்க சேரஞ்சூடைய; திருமலை நாட்டு - மலைநாட்டின்கண்; வாள் நிலாவு பூண் வயவர்கள் - ஓளி வீசுகின்ற ஆபரணங்களை அணிந்த வீரர்கள்; மைத்துனக் கேண்மை பேண - மைத்துனர் என்னும் உரிமையைப் பேணும்படியாக; நீடியமுறையது - நீடித்த முறைமையை யுடையது: பெருந் தொண்டைநாடு - பெரிய தொண்டை நாடானது. எ - று.

மைத்துனக் கேண்மை பூண்ட வரலாறு:-

சேரநாட்டிலிருந்த ஒரு பெண் கலகத்தால் வேறுபட்டு வந்த சுற்றத்தாரை நீங்கித் தொண்டை நாட்டிலிருக்கும் வேளாளர்களிடத்தில் வந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்க, பின் கலகந் தீர்ந்தவுடன் சிதறிப்போன சுற்றத்தார் தம் நாட்டை அடைந்து விசாரித்துப் பார்க்கும் பொழுது ஒரு பெண் குறைந்திருக்கக் கண்டு, காஞ்சி மண்டலத்தில் வந்து அதை அழைத்துக் கொண்டு போகும்படி வளர்த்த வேளாளர்களைக் கேட்க, நாங்கள் இதுவரையும் எங்கள் புத்திரிபோல் வளர்த்துப் பழுதின்றிக் காத்தோம் என்று வரிசை கொடுத்து மைத்துனக் கேண்மை கொண்டார்கள் என்று சரிதம் உண்டாயினும், வயவர்கள் என்றதனால் ஈண்டு அது பொருந்தாமையின் கரிகாற்சோழன் புத்திரனுக்கும் பவுத்திரனுக்கும் சேரநாட்டுச் சேரர்குலப் பெண்களை மணம் செய்து கொடுத்த சரிதம்பற்றி அவ்வீரர்கள் கரிகாற்சோழன் நாட்டில் படைவீரர்களோடு யுத்தஞ்ச செய்ய வராமல் அவர்களுக்கு அநுகூலமாயிருந்து பிற அரசர்களைச் செயித்துக் கொடுத்து மைத்துனக் கேண்மை கொண்டாடினார் என்னும் சரிதமே ஈண்டுப் பொருத்தமுடைப் போறும். இவ்விரண்டு சரிதமும் அந்த நாட்டில் பின்னும் முன்னுமாக நடந்திருக்கலாம். கலகத் தால் வேறுபட்டு வந்தவர்கள் சேரநாட்டுப் படைவீரராயின் முற்சரிதமும் அமையும்.

குறிப்பு:- தொண்டைநாட்டு மக்கள் சேரநாட்டு வீரர்களுடன் மைத்துனக் கேண்மை பூண்ட உண்மையை விளக்க இரு வரலாறுகள் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் வரலாற்றின் பிரகாரம் தம்மையடைந்த அநாதைப் பெண்ணைத் தொண்டைநாட்டுக் குடிகள் அவள் பண்புக்குப் பழுதில்லாமல் வளர்த்தனர் என அவர்களின் நாகரிகப்பண்பும், வளர்த்தமையால் தமக்கேற்பட்ட பொறுப்பைக் கருதி அவளைச் சீர்வரிசையோடு மணஞ்செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பையும் தாமாக

10 திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனுர் புராணம்

ஏற்றுக்கொண்ட பெருந்தன்மையும் அறியவருகின்றன. மூன் இரண்டாம் மூன்றாஞ் செய்யுள்களினாற் புலப் படுத்தப்பட்ட ‘நன்மைநீடிய நடுநிலை ஒழுக்கம்’ என்பதற்கும் இப்பண்புகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்தாகும்.

இனி, இரண்டாவது வரலாற்றின் மூலம் சேர வீரர்களின் உறவுரிமைப் பண்புபற்றிய கண்ணோட்டம் புலப்படுகிறதே தவிர தொண்டைநாட்டு மக்களின் குணநல்ச் சிறப்புகள் புலப்பட்டதில்லையாகும்.

தொண்டைநாட்டுப் புகழ்ப்பெருமை பேசம் பகுதி யில் தொண்டைநாட்டு மக்களின் விசேட பண்புகள் தோன்றக் காட்டுதலே பொருத்தமுமாகும். ஆதலால், வயவர்கள் என்ற சொல் வீரர்கள் என்ற பொருளில் நின்று பொதுவகையால் சேரநாட்டு ஆடவர்களைக் கருதியதாகக் கொண்டு, முதல் வரலாறே இச்செய்யுள் குறித்த மைத்துணக் கேண்மைக்குப் பொருத்தமான வரலாறெனக் கொள்ளல் சிறப்புடைத்து.

ஆணை - சிவசத்திஃ உழுமண் - உவர்மண்

இங்கு சேரன் என்றது சேரமான் பெருமான் நாயனுரை. அவர் செயல் சேரநாட்டின் பண்பினுயர் வுக்கும் மேலெல்லையாயிருத்தவின் அதனை இங்கு கூறி வூர். மைத்துணக் கேண்மை நிகழ்வதற்கு இந்நாட்டுப் பண்பின் உயர்வுக்கு ஒத்தநிலை அந்நாட்டுக்கும் இருந்துமையைக் காட்டுதல் அவசியமாகவின்.

கறைவி ளக்கிய கண்டர்பாற் காதல்செய் முறைமை நிறைபு ரிந்திட நேரிழை யறங்புரிந் தத்தாற் விறைபு ரிஞ்செயிற் பதிபமில் பெருந்தொண்டை நாடு முறைமை யாமென வுலகினின் மிகுமொழி யுடைத்தால். (5)

(இ - ள): கறை விளங்கிய கண்டர்பாஸ் - கருநிறம் விளங்குகின்ற திருமிடற்றையுடைய சிவப்ரிராணிடத்து; காதல் செய்முறையை நிறை புரிந்திட - தாம் பத்தி செய்து ஒழுகும் முறையையாகிய சால்புடையையை அப் பிரானூர் விரும்ப; நேர் இழை அறம் புரிந்ததனால் - காமாட்சியார் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் காமக் கோட்டத்திற் செய்ததனால்; பிறை உரிஞ்சு எயிற்பதிபயில் - இளம்பிறையானது தவழ்கின்ற மதில் குழந்த பதிகளை யுடைய; பெருந்தொண்டைநாடு - பெருமையாகிய தொண்டைநாடானது; முறையையாம் என - நீதியுடைத் தாம் என்று; உலகினில் மிகு மொழியுடைத்து - உலகத்தில் மிக்க ஓர் வார்த்தை உடைத்தாய் இருக்கின்றது எ - று.

ஆல் - அசை.

தநிப்பு:- நிறை - சால்புடையை, முறையை - நீதி.

உமாதேவியார் காஞ்சிபுரத்திற் பெற்ற பெயர் காமாட்சியார் என்பது. அவர் தங்கியிருக்கும் ஆலயம் காமக் கோட்டம் என்பது. காமக்கோட்டத்திற் காமாட்சியம்மையார் அறம்புரிந்த செயல் தொண்டைநாடு நீதியுடைத்து என்பதற்குக் காரணமாகக் கூறுகிற பட்டது. இதனால் அறத்தின்வழி நின்று இயற்றப்படுவது யாது அதுவே நீதி என்னும் உண்மை புலப்படுதல் காணக. புரிந்திட - விரும்ப. யார் விரும்ப எனில் அப்பிரானூர் விரும்ப எனவும், எதை விரும்ப எனில் காதல்செய் முறையை நிறையை விரும்ப எனவும் உரைக்க. அவர் விரும்பியதன் காரணமாகவே அறம் புரியும் நிலை ஏற்பட்டது என்பது வரலாற்றுண்மை. ஆதலின், புரிந்திட என்னும் செய வாய்ப்பாட்டு விளையெச்சம் காரணப் பொருளில் நின்று இறந்தகால முனர்த்திற்று. நேரிழை - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. நேரிழை அறம்புரிந்த செய்தி இப்புராணத்து 69 முதல் 71 ஈருக உள்ள செய்யுள்களாற் காட்டப்பெறும்.

தாவில் செம்மணி யருவியா றிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம்
வாவி நீர்கயல் வரம்பிற வுகைப்பன மருதம்
நீவி நித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ நெய்தல். (6)

(இ - ள) சாரல் தாவில் செம்மணி அருவியாறு இழி
வன - (அந்நாட்டில்) குற்றமற்ற மாணிக்கங்களோடு மலைப்
பக்கங்களினின்றும் அருவியாறுகள் இறங்குகின்றன; புற
வம் பூவில் வண்டினம் புது நறவு அருந்துவ - மூல்லை நிலங்
களில் மலர்களிடத்துள்ள புதிய தேஜை வண்டுகள் அருந்து
கின்றன; மருதம் வாவி நீள் கயல் வரம்பு இறுதைகப்பன-
மருத நிலங்களில் உள்ள வாவிகளில் நீண்ட கயல் மீன்கள்
வயல் வரம்புகள் இற்று வீழும்படி பாய்கின்றன; நெய்தல்
நீவி நித்திலம் பரத்தியர் உணக்குவ - நெய்தல் நிலங்களில்
உழுத்தியர்களால் முத்துக்கள் கழுவி உலர்த்தப்படுகின்றன.

ஞாப்பு:- இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் தொண்டை நாட்டுக் குறிஞ்சி மூல்லை மருதம் நெய்தல் என்ற நானிலங்களின் பண்புகளையும் ஒரு நிலத்துக்கொன்றுக் கூவ வோர் செய்யுளிலும் அமைத்துக் கூறும். அருவி என்றும் ஆறு என்றும் தனித்தனி வழக்குண்மையால் அருவியாறு என்பதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொள்க. சாரல் - மலைப்பக்கம், அருவியாறுகளே இழிவன. அங்ஙனமாகவும், இழிவன சாரல் எனப் பொருளின் தொழிலை அப்பொருள் தொழில்புரியும் இடத்தின் மேல் ஏற்றிக் கூறியது செய்யுள்மைப்பிலும் பொருளாமைப்பிலும் ஓர் அழகு தோற்றுதற் பொருட்டாகவே. ஆதலின், இழிவன என்பதற்கு இழிதற்கு இடமாவன எனப் பொருள் உரைக்க. ஏனையவும் இவ்வாறே. நீவி - கழுவி, உணக்குதல் - உலர்த்தப்படுதல்.

குறவர் பண்மணி யரித்திதை விதைய்யன குறிஞ்சி
கறவை யானிரை மானுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனஞ்
சறவு முண்மருப் பணங்கயர் வணகழிச் சூழல். (7)

(இ - ள) குறிஞ்சி குறவர் பன்மணி அரித்து இதை விதைப்பன - குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் குறவர்களால் பல மணிகளை அரித்து விதைக்கப்படுவன காராமணிகள்; கானம் கறவை ஆன் நிரை மானுடன்பயில்வன - மூல்லை நிலங்களில் கறக்கின்ற பசுக்கூட்டங்கள் மான் கூட்டங்களோடு இருக்கின்றன; பழனம் பறவை தாமரை இருந்து இறவு அருந்துவ - வயல்களில் புடகள் தாமரை மலரிலிருந்து இருஞ்சின்களைப் புசிக்கின்றன; கழிச்சுழல் சுறவு மூன் மருப்பு அணங்கயர்வன - கழியிடங்களில் சூழமீன்களின் மூளையுடைய கொம்புகளை வைத்து விழாக் கொண்டாடப்படுகின்றன எ - று.

குறிப்பு:- இதை - காராமணி. இறவு - இருஞ்சி. அணங்கயர் தல் - விழாக்கொண்டாடல். சுறவு மூன்மருப்பனங்கயர் தல் - சூழமீனின்மூள்போன்ற கொம்பை நட்டுத் தெய்வமாகப் பூசித்து விழாக் கொண்டாடுதல் பண்டைத் தமிழகத்து நெய்தல் நில வழக்கமாகும். கழிச்சுழல் - நெய்தல் நிலம். உப்பங்கழிகள் இருக்கும் காரணத்தினால் கழிச்சுழல் எனப்பெற்றது.

கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பாற்றுண்டு ஸார்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால் வண்டன் முத்தநீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பாற்கண்டன் முன்றுறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால். (8)

(இ - ள) கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரிவன குலவரைப்பால் - மேகங்கள் வானத்தினின்றும் மணிகளைக் கூட்டமான மலைகளினிடத்துச் சொரிகின்றன; தளவயற்பால்தண்ண துணர்க் கொன்றை பொன் சொரிவன - மூல்லையினது அருகில் குளிர்ந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் பொன்போலும் மலர்களைச் சொரிகின்றன; வண்டல் முத்தம் நீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பால் - வயல் மாதர் சிறு மகளிர்கள் வண்டலாட

டயர்ந்த முத்துக்களை நீர் செல்லுகின்ற கால்வாய்கள் வ்யவினிடத்துச் சொரிகின்றன; கடற்பால் கலம் கண் டல் முன் துறைக் கரி சொரிவன - கடவினிடத்துள்ள மரக்கலங்கள் தாழைகளை முன்னுக உடைய கரையினிடத்து யானைகளைச் சொரிகின்றன எ - று.

கரி சொரிவன என்றது பிற தீவிலுள்ள யானைகளைக் கலத்தில் ஏற்றிவந்து இறக்குகின்றார்கள் என்னும் பொருளாது.

குறிப்பு:- வின்முன்று அடிகளிலும் அந்துவயம் செய்யப் பட்டமைக்கு ஒப்ப முதலடியையும் குலவரைப்பால் கொண்டல் வானத்தின்மணி சொரிவன என அந்துவயம் கொள்க. மணி - முத்து. முத்துப் பிறக்குமிடங்கள் பத்தில் மேகமும் ஒன்றென்பர். வண்டல் - சிறுமகளிர் சிறு வீடமைக்கும் விளையாட்டு.

தேவி றைந்தசெந் திணையிடி தருமலைச் சீறூர்
பானி றைந்தபுற் பதத்தன முஸ்லைநீள் பாடி
தூநெ வன்னனெநய் கண்ணவின் கணியதன் ஞேறபூர்
மீணி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள். (9)

(இ - ள): மலைச் சீறூர் தேன் நிறைந்த செந்தினையிடதரும் - குறிஞ்சி நிலச் சிற்றூர்கள் தேன் கலந்த செந்தினை மாவைத் தம்மிடத்து வைத்திருக்கும்; மூல்லை நீள் பாடி பால் நிறைந்த புற்பதத்தன - மூல்லை நிலத்து ஊர்கள் பால் சேர்ந்த புல் அன்னத்தை உடையன; தன் துறைபூர் தூநெல் அன்னம் நெய் கண்ணல் இன்கணிய - குளிர்ந்த மருத நிலத்து ஊர்கள் தூய்மையான சம்பா அன்னங்களும் நெய்யும் கருப்பஞ்சாறும் ஆகிய இவைகளோடு இனிய கணிகளையும் உடையன; வேலை வைப் பிடங்கள் மீன் நிறைந்த பேருணவின - நெய்தல் நிலத்து ஊர்கள் மீன் கலந்த பெரிய உணவினை உடையன எ - று.

குறிப்பு:- இப்பாட்டு நானிலக் கருப்பொருள்களாகிய பதி னுண்கில் ஊரும் உணவும் என்னும் இரண்டினையுங் கூறுகின்றது. ஒவ்வொரு நிலப்பகுதியிலும் ஊர்கள் வெவ்வேறு பெயரால் வழங்குதல் மரபு. தூநெவன் னம் நெய் கண்ணல் இன்கனி - உம்மைத்தொகை.

குழல்செய் வண்டினம் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி முழவு கார்கொள் மூல்லைகண் முகைப்பன மூல்லை மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருத நிழல்செய் கைதைகுழ் நெய்தலும் கழியன நெய்தல் (10)

(ஆ-ன்): குறிஞ்சி குழல்செய் வண்டினம் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன - குறிஞ்சி நிலங்களில் வேய்ந்குழல்போல் ஓலிக் கின்ற வண்டுக் கூட்டங்கள் குறிஞ்சிக்கு உரிய பண்ணைப் பாடுகின்றன; மூல்லை முழவு கார் கொள் மூல்லை கண் முகைப்பன - மூல்லை நிலத்தில் முழவப் பறையை மேகங்கள் ஓலிக்க மூல்லைச் செடிகள் அரும்புகின்றன; மருதம் மழலை மென்கிளி மருது அமர் சேக்கைய - மருத நிலத்தில் மழலைச் சொற்களைப் பேசுகின்ற மிருதுவான கிளிகள் மருத மரங்களிலிருக்கும் துயிலிடங்களை உடையன; நெய்தல் நிழல் செய் கைதை குழ் நெய்தலங்கள் கழியன - நெய்தல் நிலங்கள் நிழலைக் கொடுக்கும் தாழைகள் குழந்த நெய்தல் பூவோடுகூடிய கழிக்கரையை உடையன எ - று.

குறிப்பு:- முழவப்பறையை மேகங்கள் ஓலிக்க என்றது மேகங்கள் முழவப்பறை யொலிப்பதுபோல் ஓலிக்க என்னும் பொருட்டு. முகைப்பன - பெயரடியாற் பிறந்த வினை. முகை - அரும்பு, சேக்கைய, கழியன என்னுமிரண்டும் அஃறினைப் பலவின்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினை வினைமுற்றுக்கள்.

மல்கு மப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
யேல்லை யெங்கனு மிறவுள ரேன்முன் விளோக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர்ச்சிறைத் தோகை
சொல்லு மப்புனங் காப்பவுஞ் சரிகுழற் ரேகை. (11)

(இ-ன) மல்கும் அப்பெரு நிலங்களில் - வளம் நிறைந்த
முற்கூறிய நால்வகை நிலங்களில்; வரை புணர் குறிஞ்சி
எல்லை எங்கனும் - மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தின் எல்லை
கள் எல்லாம்; இறவுளர் ஏனல்முன் விளோக்கும் - வேடர்கள்
திணைப்பயிரை முன் னே விளைத்துப் பயிரிட்டிருக்கும்; பல்
பெரும் முனம் பயில்வன படர்ச்சிறைத்தோகை - பல பெரிய
திணைப்புனங்களில் இருக்கின்றன பரந்த சிறகிணையுடைய
மயில்கள்; சொல்லும் அப்புனம் காப்பவும் சரிகுழல்
தோகை - எடுத்துச் சொல்லத்தக்க அத்திணைப்புனங்களைக்
காப்பவர்களும் சரித்த குழலையுடைய மயில்போலும்
குறமாதர்கள் எ - று.

குறிப்பு:- இது முதல் நான்கு செய்யுள்களால் தனிப்பட
மருத்தில் வளம் கூறப்படுகின்றது. தோகை - வால்.
படர் சிறைத்தோகை என்பதில் அது சிணையாகுபெயராய்
மயிலை உணர்த்திற்று. சரிகுழற்றேகை என்பதி ஸ்
தோகை முதலில் சிணையாகுபெயராய்ப் பின் உவமையாகு
பெயராகிக் குறமாதர்களை உணர்த்திற்று. இந்திலையில்
இது இருமடியாகுபெயர். குறமாதர்களை உணர்த்திய
நிலையிலும் காப்ப என அஃறிணைப்பலவின் பாலாகவே
விணைமுடிவு பெற்றுள்ளமை கருத்துக்கு இதமளிக்
கின்றது; பெண்களென்று கருதாமல் மயில்கள் என்றே
கருதி மகிழ வைக்கின்றது. இங்ஙனம் தோகையென்ற
ஒரு சொல் வேறுவேறு மொருஞ்ஜர்த்தி அடி இறுதி

களில் வருதல் செய்யுள்க்குப் பொருள் நயமும் ஒசை நயமும் அமைகின்றன. இச்செய்யுளில் இடம் பெற்றுள்ள குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருள்களாவன:-

இறவுளர்—மக்கள்

தோகை—புள்

ஏனல் விதைத்தல்—தொழில் (செய்தி)

அங்கண் வான்மிசை யராம்பையர் கருங்குழற் கரும்பு
போக்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்முற்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னு
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினுன் மல்கும். (12)

(இ-ன்): அங்கண் வான்மிசை அரம்பையர் கருங்குழற் கரும்பு—அந்தக் குறிஞ்சி நிலத்தில் விண்ணுலகத்தில் வாழும் தெய்வாகவிர்கள்து கரிய கூந்தலில் இருக்கும் வண்டுகள்; பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழல் மூழ்கிப்போகாச—பொலிவுடைத்தாகிய ஆபரணங்களை அணிந்த தனங்களை யுடைய குறத்திகளது கூந்தலில் புலந்து (வாசனை மிகுதி யால்) அக்கந்தலை விட்டு நீங்காத; செங்கண் மால் விடையார் திருக்காளத்தி என்னும்—சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தை வாகணமாகக்கொண்ட சிவ பிரான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்காளத்தி என்கின்ற; மங்குல் குழ்வரை நிலவிய வாழ்வினுல் மல்கும—மேகங்கள் குழந்த மலையானது விளங்கியிருக்கின்ற சிறப்பினால் ஓங்கி மிருக்கும் எ-று.

குறிப்பு:- தோண்டை நாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்தின் சிறப் புக்குத் திருக்காளத்தி விசேட அம்சமா யமைந்திருக்கும் இயல்பை விளக்குகின்றது இச்செய்யுள். முதல் இரண்டடிகளினால் தெய்வமகளிர் காளத்தியில் வந்து இறைவனை வழிபடுவர் என்னும் பொருள் குறிப்பாகக் காட்டப்படுகின்றது. அரம்பையர் விட்டு நீங்க மன

மின்றி அம்லையில் தங்குவர் என்ற குறிப்பு அவர்களின் கூந்தலிலுள்ள வண்டுகளின் செய்தினுயில் உணர்த்தப் பட்டநயம் காண்க. வண்டுகள் நிங்கிப் போகாமைக்குக் காரணம் கொடிசியர் கூந்தலின் மணமிருதி: அவர் கூந்தலின் இயற்கை மணச்சிறப்பு என்னுமாம். காளத்தி சம்பந்தப்பட்டவரையில் கூந்தல் வாசனை யையே ஆசிரியர் வர்ணனைப்பொருளாக எடுத்துக் கொண்டதென்னை எனில், அதற்கு இலக்கியச் சார்பான ஒர் ஆட்சி ஏலவே இருந்தமையினால் என்னாம் ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’ என்ற செய்யுள்பற்றி எழுந்த வாக்குவாதத்தில், ‘காளத்தியப்பரின் சக்தி யாகிய ஞானப்பூங்கோகையின் கூந்தல் மணம் இயற்கை மணமா? செயற்கை மணமா?’ எனச் சிவபெருமான் நக்கிரைரை வினாவிபதும், நக்கிரர் வேண்டுமென்றே ‘செயற்கைமணம்’ எனப்பதில்லித்ததால் நேர்ந்த தோழனிலிருந்திக்காகப் பின் கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி பாடியதும் உலகப்பிரசித்தம்.

இங்ஙனம் இலக்கியக் கருத்தால் இலக்கியம் படைத் தல் செய்யுளை நயக்கச் செய்யுஞ் சாதனமாகும்.

காளத்தி: தொண்டைநாட்டுப் பாடஸ் பெற்ற ஒரு சிவதலம். இது கொளத்தி, திருக்காளத்தி என வழங்கும். கண்ணப்பநாயனர் சிவபெருமானை அன்பினாற் பூசித்துப் பேறு பெற்றமை இத்தலப் பெருமைகளுள் மேம்பட்டதாகும்.

தேவர்கள் பூமியில் வந்து இறைவழிபாடு செய்வர் என்ற கருத்து, ‘வாணிடத்தவரும் மனமேல் வந்தரன் தனை அர்ச்சிப்பர்’ எனச் சிவஞான சித்தியாரில் அமைந்திருப்பக் காணலாம்.

பேறு வேறுகு பூமையவ ராம்யையர் பிறந்து
மாறில் வேட்கு மாதரு மாகவே வணங்கு
மாறு குழிச்சாட யண்ணலார் திருவிடைச் சரமும்
கூறு மேவாமயின் மிக்கதந் நாட்டுவன் குறிஞ்சி. (13)

(இ-ன): பேறு வேறு சூழ் இமையவர் அரம்பையர்—பேற்றை விரும்பித் தனியாக வலம் வருகின்ற தேவர் கரும் தெய்வ மகளிரும்; மாறில் வேடரும் மாதரும் ஆகவே பிறந்து வணங்கும்—மாறுபாட்டலாத வேடர் கரும் வேடமகளிருமாகவே (அம்மலைக்கண்) பிறந்து வணங்கும்: ஆறு சூழ்சடை அண்ணலார் திருவிடைச் சரமும்—கங்கை நதி சூழ்ந்த சடையினையடைய சிவபிரான் வீற்றிருந்தகரும் திருவிடைச் சரம் என்னும் திருப்பதியும்; கூறுமேன்மையின் மிக்கது அந்நாட்டு வண் குறிஞ்சி—எடுத்துச் சொல்லத்தக்க மேன்மையோடு சிறந்திருக்கின்றது அத்தொண்டை நாட்டிலுள்ள வளத்தினையடைய குறிஞ்சிநிலம் எ-று.

குறிப்பு:- பேறு வேறு சூழ்:- வேறு சூழ்—தனியாக வலம் வரும். தனியாக என்றது தனித்தன்மையாக என்றபடி. அஃதாவது:- எல்லாத் தேவர்களுக்கும் பொதுமையில் உள்ள தன்மையில் அல்லாது வலம் வரும் (சில) தேவர்கள் தமக்கே தனித்தன்மையாக என்பதாம். இதனால் விளங்கக்கிடப்பது யாதெனில்:- தேவர்கள் எல்லோருமே திருவிடைச் சரம் என்ற தலத்தை வலம் வருவர். அவருள் ஒரு சிலர் பொது வில் எல்லாத் தேவருங் கருதாத வகையில் தாம் ஒரு விசேட பேற்றினைப் பெறத்தக்க பாங்கில் வலம் வருவர். அதன்பயனுக் அவர்கள் அந்திலத்து வேடரும் வேடமகளிருமாய்ப் பிறந்து வணங்கி முத்திப்பேறட்டார் என்பது. இனி, சூழ்தல் என்பதற்கு எண்ணுதல், சிந்தித்தல் எனப் பொருள் கொண்டு தமியியல்புக்கு வேறான பேருண்றைச் (வீடுபேறு) சிந்திக்கின்ற எனப் பொருள் கொள்ளுதலினுறும் அக்கருத்துச் சிந்திப்பதாகும். தேவப் பிறப்பில் இறைவழிபாட்டுக்குப் பயன் சவர்க்க போகங்களில் உயர்ச்சி மட்டுமே. ஆனால், மனிதப் பிறப்பில் மட்டுமே முத்தியின்பங் கருதி வழிபட்டு முத்திப் பேறடையும்

20. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம்

வாய்ப்புண்டு. அதனால் தேவர்களும் மனிதப்பிறப்பை விரும்புவர் என்பது ஒருண்மை. ‘புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள் நாம் போக்குகின்றேம் அவமே’ என்று அயனும் திருமாலும் கவலையுறுவதாகத் திருவாசகஞ் செப்புகின்றது.

மாற்றல் வேடர்—மாறுபாடில்லாத வேடர் என்றது அந்நிலத்து வேடர்களைப் போலவே குணங்குறிகளில் கொஞ்சமும் மாறுபடாத வேடர் என்பதாம். ஒப்பில்லாத வேடர் என்னுமாம்.

வண்குறிஞ்சி—குறுஞ்சிக்கு வளமையாவது இத்தகைய உயர் பெருந் தெய்வ தலங்களைத் தன்பாற் கொண்டிருத்தலாம். திருவிடைச் சுரமும்—என்பதில் ‘மும்’ இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

திருவிடைச்சுரம்: இதுவும் அந்நாட்டுப் பாடல் பெற்ற சிவதலம். ‘இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வண மென்னே’—என்ற திருஞானசம்பந்தர் பாடல் இங்குள்ள இறைவனின் தோற்றுப் புதுமையை விளக்கும்.

அம்பொன் வார்குழற் கொடிசிய ருடனர் மகளிர் வம்பு ஸாமலர்ச் சுனைபடிந் தாடுநீள் வரைப்பி ஆம்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமு முடைத்தாற் கொம்பர் வணகுகுற் குறிஞ்சிகெப் தவங்குறை யுளதோ. (14)

(இ-ள்): அம்பொன்வார்குழற் கொடிச்சியருடன் அரமகளிர்—அழகிய பொன்னிறமாகிய மலர்களை முடித்த கூந்தலையுடைய வேட மாதர்களோடு தெய்வ மகளிர் கள்; வம்புலாமலர்ச்சுனை படிந்து ஆடு நீள் வரைப்பின்—வாசனை கமந்கின்ற மலர்கள் நெருங்கிய சுனைநீரில் படிந்து முழுகுகின்ற நீண்ட இடங்களையுடைய; உம்பர் நாயகர் திருக்கழுக்குன்றமுமுடைத்து—தேவர்களுக்கு நாய

கராகிய சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் திருப்பதியையும் உடையது (அதனால்); கொம் பர் வண்டுகூழ் குறிஞ்சி செய்தவம் குறையுள்தோ—பூங் கொம்புகளிடத்து வண்டுகள் குழந்து இருக்கும் குறிஞ்சி நிலம் செய்த தவம் குறையுடைத்தன்று எறு. ஆல்—அசை.

குறிப்பு: தொண்டைநாட்டுக் குறிஞ்சிநிலத்தின் தெய் வீக் வளத்துக்குப் பேரெல்லையாய்த் திருக்கழுக்குன் றம் அமைந்துள்ள சிறப்பைப் போற்றுகின்றது இச் செய்யுள். திருக்கழுக்குன்றமும் என்ற உம்மை உயர்வு சிறப்பெனக் கொள்ளல் பொருந்தும். ‘கணக்கிலாத் திருக்கோலம் நீவந்து காட்டினுய் கழுக்குன்றிலே’ ‘கழுக்குன்றதனில் வழுக்காதிருந்தும்’ என்பனவாதி அருளியல்புகள் மாணிக்கவாசகசகவாமிகளாற் புலப் படுத்தப்பட்டிருப்பதிலிருந்து அதன் உயர்வு புலனும், மற்றையிரண்டு தலங்களுக்கு மில்லாத வகையில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் ‘திருக்கழுக்குன்றப்பதி கம்’ என்னும் ஒரு தனிப்பதிகம் பெற்றுள்ளமையும் இதன் உயர்வைத் தோற்றுவிக்கும். இக் குறிஞ்சிநிலத் துக்குத் தவப்பெருமை பேசவந்ததும் அதுபற்றியே என்க. குறையுள்தோ என்பதில் ‘ஓ’ இடைச்சொல் எதிர்மறைப் பொருளில் நின்றது. வார்குழல்—வினைத் தொகை. மலர்ச்சௌனை—இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

திருக்கழுக்குன்றம்:- இந்நாட்டுப் பாடல்பெற்ற சிவதலம். சமயாசாரியர் நால்வர் பதிகங்களும் இதற்குள். பழங்கழுகுகள் இரண்டு தினந்தினம் உச்சிக்காலப் பூசைக்குச் சமுகமளித்து நெவேத்தியம் பெற்றுண்டு செல்லும் நீண்ட கால வழக்கம்பற்றி இத்தலம் இப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

கோல மூல்லையும் குறிஞ்சியு மடுத்தசில் விடங்க
வீல் வாட்படை நீலிகோட் டங்களு ழிரந்து
கால வேனிலிற் கடும்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல்ல வாவன வுபாரன் முரம்பு.

(15)

(இ-ன்): கோல மூல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில் இடங்கள்—அழகாகிய மூல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் அடுத்த சில இடங்கள்; நீலவாட்படைநீலி கோட்டங் கனும் நிரந்து—நீல நிறமுள்ள வாளாயுதத்தை ஏந்திய ஆர்க்கையினது கோயில்களும் நெருங்கியுள்ளதாய்; கால வேனிலிற் கடும் பகற்பொழுதினைப்பற்றி — பெரும்பொழுதாகிய வேனிற்காலத்தில் கடியநன்பகலைச் சேர்த்து; பாலையும் சொல்லலாவன உள் பரன் முரம்பு—பாலைநிலம் என்றும் சொல்லும்படிக்கு உள்ளன பரற்கல்லுக்களோடு கூடிய சில மேட்டுநிலங்கள் எ—று.

மூல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் காலவேறுபாட்டால் திரித்துக் கூறப்பட்டதேயன்றிப் பாலைக்குத் தனியே இடமில்லை என்பார் இழிவு சிறப்பும்மை கொடுத்துப் பாலையுஞ் சொல்லலாவன உள் என்று கூறினர்.

குறிப்பு: மேல் நான்கு செய்யுளானுங் குறிஞ்சிநிலவளங் கூறி இனி மூல்லைநில வளங் கூறுதற்கிடையில் அவ்விரண்டுக்கும் இடைநிலைப்பட்ட பாலைநில இயல்பு இச் செய்யுளாற் கூறுகின்றார். குறிப்புரையில், ‘காலவேறு பாட்டால் திரித்துக் கூறப்பட்டது’ என்பதற்கு கால கதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்காரணமாகப் பெயர் வேறு படுத்தி (திரித்து)க் கூறப்பட்டது எனக்கொள்க. ‘மூல்லையுங் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் றிரிந்து—பாலை என்பதோர் படிவங் கொள்ளும்’ என்பது சிலப்பதிகாரம். அதுவே இச் செய்யுளில், ‘மூல்லையுங் குறிஞ்சியு மடுத்த சில்லிடங்கள்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டதாகும்.

பாலைத்தினைக்குரியமுதற் பொருள்களாகிய நிலமும் இரு வகைப்பொழுதும், கருப்பொருள்களில் தெய்வமும் இங்கு கூறப்பட்டன. நிலம்—மூல்லையுங் குறிஞ்சியுமடுத்த சிலவிடம். பெரும்பொழுது—வேனில். சிறுபொழுது—நன்பகல் (கடும்பகல்). தெய்வம்—நீவி, தூர்க்கை. நீலத்திறமுள்ள (தூர்க்கை) நீவி எனவும் வாட்படை நீவி எனவும் இயைக்க. வாட்படை—இருபெயரோட்டுப்பண்புத் தொகை. நீலநீவி என்னுமிடத்து நீலம் என்பது பண்புணர்த்த, நீவி என்பது பண்புணர்த்துதல் வேஷ்டாது தூர்க்கையின் பரியாயப் பெயர் என்னும் அளவில் நின்றது. நீல என்பது வாட்படைக்கு அடைமொழியாதல் கூடுமோ எனின் கூடாது. ஒன்வாள், கதிர்வாள் என ஒளிவிளக்கங் கூறப்படுதலேயன்றி நீலவாள் என வானுக்குக் கருமைப் பண்பு கூறப்படுதல் மரபன்றும்.

சொல்லு மெல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சகரும் பலைக்கும் பல்பெ ரூப்புனற் கானியா நிடையிடை பரந்து கொல்லை மெல்லினார்க் குருந்தின்மேற் படர்ந்தபூம் பந்தர் மூல்லை மென்புதன் முயலுகைத் தடங்குநீண் மூல்லை. (16)

(இ-ள்): சொல்லும் எல்லையின் புறத்தன—முற்கூறிய குறிஞ்சி நிலத்தின் எல்லையின் புறத்தில் உள்ளன; துணர்ச்சகரும்பலைக்கும் — வண்டுகளையடைய பூங் கொத்துக்களை அலைத்துக் கொண்டு செல்லும்; பல்பெரும் புறந் கானியாறு—பல மிக்க நீரையடைய காட்டாறுகள் இடையிடை பரந்து—இடையிடையே பெருக்கெடுத்து; கொல்லைமெல் இணர்க் குருந்தின்மேல்—மூல்லை நிலத்திலிருக்கும் மிருது வான துளிர்களையடைய குருந்த மரத்தின்மேல்; படர்ந்த பூம் பந்தர்—படர்ந்திருக்கின்ற பூக்களையடைய பந்தர் போலும்; மூல்லை மென்புதன் முயல்—மூல்லைக்கொடி யின்து மிருதுவான புதருள்வாழும் முயல்களை; உகைத்து அடங்கும்—ஒட்டித் தானும் தன் பெருக்கினின்றும் அடங்கும்; நீண் மூல்லை—நீண்ட மூல்லை நிலம் எ - று.

குறிப்பு :- மூல்லை எல்லையின் புறத்தன என விணைமுடிபு செய்க. துணர்ச்சுக்கும்பு என்பதைச் சுரும்புத்துணர் என மாற்றி வண்டுகளையடைய பூங்கொத்துக்கள் என உரைக்கார். ஆற்றின் அலைப்புக்குட்படுவது வண்டன்று பூங்கொத்தே யாதவின். துணர்—பூங்கொத்து, இச்செய் யுளில் கானியாறு இடையிடை பரத்தல், குருந்தின் மேல்மூல்லை படார்தல், மூல்லைச் செடி பற்றை (புதல்) யாய் என்றதிருத்தல், பற்றையடியில் முயல்கள் ஒதுங்கியிருந்தல் என்ற மூல்லை நிலப்பன்புகள் காட்சிக் கிளியவகையிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. கானியாற்றின் செயல் தத்துபமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பாட்டில் வந்துள்ள மூல்லைக் கருப்பொருள்கள்:-கானி யாறு—நீர் குருந்து, மூல்லை—மராழும் பூவும். முயல்—மா (விலங்கு) கான் + யாறு —கானியாறு. “தன்னைழி மெய்ம் முன்யவ்வரி னிகரந் துன்னு மென்று துணிநரு முளரோ” (நன்றால் 206) என்ற விதிப்படி இடையில் ‘இ’ தோன்றப்பெற்றது.

விளவு கொண்டதன் மதிநுதற் பேதைய ரோமிற்றைக் களாவு கொண்டது தளவெனக் களாவலர் தூற்று மளவு கண்டவர் குழனிறுக் கணியுமக் களாவைத் தளாவு கண்டெநிர் சிரிப்பன தமக்குழன் டென்று. (17)

(இ-ள்): விளவு கொண்ட தன் மதிநுதற் பேதையர் எயிற்றை — விளவுபட்ட குளிர்ந்த மூன்றும் பிறையை ஒத்த நெற்றியினையடைய இடைச்சிகளது பற்களின் அழகை; களாவு கொண்டது தளவு என—மூல்லை அரும்பு கள் கவர்ந்து கொண்டன என; களாவு அலர் தூற்றும்—களாக்கொடிகள் அலர் தூற்றும்; அலவு கண்டவர் குழல் நிறம் கணியும் அக் களவை — ஊகத்தாற் கண்டு கொண்டு அம்மாதர்களது கூந்தவின் நிறம்போலப் பழுத்திருக்கின்ற அக்களாக் கொடியை; தளவுகண்டு எதிர் சிரிப்பன—மூல்லை

கள் பார்த்து அதன் எதிரோ சிரிக்கின்றன; தமக்கும் உண்டு என்று - இக்களவு அவைகளுக்கும் உண்டு என்று எ - று.

அவர் - மலரும், பழிமொழியுமாம்.

குறிப்பு:- மூல்லை நிலத்துக் கொடியாகிய மூல்லை, செடி யாகிய களா என்பவற்றில் வைத்து உலகியலோன் றைச் சித்திரிக்கின்றது இச்செய்யுள். ஒருவர் தம் குற் றம் நோக்காது பிறர்குற்றம் பேசுதலும் அதுபற்றிக் குற் றஞ் சாட்டப்பட்டவரால் பரிகசிக்கப்படுதலும் உலகியல். இவ்வியல்பு, குறித்த கொடியிலுஞ் செடியிலும் வைத்து மிக நாகரிகமாகக் காட்டப்படுதல் இச்செய்யுளில் நயக்கத்தக்க ஓர் அம்சமாகும், இவ்வும் சத்தைச் சுவைப்படுத்தும் வகையில், தற்குறிப்பேற்றமும் சிலேடையும் தகுதியாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன. அவர்தாற்றும், களவு என்பன இரண்டுஞ் சிலேடைகள். அவர்தாற்றும் — (1) பூக்களைச் சொரியும் (2) பழி தாற்றும். களவு — (1) களாச் செடி. (2) திருட்டு. களா பூக்களையுதிர்த்தலைப் பழி தாற்றும் என்ற கருத்தும் தோன்ற மொழித்ததும் மூல்லையரும் புதலைச் சிரிப்பன் என்றதும் தற்குறிப்பேற்றாகும். அவர் தாற்றல் நிகழ்ச்சியிற் பழிதாற்ற குறிப்பும் மூல்லை அரும்புதலில் சிரிப்புக் குறிப்பும் ஏற்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்புக்கள் தன் (புலவரின்) குறிப்பாம், ஆதவின் தற்குறிப்பேற்றம் என்பர்.

களவு தளவின் செயலைக் கண்டு அவர் தூற்றல் முன் நிகழ்ச்சியாகவும், தளவு களவைக் கண்டு சிரித்தல் பின்னிகழ்ச்சியாகவும் அமைந்ததில்தான் எத்துணைப் பொருத்தம்! களவு கண்டு அவர் தாற்றுதற்குத் தளவு அரும்பாயிருத்தல் வேண்டுமே. அங்கேல் அது எங்கு எயிற்றைக் களவு கொண்டதாதல் கூடும். அதேபோல் களவின் நிலையைக் கண்டு சிரித்தற்குத் தளவு அரும்பவிழ்ந்து அலராதல் வேண்டுமே. அங்கேல்

அது சிரிப்பதாதல் எங்ஙனம் பொருந்தும், இங்ஙனம் இந்தக் கற்பனைக் கண்ணேட்டத்தோடே அமைகின்றது. இந் நிகழ்ச்சிகளின் முற்பிற்பாடு. இனி, அக்களவைத் தளவு கண்டு எதிர் சிரிப்பன என்பதில் வந்து வாய்த்துள்ள சிலேடைத் துணுக்கை என்னென்பது! இக்கவிதைக் கற்பனை முழுவதற்கும் இதுவே சிகர மென்றெண்ணத் தோன்றுகின்றது. அக்களவின் அக்களவையெனச் சிலேடைப் பொருள் இரண்டையும் அடுத்து வைத்து நோக்கும்போது ஏற்படும் இன் பமே கவியின்பம். ‘தென்னுண் தேனில் தீஞ்சவை செஞ்சொற் கவியின்பம்.’ — இராமாயணம்

அளவு கண்டு அவர் குழனிறங் கனியும் என்பதில் அளவு கண்டு என்பதற்கு யூகத்தாற் கண்டு, அளவையால் அறிந்து, அஃதாவது களாச்செடி தன்னைப்பழி தூற்றுதலை மூல்லை யூகத்தாற் கண்டு அல்லது அளவையால் அறிந்து எனப் பொருளுறைப்பார். இத்தொடரை அவர் குழனிறம் (கனியும்) அளவு கண்டு கனியும் என மாற்றிக் கூட்டி, பேதையர் கூந்தலின் றிறம் எந்த அளவிற் கனிகின்றது என அந்த அளவைக் கண்டு தானுங்கனியும் என உரைத்தல் சிறக்கும். அதனால் அக்களவு என்ற திருட்டும் சரி சுத்தமாய்ப் புலப்படுதல் காணலாம்.

நிலா — நிலவு; சுரு — சுறவு; இரா — இரவு என்பன போல களா — களவு என ‘ஆ’ குறுகி உகரம் ஏற்றது. மதிநுதல் — உவமைத்தொகை, பிளவு கொண்ட தண்மதி என்றது தன்மையணி.

மங்கை யர்க்குவாள் விழியினை தோற்றுமான் குலங்க ளௌங்கு மற்றவ ரிடைக்கிடை மஸர்க்கொடி யெங்கு மங்கண் மூல்லையின் நெய்வமென் உருந்தமி முரைக்குஞ் செங்கண் மாருமூஞ் சிவன்மகிழ் திருமூல்லை வாயில். (18)

(இ-ன்): அங்கன் மூல்லையின் தெய்வம் என்று — அழகிய இடம் அகன்ற மூல்லை நிலத்திற்குத் தெய்வம் என்று; அருந்தமிழ் உரைக்கும் செங்கண்மால் தொழும் — அரிய அகப்பொருள் நூல் கூறும் திருமால் தொழுகின்ற; சிவன் மகிழ் திருமூல்லைவாயில் — சிவபிரான் மகிழ்ந்து அருளும் திருமூல்லைவாயிலினிடத்து; மங்கையர்க்கு வாள் விழியினை தோற்ற மாங்குலங்கள் எங்கும் — இடைப் பெண்களது வாள்போலும் கண்ணுக்குத் தோல்லி யடைந்த மாங்குலங்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன; அவர் இடைக்கிடை மலர்க்கொடி எங்கும் — அப்பெண்களது இடைக்குத் தோற்ற பூங்கொடிகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன எ — று.

குறிப்பு : இச்செய்யுள் மூல்லை நிலத்துச் சிறப்புடன் அந்திலத்துச் சிவதலச் சிறப்பும் உரைக்கின்றது.

அந்திலத்து மாங்கள் தம்மியல்பிற் கேற்ப அஞ்சி அஞ்சி ஒதுங்கித் திரிகின்றன. அது மங்கையர்க்கு அவைவிழியினை தோற்றமையால் என்பது தோன்றக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றமாகும். மூல்லை மலர்க்கொடிகள் தமது சுவபாவத்தால் துவண்டு கொண்டிருக்கின்றன. அது அவை மங்கையரின் இடைக்குத் தோற்றமை பற்றிய வருத்தத்தால் எனத் தோன்றக் கூறுதலும் தற்குறிப்பேற்றமே. இடைக்கு இடை என்ற அமைப்பு இத் தற்குறிப்பேற்றத்தக்குச் சிறப்பளிக்கின்றது. இடைக்கு இடை — இடையின் பொருட்டாக அதாவது இடைக்குத் தோற்றமைகாரணமாக வருந்தும். இடைதல்—வருந்துதல். அகப்பொருள் நூல் என்றது இங்கு தோல்காப்பியம் அகத் திணையியல் என்ற பருதியை. அங்கு, ‘மாயோன் மேயகாடுறை யுலகம்’ என்ற தொடரால் செங்கண்மாலே மூல்லைநிலத் தெய்வம் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளமை கான்க,

திருமூல்லைவாயில் — இதுவும் பாடல் பெற்ற ஒரு சிவ தலம். தன் யானையின் காலைத் தடக்கிய மூல்லைக் கொடி களைத் தொண்டைமான் என்ற மன்னன் வெட்டியபோது அக்கொடிகளுக்கூடாகச் சிவவிங்கம் தோன்றியபையினால் இத்தலம் இப்பெயர் பெற்ற தென்பர்.

நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேன்
மாறில் கங்கைதா னவர்க்குமஞ் சனந்தர வினாந்தே
ழூ நீர்தரு மொளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முஸ்லை. (19)

(இ-ன்): நீறு சேர் திருமேனியர் நிலாத் திகழ் முடிமேன் மாறில் கங்கை தான் — விழுதி சேர்ந்து விளங்கு கின்ற திருமேனியையுடைய சிவபிரானது இளம்பிறை விளங்குந் திருமுடிமேல் வாழும் அழிவிலாத கங்கையானது: அவர்க்கு மஞ்சனம் தர அனைந்து — அச்சிவபிரா னுக்குத் திருமஞ்சனத்தைக் கொடுக்கும்படியாக நிலவுல கத்தில் வந்து; ஊறுநீர்தரும் ஓளி மலர்க் கலிகை மா நகரை — இடைவிடாது ஊறுகின்ற ஓர் தீர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்ற விளக்கமான மலர்களையுடைய திருதூறல் என்னும் கலிகாநகரத்தை; வேறு தன் பெருவைப்பு என — வேருகத் தனக்குப் பெரிய ஓர் இடம் என்று கொண்டு; விளங்குமாம் மூல்லை—விளங்கியிருக்கும் மூல்லை நிலம் எ-று.

குறிப்பு: குறித்த மூல்லைநிலம் கலிகைமாநகர் என்ற ஒரு சிவதலத்தைத் தன்பாற்கொண்டிருக்கும் பெருமை இச்செய்யுளாற் பேசப்படுகின்றது. இத்தலத் தில், கங்காநதி ஒரு ஊற்று அளவினதாய்க் குறுகி நிலத் தினின்று மேலெழுந்து அங்குள்ள சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாய் உதவுகின்றமை ஒரு சிறப்பாக இங்கு பேசப்படுகின்றது. முடிமேல் கங்கை மஞ்சனந்தர அனைந்தே என்றதனால், சிவனது முடிமேலிருக்குமளவில் திருப்தியிருது அவர் திருமேனி முழுவதிலும் பரிசுத்துப் பயன்பெறக் கருதி அவர்க்கு மஞ்சனமாயுதவ வந்த

கங்கை என்ற கருத்து நலம் தோறும். வைப்பு — சேம வைப்பு. மாறில் கங்கை — ஒப்பில்லாத கங்கை;

களிளகமாநகர்:- இது தக்கோலம், திருவூறல் என்ற பெயர்களாலும் வழங்கும். ஆனாடைய சின்னையாரின் திருப்பதிகமும் பெற்றுள்ளது. திருவூறல் என்ற இதன் பெயரும், சலநாதேஸ்வரர், கங்காதரேஸ் வரர் என இங்குள்ள சுவாமிக்கு வழங்கும் பெயர்களும் செய்யுள் கூறும் ஊறுநீர்ச் செய்திக்கு ஆதாரமாவன, வாக்கு மஞ்சனம் எனவும் பாடபேதமுண்டு. வாக்கும் — ஊற்றும்.

இதனை வார்க்கும் என வழங்குவது கிராமியம், இலக்கிய வழக்கிற்கு அது பிழையாகும்.

வாச மென்மலர் மல்கிய மூல்லைகுழ் மருதம்
வீச தெண்டிரை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களு மேரியும் புதுவ. (29)

(இ-ள்): வாச மென்மலர் மல்கிய - வாசனை கமழும் மிரு து வா ன மலர்கள் நி றை றந் த; மூல்லை குழ் மருதம்—மூல்லை நிலத்தை அடுத்த மருத நிலத்தில்; வீச தெண்டிரை நதிபல—வீசகின்ற தெளிவாகிய அலைகளை யுடைய பல நதிகள்; மிக்கு உயர்ந்து ஓடி—மிகப் பெரு கிப் பாய்ந்து; பாசடைத் தடம் தாமரைப் பழனங்கள் மருங்கும்—பசிய இலைகள் தங்கிய விசாவழாகிற தாமரை மலர்களோடு கூடிய வயல் களிலும்; பூசல் வன்கரைக் குளங்களும் ஏரியும் புதுவ — அலை மோதுகின்ற வலிய கரைகளைடைய குளங்களிலும் ஏரிகளிலும் புகுகின்றன எ — று.

குறிப்பு:- இது முதல் பதினான்கு பாடல்களால் நானிலத்தில் ஒன்றுன மருதநில இயல்பு வர்ணிக்கப்படுகின்றது. மருதத்துக்கு இன்றியமையாத நீர்ச் செழிப்பு இம்

முதற் செய்யுளாற் குறிக்கப்படுகின்றது. குளம், ஏரி என்பன நீர்நிலை வேறுபாடுகள். தாமரை, நீலோற்பலம் முதலியன் ஆக்கிவளர்த்தற் பொருட்டும், ஊரில் இடைக் கிடை நீர்தேக்கிவைத்தற் பொருட்டும், ஊருக்குள் அமைந்த சிறுநீர் நிலைகள் குளங்கள் என்றும், நீர்ப்பாசனத்தின் பொருட்டு அதிக அளவில் நீர் சேமிப்பதற் காக ஊர்ப்புறத்தில் அமையும் பரந்த பெரிய நீர் நிலைகள் ஏரிகள் என்றும் வழங்கும். பெரிய நீர்நிலைகளே ஏரிகள் என்பது, ‘ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்’ என்ற அப்பர் சுவாமிகள் திருத்தாண்டகத்தாற் புலனும். பூசல் வள்களை:- ஏரிகளங்களின் கரைகள் ஆரவாரம் மிக்கிருத் தல் இயல்பு- கரையில் வந்தடிக்கும் அலைகளினாலும் கரையிடத்து மரங்களினாலும் நிலத்தும் வந்து தங்கும் பறவைகளினாலும் அது சம்பவிக்கும். அதுவே இங்கு ‘பூசல்’ என்ற சொல்லால் தழுவப்பட்டுள்ளது. அக்கருத்து இவ்வரையில் அலைமோசுதல் என்ற அளவில் உணர்த்தப்பட்டமைகாண்க.

துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமூலீஸ் சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமாஸ் வரைமிசைப் போந்தே
யங்க ஸீத்திலிஞ் சந்தன மகிலோடு மணிகள்
பங்க யந்தட நிறைப்பவந் திழிவது பாலி. (21)

(இ - ள): துங்க மாதவன் சுரபியின் — உயர்வாகிய தவத்தையடைய வசிட்ட முனிவரது காமதேனுவின்; திருமூலீஸ் சொரிபால் — திருமூலீஸி னின் ரும் சொரிந்த பாலானது; பொங்குதீர்த்தமாய் — பொலிவு தங்கிய தீர்த்தமாய்; நந்தி மால்வரைமிசைப் போந்து — நந்தி மலையினின்றும் பூமியில் இழிந்து; அங்கண் நித்திலம் சந்தனம்— அவ்விடத்துள்ள முத்துக்களையும் சந்தனக் கட்டைகளையும்; அகிலோடு மணிகள் — அகிற் கட்டைகளோடு இரத்தினங்களையும் (வாரிக்கொண்டு); பங்கயத் தடம் நிறைப்ப — தாமரை வாவிகள் நிறையும்படி; வந்து இழி

வது பாலி — வந்து பெருகுகின்றது பாலாறு ஆனது
எ - ரு. ஏ - அசை.

குறிப்பு:- மேற்பாட்டில் நதிபல என்று குறிக்கப்பட்ட
நதிகளில் ஒன்றுகிய பாலியாற்றின் இயல்பு
கூறுகின்றது இச் செய்யுள். துங்கம், மா என்ற இரண்டும்
வசிட்டனை விசேஷத்து உயர்ந்த மகாமுனிவர் எனப்
பொருள் தந்தன. தவத்தினைவும் புகழினாலும் உயர்ந்
தவர் வசிட்டர், பிரமாங்கி என்ற நிலையெய்தியமை அவர்
மகத்துவம். ‘கழிந்த பற்றுடைவசிட்டன்’ ‘வாவிதாகிய
குணத்தினன் வசிட்டனென்றுரைக்குஞ் சிலமாழனி’ எனக்
கந்தபுராணமும் வசிட்டரைப் போற்றும். பாலியென்ற
பெயர்க்காரணம் ‘துங்கமாதவன்..... பால்..... போந்தே’
என்ற பகுதியால் அறிதற்பாற்று.

ஒரு காலத்தில் நந்திமலையில் வசிட்டர் தவஞ்செய்
திருந்தார். அவரது ஒமத்துக்குப் பாலுதவக் காமதேனு
வும் அங்கு தங்கிற்று. ஒருநாள் அக்காமதேனு சிவபெரு
மானது இடப தேவரைக்கண்டு விருப்பங்கொண்டது.
அதுகண்ட வசிட்டர் ஒரு தர்ப்பையை அதன்முன்னிட
அது ஓர் கன்றுக உருப்பெற்றது. அக்கன்றைக் கண்டு
காமதேனு இரங்கித் தன்பாலை அளவின்றி அம்மலைமேற்
சொரிவதாயிற்று. அப்பால் ஆரூய் வழிந்தோடிப் பாலி
எனப் பெயர் பெற்றது.

முலைசொரிபால்—ஜூந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை.

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போன்
மள்ளர் வேணிலின் மணற்றிடர் பிளைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீர்வயற் பருமடை யுடைப்பது யாலி.

(இ - ள); பிள்ளை தைவரப் பெருகும் — குழந்தை
கள் தடவப் பெருகுகின்ற; பால் சொரி முலைத் தாய்
போல் — பாலைச் சொரியும் முலையையுடைய தாயைப்

போல்; மள்ளர் வேணிலில் — உழவர்கள் வேணிற் காலத் தில்; மணல் திடர் பிசைந்து கைவருட — அந் நதிக்கண் உள்ள மணல் மேடுகளைத் தோண்டிப் பிசைந்து ஊற்று உண்டாக்கிக் கையால் தடவி ஒழுங்கு செய்ய; வெள்ள நீர் இருமருங்கு — பெருகுகின்ற நீரானது இருமருங்கு முள்ள; கால்வழி மிதந்து ஏறி — வாய்க்கால் வழியாய் மிதந்து சென்று; பள்ள நீள் வயல் — பள்ளமாகிய நீண்ட வயல்களிலுள்ள; பருமடை உடைப்பது பாலி — பரிய மடைகளை உடைக்கும் தன்மையது பாலாறு எ — று.

எனவே, இந்நதிக்கணுள்ள ஊற்று மிகுதியால் வேணிற் காலத்தும் மள்ளர் பயிரிடுதற்குரியது என்றாயிற்று. (இவ்வசனத்திற்கு அம்மருதநிலம் என்ற தொடர் எழுவாயாகச் சேர்க்கற்பாற்று). கு - பி.

குறிப்பு:- இச் செய்யுட் கற்பனை கற்பனையுலகில் ஒரு புதி ராகும். ஆற்றின் வரண்ட நிலையில் வைத்து ஆற்று வளம் பேசும் சாமர்த்தியம் இதன்பால் அமைந்துள்ளது. இதன்பாற கொள்ளக்கிடக்கும் இவக்கிய நயக் முழுவதும் இதற்கு வாய்த்துள்ள உவமையணியிலேயே தங்கியுள்ளது. ‘பிளை..... தாய்’ என்றது உபமானம். மள்ளர் வருட வெள்ளம் ஏறும்பாலி — உபமேயம். இவற்றைப் பின்வருமாறு ஒப்புநோக்கி நயமுணர்க.

உபமானம்	உபமேயம்
மள்ளர்	பிளை
பாலி	தாய்
மணற்றிடர்	முலை
பிசைந்து வருடல்	தைவருதல் (தடவுதல்)

இவ்வுவமையணியைப்பற்றி உன்னவும் உவக்கவும் உள்ளன பலப்பல. பாலாற்பெயர் பெற்ற பாலியாற்றுக்குப் பால்மூலைத்தாய் உபமானமாய் வந்திருக்கின்றது என்பதொன்று. மள்ளர்க்கும் பாலிக்கும் உளதாகிய உறவு

பிள்ளைக்கும் தாய்க்கும் உள்ள உறவெனக் காணநிற்ப தொன்று: தாய் முலையிற் பிள்ளை கைபோடுதல், மனற் றிடரில் மள்ளர் கையிடுதல் என்பவற்றின் செயற் பொருத்தம் ஒன்று; மனற்றிடர்க்குப் பிசைந்து கைவருடல் கூறிய ஆசிரியர் அதற்கொப்பான தாய் முலைக்குத் ‘தைவர’ என்று மட்டுங்கூறுதல் மூலம் முலையின் மென்மைக்கு மதிப்பளித்துள்ள சாதுரியம் ஒன்று என இங்ஙனங் காண்க. இன்னும்,

தாய்மூலை பிள்ளை வேண்டிய போதுமட்டுமே பாலீச் சுரந்து கொடுப்பது; மற்றும் வேளையெல்லாம் அதனைத் தன்னுள்ளடக்கி வைத்தக்கொள்வது. பாலியும் மள்ளர் வேண்டியபோது மட்டுமே நீர் பெருகிக் கொடுக்கின்றது; மற்றும் வேளை அதனைத் தன்னுள் அடக்கி வைத்துக் கொள்கிறது எனப் பொருப்பகுதிகளை விரித்து நோக்கும் போது தாய்மூலை உவமையின் அருமை பெருமைகள் இனிது புலப்படுதல் காணலாகும்.

இங்ஙனம் இந்த அமைதிகளைல்லாங் கொண்டிருத் தனினால் இச்செய்யுளில் வந்துள்ள உவமையானது சிறந்த உவமையணிக்ருத் தரமான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

மனற்றிடரைத் தோண்ட ஊறும் நீர் இருமருங்கு கால்வழி மிதந்தேறிப் பள்ள நீள் வயற் பருமடையுடைக்கும் என்றது உயர்வுநவிற்சியணி. இருமருங்கு என்புழி மற்றும்மை தொக்கது.

இனி, தொண்டை நாட்டுச் சிறந்த ஓர் இயலபை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு சாதனமாக இப்பாலியாற்றுக் கற்பணை உதவும் திறத்தை நோக்குதல் பயனுடைத் தாகும். தம் கைவரண்ட காலத்திலும் தம்மையடைந் தவர்களை வேண்டுவன கொடுத்து மகிழ்வித்தல் சான்றே

ரியல்பு - சான்றேரை நிரம்பக் கொண்டுள்ளமை தொண்டைநாட்டுச் சிறப்பியல்பென்பது பிரசித்தம். ‘தெண்ணீர் வயற்றென்டை நன்னாடு சான்றேருடைத்து’ - ஒளவையார். ஆகவே, வேனில் வரட்சியிலும் வெள்ள நீருதவும் பாலியின் செய்தி, கைவரண்ட நிலையிலும் பிறர்க்குதவப் பின் னிற்காத தொண்டைநாட்டியல்போடு முற்றும் பொருந்துதலின் இத்தொண்டைநாட்டுச் சிறப்புணர்த்த இவ்வாற்றுக் கற்பனை வந்து வாய்த்து வாய்ப்பும் இன்பம் பயப்பதாகும் என்க.

அனைய வாகிய நதிபரந் தகணபணை மருங்கிற
கணை மெபுன விறைந்துதின் கறைப்பெருங் குளங்கள்
புணை ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய்
வினைஞ ராஸ்பொலி யெடுப்பநீர் வழங்குவ வியன்கால். (23)

(இ - ஸ) : அனைய வாகிய நதி பரந்து - அவ்வித மேன்மையை யுடைய பாலாருனது பெருகி; அகன்பணை மருங்கில் - அகன்ற வயல்களின் பக்கத்தில்; களை நெடும் புனல் நிறைந்து - ஓலிக்கின்ற மிக்க நீரானது நிறைவு அடைந்து; திண்கரைப் பெருங்குளங்கள் - திண்ணீய கரை யோடு கூடிய பெரிய குளங்களும்; புணை இரும் கடிமதகு - கட்டப்பட்ட பெருமையாகிய காவலையுடைய மதகுகளும்; வாய் திறந்திடப் புறம்போய் - உடைத்துக் கொள்ளும் படி புறம்பே சென்று; வினைஞர் ஆர்ப்பொலி எடுப்ப - மள்ளர்கள் ஆரவாரம் செய்ய; நீர் வழங்குவ வியன் கால் - விசாலமாகிய கால்வாய்கள் நீரைக் கொடுக்கின்றன எ - று.

குறிப்பு:- அனைய என்பது பன்மை சுட்டும் அடைமொழி யாதவின் நதி சாதியொருமையாகக் கொள் ளப்பட்டு நதிகள் எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும், தொண்டைநாட்டின் நீர்வள வர்ன ணைக்கென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நதி கள் பல என்பது முன் 20 ஆம் செய்யுளிற் பெறப்பட்டது. வியன்கால் எழுவாய்;

வழங்குவது பயனில். வினைக்கு - ஞகரவொற்றை இடைநிலையாகப் பெற்ற தொழிலால் வருபெயர். கடி - காவல்என்ற பொருளில் எந்த உரிச்சொல்.

மாறில் வண்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செய்பவர் செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி
நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபை ரான
வேறு பல்விளை யுடைப்பெருங்கம்பலை மிகுமால். (24)

(இ - ள்) மாறில் வண் பகட்டேர் பல நெருங்கிட வயல்கள் - மாறுபாடில்லாத வளத்தைக் கொடுக்கும் எருமைக் கடாக்களைப் பூட்டிய பல ஏர்கள் வயல்களில் நெருங்க; சேறு செய்பவர் - அவ்வயல்களைச் சேறு செய்கின்றவர்களும்; செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி - அச் சேற்றில் சம்பா நெல்லின் வெள்ளிய முளையை விடத்தது; நாறு வார்ப்பவர் - நாற்று விடுகின்றவர்களும்; பறிப்பவர் - அதனைப் பறிக்கின்றவர்களும்; நடுபவரான - அந்நாற்றை நடுகின்றவர்களுமாகிய; வேறு பல்விளையுடை - வேறான பல தொழில்களையுடைய (உழவர்களது); பெருங்கம்பலை மிகும் - பெரிய ஆரவாரம் மிக்கிருக்கும் எ - று. ஆல் - அசை.

குறிப்பு :- நெல் வேளாண்மைத் தொழிலின் பல்வேறு அம்சங்களும் ஏககாலத்திற் காணத்தக்க தொண்டைநாட்டு வயல் நிலவளம் இசெய்யுளாற் காட்டப்படுகின்றது. நாறு வார்த்தல் - நாற்றிடுதல்; முளை சிதறல் - நீரில் நனைத்து முளை தலைக்காட்டும் பதமடைந்த நெல்லைத் தூவுதல்; தூவுதல் வார்த்தல் என்ற சொல் ஸாலுங் குறிக்கப்படும். அதனால் நாற்றிடுதலை நாறுவார்த்தல் என்றார். கம்பலை - ஆரவாரம். வண்பகட்டேர்பல நெருங்கிட என்ற தொடர் ஒரேவயலில் ஒரே வேளையில் பல ஏர்கள் உழுதுகொண்டிருக்குங்காட்சியைத் தருகின்றது.

வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லீஸ்பட விலங்குவ மிறங்குநீர்ப் பழன
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீங்கரைப் படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவராற் ரெகுதி. (25)

(இ - ள்) : வரும் புனல் பெருங் கால்களை மறித்
திடவாளை - நீர் வருகின்ற பெரிய கால்வாய்களை வாளை
மீன்கள் குறுக்கிட்டு மறிக்க; பெருங் குலைப்பட விலங்
குவ - (அதனால் அந்நீர்கள் தான்வரும்) அக்கரையைச் சேர
எதிர்த்து ஓடுகின்றன; பிறங்கு நீர்ப்பழன நெருங்குசேல்
குலம் - விளங்குகின்ற நீரையுடைய வயல்களில் நெருங்கி
இருக்கின்ற கெண்டைமீன்கள்; நீள் கரைப்படுத்து
உயர்த்துவ - பள்ளமான வயல்களை நீண்ட கரையாகச்
செய்து உயர்த்திவிடுகின்றன; சுருங்கை நீர் வழக்கு
அறுப்பன - மதகுகளில் நீர் வரும் வழக்கத்தை அதிற்
புகுந்து அடைக்கின்றன; பரு வரால் தொகுதி - பரிய
வராவின் தொகுதிகள் எ - று.

கருங்கை - நீர்வரும் சிறுவழி. நீர் ஊற்று எனினும்
ஒக்கும்.

குறிப்பு:- வயல் நீர்வளங்காரணமாக அங்கு பலவகை
மீன்களும் மிக்கிருக்குமாற்றை அவற்றுன் குறும்பு விளை
யாடல் மயமாக வர்ணிக்கின்றது இச் செய்யுள். வாளைமீன்
உருவிற் பெரியது. அதற்கேற்ப அது வாய்க்காலில் நீர்
தடையுண்டு கரைகளை யுடைத்துப் பாயச் செய்கின்றது.
சேல்மீன்கள் தொகுதியாய் உலாவுவன். அத்தன்மையால்
அவை பள்ள நிலத்தை மேடாக்கி நீர் நுழையாமற்
செய்கின்றன. வரால் மீன் தொகுதி நீரோட்டத்
துக்கு எதிராக நீந்துமியல்பினது. அங்குனம் அது
நீந்திப்போய் மதகுக்கண்களை அடைத்துக் கொள்கின்றது.
இவைகளால் வயலில் நீர்ப்பாய்ச்சவோருக்குத் தொல்லையே
தொல்லை. எனினும், குழந்தைக் குறும்புகள் குறும்பு
செய்யப்படுவோருக்குத் தொல்லை விளைப்பினும் பார்ப்ப

வர்க்கு மகிழ்ச்சியூட்டுதல்போல இம்மீன்களின் குறும்புச் செயல்கள் கற்போர்க்கு மகிழ்ச்சியூட்டுவனவாதவின் இச் செயல்களும் இலக்கியத்துக்குப் பொருளாயின எனக. வராற்றெருகுதி - வராவினது தொகுதி - ஆரும் வேற்று மைத் தொகை. ஒன்றன் கூட்டமாகிய தற்கிழமைப் பொருளில் வந்தது.

'பெருங்குலைப்பட விலங்குவ பிறங்கு நீர்' என்பதற்கு கரையின் கண்பட எனப்பொருள் கொள்ளலாமாதவின் மிக்கெழும் நீரானது பெரிய கரையையுடைய பக்கங்களாற் பெருகும் என உரைத்தலும் தகும். விலங்குவ - நேரே பெருகுதற்கு மாறுபாடாகப் பக்கம் பெருகுவன. விலங்குதல் - மாறுபடுதல்.

தளைத்த டம்பனை யெழுந்த செந்தாமரைத் தவிசி
விளைத்த சூல்வளை கண்படுப் பனவிடை யெங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீர் விசும்பிடை யூர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருதநீர் வைப்பு (26)

(இ - ள) : தளைத் தடம் பனை எழுந்த - வரம்புகளை யுடைய விசாலமாகிய வயல்களில் உதித்த; செந்தாமரைத் தவிசின் - செந்தாமரை மலரின்மேல்; இடை எங்கும் இளைத்த சூல்வளைகண்படுப்பன - இடையிடையே எவ்விடத் தும் சூலால் எய்ப்பு அடைந்த சங்குகள் துயில்வன (எத் தன்மைத்து எனில்); விளைத்த பாசொளி விளங்கும் - உதிக்கின்ற பசிய ஒளியோடு பிரகாசிக்கும்; நீள் விசும் பிடையூர் கோள் - நீண்ட ஆகாயத்தின்கண் பரிவேடத் தால்; வளைத்த மாமதி போன்று உள் - சூழப்பட்ட பூரண சந்திரனை ஒத்திருந்தன; மருதநீர் வைப்பு - நீர் தங்கிய மருத நிலத்தில் எ - று.

குறிப்பு : மருதநிலத்துக் காணத்தகும் மற்றெரு காட்சிச் சிறப்பினைத் தெரிவிக்கின்றது இச் செய்யுள். அக்காட்சிச் சிறப்பு உவமையணிமூலம் விளக்கப்படுகின்

நதி. ‘விசம்பிடை ஊர்கோள் வளைத்த மாமதி’ - உபமானம் நெல்வயலில் செந்தாமரைத் தவிசில் குலவளைகண்படுத்தல் உபமேயம். இவற்றினைப் பின்வருமாறு ஒப்பு நோக்கி நயமுணர்க.

உபமானம்	உபமேயம்	பொதுத்தன்மை
விசம்பு	தெற்பயிர்	பசுமை நிறமும்
ஊர்கோள்	செந்தாமரை	செம்மை நிறமும்
மாமதி	குலவளை	வெண்ணிறமும் [உருப்பொலிவும்

பசுமைக்குட் செம்மையும் செம்மைக்குள் வெண்மையுமாய் மூன்று நிறங்கள் அமையும் காட்சியின்பழும் இதன்கண் உளதாகும். தாமரைத் தவிச - உருவகம். பாசோளி - பண்புத்தொகை. ஊர்கோள் - பரிவேடம் - மப்புமத்தாரமாயிருக்குஞ் சில வேளைகளில் சந்திரனைச் சுற்றி வட்டமாய் விழும் குரிய ஒளிப்பிரகாசம்.

இங்கு செந்தெலின் புடையன வுயர்கழைக் கரும்பு

ழுங்க ரும்பயன் மிடைவன பூகும்ப் பூகும்

யாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபை கதலிவண் பலவு

தூங்கு தீங்கனிச் சூதநிள் வேலிய சோலை.

(27)

(இ - ள) ; ஒங்கு செந்தெலின் புடையன - வளர்ந்த செந் தெற்பயிர்களின் பக்கத்தில் உள்ளன; உயர்கழைக் கரும்பு - உயர்வாகிய வேழக் கரும்புகள்; பூங்கரும்பு அயல் மிடைவன பூகும் - பொலிவினையுடைய அக்கரும்பின் புறத்தே நெருங்கிச் சூழ்வன கழுக மரங்கள்; அப்புகப் பாங்கு நீள் குலைத் தெங்கு - அக்கழுகின் அருகானது நீண்ட குலையினையுடைய தென்னை மரங்கள்; பைங்கதூசி வண் பலவு - பசிய வாழை மரங்களும் வளந்தங்கிய பலா மரங்களும்; தூங்கு தீங்கனிச் சூதம் - தொங்குகின்ற மதுரமான கனிகளையுடைய மாமரங்களு

மாகிய; நீள் சோலை வேவிய - நீண்ட சோலைகளை வேவியாகவுடையன. எ - று.

குறிப்பு :- கழைக் கரும்பு:- கழை - மூங்கில். ஆதவின், மூங்கில் போலப் பருத்துயர்ந்து வளரும் கரும்பு என்ஸாம். இப்பொருளில் இத்தொடர் உவமைத் தொகையாகும். அவ்வகைக் கரும்புகள் ஏனைக் கரும்புகளிலிருந்து பிரித்தறியப்படும் வகையில் வேழுக்கரும்பு எனப் பெயர் பெற்றன. புடையன, வேவிய இரண்டும் அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினை வினைமுற்றுக்கள்.

மருத நிலத்துச் சோலைவளம் உணர்த்துகின்றது இச் செய்யுள்.

நீடு தண்பலை யுத்தநீண மருஷ்கின நெல்லின
கூடு துள்றிய விருந்க்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மணையறம் பிறக்கு
மாட மோங்கிய மறுகின மல்லன்மூ தூர்கள்.

(இ - ள) : மல்லன் முதூர்கள் - வாந்தங்கிய பழமையாகிய ஊர்கள்; நீடு தண்பலை உடுத்த - மிக்க குளிர்ந்த வயல்களால் சூழ்ந்த; நீண் மருங்கின - நீண்ட பக்கங்களை யுடையன; நெல்லின் கூடு துள்றிய இருக்கைய - நெல்லு நிறைக்கும் குதிர்கள் நெருங்கிய வீடுகளையுடையன; விருந்து எதிர்கொள்ளும் - விருந்தினரை எதிர் கொண்டு அழைக்கும்; பீடு தங்கிய பெருங்குடி - பெருமையோடு கூடிய பெரிய சூடிகளது; மணை அறம் பிறங்கும் - இல்லறம் விளங்கி இருக்கும்; மாடம் ஓங்கிய மறுகின - மாடங்கள் உயர்ந்த வீதியையுடையன எ - று.

குறிப்பு :- மருத நிலத்து ஊர்வளங் கூறுவது இச்செய்யுள். நெல்லின்கூடு நெல்பழுதுருமற் சேமித்து வைப்பதற்குரிய இடம். வீடுகளின் சூழலில் இது தனியான ஒரு அமைப்பாக வைக்கோற்புரிகளினால் வேயப் பட்டிருக்கும். 'வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க உண்

40 திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்
ஞோதான்' என்பது வேளாளரிலக்கணமாதலால் விருந்த
தெதிர்கொள்ளும்..... குடி என வர்ணித்தார்.

தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலீயோலி துவன்றி
யில்ல றம்புரிந் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மல்கு தண்புகை மழைதரு முகிற்குலம் பரப்புஞ்
செல்வ மோக்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகன். (29)

(இ - ள): தொல்லை நான் மறை முதல் - பழமை
யாகிய நான்கு வேதம் முதலிய; பெருங்கலை ஒலி
துவன்றி - பெரிய கலைகளினது ஒலிகள் குழப்பட்டு; இல்ல
றம் புரிந்து - இல்லறத்தை நடத்தி; ஆகுதி வேள்வியில்
எழுந்த - ஆகுதிகளைச் செய்யும் யாகத்தில் எழுந்த;
மல்கு தண்புகை - நிறைந்த தட்பமாகிய புகையானது;
மழை தரு முகிற்குலம் பரப்பும் - மழையைப் பெய்கின்ற
மேகக் கூட்டங்களோடு பரந்து செல்லும்; செல்வம் ஒங்கிய -
செல்வத்தால் உயர்ந்தன; திருமறையவர் செழும்பதி
கள் - மறையவர்களது செழுமையாகிய ஊர்கள் எ - று.

குறிப்பு :- ஊர்வளங் கூறுந்தொடர்பில் ஊர்களில்
தலைமை வாய்ந்த அந்தணர் வாழும் ஊர்களினியல்பை இச்செய்யுளாலும் அடுத்துவரும் செய்யுளாலும் உணர்த்துகின்றார் ஆகிரியர். பதிகள் எழுவாய்;
ஒங்கிய - 'அன்' சாரியை பெருமல் வந்த அகரவீற்றுப் பலவின்பாற் படர்க்கைப் பன்மை வினைமுற்று. அந்தணர்பதிக்குச் சிறப்பியல்பாக இங்கு கூறப்பட்டது ஆகுதிவேள்வியில்..... முகிற்குலம் பரப்பும்' என்பது. 'வேள்விநற்பயன் வீழ்புனலாவது' எனவும், 'வானவிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ' எனவும் இவ்வாசிரியர் மற்றுமிடங்களிற் கூறுவர். அதற்கேற்ப, ஆகுதிப்புகை முகிற்குலம் பரப்பும் என்பதற்கு ஆகுதி யின்போதெழும் ஒம்புகையானது மழைமுகில்களைப் பரவச் செய்கின்ற என்றுரைத்தல் சிறக்கும். வேள்வியே தனது தெய்விக ஆற்றலால், மழை பொழியும் குழ்நி

வையை வருவிப்பது என்ற கருத்துத் தொன்மையானது. மழை வறந்த காலங்களில் வேள்வி செய்து மழை பெய் வித்தல் இன்றும் சில சில பகுதிகளில் அநுபவரீதியாக அறியப்பட்டு வருதல் காணக.

தீது நீங்கிடத் தீக்கலி யாமவு ணற்கு
நாதர் தாமருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும். (30)

(இ-ள): தீது நீங்கிடத் தீக் கவியாம் அவணற்கு-
திருமாவின் சக்கரத்தால் இறக்கவரும் தீங்கு நீங்கும்படி
தீக்கலி என்னும் அசரானுக்கு; நாதர் தாம் அருள் புரிந்
தது - சிவபிரான் அவன் அச்சக்கரத்தைத் செயிக்கும்
படி அருள்புரிந்த தலமாகும்; நல்வினைப் பயன் செய்
மாதர் தோன்றிய - நல்வினைகளின் பயனையே தமக்கு
உரித்தாகச் செய்து ஒழுகும் மகளிர்கள் உதித்த; மரபு
உடை மறையவர் வல்லம் - மரபினையுடைய மறை
யவர்கள் வாழும் திருவல்லமானது; பூதி சாதனம்போற்
நிய பொற்பினால் விளங்கும் - விபூதியாகிய மோட்ச
சாதனத்தைப் பேணி ஒழுகும் சிறப்போடு விளங்கும் எ-று.

நல்வினைப் பயன் செய் மாதர் தோன்றிய மரபுடை
மறையவர் என்னுங்கால் நல்வினைப்பயன் செய்யும்
சிறப்பு விளங்கிய மரபுடை மறையவர் என்று உரைப்
பாரும் உளர்; அது பொருந்தாது. தனக்குப் புத்திரிகளே
யன்றிப் புத்திரப்பேறு இன்று என்று அறிந்த ஒரு மறை
யவன் சிவபிரானைப் புத்திரப்பேறு விரும்பி நோற்குங்
கால் புத்திரிகளேயன்றி உனக்குப் புத்திரப்பேறு இன்று
என்று அருளிச் செய்ய, அம்மறையவன் தேவரீருக்கு
உரிய திருத்தொண்டு ஆகிய பணிகளைச் செய்யும் அப்
புத்திரிகள் பிறக்க வரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ன அதற்கு
அவர் திருவளமகிழ்ந்து அவ்வாறு அருளிச் செய்தனர்

என்னும் கருத்து மாதர் தோன்றிய என்பதனால் பெறப் படுதலின். சரிதம் பிறவிடத்தும் உள்தேற் காண்க.

குறிப்பு :- பூதி சாதனம் - பூதி (விபூதி) யாகிய சாதனம் என்னும் பொருளில் பண்புத்தொகை. பூதி யும் சாதனமும் என விரிக்கில் உம்மைத்தொகை. சாதனம் - உருத்திராக்கம். வல்லம் - தொண்டை நாட்டுப் பாடல்பெற்ற சிவதலங்களுள் ஒன்று. குறித்த தீக்காலி யின் சம்பவம் காரணமாகத் தீக்காலி வல்லம். எனவும் வழங்கும். திருஞான சம்பந்த சவாமிகளால் ‘கற்றவர் வல்லம்’ எனப் புகழ்பெற்றது. நல்வினைப் பயன்செய் என்றது நல்வினைப்பயனுகைத் தமக்குக் கிடைத்த சிவபுண் ணியச் செயல்களைச் செய்கின்ற என்பதாம். நல்வினைப் பயன் காரணமாகச் சிவபுண்ணியத்தை நல்வினைப்பயன் என்றது உபசாரம். காரியங்காரணமாக வந்த உபசாரம்.

அருவி தந்தசெம் மனிகளும் புரவிலாய் மலரும் பருவி யோடைக னிறைந்தியிரு பாலியின் கரையின் மருவு கங்கைவாய் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேரும் பொருளில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்ததப் புறங்பளை மருதம். (31)

(இ - ள்): அருவி தத்த செம்மனிகளும் - மலைச்சார வினின்று இழியும் அருவிகள் கொழித்து வந்த சிவந்த நிறத்தையுடைய இராத்தினங்களையும்; புறவில் ஆய் மலரும் - முல்லை நிலத்தினைன்றும் கொய்யப்பட்ட மலர்களையும்; பருவி ஒடைகள் நிறைந்து இழி - கலந்து கொண்டு ஒடைகளில் நிறைந்து இழிகின்ற; பாலியின் கரையில் மருவு - பாலாற்றின் கரையிலுள்ள; கங்கை வாழ் சடையவர் - கங்கை தங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவபிரான்; மகிழ்ந்த மாற்பேரும் பொருளில் கோயிலும் - விரும்பிய திருமாற்பேறு என்னும் ஒப்பற்ற திருக்கோயிலும்; சூழ்ந்தது அப்புறம்பளை மருதம் - சூழ்ந்துள்ளது அந்த மருத நிலம் எ - று.

குறிப்பு:- மருத நிலத்தின் தெய்விகத் தலச் சிறப்பு மேற் பாட்டினால் கூறியவாறே இப்பாட்டினாலும் இனி வரும் பாட்டினாலும் கூறுகின்றார் ஆசிரியர். பாலியாற்றின் கரைக்கணுள்ள திருமாற்பேறு என்ற தலம் இங்குக் குறிப் பிடப்படுகின்றது. திருமால் சிவனைப் பூசித்துச் சக்கரா யுதம் பெற்ற காரணத்தால் தலப்பெயர் அங்ஙன மாயிற்று. கவாமியின்மூன் திருமால் தரிசித்துநிற்குங் கோலம் இன்றுங் காணலாகும். ‘மன்னிய மாலைடு சோமன் பணிசெய்’, என்னும் திருஞானசம்பந்தர் தேவா ரமும், ‘பொருமால் திண்படை வேண்டிநற் பூம்புனல் வருமாற்றின் மலர் கொண்டு வழிபடும்’ என்ற திருநா வுக்கரசு கவாமிகள் திருக்குறுந் தொகையும் தலப் பெயர்க் காரணம் உணர நின்றன. ‘ஆற்றின் மலர் கொண்டு வழிபடும்’ என்ற தேவாரப் பொருளையொட்டி புறவிலாய் மலரும் பருவி இழிபாலி என்றமைந்த பொரு ணயங் காணக. ஆய்வாளர் - விழைத்தொகை.

விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிரை நதிக
ளருங்க ஸரப்பயில் சிவாலய யனேகழு மணைந்து
பருங்கை யானையை யுரித்தவா ரிருந்தவப் பாகுர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் ரேமற்ற மருதம்.

(32)

(இ - ள) : விரும்பு மேன்மை என் பகர்வது - யாவ ராலும் விரும்பத்தக்க அம்மருத நிலத்தின் மேன்மையை எவ்வாறு எடுத்துச் சொல்வது; விரிதிரை நதிகள் அருங் கரைங் பயில் - விரிந்த அலைசீகின்ற பாலாறு குடத் தலையாறு முதலிய நதிகள் தம்முடைய அரிய கரையில் இருக்கின்ற; சிவாலயம் அனேகழும் அனைந்து - அனே கஞ் சிவாலயங்களிடத்துஞ் சென்று மீண்டு; பருங்கை யானையை உரித்தவர் - பருத்த துதிக்கையையுடைய கயாகுரன் என்னும் யானையை உரித்து அருஙும் பிரான்; இருந்த அப் பாகுர் மருங்கு சூழ் - வீற்றிருந்ததருஙும் அந் தத் திருப்பாகுர் என்னும் ஊரின் அருகில் சூழத்தக்க;

தவம் புரிந்தது மற்ற மருதம் - தவத்தைச் செய்தது அம்மருத நிலம் எ - று.

அன்று ஒ - அசை.

குறிப்பு :- நதிகள் - அனைந்து - குழ் தவம் புரிந்தது மருதம் என இயைக்க. நதிகள்..... அனைந்து என்பதற்கு, நதிகளின் அரியகரைகளில் பயிலுதலையுடைய அநேகம் சிவாலயங்களையும் அனையப்பெற்று என உரைத்து, அதனை, பாகுரியனையும் குழும் தவத்தினைச் செய்தது மருதம் எனழுதிப்பார் பிறர். அப்பொருளில் அனைதல் நதிகளின் விளையாகாது, மருதத்தின் விளையாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. சிவாலயங்களைல்லாவற் றினுஞ் சென்று பூவும் நீருஞ் சொரிந்து வழிபடுவன் என்று சொல்லும்படி ஒவ்வொராலயத்தையும் அனுகி அனைந்து ஆருகள் பாய்ந்து கொண்டிருத்தல் நாட்டினியல்பு. பிறர் உரைக்கும் போருள் அவ்வியல்பை உணர்த்தாமையின் அது பொருந்தாதாம். எல்லா நதிகளும் பல தலங்களையும் அனைந்து ஈற்றில் தண்பால் வந்தலையும் பெருமையுடையது திருப்பாகுர் என்பது இச்செய்யுளாற் போந்த பொருள் என்க.

திருப்பாகுர் பாடல் பெற்ற சிவதலம். மூங்கிலி னடியில் சுவாமி தோன்றியமையினால் வந்த காரணப் பெயரே பாகுர் என்பது. ஒரு காலத்தில் கரிகாற் சோழ ஜைக் கொல்லச் சமஸ்ர் ஏவிய பாம்பினை இங்கிருந்த சுவாமி தடுத்துப் பிடித்து ஆட்டினார் என்பது இத்தலத்துப் பழம் பெருமையாகும். ‘பாம்பு மாட்டுவர் பாகுராடிகளே’ என்ற அப்பர் தேவாரம் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கினை புடன்றட மென்மலர் மிலைந்து
மாம ருங்குதன் ஸீழிலின் மருதயாழ் முரலுங்
காமர் தண்பணைப் புறத்தது கருங்கழி நெய்தல்

(இ - ள): பூமரும் புனஸ் வயற் களம் பாடிய பொருநர் - பூக்கள் மருவும் நீரையுடைய வயலிலுள்ள நெற்போர் தெளிக்கும் களத்தில் (மருதப்பாட்டைப்) பாடுகின்ற உழவர்கள்; தாம் அரும் கிணையுடன் தட மென் மலர் மிலைந்து - தாங்கள் அரிய சுற்றத்தாரோடு வாவிகளிலுள்ள மிருதுவான மலர்களைச் சூடிக்கொண்டு; மா மருங்கு தண்ணீழ்வில் மருதயாழ் முரலும் - மாம ரத்தின் அருகிலிருக்கும் குளிர்ந்த நிழலில் இருந்து மருத யாழை வாசிக்கின்ற; காமர் தண்பலைப் புறத்தது கருங் கழி நெய்தல் - அழிய குளிர்ந்த மருத நிலத்தின் புறத் திலுள்ளது கருமையாகிய கழிகளோடு சுடிய நெய்தல் நிலம் எ - று.

கண்டு களம் என்றது போர்க்களம் அன்று; நெற் போர் தெளிக்கும் களத்தை என்க; அவர் பாடுதற்கு உரியது அதுவாதவின்.

குறிப்பு:- மருதநிலச் சிறப்புப்பற்றிய ஒரு அம்சத்தைக் கூறி நெய்தல் நில வர்ணனைக்குத் தோற்று வாய் செய்கின்றது இச்செய்யுள் அடுத்துவரும் ஏழு செய்யுள்கள் இந் நெய்தல் நில வர்ணனையையே விரித் துரைக்கும். நெல்லடிக்கும் களத்தில் பொருநர் என்ற இசைக்குழுவினர் சென்று பாட்டுப்பாடிப் பரிசில் பெறு தல் பண்டை வழக்கம்- பாடிப் பரிசில் பெற்ற பின்னும் அவர்கள் நீங்காது மாமர நீழ்வில் மருத யாழ் வாசிக்கின் றவர் என்றது அவர்கள் கொண்ட மகிழ்ச்சியின் மிகுதி யைப் புலப்படுத்தியவாரும்.

கருங்கழி நெய்தல் என்றதனால் நெய்தல் தினைக் குரிய முதற் பொருள்களிலொன்றாகும் நிலம்கூறப்பட்டது.

தூய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்

சேய நீளவிழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன கெருந்தி

யாய் பேரளத் தளவர்க ளளப்பன ஏப்பு

சாய்ள் மென்னடை யளத்திய ரளப்பன தரளம்.

(34)

(இ - ள்): தூய வென் துறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள் - தூய்மையான வெள்ளிய மணலையுடைய கடற்கரைகளில் பரதவர்களால் வலைகள் தொடுக்கப்படுவன; சேய நீள் விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி - சிவந்த நீண்ட கண்களையுடைய பரத்தியர்களால் செருந்தி மலர்கள் தொடுக்கப்படுவன; ஆயபேர் அளத்து அளவர்கள் அளப்பன உப்பு - அந்நிலத்துள்ள பெரிய அளங்களில் அளவர்களால் உப்பு அளக்கப்படுவன; சாயல் டென் நடை அளத்தியர் அளப்பன தராம் - மயிலின் சாயலையும் மிருதுவான நடையையும் உடைய பரத்தியர்களால் முத்துக்கள் அளக்கப்படுவன எ - று.

குறிப்பு: நெய்தற் கருப் பொருள்களில் மக்கள், தொழிலில் என்ற இரண்டும் இச்செய்யுளாற் புலப்படும். பரதவர், பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர் என்போர் மக்கள். வலை தொடுத்தல், உப்பனத்தல் ஆதியன தொழில்கள். சேய - செம்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு விணைப் பெயரேச்சம்.

கொடுவி ணத்தொழி னுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன் படும ணற்கரை னுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளந் தொடுக ட்ரங்கு துறையவர் குளிப்பன வவர்தம் வடுவ ஓர்க்கள்மாங் கையர்குளிப் பனமணற் கேளி. (35)

(இ - ள்): கொடுவிணத் தொழில் நு ணையர் கள் கொடுப்பன கொழுமீன் - கொடிய தீத்தொழில்களைச் செய்கின்ற பரதவர்களால் கொழுமையான மீன்கள் விற்கப்படுகின்றன; படுமணல் கரை நுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளம் - மிக்க மணற்கரைகளிலிருந்து நுளைச்சியர்களால் பவளம் விற்கப்படுகின்றன; தொடு கடற் சங்கு துறையவர் குளிப்பன - சகரரால் தோண்டப்பட்ட கடலி னுள்ள சங்குகள் அத்துறையிலுள்ள நுளையர்களாற் குளிக்

கப்படுவன்; அவர்தம் வடுவகிர்க்கண் மங்கையர் குளிப் பன மணற்கேணி - அவர்களுடைய மாவடுவின் பிளப்பினை ஒத்த கண்களையுடைய மகளிர்களால் மணற்கேணிகள் குளிக் கப்படுவன் எ - று.

குறிப்பு :- இச்செய்யுனும் முற் செய்யுள் போலவே மக்க ஞும் தொழிலும் என்பவற்றைப் புலப்படுத்து கின்றது. மணற்கேணி குளித்தலும் நெய்தல் நிலத் தொழில்களுள் ஒன்று. கொடுவினைத் தொழில் - கொடுவினைப் பயனால் வந்தமையும் தொழில் என்றுமாம். தொடுகடல் - இறந்தகால வினைத்தொகை.

குறிப்பு நற்கட லோதமுன் சூழ்ந்துகொண் டீய வழிக்க ஏரப்பொதிப் பொன்னவிழப் பனமலர்ப் புன்னை விழிக்கு நெய்தலின் விரைவலர்க் கட்சரும் புண்ணைக் கழிக்க ஏரப்பொதி சோறவிழப் பனமடற் கைதை. (36)

(இ - ள்) : சுழிப்புனல் கடல் ஒதம் முன் சூழ்ந்து கொண்டு அணிய - சுழியையுடைய நீர்நிறைந்த கடலின் பெருக்கானது முற்பட்டுச் சூழ்ந்து அணிந்து கொள்ளும் படி; வழிக் கரைப் பொதிப்பொன் அவிழப்பன மலர்ப் புன்னை - அந்நீர் செல்லும் வழிக்கரையில் இருக்கும் புண்ணை மரங்கள் பொதியினகண் உள்ள பொன்னிறமாகிய மலர் களை அவிழக்கின்றன; விழிக்கு நெய்தலின் விரை மலர்க் கட் சரும்பு உண்ண - கண்போலும் வாசனை கமழும் நெய்தல் மலரினிடத்து இருக்கும் வண்டுகள் உண்ணும் படி; கழிக்கரைப் பொதி சோறு அவிழப்பன மடற் கைதை - கடற் கரையினிடத்துக் கட்டுச் சோறு களை அவிழக்கின்றன மடலையுடைய தாழை மலர்கள் எ - று.

குறிப்பு:- நெய்தல் நிலக் கருப்பொருள்களில் மக்கள் வாத சிலவற்றினியல்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு பொன்னளித்தல், பொதிசோறவித்தல் என்ற உலகியலறக் கருத்துக்களைச் சித்தரிக்கின்ற கற்பனை வளமுள்ளது இச்

செய்யுள். உருகைமும் தற்குறிப் பேற்றமும் இச் செய்யுட்கற்பணியைச் சிறப்பித்துள்ளமை கண்டு நயக்கத்தகும்.

புன்னை மரத்தின் அரும்புகள் வெண்மையானவை, அவற்றின் உள்ளிருக்கும் தாது மஞ்சள் நிறமானது. அவை விரிதலைப் பொன்னவிழ்த்தல் என்றது குறிப் புருவகம். தாழை அரும்பு வெண்ணிறமானது. அதனுள் ஸிருக்கும் தாதும் வெண்ணிறமானது. அது அரும்புதலைச் சோறவிழ்த்தல் என்றதும் குறிப்புருவகம். பொன்னும், சோறும் வெண்துணியில் முடிக்கப்படுதலின் அம்முடிப்புக் களின் புறத்தோற்றம் வெண்ணிறமாகவேயிருக்கும். ஆத வினால் புன்னை தாழையரும்புகளைத் தனித் தனி பொதி யென்றது உருவக உயர்வு நவிற்சியாம். பொதியின் கண்ணுள்ள பொன் எனவும், பொதியின் கண்ணுண்ணள் சோறு என்னும் பொருள்படக் கட்டுச் சோறு எனவும் உரை காரர் உரைத்த நயங்காண்க. புன்னையரும்பு வெண்ணிறத்த தென்பது ‘வெண்முத்தம் புன்னையரும்பேய்ப்பப் போவாரைப் பேதுறுக்கும் புகாரே எம்முர்’ - என்ற சிலப் பதிகார அடிகளாற் பெறப்படும்.

இனி, அவிழ்த்தல் என்று செய்து கொண்ட உருவ கத்திற்கேற்ப எதற்கு என்ற வினாவிற்கு விடை வேண்டும் பொன்னவிழ்த்தது அணிய என்றும் சோறவிழ்த்தது உண்ண என்றும் விடைகிடைக்கின்றது. அதன்மேல் யார் அணிய, யார் உண்ண? என்பன வினாக்கள். ஒதம் அணிய; சுரும்பு உண்ண என அவற்றுக்கு முறையே விடைகிடைக்கின்றது. ஒதம் - கடற் பெருக்கு. சுரும்பு - வண்டு.

புன்னையாயினும் தாழையாயினும் அரும்பு முதிர்ந்து அலர, உள்ளிருக்கும் மகரந்தம் கோன்று தல் இயல்பு. தன்னை இயல்பாக அன்றி, ஒதம் அணிந்து கொள்ளும்

படியும், வண்டு உண்ணும்படியும் நிகழ்ந்ததாகக் கூறுதல் தந்துறிப்பேற்றம் ஆகும்.

இங்குனமல்லாது, பொன்னவிழுத்தல் வழிச் செல்வா ருக்காக என்னும் பொருள் தோன்ற இச்செய்யுனுக்கு உரை வகுத்தாரும் உளர். அணிய - பக்கத்திலுள்ள என அவர் பொருள் கொண்டனர். அணியப் படாப் பொருளாகிய புண்ணைப் பொன் அணியும் இயல்பில்லாத ஒத்துக்காக அளிம்கப்பட்டதென்பதில் உள்ள சுவைநயம், பொன் அணியும் இயல்புள்ள வழிப்போக்கருக்காக அது அவிழுக் கப்பட்டதென்பதில் தோன்றுதற்கில்லை. அன்றியும், நெய்தல் திணைவளங்கூறும் இவ்வர்ணனைக் கட்டத் தில், அவ்வர்ணனை நெய்தல் நிலப் பொருளாவில் அமைவ திற்காணும் பொருத்தம் அது வல்லாத வழிப்போக்கர் அளவில் அமையாதாகலானும் இச்செய்யுட்கு அவ்வரை சிறப்பின்றும். ஒதம், சுரும்பு என்பன நெய்தல் நிலப் பொருள்கள். மலரும் நெய்தல் என்னேது விழிக்கும் நெய்தல் என்றதும் குறிப்புருவக்மேயாம்.

காயல் வண்கறைப் புரைநெறி யடைப்பன கணிமுடு
சேய தண்ணறுகு செழுமூக செறியுமுன் டக்க
நாய நுண்மளை வெண்மையை மறைப்பன வண்ணந்
தாய முன்றுறைச் சூழல்குழு நூழலின் ரூது. (37)

(இ - ன) :- காயல் வண் கரைப் புரை நெறி அடைப் பன - கழிக் கானல்களில் வளப்பமான கரையிலுள்ள குற்றமான வழிகளை அடைக்கின்றன; கணி முடு சேய தண் நறும் செழுமூக செறியும் முண்டகங்கள் - மிருதுவான முள்ளுடன் சிவந்த தட்பத்தோடு கடிய செழுமையான மூக செறிந்த தாழைகள்; ஆய நுன் மணல் வெண்மையை மறைப்பன - அக்கடற்கரையில் இருக்கின்ற நுண்ணிய மணல்களின் வெண்மையை மறைக்கின்றன; அன்னம்தாய முன்துறைச் சூழல் குழு நூழலின் தாது -

அன்னங்கள் தாவிச் செல்கின்ற சமுத்திரக் கரையில் உள்ள சோலையைச் சூழ்ந்த ஞாழல் மலர்களின் தாதுக்கள் எ - று.

முண்டகங்கள் என்புழி ஆற்று வெள்ளத்தால் ஒதுக்குண்டு சமுத்திரக்கரையை அடைந்த தாமரை மலர்கள் எனிலும் ஒக்கும்.

குறிப்பு :- கணிமுள் - முதிர்ந்த முள். புரைநெறி - சிறுவழி (துவாரம்) எனிலும் பொருந்தும். செய்யுளின் சுற்றுடிகளிரண்டும் நெயதல் நிலத்தின் வெண்மைநிறப் பொலிவைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

வாம்பை ருந்திரை வளாகமுன் குடிபயில் வரைப்பிற் ரும்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய றவிரக் காம்பி னேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய் தேம்பொ திந்தசின் மழலைமென் மொழியசெவு வழியாழ். (38)

(இ - ள) : வாம் பெருந்திரை வளாகம் முன்குடி பயில் வரைப்பில் - தாவுகின்ற பெரிய அலைகளையுடைய கடற்கரையில் (பரதவர்கள்) குடியிருக்கும் இடத்தில்; தாம் பரப்பிய கயல்களின் விழிக்கயல் தங்கீர - தாங்கள் பரப்பிய கயல் மீன்களுள் கண்ணகீய கயல்கள் நீங்க; காம்பின் நேர்வரும் தோளியர் கழிக் கயல் விலை செய் - மூங்கிலை ஒத்த தோளையுடைய அம்மகளிர்கள் கழிக்கண் உள்ள கயல் மீன்களை விற்கின்ற; தேம் பொதி ந்த சின்மழலை மென்மொழிய செவ்வழியாழ் - மதுரம் பொதிந்த சிறிய மழலையாகிய மிகுந்துவான மொழியினிடத்துள்ளன அந்த நிலத்துச் செவ்வழி யாழுக்குரிய பண்கள் எ - று.

குறிப்பு :- வளாகம் என்பது இந்தாளில் வட்டாரம் என வழங்குவது போன்ற ஓர் இடப்பரப்பு. வளைவாக அமை வதினால் வளாகம் எனப் பட்டதென்பர். விழிக்கயல் - உருவகம். அந்தநிலப் பெண்கள் விழிக்கயல் விலை செய்யார்

என்றது அவர்கள் கற்புமிக்க மங்கையர் என்றற்கு. அஃதா வது, காமக் குறிப்போடு பிறரை நோக்கார் என்பதாம். விழியைக் கயல் என்னும் உருவகத்தையும் பரப்புதல் என்ற பொதுச் சொல்லையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, இருவகைக் கயல்கள் பரப்பப்பட்டன எனக் காட்டி ஒன்றை விற்காது மற்றதை விற்பர் எனக் கூறி அந்திலப் பெண்கள் கற்பு நெறி தவறூர் என்று காட்டிய கருத்துச்சுவை விசேடமுடைத்து. ‘காசலம்பு மூலையவர் கண்ணென்னும்-பூசலம்பும் நெறியின் புறஞ்செலா’ என்பது இராமாயணம்.

கயல் விலை செய்தல் என்ற தொழிலும், செவ்வழி யாழ் என்ற இசையும் நெய்தல் நிலக்கருப்பொருள்கள். யாழ் மொழிய (மொழியினிடத்துள்ளன) என்றது இனிமை பற்றி யாழ்ப்பண்ணுக்கும் மொழிக்கும் அபேதங் கூறிய வாரூம். யாழ் என்ற கருவிப் பெயர் அதனைசைக்கப் படுங் காரியமாகிய பண்ணுக் காதலின் கருவியாகு பெயர். சுற்றடியிற் காணும் சொல்லின்பழும் ஒசையின்பழும் குறிப்பிடத்தக்கன.

✓
மருட்கொ நெதொழின் மன்னவ விறக்கிய வரிமை நெருக்கி முன்றிரு வொற்றியூர் நீங்கவென் ஹழுது மொருத்தர் தம்பெருங் கோயிலி ஞெருபுறஞ் சூழ்ந்த திருப்பு ரப்பையு முடையதத் திரைக்கடல் வரைப்பு. (39)

(இ:ள்): மருள் கொடுந் தொழின் மன்னவன் இறக்கிய வரிமை - மயக்கத்தோடு கொடுந் தொழிலைச் செய்ய என்னிய ஓர் அரசன் (தன் நாட்டு அடங்கிய சிவாலயங்களுக்கு) ஏற்படுத்திய தீர்வையை; நெருக்கிமுன் திரு வொற்றியூர் நீங்க என்று எழுதும் - முன்வரியில் நெருக்கித் திருவொற்றியூர் தவிர என்று வரிப்பிளந்து எழுதும்; ஒருத்தர் தம்பெருங் கோயிலின் ஒரு புறஞ் சூழ்ந்த - படம்பக்கநாதர் வீற்றிருக்கும் பெரிய கோயிலினது ஒரு புறத்துச் சூழ்ந்த; திருப்பரப்பையுமுடையது அத்திரைக்

கடல் வளரப்பு - திருவெல்லையையுமையது அந் நெய்தல் நிலம் எ - று.

குறியீடு :- இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் நெய்தல் நிலத் துச் சிவதலச் செழிப்புக் கூறுவன். இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட தலம் திருவொற்றியூர். அது நெய்தல் நில எல்லையிலுள்ளதாதலின் ஒருபுறஞ் சூழ்ந்த திருப்பரப் பையுடையது என்றார். திருவொற்றியூர்த் தலத்தின் கிழக் குப்புறம் மட்டுமே நெய்தல் நிலம் என்பர். இத்தலத் துச் சிவபெருமானுக்குப் படம்பக்கநாதர், எழுத்தறியும் பெருமான் என இரு திருநாமங்கள் வழக்கில் உள். இரண்டாவது திருநாமம் ஒரு வரலாற்றை யுள்ளிட்டது. அவ்வரலாறு இச் செய்யுளின் மூதலீரடிகளாற் குறிக் கப்பட்டுள்ளது. விபரம் வருமாறு:-

அயோத்தியில் இருந்து அரசாண்ட மாந்தாதா என்றும் மன்னன் நெடுங்காலம் வயோதிகளுயிருந்து உடற் பிணியும் நடுக்கமும் அதிகரித்து அதன்மேல் வாழ விருப்பின்றி, ‘நான் விரைவிற் சாதற்கு வழி யாது?’ என அமைச் சரை வினவினான். ‘நீர் ஏற்படுத்திய சிவதர்மங்களுக்குக் குறைவு ஏற்படச் செய்தால் விரைவிற் சாதல் கூடும்’ என அவர்கள் பதிலளித்தனர். உடனே அவன் தன் கணக்களை அழைத்துத் தான் சிவாலயங்களுக்கென விதித் திருந்த நிபந்த்ததை அறைவாசியாகக் குறைத்தெழுதும் படி செய்து தன் கையொப்பமுமிட்டுவைத்தான். மறுநாட்பார்த்தபோது ‘திருவொற்றியூர் நீங்கலாக’ என ந தொடர் அவ்வேட்டின் மூலம் வரியிலே முன் இருந்த எழுத்துக்களுக்கும் இடக் குறைவில்லாமல் மிக நெருக்கி எழுதப்பட்டிருக்கக் காணப்பட்டது. அது வேறொரு செய் மூன்று திருவொற்றியூர்க் கிளை செயலே யென்று ணர்ந்து அம்மன்னன் அத்தலத்துக்கு வேறும்பல சீர் சிறப் புக்களும் நேர்த்திகளுஞ் செய்து தன் உடல் நோயும் மூப்பு வருத்தமும் தீர்ந்து பின்னும் பலகாலம் உயிர் வாழ்ந்த தான்.

இவ்வரலாற்றிற் கண்டவன்னேம் அவன் அமைச்சர் சொற்கேட்டு மயங்கிச் சிவதர்மத்தைக் குறைத்தது கொடுஞ்செயல் ஆதலின் அவனை மருட்கோடுந்தொழில் மன்னவன் என்றார். வரி - தீர்வை, நிபந்தம். படம்பக்க நாதர்: உபமன்விய முனிவரிடம் தீக்கை பெற்ற வாசகி. (திருவொற்றியூர்ச் சிவபெருமானை) சிலகாலம் பூசித்து வர அதன் அன்பினால் விரும்பி அதனை அவர் தம்முடு வில் ஒற்றியமைத்துக் கொண்டார். அதற்கான அடையாளங்கள் அவர் திருவுருவில் உள்ளன என்பார். அக்காரணம் பற்றியே படம்பக்கநாதர் என்னும் பெயர் உள்தாயிற்று.

திருவொற்றியூர்:- தொண்டை நாட்டு விசேட சிவதலங்களுள்ளன்று. சந்தர்ரமுர்த்தி சஹாமிகள் வரலாற்றேடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. மூவர் தேவாரமும் பெற்றுள்ளது. பட்டினத்தடிகள் சமாதி கூடிய சிறப்புமுடையது.

மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி ஸாபுரி விரைகுழ்
மொய்த யங்குதன் பொழிற்றிரு வாஸ்மியூர் முதலாப்
பைத் ரும்பனி யளிந்தவர் பதியெனப் பலவா
னெய்த வெய்தமுன் செய்தவந் நிறைதவந் சிறிதோ. (40)

(இ - ள்): மெய் தரும் புகழ்த் திருமயிலாபுரி - மெய்ம்மையை விளைக்கும் புகழினையடைய திருமயிலாப்பூர்; விரைகுழ் மொய் தயங்கு தண்பொழில் திருவான்மியூர் முதலா - வாசனை கமழகின்ற நெருங்கிய குளிச்சியினையடைய சோலைகுழ்ந்த திருவான்மியூர் முதலாக; பைதரும் பனி அணிந்தவர் பதியெனப் பல - படமுடைய பாம்பை அணியாக அணிந்த சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் வேறு திருப் பதிகளும் பல (அதனால்); நெய்தல் எய்த முன் செய்த அந்திரை தவம்சிறிதோ - நெய்தல் நிலமானது இத்திருப் பதிகளைத்தான் அடையும்படி முன்னே செய்த அந்திரை வாகிய தவம்சிறியது அன்று எ - று. ஆல் - அசை.

அங்கன் வான்மிசை என்னும் செய்யுள் முதலாகக் குறிஞ்சி முதலிய நிலத்தினைகளில் உரிய தலங்களைக் கூறி ஈண்டு முடித்தார்.

குறிப்பு:- நெய்தல்நிலச் சிவதலங்கள் இரண்டு இச்செய்யுளிற் குறிக்கப்படுள்ளன. ஒன்று திருமயிலாப்பூர். மற்றது திருவாண்மியூர்.

திருமயிலாப்பூர்:- திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் எலும்பு ருவில் இருந்த பூம்பாவையை உயிர்பெற்றெழுச் செய்த அற்புதம் நிகழ்ந்த தலம். மெய்யில்லாதிருந்த ஒன்றை மெய்பெறச் செய்ததலம் என்ற குறிப்புத் தோன்ற மெய்தரும்புகழ்த் திருமயிலாபூர் என்ற நயங்காண்க. இத்தலத் திற் சுவாமிகள் பாடியருளிய ‘மட்டிட்ட புன்னையங்கானல்...’ என்ற பதிகம் சௌகர்யத்துறையினரால் மெய்ம்மைக்குச் சான்றிதழ் போன்றது. திருவள்ளுவர் வாழ்விடமும் இதுவே. அவர்க்கும் இங்கு தனியான ஆலயமுண்டு.

திருவாண்மியூர்:- வள்மீக முனிவர் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால் வந்த பெயர் வான்மியூர். இங்குள்ள சிவபெருமான் மருந்திசர் என்றும், பால்வன்னைநாதர் என்றும் பெயர் பெறுவர். பாடல்பெற்ற தலம். ‘வாட்டம் தீர்த்திடும் வான்மியூரீசனே’ ‘வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூரீசனே’ என்று போற்றியுள்ளார் ஞானசம்பந்தர்.

சிறிதோ என்பதில் ஒகாரம் எதிர்மறை.

கோடு கொண்டெழுந் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொங்வரைச் சந்தனைச் சினைமிசை வளரு
நீடு நெங்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவா
லாடு நீள்கொடி மாடமா மஸ்ஸிலேயே யனை. (41)

(இ - ள): கோடு கொண்டு எழும் திரைக்கடற் பவளமென்கொழுந்து - அலை எறிகின்ற கடவினிடத்துக்கிளைத்து

எழாநின்ற பவளக் கொடிகளின் மிருதுவான கொழுந்து கள்; மாடு மொய் வரைச் சந்தனச் சினமிசை வளரும் - அருகிலுள்ள நெருங்கிய மலையில் உதித்த சந்தன மரத் தின் கிளைகள்மேல் வளர்கின்ற; நீடு நெய்தலும் குறிஞ்சி யியும் புணர் நிலம்பல - நீண்ட நெய்தல் நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் மயங்கி இருக்கும் நிலங்கள் பல உள்; ஆடு நீள் கொடிமாட மாமல்லையே அனைய - நீண்ட கொடிகள் ஆடு கின்ற மாடங்கள் நெருங்கிய மல்லை நகரத்தை ஒத்தன எ - ரு. ஆல் - அசை.

மல்லை - மாவலிபுரம்.

குறிப்பு:- இது முதல் ஆறு செய்யுள்களால் திணைமயக் கங் கூறப்படுகின்றது. நூல் ஆரம்பத்திலிருந்து நாற்பதாஞ் செய்யுள்வரையில் குறிஞ்சி மூல்லை மருதம் நெய்தல் என்ற நானிலத்தியல்புகள் தவித்தனி வர்ணிக் கப்பட்டன. நாட்டின் சில சில பகுதிகளிலே நானிலங்களில் தனிப்பட்ட ஒரு நிலத்துக்குரிய பொருள், தொழில் மட்டுமேன்றி மற்றுமொரு நிலத்துக்குரிய பொருள், தொழில் என்பளவும் ஏகதேசமாய்க் காணப்படுதல் இயல்பாகும். அத்தகைய பகுதி களின் இயல்பு திணைமயக்கம் எனப் பெயர் பெறும். அவ்வியல்பில் இலக்கியத்துக்குப் பொருந்தும் அம்சங்கள் புலவர்களாற் பாடப்பெறும். அவ்வகை வில் நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் மயங்கிய பகுதியினியல்பு இச்செய்யுளால் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

பவளக்கொடி கடவில் வளர்வது. அது நெய்தல் நிலப்பொருள். சந்தனமரம் மலையில் வளர்வது. அது குறிஞ்சிநிலப் பொருள். இங்கு பவளக் கொழுந்து சந்தனக் கொம்பாயில் படரும் என்கிறது நெய்தலுங் குறிஞ்சியுமாகிய திணை மயக்கம் என்க. மாவலிபுரம் அத்தகைய நிலப்பகுதிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாம். பவளம் சந்தனம் இரண்டும் அரும் பொருள்கள். அவை ஒருங்குகூடும் நிலையாக் காட்டுதலாலும், சந்தனச் சினமிசை பவளக்

கொடியேறிப் படரும் என கண்ணுக்குங் கருத்துக்குமினிய
ஒரு தோற்றத்தைக் காட்டுதலானும் இத்திணையக்கழும்
இலக்கியத்துக்குப் பொருளாயிற்று என்க.

மல்லீ - மாவலிபுரம். மாமல்லபுரம் என்ற இதன்
பெயர் மஞ்ச வழக்கில் மல்லீ ஆயிற்று. கடலோரத்தில்
மலையோடு கூடியிருத்தலினால் இது நெய்தலுங் குறிஞ்சி
யுங் கலக்கும் திணையக்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்டா
யிற்று. மாமல்லன் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற நரசிம்ம
வர்மனால் செய்விக்கப்பட்டன என்று கூறப்படும் கருங்
கற் சிற்பாதிசயங்கள் பல இங்குள்ளன. தனிக்கற்பாறை
களில் தனித்தனியாகச் செய்யப்பட்ட ஐந்து தேர்கள்,
ஒரே பாறையை உள்ளுக்காகக் குடைந்து அமைக்கப்
பட்ட சிவாலயம் முதலாகிய பலவேறு சிற்பாதிசயக்
காட்சிக்காகத் தமிழகத்தில் இது பிரதானம் பெற்றுள்ளது.

மலைவி நிப்பன வெளவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலையு கைப்பவுந் தனைச்செறு விடைநெடுங் கருமான்
கலை திப்பன கரும்பக்க பேர்த்திகளிப் பவுமா
யலையு ஏற்படை குறிஞ்சியோ டைவன வணைகம். (42)

(இ - ள்): மலை விழிப்பன என வயற் சேல் - வயல்
களில் வாழும் சேல் மீன்கள் மலை கண்ணைத் திறந்து
பார்த்தல்போல; வரைப்பாறைத்தலீ உகைப்பவும் - மலைப்
பாறைகளின் தலையிற் பாய்ந்து புரளவும்; தனைச் செறு
விடை நெடுங்கருமான் கலை குதிப்பன - தனைகளையுடைய
வயல்களில் நீண்ட புல்வாய்க் கலைகள் குதிக்கின்றன;
கரும் பகட்டேர் நிகர்ப்பவுமாய் - கரியகடாக்களைப் பூட்டிய
ஏரை ஒப்பனவுமாய்; அலைபுனல் பரை குறிஞ்சி
யோடு அணைவன அணைகம் - அலைவீசம் புன்ளையுடைய
மருத் நிலம் குறிஞ்சி நிலத்தோடு மயங்கி இருக்கும் இடங்கள் பலவுள் எ - று.

குறிப்பு- இச்செய்யுள் மருதமும் குறிஞ்சியும் மயங்கும் பகுதியை வர்ணிக்கின்றது. சேல்மிள் - மருத நிலப் பொருள். வரைப்பாறை - குறிஞ்சிநிலம். செறு - வயல் - மருதநிலம். கருமான்கலை - குறிஞ்சிநிலப்பொருள். மலையில் மீன் புரஞ்சதலும், வயலில் கலைமான் குதித்த லும் திணைமயக்கம் பற்றிய இரு அம்சங்களாம்.

சேல வரையிற் பாய்தலால் ஏற்படும் மலைவிழிப்பன போலாதலும், கலை வயலிற் குதிப்பதனால் தோன்றும் பகட்டேர் போலுந் தோற்றமும் இலக்கியப் பொருளாயின. குறிஞ்சிக்கு மருதம் சேல மீனைக் கொடுக்க மருதத்துக்குக் குறிஞ்சி கலைமானைக் கொடுக்கும் பரிவர்த்தனப்பண்பும் அதுவேயாம். மலை விழிப்பன என:- சேல மீன் கண்ணுக்கு உபமானமாக உள்ளது. அதனால் கண்ணை நினைப்பிக்குந் தன்மை அல்லது கண்ணியல்பைத் தோற்று விக்குந் தன்மை அதற்குளதாகும். அவ்வகையால் மலைப் பாறையிடத்துச் சேல பொருந்துகையில் மலை விழிப்பன என்ற குறிப்புத் தோன்றுதற் கிடமாதல் காண்க. கடா - எருமைக் கடா. ஏருமைக்கடாவைவப்போல அகன்ற கொம் புடைமையின் கலை அதை நிகர்ப்பதாயிற்று. அதனுடன் நிறத்தாலும் ஒப்புமை வேண்டுதலின் கருமான்கலை என்றார்.

மான் - மூலலைக்கருப்பொருள். **கருமான் - குறிஞ்சிக்கருப்பொருள்.**

பரிவர்த்தனாம் - கொடுத்து மாறுதல்.

புணர்ந்த வானிரைப் புறவிடைக் குறுமுயல் பொருப்பி எணைந்த வான்மதி முயலினை யினமென வணைந்து மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் மஞ்சன வரைக்காரினைந்து மூலலையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பள வெங்கும். (43)

(இ - ன்): புணர்ந்த ஆனிரைப் புற விடைக் குறுமுயல் - பக்க கூட்டங்கள் நெருங்கிய மூலலை நிலத்தில்

வாழும் குறியமுயலானது; பொருப்பின் அணைந்த வான் மதி முயலினை - மலையிடத்தே தங்கிய வெண்மையாகிய சந்திரனிடத்துள்ள முயலை; இனம் என அணைந்து - தனக்கு இனம் என்று கருதி அணைதலினால்; மணங்கொள் கொல் ஸையில் வரகுபோர் - வாசனை கமமும் மூல்லை நிலத்தி ஊள்ள வரகு போர்களில்; வரை மஞ்சனக்கார் இனைந்து - மலையில் இருக்கும் சூற்கொண்ட மேகங்கள் கூடுதலினால்; மூல்லையும் குறிஞ்சியும் கலப்பன எங்கும் - மூல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் எங்கும் கலந்திருப்பன எறு.

குறிப்பு:- மூல்லையுங் குறிஞ்சியும் மயங்குந் திணைமயக்கம் இச்செய்யுளாற் கூறப்படுகின்றது.

முயல் மூல்லை நிலப் பொருள், வெற்பில் மதியனை தல் - குறிஞ்சி நில இயல். முயல் மதியை அணுக உலாவு தலை. இனமென அணைந்து என்றது தற்குறிப்பேற்றம்.

வரகுபோர் - மூல்லை நிலத்துப் பொருள். வரைக்கார் - குறிஞ்சிப்பொருள். வரகுபோர்:- ஒற்று மிகாது புணர்ந்தது. “ஒற்றினை ஆனம் மிகா மொழியுமா ருளவே - அத்திறத்தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே” (தொல் எழுத்து. குற்றியலுகரப்புணரியல் 7.) மஞ்சன வரைக்கார் - வரை மஞ்சனக்கார் - மலைகளை மஞ்சன மாட்டும் (முழுக்காட்டும்) மேகம் என்றுமாம். இக்கருத்துக்கு இலக்கிய ஆட்சியுள்ளது. ‘மழை முகில் நந்திமலைமீது பொழிதல் கண்ணப்பநாயனூர் காளத்தியப்பருக்கு வாயால் மஞ்சனமாட்டுதல் போலும்’ என்றனர் கச்சியப்பசிவாசாரியர். (கந்த புராணம். ஆற்றுப்படலம், 6)

முற் செய்யுட் குறிப்பிற் குறித்த பரிவர்த்தனப் பண்பு இங்கும் இலக்கியப் பொருளாயிற்று.

கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச் சிவலுஞ் சேவலு மாறியுஞ் சிறுகழிச் சியர்க் கவரை யேனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்து முவரி நெங்தலும் கானமுங் கலந்துள வொழுக்கம் (44)

(இ-ன்): கவரு மீன் குவை கழியவர் கானவர்க்கு அளித்து - நெய்தல் நிலத்து வாழும் பரதவர்கள் தாங்கள் பிடித்த மீன்களை மூல்லை நிலத்திருக்கும் இடைச்சியர் களுக்குக் கொடுத்து; சிவலும் சேவலும் மாறியும்-அவர் களிடத்துள்ள கவுதாரியையும் சேவலையும் மாறிக் கொள் ஞதவினாலும்; சிறு கழிச்சியர்கள் எயிற்றியர் அவரை ஏனலுக்கு - சிறிய நெய்தல் நிலப்பெண்கள் இடைச்சியர் கள் கொடுக்கும் அவரைக்கும் திணைக்கும்; பவளமுத்து அளந்தும் - பவளத்தையும் முத்தையும் படிக்குப்படி அளந்து கொடுத்தவினாலும்; உவரிநெய்தலும் கானமும் கலந்து உள் ஒழுக்கம் - கடற்கரையிலிருக்கும் நெய்தல் நிலமும் மூல்லை நிலமும் தொழிலால் கலந்துள்ளன எ-று.

நெய்தலும் குறிஞ்சியும் மயங்குதல் முற்காறினமையால் ஈண்டு நெய்தலும் மூல்லையுமே குறிஞர் ஆதலின், கானவர் எயிற்றியர் என்பவை ஆயர் ஆய்ச்சியர்கட்டே ஆயின. அவ்வாரூதல் கடையர் என்றது நெய்தல் நில மாக்களுக்கும் உழவருக்கும், மறவர் என்றது வேடர்க்கும் பாலைநில மாக்களுக்கும் பெயராய் வருதல் போல என்க.

குறிப்பு:- இச்செய்யுள் நெய்தலும் மூல்லையும் மயங்குதல் உரைக்கின்றது. கழியவர், கழிச்சியர், மீன் குவை, முத்து என்பன நெய்தற் கருப்பொருள். கானவர், எயிற்றியர், அவரை, எனல், சிவல், சேவல் என்பன மூல்லைக் கருப்பொருள். கானவர் எயிற்றியர் என்பன குறிஞ்சிநிலத்து ஆடவர்க்கும் பெண்டிர்க்கும் பிரசித்தமான வழக்குகள். சந்தர்ப்பம் நோக்கி அவை மூல்லை நிலத்து ஆடவர்க்கும் பெண்டிர்க்கும் ஆயின் உரைகாரர் குறிப்புப் பார்க்க.

முற்செய்யுள்களிற் கண்ட கருத்துவகையான பரிவர்த்தனப்பண்டு இங்கு காரியவகையாலும் புலப்பட்டு இலக்கியப் பொருளாயின நயம் காண்க.

அயன் ஹம்புற வினிலிடைச் சியரணி நடையும்
வியனெ மூப்பை முழுத்தியர் சாயலும் விரும்பி
யியலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெதிர் பயில
வயலு மூல்லையு மியைவன பலவுள மருங்கு.

(45)

(இ - ள): அயல் நறும் புறவினில் இடைச்சியர்
அணி நடையும் - சமீபத்திலிருக்கும் நல்ல மூல்லை நிலத்தி
ஆள்ள இடைச்சியர் கருடைய அழகிய நடையையும்; வியன்
நெடும்பணை உழுத்தியர் சாயலும் விரும்பி - விசாலமாகிய
நீண்ட மருத நிலத்தில் உழுத்தியர்களுடைய உடம்பின்
சாயலையும் விரும்பி; இயலும் அன்னமும் தோகையும்
எதிர் எதிர் பயில - நடக்கின்ற அன்னமும் மயிலும் ஒன்றின்
ஏற்கு ஒன்று எதிராகவர; வயலும் மூல்லையும் இயைவன
பல உள மருங்கு - மருதமும் மூல்லையும் விரவி இருக்கும்
இடங்கள் பலவுண்டு அந்நாட்டிடத்து எ-று.

குறிப்பு:- மருதமும் மூல்லையும் மயங்கும் மயக்கம் இச்
செய்யுளாற் குறிக்கப்படுகின்றது. இடைச்சியர், தோகை
இரண்டும் மூல்லைக் கருப்பொருள். உழுத்தியர் அன்னம்
இரண்டும் மருதக் கருப்பொருள். மகளிர் நடைக்கு அன்ன
நடையும், மகளிர் சாயலுக்கு மயிலின் சாயலும் உவங்மை
யாதல் பெரு வழக்கு. அவ்வன்மை இங்கு முறையே அன்னம் மயில் என்பவைற்றின் அணி நடைப்பயிற்சி காட்டு
ம் எ வீ ஸ் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் நயக்கத்தக்கதாம்.
இடைச்சியரின் நடைபயில் அன்னம் நடந்ததென்பதும்,
உழுத்தியரின் சாயல்பயில் மயில் நடந்த தென்றலும்
தற்குறிப்பேற்றமாகும்.

எதிரெதிர் பயில என்பதற்கு அன்னமும் மயிலும்
ஒன்றனுக்கெதிர் மற்றது பயில என்கின்றனர் உரைகா
ரர்கள். அங்குனமன்றி, அன்னம் இடைச்சியருக் கெதிரே
பயிலவும், தோகை உழுத்தியருக்கெதிரே பயிலவும் எவப்
பொருள் கொள்ளுதல் சிறக்கும். பயில என்ற தற்குறிப்

பேற்றக் கருத்தின் விளக்கத்திற்கு அது பெரிதும் உடைாரமாகும் எனத் தொன்றுகின்றது.

மீணு மோதமுங் கொழித்தவென் ட்ரளமும் கழுகின்
பாளை உக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பணைமென்
நேரே முத்தியர் மகளிர்மா ரூடிமுன் வெருகுக்கு
நீஞு நெய்தலும் மருதமுங் கலந்துள நிலங்கள் (46)

(இ - ள): மீணும் ஒதம் அங்கு ஒழித்த வெண் தரள
மும் - கரையில் சென்று திரும்பி வருகின்ற கடற்பெருக்
கானது அவ்விடத்து நீக்கிச் சென்ற வெண்மையாகிய
முத்தும்; கழுகின் பாளை உக்கவும் விரவலில் - (மருத
நிலத்தின்கண் உள்ள) கழுகம் பாளைகளின்றும் உதிர்ந்த
மலர்களும் கலந்து இருத்தலால்; பரத்தியர் பணை மென்
தோள் உழுத்தியர் மகளிர் - பரத்தியர் மகளிர்களும்
மூங்கில் போலும் மெல்லிய தோள்களையடைய உழுத்தி
யர் மகளிர்களும்; மாரூடி முன் தொகுக்கும் - ஒருவர்க்கு
ஒருவர் மாருபட்டு வாரிக்குவிக்கும்; நீஞு நெய்தலும் மரு
தமும் கலந்து உள்நிலங்கள் - நீண்ட நெல்தலும் மருதமும்
ஆகிய நிலங்கள் அந்தாட்டிற் கலந்துள்ளன எனு.

குறிப்பு:- இச் செய்யுள் நெய்தலும் மருதமும் மயங்கும்
மயக்கம் உரைக்கின்றது. பரத்தியர், தரளம்
இரண்டும் நெய்தற் கருப்பொருள். உழுத்தியர், கழுகம்
பாளைமுத்து இரண்டும் மருதக்கருப்பொருள். மீணுமோத
முன் கொழித்த எனவும் பாடமுண்டு.

ஆய நானிலத் தமதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
நீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாய் தொண்டைநாட்டியல்பு சொல் வரைத்தோ.
(47)

(இ - ள): ஆய நானிலத்து - அவ்வாரூண குறிஞ்சி,
முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்றும் நால்வகைப்பட்ட

நிலங்களிலும்; அமைதியில் - ஒன்றேடு ஒன்று வீரவிய நிலங்களிலும்; தத்தமக்கு அடுத்த மேய செய் தொழில் - தங்கள் தங்களுக்கேற்ற சம்பந்தமான செய் தொழிலை யுடைய; வேறு பல் குலங்களின் விளங்கி - வேறான பல சாதிகளால் விளக்கமுற்று: தீய என்பன கனவிலும் நினைவிலா - தீத் தொழில்களாய் உள்ளனவற்றைக் கனவிடத் தும் செய்ய நினையாத; சிந்தைத் தூய மாந்தர் வாழ்தூய சிந்தையையுடைய மாந்தர்கள்வாழ்கின்ற; தொண்டைநாட்டியல்பு சொல்வரைத்தோ - தொண்டை நாட்டின் சிறப்பு என்சொல் அளவிற்கே. அன்று எ-று.

குறிப்பு:- திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனர் புராணம் என்னும் இப்பகுதி பெரியபுராணம் என்ற பெருங் காவியத்தின் ஒரு சிறு பகுதியாயினும் இதனையும் ஒரு சிறு குட்டிக்காவியம்போல அமைக்கும் வகையாற் போலும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் இது வரையும் விரிவாக நாட்டுச் சிறப்புக்கூறி இனி நகரச் சிறப்பும் விரிவாகவே கூறப்போகின்றார். அதற்கிடையில் நாட்டு வர்ணனைப்பகுதிக்கு முடிவுரைக் கின்றது இச்செய்யுள். நானிலத்தமைதியில் - உம்மைத் தொகை; நானிலத்தும் அமைதியினும் என்பது பொருள். பலவேறு இயல்புள்ள நிலங்கள், பலவேறு குலங்கள், பல வேறு தொழில்கள் பொருந்தியிருப்பது நாட்டின் சிறப்பிற்குப் பொதுவகையால் இன்றியமையாதது. அது முதல் இரண்டடிகளாற் கூறப்பட்டது.

இனி, நாட்டின் சிறப்புக்கு உயிர்போன்றது அந்தநாட்டு மக்கட்பண்பாதலின், அதனைச் சிறப்பு வகையாற் கின்னிரண்டடிகளிற் கூறுகின்றார். சிந்தைத் தூயமையே மகத்துவம்பெறும் மக்கட்பண்பாகும். ‘மனத்துக்கண் மாசிலனதைல் அனைத்தறன், என அறத்திற்கும் அதுவே பண்பு என்பர் வள்ளுவர். *தீயவென்பது.....தூய மாந்தர்’ என அப்பண்பு இங்குக் காட்டப்படுகின்றது. கனவிலும் என்பழி உம்மை இழிவு சிறப்பு. சொல்வரைத்தோ

என்பழி ‘ஓ’ காரம் எதிர்மறை. மக்கள் உள்ளத்தால் தூயர். எனவே, அவர்களுடைய நாடு சிறந்தது. ‘எவ்வழி நல்லவராடவர் - அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.’ - (புறநானாறு.)

இவ்வ எந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்று மெய்வ எந்தரு சிறப்பினு லுலகெலாம் வியப்ப வெவ்வ கங்களு முள்ளதென் றியாவரு மேத்துங் கைவி எங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம். (48)

(இ - ன்): இவ்வளம் தரு பெருந்திருநாட்டிடை-இவ்வாரை வளத்தைக் கொடுக்கும் பெருமையுடைத் தாகிய தொண்டைநாட்டில்; என்றும் மெய் வளம்தரு சிறப்பினால் - எந்நாளும் மெய்ம்மையாகிய வீட்டு நெறிக் குரிய செல்வத்தைக் கொடுக்கும் சிறப்பினால்; உலகெலாம் வியப்ப - எல்லா உலகத்தாரும் வியத்தலால்; எவ் உகங் களும் உள்ளது என்று - உகமுடிவிலும் அழியாது இருக்கும் இயல்புடையது என்று; யாவரும் ஏத்தும் கைவிளங்கியநிலையது காஞ்சி மாநகரம் - பல சமயத்தாரும் துதிக் கிண்ற ஒழுக்கம் நிரம்பிய தன்மையுடையது காஞ்சிபுரம் எ-று.

குறிப்பு:- இது முதலாக 63 செய்யுள்களால் நகரச் சிறப்புரைக்கும் ஆசிரியர் இச்செய்யுளில் அந்நகரச் சிறப்புகளில் வியத்தக்க ஓன்றைக் குறிப்பிட்டுரைக் கிண்றார். எவ்வுகங்களு முன்மையே அவ்வியத்தகு சிறப்பாகும். யுகமுடிவு எனப்படும் ஊழி முடிவுக் காலங்களி னும் அழியாதிருத்தல் காஞ்சி நகரின் வியத்தகு சிறப்பு எனப்படுகின்றது.

மெய்வளம் - மெய்யாகிய வீட்டுநெறியை அருளும் வளம். கை - ஒழுக்கம். யாவரும் என்றது சைவர், வைஷ்ணவர், சௌனர், பெளத்தர் ஆதிய சமய தத்துவ ஞான அறிஞர்கள் அனைவரும் என்றவாறு. பன்னெடுங்

காலமாகத் தென்னிந்தியாவின் கலாசார மையநிலையமாகத் திகழ்ந்த பெருமை காஞ்சிபுரத்துக்குளதாகும். உலகியற்கலைகள், அறிவியற்கலைகள், தத்துவ ஞானக்கலைகள் எல்லாம் அங்கு நிரம்பியிருந்தமை மணிமேகலை முதலிய இலக்கியங்களால் இனிது விளங்கும். இங்ஙனம் எல்லாப் பகுதியினரின் கவனத்தையுமிர்க்கும் வகையில் அதற்கிருந்த பெருமை யாதெனில், எவ்வுகங்களும் அழியாது நிலைபெறும் பெருமையே யென்றால் பொருந்தும்.

ஆன தோண்டை ரம்பிகை தம்பெரு மாண
மாண வர்ச்சனை யாலோரு காலத்து வழிபட
ஒன்றை மில்லற மனோகமு மூலகுற்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டவைப் பெருமையை யறிந்தவா விளம்பில். (49)

(இ - ள): ஆன தொல்நகர் அம்பிகைதம்பெரு மாணை - அவ்வித சிறப்பையுடைய பழையையான காஞ்சி புராணது பார்வதியார் தமது பிரான்திய சிவபெரு மாணை; மாண அர்ச்சனையால் ஒரு காலத்து வழிபட்டு-பெருமையாகிய பூஷைவிதியால் முன் ஒரு காலத்தில் வழி பாடு செய்து; ஊனம் இல் அறம் அனேகமும் உலகுற்ய வைத்தத - குற்றம் அற்ற அநேக தருமங்களையும் உலகத் தார் பிழைக்கும் பொருட்டு வளர்த்த; மேன்மை பூண்ட-அப்பெருமையை அறிந்தவாவிளம்பில் - மேன்மையடைந்த அந்தப்பெருமையை அறிந்தவாறு சொல்லப் புதின் எ-று.

குறிப்பு:- காஞ்சிநகரச் சிறப்பில் இன்றியமையாத ஒரும் சத்தை விபரிக்க இச்செய்யுளால் தோற்று வாய் செய்கின்றார். உமாதேவியார் இந்தகளில் வந்தி ருந்து சிவபெருமாணைப் பூசித்து வழிபட்டு அவர்களால் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தபெருமை இந்தகர்க்கு இன்றியமையாப் பெருமையென்க.

வெள்ளி மாஸ்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியா ராருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையி ஞகமத் திறனெலாந் தெரிய
வள்ள வாறுகேட் டருளினு ஞல்லகயா ஞடயாள். (50)

(இ - ஸ்): வெள்ளி மால் வரைக் கயிலையில் வீற்றி
ருந்தருளி - பெருமை தங்கிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்
கயிலையில் வீற்றிருந்து; துள்ளுவார் புனல் வேணியரர்
அருள் செயத் தொழுது - ததும்புகின்ற மிக்க கங்கை நீர்
நிறைந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் அருளிச் செய்ய
வணங்கி; தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறன் எலாம்
தெரிய - தெளிந்த வாய்மையோடு கூடிய ஆகமங்களை
எல்லாம் தெரியுக்படி; உள்ளவாறு கேட்டருளினால்
உலகை ஆளுடையாள் - உள்ளபடி கேட்டறிந்தாள் உல
கத்தை ஆளுகின்ற மாதாவாகிய உமாதேவியார் எ-று.

ஆகமம் வேதசாரம் ஆதவின் தெள்ளும் ஆகமம்
என்றார். ஆகமத் திறன் எலாம் என்றதனால் ஆகமங்களை
யன்றி உபாகமங்களுங் கொள்க.

குறிப்பு:- முற் செய்யுளிற் கண்டவாறு பூசனைபுரிந்து
அறம் வளர்க்கும் பொருட்டாக உமாதேவி
யார் காஞ்சி புரத்துக்கு வந்துசேர்ந்ததற்குக் காரணமான
முன் நிகழ்ச்சி இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களாற் குறிக்
கப்படுகின்றது.

என்னி லாகம மியம்பிய விறைவர்தாம் விரும்பு
முண்ணம் யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
வண்ண லார்தமை யர்ச்சனை புரியவா தரித்தாள்
பெண்ணி எல்லவ ஓயின பெருந்தவக் கொழுந்து. (51)

(இ - ள்): எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இரைவர் - (அக்காலத்துப் பிராட்டியார் பொருட்டு) அளவு இள்ளாத ஆகங்களை அருளிச்செய்த சிவபிரானார்; தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனை என உரைத்தருள - அவ்வாகமம் காரணமாய்த் தாம் விரும்பத்தக்க உண்மை நெறியாவது அருச்சனையே என்று அருளிச் செய்ய (அதைத் திருவுள்ளத்து அடைத்து); அண்ணலார்தமை அர்ச்சனை புரிய ஆதரித்தாள் - சிவபிரானைப் பூசை செய்தற்கு விருப்பமுற்றான்; பெண்ணில் நல்லவளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து - தெய்வ மாதர்களுள் உயர்ந்தவளாகிய பெரிய தவத்துக்குக் கொழுந்து போல்வாள் எ-று.

குறிப்பு:- முற் செய்யுள்ற கண்டபடி உமாதேவியார் சிவபெருமானிடம் 'ஆகமத்திறனெல்லாம் உள்ள வாறு கேட்ட' தன் பலன் இச்செய்யுளாற் கூறப்படுகின்றது. 'கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக' என்ற திருக்குறள் இலக்கணம் இங்கு அமைந்து சிறத்தல் காணக.

பெண்ணின் நல்லவள்; பெருந்தவக் கொழுந்து என்னுமிரண்டும் இச்செய்யுளிற் சொன்னயம் பொருணயந் துனும்பும் பகுதிகளாம்.

பெண்ணின் நல்லவள்:- பெண்மையின் நல்லியல்புக் ஞக்கெல்லாம் மேம்பட்டதொரு நல்லியல்புடையவள். மனைமாட்சி, கற்பு, கொழுநற்றெழுதுதல் என்பன பெண்மையின் நல்லியல்புகளாகத் திருக்குறள் உரைக்கும். இந்த நல்லியல்புகளின் இலட்சியமான அருள் வடிவில் திகழ் பவர் உமாதேவியார். தமது நாயகர் தாம் விரும்புவது பூசனையென்ற அளவிலே தானே அவரைப் பூசிக்க விழைந்த ஒரு நல்லியல்பு மற்றைப் பெண்மை நல்லியல்புகளுக்கெல்லாம் மேம்பட்ட இயல்பாக இங்கே அவர்க்கு உள்தாகின்றது. அது பற்றிய மேன்மை தோன்றப் பெண்ணின் நல்லவள் கண்றார். 'பெண்ணினல் ஸாளோடும் பெருந்தகை இருந்ததே' - சம்பந்தர் தேவாரம்.

பெருந்தவக் கொழுந்து:- செய்தற் களிய தவச் செய் வில் தளிர்விட்டுக் கொண்டிருக்கும் கொழுந்து வடினி என். இங்குப் பெருமை, செய்தற் கருமை. உமாதேவி யார் வரலாற்றில் ஒரு தடவை இருத்தவையன்றிப் பல தடவைகள் தவநிகழ்ச்சி இடம் பெற்றுள்ளனமை பிரசித்தம். எத்தனை தடவை தவம் புரிந்தும் அவர் தவ ஆர்வமா எது ஒரு முடிவு காணுது புதுவதாகப் புதுவதாகத் தளிர்த் துக் கொண்டிருக்கும் வனப்புத் தோன்றப் பெருந்தவக் கொழுந்து என்றார். தேவியாருக்கு உளதாகக் கருதப் படும் திருவுருவின் மென்மையும், தண்மையும், முதிர்வுருத் இளமை வனப்பும் ஒருங்ககப்பட, கொழுந்து என்ற நய் முங் காணக.

நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி

நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே

யங்க ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற

வடுத்த தென்கொளின் பாலென்று வினவ'

விங்கு நாதநீ மொழிந்தவா கமத்தி

னியஸ்வி ஞானீ யர்ச்சனை புரியப்

பொங்கு கின்றதென் ஞாசயென் றிறைஞ்சிப்

போக மார்த்தழுண் முலையினன் போற்ற. (52)

(இ - ள): நங்கை உள் நிறை காதலை நோக்கி - பிராட்டியாரது திரு உள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தைப் பார்த்து; நாயகன் திருவள்ளத்து மகிழ்ந்து - சிவபிரான் திருவுள்ளத்து மகிழ் கூர்ந்து: அங்கண் எய்திய முறுவலும் தோன்ற - அச்சமயத்து உதித்த புன்முறுவலும் விளங்க; அடுத்தது என் கொல் நின்பால் என்று வினவ - உன்னிடத்து நிகழ்ந்த விருப்பம் யாது என்று வினாவ; இங்கு நாத நீ மொழிந்த ஆகமத்தின் - இப்பொழுது சுவாமியே நீர் அருளிச் செய்த தில்விய ஆகமங்களில் விதித்த: இயல் வினால் உனை அர்ச்சனைபுரிய - முறைமையால் உம்மைப்

பூசிக்க; பொங்குகின்றது என் ஆசை என்று இறைஞ்சி - என் ஆசை மேற்கொண்டது என்று வணங்கி; போகம் ஆர்த்த பூண் முலையினள் போற்ற - போகம் அமைந்த ஆபரணங்களை அணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவி யார் துதிக்க எறு.

குறிப்பு:- காதல் - பூசனைபுரியுங்காதல். தேவியும் தம் மைப் பூசிக்க விரும்புதல் பற்றிச் சிவபெரு மானுக் கெழுந்த வியப்பு முறுவலும் தோன்ற என்பதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. ‘உம்’ இடைச் சொல், முறுவலின் ஹன்மையுணர் நிற்றவின் உயர்வு சிறப்புணர்த்திற்றெனக் கொள்ளலாம். முறுவலுக்கு மேன்மை அவர்தம் வியப்பை ஒழிவின்றி வெளிப்படுத் துதலாம்.

போகமார்த்த பூண்மூலை; போகமார்த்தமூலை, பூண் மூலை எனத் தனித்தனி இயையும். ஆதலின், உரைத் தொடரில் போகம் அமைந்த, ஆபரணங்களை அணிந்த என்ற இரண்டு தொடரும் தனங்களுக்குத் தனித்தனி அடைமொழிகளாகக் கொள்க.

போகம்:- உலகுயிர்களுக்கு ஊட்டப்படும் இகபர போகங்கள் - இம்மை மறுமை யநுபவங்கள். இவற்றை ஊட்டுபவர் உமாதேவியார். அவர் அத்தன்மையராதற்கு அறிகுறியாயுள்ளன அவர் தனங்கள். அதனால் போக மார்த்த மூலை என்றார். ‘போகமார்த்த பூண்மூலையாள் தன்னேடும் பொன்னகலம்’ - சம்பந்தர் தேவாரம்.

தேவ தேவனு மதுதிரு வுள்ளஞ்

செய்து தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்

யாவ ருந்தனை யடைவது மன்மே

லென்று முள்ளது காஞ்சிமற் றதனுண்

மாவ மர்ந்தநம் மிருக்கையி லண்டது
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாயென்
நேவ வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா
விசைவு கொண்டெழுந் தருஞுதற் கிசைந்தாள். (53)

(இ - ள்): தேவதேவனும் அது திருவுள்ளாம் செய்து - தேவர்களுக்கு எல்லாம் நாயகராகிய சிவபிரானும் பிராட்டியார் மொழியைத் திருவுள்ளங்கொண்டு; தென் திசை மிக்க செய்தவத்தால் - தெற்குத் திக்கானது செய்த மிகுந்த தபோவலத்தால்; யாவரும் தனை அடைவது - பிரமாதி தேவர்கள் யாவரும் தன்னை அடையத் தக்கதும்; மன்மேல் என்றும் உள்ளது காஞ்சி - நிலவு வகுத்தில் என்றும் அழியாமல் இருப்பதுமாய் உள்ளது காஞ்சி புரமாம்; அதனுள் மா அமர்ந்த நம் இருக்கையில் அண்ந்து - அக்காஞ்சிபுரத்தில் மாமரத்தின் கீழ் இருக்கும் நம்ஆலயத்திற்கு வந்து; மன்னு பூசனை மகிழ்ந்து செய்வாய் என்று ஏவ - உறுதிப்பாடான பூசையை விரும்பிச் செய்வாய் என்று கட்டளையிட; எம்பெருமாட்டியும் பிரியா இசைவு கொண்டு - எம்பெருமாட்டியாகிய உமாதேவியா ரும் சுவாமியைப் பிரியக்கூடாத உடன்பாட்டைக் கைக் கொண்டு; எழுந்தருஞுதற்கிசைந்தாள் - அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருஞும்படி சம்மதித்தாள் எ - று.

மற்று - அசை, இவ்விரண்டுங்குளகம்.

குறிப்பு:- முற் செய்யுட் பொருள் அச்செய்யுளவில் முற்று வினை பெற்று முடிவுறுது இச்செய்யுளிலுந் தொடர்ந்து வந்து இதன் ஈற்றில் உள்ள இசைந்தாள் என்ற முற்றுவினையால் முடிவெய்துகின்றது. இதை விளக்க உரைக்குறிப்பில் இவ்விரண்டுங்குளகம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செய்யுள்கள் ஒரே முற்று வினையால் முடிவுறுதல் குளகம் எனப்படும். “‘குளகம் பலபாட்டொருவினை கொள்ளும்’ என்பது இலக்கணம்.

பிரியா இசைவு - பிரியக்கூடாத உடன்பாடு - பிரியா விடை - பிரிய முடியாத நிலையில் இருந்தும் பூசைவிருப் பம் காரணமாகப் பிரிய உடன்பட்டமை என்பது பொருள். சிவத்தைப் பிரியாது அபின்னமாயிருப்பதே சத்தியிலியல்பு என்ற உண்மையையும் இத்தொடர் குறிப் பிக்கும் நயம் காணக.

ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து
 நான்கு நூரூ யிரமதில் வைத்த
 பேத மும்புரந் தருஞுமக் கருணைப்
 பிரான்மொ மிந்தவா கமவழி பேணிப்
 போது தீர்மையிற் ரெழுதனள் போதப்
 பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில்வந் தெய்தி
 மாத வம்புரிந் தருஞுதற் கமைந்த
 வளத்தோ மேப்பி சனங்களை விடுத்தான். (54)

(இ - ள்): ஏதம் இல் பல யோனி அதில் வைத்த என்பத்து நான்கு நூரூயிரபேதமும் - (உமாதேவியார்) குற்றமற்ற பலவகைப்பட்ட யோனிகளாய் அவ்யோனிகளில் வகுக்கப்பட்ட என்பத்து நான்கு நூரூயிரம் பேதங்களையும்; புரந்தருஞும் அக்கருணைப் பிரான் மொழிந்த - பாதுகாத்தருஞும் கிருபையையுடைய சிவபிரான் அருளிச்செய்த; ஆகம வழி பேணி - சௌகாகம விதியை அனுசரித்து; போது தீர்மையில் தொழுதனள்போத - (தவம் செய்யக் கருதிப்) போக வேண்டும் என்னும் குணத்தோடு சிவபிரானை வணங்கிப் புறப்பட; பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்து எய்தி - (அது உணர்ந்து) மஜையரையனும் விருப்பத்தோடு நெந்து; மாதவம் புரிந்தருஞுதற்கு அமைந்த - மகத்தாகிய தவத்தைச் செய்வதற்கு அமைந்த; வளத்தோடும் பரிசனங்களை விடுத்தான் - சம்பத்தோடு பரிசனங்களை அனுப்பினான் எ - று.

குறிப்பு:- உலகில் உயிர்கள் பிறக்கும் விதம் ஏழு வகையாக உரைக்கப்படும். அவையொவ்வொன்றும் தம்மிற் பலபல பிரிவுகளையுடையன. ஊர்வன 11. மாணுடம் 9. நீர்வாழ்வன 10. நடப்பன 10. பறப்பன 10. தேவர் 14. தாவரம் 20. ஆக என்பத்துநான்கு பிரிவுகளாகவும், ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு லட்சம் உபபிரிவுகளுடைய தாகவும் கொள்ளப்படுதலின் மோனிபேதம் 84 லட்சம் எனத் தொகையுரைப்பர். பலயோவி என்றது குறித்த ஏழு வகைகளையெனவும், அதில் வைத்த பேதம் என்பது அவற்றில் அமையும் பிரிவுகள் உபபிரிவுகளையெனவங் கொள்க. ‘உரைசேரு மெண்பத்து நான்கு நூறுயிரமாக யோனிபேதம் - நிரைசேரப் படைத்தவற்றினுயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே நின்றுன்.’ - என்ற சம்பந்தர்தேவாரப் பொருள் இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளில் ஒளிர்தல் காண்க.

பொருப்பில் வேந்தன் - மலையரையன் - இமவான்தேவியார் திருவவதார வரலாற்றின்படி அவன் தந்தையாதலின் விருப்பில் வந்தெத்திடு ஆவன செய்தனன் என்க.

துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச்
குழ்ந்து டன்கெலக் காஞ்சியி ஸ்ரீயத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந்
தம்பி ராட்டிதா டலைமினச் வைத்தே
யன்னை யாய்ல கனைத்தையு மீன்று
யடிய னேனுறை மிலமத னிடையே
மன்னு கோயில்கொண் டருஞ்வா யென்ன
மலைம பந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து. (55)

(இ - ள்): மலை மடந்தை துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலா - உமாதேவியார் நெருங்கிய தேவர்கள் முத

லாகச் சொல்லப்பட்ட பல உயிர் வர்க்கங்கள்; குழந்து டன் செலக் காஞ்சியில் அனைய - குழந்து தன்னுடன் வரும்படி காஞ்சிபுரத்தில் வர; தன்னை நேர் வரும் பதும மாநாகம் - தனக்குத்தானே ஒப்பான பதுமம் என்னும் மாநாகமானது; தம்பிராட்டி தாள் தலை மிசை வைத்து - தங்கள் பிராட்டியாரது திருவடிகளைச் சிரசின் மேல் குடி; அன்னையாய் உலகைனத்தையும் ஈன்றுய் - தாயாகி எல்லா உலகத்தையும் பேற்ற முதல்வியே; அடிய னேன் உறைபில மதனிடையே - அடியேன் வாசம் செய்கின்ற பிலத்தினிடத்திலே; மன்னு கோயில் கொண்டு அருளுவாய் என்ன-நிலைபெற்ற திருக்கோயில் கொண்டு அருள் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க; அதற்கு அருள் புரிந்து - அதற்குச் சம்மதித்து எ - று.

ஏ - மற்று - அசை.

குறிப்பு:- பதுமாநாகம் - அட்டமாநாகங்களிலொன்று. வாசகி, அனந்தன், கார்க்கோடகன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், மகாபதுமன், பதுமன் என்பன பூமி யைத் தாங்கும் அட்டமாநாகங்கள். அவற்றுள் பதுமன் காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு பிலத்தில் வாழ்ந்துவந்தது. தன் தெய்வீக உணர்வினால் தேவியார் வரவை முன்னறிந்து வர வேற்று அங்ஙனம் வேண்டிக்கொண்டது. பிலம் - நிலக் கீழ் உறைவிடம். மாயையிலிருந்து உயிர்களுக்கு வேண்டிய தநு கரண புவன போகங்களைனத்தையும் சக்தியே உண்டாக்குதலின் அன்னையாய் உலகைனத்தையும் ஈன்றுய் என்றார். அத்தனையையும் தாய்மைப் பரிவோடியற்றுதலி னாலும் இறைவன் திருவுள்ளப்படி போகங்களை ஊட்டி உயிர்களை வளர்த்தவினாலும் அன்னையாய் என்றார். முன் 52 ஆம் செய்யுளில் போகமார்த்த முலை என்றதும் இவ் ஹட்டுதல் பற்றிய குறிப்பேயாம்,

அங்கு மன்னுவுக் கத்துயிர் தழைப்பு
வளவில் வின்பத்தி னருட்கரு விருத்தித்
திச்சு டக்கிய புரிசடை யார்க்குத்
திருந்து பூசனை விரும்பினன் செய்ய
வெங்கு நாடவுந் திருவிளை யாட்டா
லேக மாழுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
போங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே
புரிவு செய்தனன் பொன்மலை வள்ளி.

(65)

(இ - ள்): அங்கு மன்னுவுக்கத்து உயிர் தழைப்பு-
அக் காஞ்சிபுரத்தில் நிலவுலகத்திலுள்ள ஆன்ம கோடி
கள் எல்லாம் விருத்தியடையும்படி; அளவில் இன்பத்தின்
அருள் கரு இருத்தி - அளவுபடாத இன்பத்துக்கு ஏது
வான கிருபை என்னும் காரணத்தைத் திருவுள்ளத்து
அடைத்து; திங்கள் தங்கிய புரிசடையார்க்கு - இனம்
பிறையைத் தரித்த சடை முடியையுடைய சிவபிரா
னுக்கு; திருந்து பூசனை விரும்பினன் செய்ய - திருத்த
மாசிய பூசையை விரும்பிச் செய்ய; எங்கு நாடவும் திரு
விளையாட்டால் - எவ்விடத்துந் தேடவும் ஒரு திருவிளையாட்
ஞக் காரணமாய்; ஏகமாழுதல் எதிர்ப்படாது ஒழிய -
தனக்கு வேறு ஒரு முதல்வரை இல்லாத சிவபிரான்
காட்சி கொடாமல் ஒழிய; பொங்கு மாதவம் செய்து
காண்பதற்கு - பொலி விளையுடைய மகத்தாகிய தவத்
தைச் செய்து காணும் பொருட்டு; புரிவு செய்தனன்
பொன்மலை வல்லி - விருப்பம் உற்றுள் இமவானது புத்திரி
யாகிய உமாதேவி எ-று. ஏ - அசை.

உமாதேவி தவஞ் செய்தற்குக் காரணம் உயிர்களின்
மேல் வைத்த கருணையே அன்றிப் பிறிது இல்லை என்
பார் அருட்கரு விருத்தி என்றார். அக்கருணையாவது 'தாம்
வழிபடல் போல் பிறகும் வழிபடுக' எனக் காட்டும்
இரக்க மிகுதியேயாம்.

குறிப்பு:- எங்கும் தானுய் வியாபித்திருக்கும் சிவபெரு
மான் அவரோடு மின் னமாகிய தேவியார்
நாடியபோது எங்கும் எதிர்ப்படாதிருப்பதற்கு வேறு
காரணமிருத்தல் கூடாமையின் திருவிளையாட்டால் என்று,
மாதவஞ் செய்து காண்பதற்கே என்றது தவஞ்
செய்தால் இறைவனைக் காணுதல் தப்பாது என்னும்
துணிபு உணரநின்றது. ஏகர்ம் - தேற்றம்.

நெஞ்ச மிசைனக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்த ரந்திரு வாக்கீனி னிகழ்வ
தஞ்சை முத்துமே யாகவா ஞாடைய
வம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவும் புரியக்
துரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின்மூ வத்தில்
வந்து தோன்றினூர் மலைமகள் காண. (57)

(இ - ள): ஆனுடைய அம்மை - எம்மை ஆட்கொள்
ஞும் இயல்பினையுடைய பார்வதியார்; நெஞ்சம் சகைனைக்
காண்பதே விரும்பி - தமது உள்ளத்தில் சிவபிராணைக் காண்
பதே கருத்தாக விருப்பமுற்று; நிரந்தரம் திருவாக்கினில்
நிகழ்வது அஞ்ச எழுத்துமே யாக - எப்பொழுதும் திரு
வாயில் உச்சரிக்கப்படுவது திருவைந்து எழுத்தேயாக;
செம்மலர்க் கைகுவித்து அருளி - சிவந்த தாமரை மலர்
போலும் திருக்கரங்களைக் கூப்பித் தொழுது; தஞ்சமா
கிய அருந்தவும் புரிய - தமக்குப் பற்றுக் கோடாகிய அரிய
தவத்தைச் செய்ய; தரிப்பரே அவள் தனிப் பெருங்
கணவர் - அப்பிராட்டியாரது ஒப்பற்ற நாயகராகிய சிவ
பிரான் துரிக்கமாட்டார்; வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலத்
தில் - காட்சி கொடாது இருந்த மறைப்பை நீக்கி அந்த
மாமரத்தினடியில்; வந்து தோன்றினூர் மலைமகள் காண -
வந்து சிவவிங்க ரூபமாய் வெளிப்பட்டார் உமாதேவியார்
காணும்படி எ-று.

குறிப்பு:- உமாதேவியார் நிகழ்த்திய தவத்தின் பண்பும் பரிவுங் கூறுகின்றது இச் செய்யுள். தஞ்சம்-பற்றுக்கோடு. தேவியார், தவமே தாம் சார்தற்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டிருந்தனர் என இங்கு அறியக் கிடத் தவின் மேல் 51ஆம் செய்யுளில் தவக்கொழுந்து என்ற தற்குத் தவமே கொழுகொம்பாகக் கொண்டு படரும் கொழுந்து போல்வாள் எனக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும் போலும். தரிப்பரே என்பதில் ‘ஏ’ எதிர்மறை. வினாப்பொருளில் நின்று தரியார் எனப் பொருள் தந்தது. தரியாமைக்குக் காரணமுரைப்பார் போன்று தனிப்பெருங்கணவர் என்ற நலங்காண்க. தனிப்பெருங்கணவர் (தேவியின்) தனியான பெருமையுணர்விற்குக் காரணமான கணவர் என உரைத்தல் சிறக்கும். கணவன்பற்றி மனைவிபெருமையுறுதல், ‘மன்னவர் மன்னன் என்கணவன்’ எனக் கைகேயி பெருமையுற்றதாகக் கம்பர் கூறுமாற்றால் அறியப்படும். வஞ்சம் - அதுவரை எதிர்ப்படாதிருந்த (இறைவனின்) செயல் - எங்குமுள்ளவராயிருந்தும் எதிர்ப்படாதிருந்தமையே வஞ்சம் எனப்பட்டது. வஞ்சம் - மறைப்பு. முன் திருவிளையாட்டால் என்றதும் காண்க. வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலத்தில் வந்து தோன்றினார். இத்தொடரில் நீக்கிய என்ற எச்சத்தைப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு மா என்ற பெயரொடு முடித்து உரைகூறுவர் மற்றும் உரைகாரர்.

இவ்வரைகாரர் குறித்த தொடரை, வஞ்சம் நீக்கி + அ + மாவின் மூலத்தில் எவப் பதச்சேதஞ்செய்து ‘அ’ சட்டு எனவும் நீக்கி விளையெச்ச மெனவும் அது தோன்றி னார் என்னும் முற்றுவினை கொண்டதெனவுங் கொண்டு, மறைப்பை நீக்கி அம்மாமாத்தடியில் வந்து தோன்றினார் என உரைத்தனர். வஞ்சம் நீக்குதல் மாவின் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படுதலினும் பார்க்க இறைவன் தோன்றிய மைக்கு இன்றியமையாத முன் நிகழ்ச்சியாகக் கொள்ளப்

படுதல் இவ்விடத்துக்குப் பெரிதும் பொருந்துதலின் இவருடையே சிறந்ததாதல் காண்க.

✓ கண்ட போதிலூப் பெருந்தவம் பயனும்
 கம்ப மேவிய தம்பெரு மானை
 வண்டு ஸாங்குமற் கற்றைமுன் ருழ்
 வணங்கி வந்தெழு மாசமுன் பொங்கக்
 கொண்ட காதலின் விருப்பள விள்ளிக்
 குறித்த பூசனை கொள்கைமேற் கொண்டு
 தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை
 தூய வர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள். (58)

(இ - ள): அப் பெரும் தவப்பயனும் - தாம் செய்த
 பெரிய தவத்திற்குப் பயனுயிருக்கும்; கம்பமேவிய தம்
 பெருமானைக் கண்ட போதில் - திருவேகம்பத்தை அடைந்த
 தமது பெருமானுகிய சிவபிரானைத் தரிசித்த மாத்தி
 ரத்தே; வண்டு உலாம் குழற் கற்றை முன் தாழ்
 வணங்கி - வண்டுகள் உலாவுகின்ற கேசங்களின் கற்றை
 யானது முன்னே தாழும்படி வணங்கி; வந்து எழும்
 ஆசை முன் பொங்க - தம் உள்ளத்து உதித்த ஆசை
 யானது முற்பட்டுப் பொங்க; கொண்ட காதலின் விருப்பு
 அளவு இன்றி - மேம்பட்ட பெருங் காதலினால் ஆகிய விருப்பு
 யானது அளவில்லாமல்; குறித்த பூசனை கொள்கை
 மேற்கொண்டு - தாம் கருதிய சிவபூஸையாகிய கொள்
 கையை அதிகரித்து; தொண்டையங் கனிவாய் உமை
 நங்கை-கொல்லவைக்கனிபோலும் வாயையுள்ள உமாதேவி
 யார்; தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள் - பரிசுத்
 தமாகிய அர்ச்சனையைச் செய்யத் தொடங்குவாள் எ-று.

குறிப்பு:- குழற் கற்றை முன் ருழ் என்றது வணங்குத
 வில் அவர்க்கிருந்த ஈடுபாட்டின் மிகுதி குறித்
 தற்கு. வண்டுலாங் குழல் என்றது தலைதாழ்த்திய விரை

வைச் சிறப்பித்தற்கு. அவ்விரைவு பற்றிய அதிர்வினால் கூந்தலில் மணமுண்டிருந்த வண்டுகள் எழுந்துலாவின என்க. தெய்வமகளிர் கூந்தலில் வண்டு படியாதென்பது கொள்கையாயின், வண்டுலாம் மலர் என்றது கூந்தற்கு இயற்கையடைமொழியெனக் கொள்க. துமக்கென ஒன்றும் வேண்டாது இறைவன் விரும்பும் விஷயம் என்பதற் காகவே நிகழும் அர்ச்சனையாதவின் தூய அர்ச்சனையா யிற்று. அத்தூய அர்ச்சனைக்கு அங்கமாக மந்திர முச்சரிக கும் வாயாதவின் அதன் பெருமை தோன்றத் தொண்டை யங்கனிவாய் என வர்ணித்தார். கனிவாய் - உவணமதி தொகை.

உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தா

முறைத்த வாகமத் துண்மையே தலைநின்
றெம்பி ராட்டியர்க் கனைபுரி வதநுக்க

இயல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ராஜ
கொம்ப ஞார்கள்பூம் பிடிக்கொண் டையைக

குலவு மென்றுளி ரடியினை யொதுங்கி
யம்பி காவன மாந்திரு வணத்தி

லான தாநறும் பூமலர் கொய்தான்.

(59)

(இ - ள): உம்பர் நாயகர் பூசனைக்கு - தேவர்களுக்கு நாயகராகிய சிவபிரான் தம்மைப் பூசிக்கும் நிமித்தம்; அவர்தாம் உரைத்த ஆகமத்து உண்மையே தலைநின்று - அவர் அருளிச்செய்த ஆகமத்திற் கூறும் உண்மையாகிய விதிவழியே நின்று; எம்பிராட்டி அர்ச்சனை புரிவதனுக்கு - எமது பிராட்டியாகிய உமாதேவி யார் பூசை செய்வதற்கு; இயல்பில் வாழ்திருச் சேடியரான கொம்பஞர்கள் - இயல்பினால் வாழ்கின்ற திருத்தோழியர்களான கமலினி, அனிந்திதை என்பவர்கள்; பூம் பிடிகை கொண்டு அணைய - பூக்கூடையை எடுத்துக் கொண்டு செல்ல; குலவு மென் தளிர் அடியினை ஒதுங்கி - விளங்குகின்ற மென்மை

யாகிய தளிர் போன்ற பாதங்கள் அடிபெயர்க்குங்கால் பிரஹ்மகு ஒதுங்கி நடந்து; அம்பிகா வனமாம் திருவளத் தில் - அம்பிகா வனம் என்கின்ற திருநந்தன வனத்தில்; ஆன தூநறும் பூமலர் கொய்தாள் - உதித்த தூய்மையான நறுமணங் கமழும் பொலிவாகிய மலர்களைக் கொய்தாள் எ - று.

குறிப்பு :- இதுவும் அடுத்த இரு செய்யுள்களும் தேவியா

ரின் பூசை நிகழ்ச்சி கூறுகின்றன. சேடியரான கொம்ப ஞர்கள்:- இலக்குமி, சரஸ்வதி, இந்திராணி என்போரும் தேவியார்க்குச் சேடியர் எனப்படுவாராயினும் அவர்கள் முறையே தம் கணவர்மாராகிய விஷ்ணு, பிரமா, இந்தி ரன் என்போர்க்கும் தொண்டு புரிபவராதவின் அவர்களை விலக்குதற்கு இயல்பில் வாழ் என அடைகொடுத்தார். அனிந்திதை கமலினி என்னும் இருவரும் முன்னையவர்கள் போலாது தேவியார்க்குத் தொண்டுபுரிதலே தம் வாழ் வியல்பாகக் கொண்டுள்ளவராதல், ‘பொதுக்கடிந்துரிமை செய்யும் பூங்குழற் சேடிமார்’ என முன்வந்ததனால் அறியப் படும். அர்ச்சனைக்குதவும் மலரின் உயர்ந்த பண்பெல்லாம் உணர்த்துவார் தூ நறும் புது என மூன்று அடைமொழி கொடுத்தார்.

கொங்கு பன்மலர் கம்பை நதியிற்

குலவு மஞ்சன நிலவுமெய்ப் பூச்ச

நெய்த ருங்கொழுந் தூப தீபங்க

விழைந்த சிந்துவி விழிய வன்றின்

மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம்

வேண்டு போதினி ஒதுவமெய்ப் பூசை

யெய்த வாகம விதியெலாஞ் செய்தா

ஞியிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி. (60)

(இ - ள) : கொங்கு பன்மலர் - பலசாதி மலர்களையும் பறித்து; கம்பை ஆற் றி னி ல் குலவு மஞ்சனம் -

கம்பை ஆற்று நீரில் விளக்கயான திருமஞ்சனத்தையும்; நிலவு மேய்ப்பூச்சு - விளங்குகின்ற திருமேனியில் தநிக்கும் சந்தனக் காப்பையும்; நெய் தரும் கொழும் தூப தீபங்கள் - நறு நெய்யால் அமைத்த கொழுவிய தூப தீபங்களையும்; நிறைந்த சிந்தையின் நீடிய அன்பின் - நிறைவண்டத மனத்தில் உதித்த அன்பினால்; மெய் தரும்படி வேண்டின எல்லாம் - மெய்யையான பூசைப் படித்தரங்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை எல்லாம்; வேண்டு போதினில் உதவ - பிராட்டியார் வேண்டிய பொழுது ஏவலாளர்கள் கொடுக்க; மெய்ப்பூசை எய்த ஆகம விதி எல்லாம் செய்தாள் - மெய்யையான பூசையை ஆகமத்திற் கூறும் விதிகளை வழுவாமல் முற்றுச் செய்தாள்; உயிர்கள் யாவையும் சன்ற எம்பிராட்டி - எல்லா உயிர்களையும் பெற்ற மாதாவாகிய எமது பிராட்டியார் எ - று.

குறிப்பு :- ‘கொய்து..... தீபங்கள்:- பூசைத் திரவியங்களாகிய அர்க்கியத் தொகை கூறப்பட்டது. நெய்தரும் தூபம்:- குங்குவியும் முதலியலற்றேருடு நெய்யுங் கலந்து தூபமிடும் வழக்குக் குறித்தது. பூசைத் திரவியங்கள் எத்தனையிருந்தும் அன்பில்லையேல் அவையெல்லாம் பயன்றிருமியும் ஆதலின், அன்பின் மேன்மையுணர்த்துவார் நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய என விசேஷித்தார். நீடிய என்று அன்பினுக்கு அளவுகாணுமை குறித்தது. தேவி துக்கீகன ஒருபயன் கருதாது ஆற்றும் இப்பூசையாறுபயன்கொள்வுரியார் உலகுயிர்கள் என்பார் உயிர்கள் யாவையும் சன்ற எம்பிராட்டி என்றார். பெற்றுர் அதுபவிக்காது விட்ட சொத்தெல்லாம் பின்னைகளுக்காம் என்னும் நயம்பற்றி.

காந்த ரும்பய விதுவென வனாரந்து
கம்ப மேநிய வும்பர்நா யக்ரபா
விரந்த காதல்செ யுள்ளத்த வாசி,
நீடு நன்மைக வியாவையும் பெருக

வரந்த ரும்பொரு எாமலீ வல்லி
 மாறி வாவகை மலர்ந்தபே ரன்பாற்
 சிரம்ப ஸிந்தெழு பூசைநா போறுந்
 திருவு எக்கொளப் பெருகிய தன்றே.

(61)

(இ - ள) : கரம் தரும் பயன் இது என உணர்ந்து - கரத்தால் வரும் பயன் இப்பூசை செய்யும் பேறே என்று அறிந்து; கம்பம் மேவிய உம்பர் நாயகர்பால் - ஏகம்பது தில் ஸீற்றிருக்கும் தேவர்க்கு அதிபராகிய சிவபிரானிடத்து; நிரந்த காதல் செய் உள்ளத்தளாகி - பரந்த விருப்பத்தைச் செய்கின்ற உள்ளமுடையவளாய்; நீடு நன்மைகள் யானவே யும் பெருகு - உயர்ந்த நன்மைகள் எல்லாம் ஓங்க; வரம் தரும் பொருளாம் மலீ வல்லி - யாவர்க்கும் வரத்தைக் கொடுக்கும் கருணை வடிவாகிய உமாதேவியார்; மாறு இலாவகை மலர்ந்த பேரன்பால் - மாறுபாடு இல்லாமல் விகிதித் த பேரன்பினால்; சிரம் பணிந்து எழு பூசை நாடோ றும் - நெடுங்காலம் செய்யப்பட்டு வாராநின்ற பூசையா எது நாள்தோறும்; திருவளம் கொளப் பெருகியது - சிவ பிரான் திருவளத்துக்குப் பொருந்தும்படி விருத்தியாயிற்று எ - று. அன்று, ஏ - அசை.

குறிப்பு :- தேவியார் நிகழ்த்தும் பூசை பண்பினாலும் பஸ் வினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுச் சிவபெருமான் திருவளத்திற்கு ஏற்படைத்தாம் நிலை எய்தியவாற்றைத் தெரிவிக்கின்றது இச் செய்யுள். கரம் தரும் பயன் இது என்ற உணர்வும், நிரந்த காதலு ஸ்ஸமும், மலர்ந்த பேரன்பும் பூசையின் உயர்பண்புகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கரந்தரும் பயனிது என உணர்ந்து:- கரத்தை இறை வன் நமக்குத் தந்துள்ளாரென்றால் அவரைப் பூசித்த ஸ்ஸன்றே அதனால் பெறத்தக்க பயன் என உணர்ந்து என்ற படி. எந்த உறுப்பும் அவ்வகையில் உதவாவழிப் பயனில்

வாம் என்பது அறிஞர் துணிபு. ‘என்குணத்தான் தானே வணங்காத்தலே குண மில’ - திருவள்ளுவர். “அரன் கோயில் வலம் வந்து பூக்கையாலட்டிப் போற்றியென்னை இவ்வாக்கையாற் பயனென்” - அப்பர் சுவாமிகள். ‘வன்பராம் முருடொக்குமென் சிந்தை மரக்கண் என் செவி இரும்பினும் வலிது’ - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். ‘தேடித் தொழாதகை மண்தினிந்த கல்லாம்’ - சேரமான் பெரு மாள். இங்குப் பூசைக்கண் மிகுந்த தொழிற் பாடெட்டும் இயைபு பற்றிக் கரத்தின்மேல் வைத்துரைத்தார். அத்தகையதோருணர்வு பூசனைப்பயன் பெறுதற்கு மிக இன்றிய மையாதென்றல் இதனாற் பெறப்பட்டதாயிற்று. அவர் பூசை சாதாரண நிலையிலன்றித் தன் பண்பினாலும் பரிவினாலும் ஒரு பேரன்புப் பிரவாக மாயிற்று என்பார் பெருகியது என்றும், அது எத்துணைப் பெருக்கம் எனின், இறைவன் திருவுள்ளத்தையே தன்பாற் கொள்ளுமளவினதாய பெருக்கம் என்பார்போலத் திருவுள்ளக் கொளப் பெருகியது என்றும் உரைத்தமை நயக்கற் பாலதாம்.

நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து
நங்கை யர்ச்சனை செய்யுமாச் பொழுதிற்
காதன் மிக்கவோர் திருவிலை யாட்டிற்
கண்கு மூக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
யோத மார்கட ஸெழுமொன் ருகீ
யோங்கி வானமு முட்படப் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை
வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுந் செந்தார். (62)

(இ - ள) :- நாதரும் பெரு விருப் பொடு நயந்து - திருவேகம்பரும் மிக்க காதலோடு அப்பூசனையை விரும்பி; நங்கை அர்ச்சனைசெய்யும் அப்பொழுதில் - பிராட்டியார் தம்மைப் பூசை செய்யும்பொழுது; காதன் மிக்க ஓர்

திருவிளையாட்டில் - அப்பிராட்டியார்மேல் விருப்பம் மீக் கூர்ந்த ஒரு திருவிளையாடல் ஏதுவாக: கனம் குழைக்கு அருள் புரிந்திட வேண்டி - கனத்த குண்டலைகளை அணிந்த உமாதேவியாருக்கு அருள் செய்ய விரும்பி; ஒதம் ஆர் கடல் ஏழும் ஒன்றுகி - பெருக்கு நிறைந்த ஏழு சமுத்திர மும் ஒன்றுபட்டு; ஒங்கி வானமும் உட்படப் பரந்து - உயர்ந்து விண்ணுலகமும் தன்னுள் அடங்கப் பிரவாகித்து; மீது செல்வதுபோலவர் - மேற்கொண்டு வருவதுபோல் வருதற்கு; கம்பை வெள்ளமாம் திருவுள்ளமும் செய்தார் - கம்பா நதியானது பிரவாகம் ஆகும் திருவுள்ளத்தையும் செய்தருளினார் எ - று.

குறிப்பு :- தேவியாரின் பண்புமிக்க பூசை ஒரு பரிசோத ணைக்குள்ளாகும் நிலைமையை வர்ணிக்கின்றது இச்செய்யுள்.

மேற்செய்யுளில் பூசை பெருகியது என்றார். பூசையில் தீகழ்ந்த அப்பரிவுப் பெருக்கை இங்கொரு வெள்ளப் பெருக்கு எதிர்ப்பட வைக்கும் பொருள்நிலை நன்றாயிருக்கின்றது! இறைவன் தேவியார்க்கு அருள்புரிய வேண்டின் அதற்காக வெள்ளத்தை ஏவுதல் இன்றியமையாத ஒன்றன்றுகலானும், தமக்கொரு பயணை முற்கொண்டு செய்ததன் ஞாகலானும் திருவிளையாட்டு என்றார். காதலே அத்திருவிளையாட்டின் பண்பு என்பது காதல் மிக்கதோர் திருவிளையாட்டு என்றதனுற் பெறப்பட்டது. காதல். தேவியாரின் பரிவினை மேலும் மிகுவித்துக் காணும் காதல் எனக் கொள்க. திருவிளையாட்டில் - உருபு மயக்கம். மூன்று வதன்கண் ஏழாவது மயங்கிற்று. அதாவது:- மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு நிற்றற்குரிய இடத்து ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு (இல) நின்று மூன்றும் வேற்றுமைக்குரிய காரணப் பொருளே தந்தது. உரைகாரர், திருவிளையாடல் ஏதுவாக என்றுமை காணக.

கனங்குழை - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. கனம் - குழையின் பண்பு. கம்பை

வெள்ளம் + ஆம் + திருவுள்ளாம் எனப் பதச்சேதஞ் செய்க.
 ஆம் என்பது ஆகும் என்ற செய்யுமென் எச்சத்தின் திரிடு.
 இங்கு ஆம் என்ற பெயரெச்சம் ஆதல் என்ற பண்பு
 உணர்த்துவதாய்க் கிருவுள்ளாம் என்ற பெயரோடு முடிந்
 தது. கம்பை வெள்ளமாம் திருவுள்ளத்தையும் செய்தார்
 என்க. இங்ஙனம் வெள்ளம் ஆதலை உள்ளத்தில் ஏற்றி
 யுரைத்தது உபசாரம் எனப்படும். உள்ளமும் என்பழி
 உம்மை உயர்வு சிறப்பு. முன், வானமும் என்பழி நின்ற
 உம்மையும் அது.

அண்ண லாராநுள் வெள்ளத்தை நோக்கி
 யங்க யற்கண்ணி தம்பெரு மான்மேஸ்
 விண்ணெண லாங்கொள் வரும்பெரு வெள்ள
 மீது வந்துறு மெனவெருக் கொண்டே
உண்ணி லாவிய பதைப்புறு காது

ஆடங்கிருக் கையாற் றடுக்கநில் ஸாமை
தண்ணி ஸாமலர் வேணியி னுரைத்
தழுவிக் கொண்டன டன்னையே யொப்பான். (63)

(இ - ள்): அண்ணலார் அருள் வெள்ளத்தை அங்கயற்
 கண்ணி நோக்கி - சிவபிரான் திருவருளால் வரும் கம்பை
 நதியின் பிரவாகத்தை அழகிய கயல் போலும் கண்களை
 யுடைய உமாதேவியார் பார்த்து; விண் எலாம் கொள்
 வரும் பெருவெள்ளம் - ஆகாய முழுதும் வியாபிக்கும்படி
 வருகின்ற பெரிய வெள்ளமானது; மீது தம்பெருமான்
 மேல் வந்துறும் என வெருக்கொண்டு - மேற் கொண்டு
 தமது முதல்வரிடத்து வரும் என்று அச்சமுற்று; உள்
 நிலாவிய பதைப்புறு காதலுடன் - உள்ளத்திற் கலந்த
 பதைப்பினால் எழும் ஆசையோடும்; திருக்கையால் தடுக்க
 நில்லாமை - திருக்கரங்களால் தடுக்க அவ்வெள்ளம் தடை
 படாமையால்; தன் நிலா மலர் வேணியினுரை - குளிர்ந்த
 சந்திரன் விளங்கும் சடையையுடைய முதல்வரை; தழுவிக்

கொண்டனள் தன்னையே ஒப்பாள் - தழுவிக் கொண்டாள் தனக்குத்தானே ஒப்பான உமாதேவியார் எ - நு. ஏ-அசை.

குறிப்பு :- தேவியார் பூசனைப் பரிவின் உச்சநிலைப் பண்பு இச் செய்யுளால் உணரக்கிடக்கின்றது. மேல் 52 ஆம் செய்யுளில் உண்ணிறைகாதல் எனவும், 61 ஆம் செய்யுளில் நிரந்த காதல் எனவும் குறிக்கப்பட்ட அவர் பரிவு இச் செய்யுளில் உண்ணிலாவிய பதைப்புறு காதல் எனப்பட்டுக் காதல் நிலையில் விருத்தி தோன்றும் அழகைக் காட்டுகின்றது. அண்ணலாரருள் வெள்ளம் :- சிவபெருமான் அருளால் வரும் வெள்ளம் என்ற அளவில் ஏன் சிவபெருமானது அருளாகிய வெள்ளம் என்னும் பொருள் நயமும் தொனிக்க நின்றது. சிவபெருமான் தேவியார் மேற் கொண்ட அருட்பெருக்கே வெள்ளப் பெருக்காக வருகின்றது என்ற கற்பணையினிமையும் அதனால் ஏற்படும். முற் செய்யுளில் ‘வெள்ளமாம் திருங்ளமும்’ என்ற துங்காண்க.

தற்பாதுகாப்பை எண்ணது தம்பெருமான் பாதுகாப்பையே எண்ணி அவர் கெயல் புரிந்த தீர்ம் தோன்றத் தழுவிக் கொண்டனள் என்றார். அத்தழுவதலே தேவி யாரின் தனித்தன்மையை யுணர்த்தும் சிறந்த ஏதுவாதல் புலப்படுமாறு தழுவிக்கொண்டன் என மீனை முன்னும் தன்னையே யொப்பாள் எனப் பெயர் பின்னுமாக அமைந்த நயங் காண்க.

தன்னையே யொப்பாள் - தனக்கு ஒப்பில்லாதவள் - ஒப்பிலி. சிவபெருமானை ஒப்பிலி யென்பதும், ஒப்பிலியைப் பன் என்பதும் பிரசித்தம். வெருக்கொண்டே:- (வெள்ளத்தின் வெருட்டுதலினாற்) பயந்து, வெருட்டுதற்காகவே சிவபிரான் வெள்ளத்தை விடுத்தார் எனச் சுவைபடப்பாடுவர் கந்தரருமர்த்திச்வாமிகள். ‘வெள்ளங்காட்டி வெருட்டிட அஞ்சி வெருவியோடித் தழுவ வெளிப்பட்ட - கள்ளக் கம்பணை’ - தேவாரம்.

முளிக்கு ஸக்கொடி பரிவுறு பயத்தால்
 மாவின் மேவிய தேவர்நா யகங்க
 முளிக்கு வட்டொடு வளைக்கையா னெருக்கி
 முறுகு காதலா லிறுகிடத் தழுவச்
 சிலைத்த வித்திரு துறற்றிரு முளிக்குஞ்
 செந்த விரிக்கரங் கருக்குமெத் தெனவே
 கொலைக்க விற்றுபி புணந்ததம் மேனி
 குழந்து காட்டினார் விழைந்தகோள் கையினார். (64)

(இ - ள்) : மலைக் குலக்கொடி பரிவுறு பயத்தால் - மலையரையன் குலத்தில் அவதரித்த உமாதேவியார் (இந்தத்தியால் சுவாமிக்கு இடையூறு உண்டாம் என்னும்) துன்பத்தோடு கூடிய அச்சத்தால்; மாவின் மேவிய தேவர் நாயகரை - மாமர நீழவில் வீற்றிருந்தருஞும் தேவர்க்கதி பரை; முலைக் குவட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி - முலையாகிய மலைச்சிகரங்களோடு வளையலை அணிந்த கைகளி னால் நெருக்கி; முறுகு காதலால் இறுகிடத் தழுவ - முறுகி வளரும் பேரன்பால் இறுகும்படி தழுவங்கால்; சிலைத்தனித் திருநுதல் திருமுளிக்கும் - விற்போல் வளைந்த ஒப்பற்ற நெற்றியையுடைய உமாதேவியார் திருமலைகளுக்கும்; செந்த தளிர்க் கரங்களுக்கும் மெத்தென - சிவந்த தளிர்போலும் திருக்கரங்களுக்கும் மெத்தென் நிருக்கும்படி; கொலைக் களிற்று உரி புணந்த தம்மேனி - கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் யாளை யின்து உரியைப் போர்த்த தமது திருமேனியை; குழந்து காட்டினார் விழைந்த கொள்கையினார் - குழையும்படி செய் தார் அப்பிராட்டியார் ஓசையை விரும்பிய கொள்கையை யுடைய சிவப்பிரான் எ - றி. ஏ - அசை.

குறிப்பு :- தேவியார் தம்பெருமாளை இறுகத் தழுவிய நிகழ்ச்சியின் பண்பைப் பொருளான் மட்டு மன்றி ஓசையானும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது இச் செய்யுள். மலைக்குலக்கொடி, முலைக் குவட்டொடு, சிலைத்த

வித்திரு நுதற்றிருமூலைக்கும், கொலைக்களிற்றுரி - இப்பகுதி கன் ஒவ்வொன்றினும் அமைந்த வல்லினம் மிக்க புணர்ச்சிகளும், இரண்டாம் பகுதியில் வாய்ந்த உருவகமும் செய்யுளின் ஒசைச் செறிவுக்குப் பெருமளவில் உபகரித்துள்ளன. மூலைக்குலடு - உருவகம். சிலைநுதல் - என அமைதற்பால தாகிய அன்மொழித்தொகை தனி, திரு என இரண்டு சொல் இடையில் (இடைப்பிறவரலாய்) வரப்பெற்று, புணர்ச்சி வகையால் இரண்டு வல்லின மெய்களைக் கூடுதலாகப் பெற்றுச் சிலைத்தனித்திருநுதல் என ஆகியமையும் இவ்வோசைச் செறிவின் பொருட்டே யாதல் காண்க. ‘இங்ஙனங் குழழந்து காட்டினார்’ என, குழழதல் இயல்புங் காட்டுதற்பொருட்டு ‘மெத்தேன்’ என்றமை நயமுடைத்து. கொலைக்களிற்றுரி புனைந்ததை மேனிக்கு அடையாக்கி அதனால், மேனிவிலிதனக் குறிப்பித்து அத்தகைய வண்மேனி குழழந்து காட்டினார் என்று இங்ஙனம் சொல்லும் வகையால் குழழந்து காட்டுதல் என்ற அந்நிகழ்ச்சியின் மகிழை உணரவைத்த சிறப்புக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவர் கொண்ட விழைவே குழழவிற்குக் காரணம் என்பது புலப்படக் குழழந்து காட்டினார் விழைந்த கொள்கையினார் என்றதும் அங்ஙனமே. இங்கும் விளை முன்னும் பெயர் பின்னுமாய் நின்ற நயம் உணர்க.

கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழழயக்
கண்டு நிற்பவுஞ் சரிய்வு மான
உம்ப ரேமுத லியோனிக ளௌஸ்லா
முயிரும் யாக்கையு முருகியொன் ருகி
யெம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ரானு
ரென்று மேகம்ப ரென்றெடுத் தேத்த
வம்பு ஸாமலர் நினையவின் பொழியக்
கம்பை யாறுமுன் வணக்கிய தன்றே.

(65)

(இ - ள): கம்பர் காதலி தழுவ மெய்குழழயக் கண்டு - திருவேகம்பர் தமது நாயகியார் தழுவுங் கார

ணத்தால் திருமேனி குழையப் பார்த்து; நிற்பவும் சரிப் பவும் ஆன உம்பரே முதல் யோனிகளைல்லாம் - இயங் கீயற் பொருளும் நிலையியற் பொருளும் ஆகிய தேவர் முதல் எழுவகைப்பட்ட யோனிகளிலுள்ள உயிர்வர்க்கங் களும்; உயிரும் யாக்கையும் உருகி ஒன்றுகி - உடம்பும் உயிரும் உருகுதலால் ஒரு தன்மைப்பட்டு; எம்பிராட்டிக்கு மெல்லியர் ஆனார் - எங்கள் பிராட்டியாருக்குத் தழுவக் குழைந்த திருமேனியை யுடையரானார்; என்றும் ஏகம்பர் என்று எடுத்து ஏத்த - எந்நானும் இத்திருவேகம்பர் என்று எடுத்துத் துதி செய்ய; வம்புலா மலர் நிறைய விண் பொழிய - வாசனை கமழும் பூக்களை ஆகாயம் நிறையும் படி தேவர்கள் சொரிய; கம்பை ஆறு முன் வணங்கியது - கம்பையாருனது பிராட்டியார் திருமன் (தான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும்படி தன்னுடைய நிசவுருவம் கொண்டு) வணங்கியது எ - று. அன்று - ஏ - அசை.

தறிப்பு :- எல்லா உயிர்களிலும் கலப்பினால் அவையே யாய் நிற்றலும் இறைவனியல்பென்னும் தத் துவ உண்மையை அம்மையாரின் தழுவல் நிகழ்ச்சியில் வைத்து உணர்த்துகின்றது இச்செய்யுள்; இறைவி இறு கத்தழுவ இறைவன் குழைந்து காட்டிய வளவிலே யோனி களைல்லாம் உயிரும் யாக்கையுமருகி ஒன்றுயினை என்ற வின். உயிரும..... ஒன்றுன என்றது மெய்யுணர்ச்சி வசப் பட்டு அனைத்தும் அன்புருவமாயின என்றபடி.

கம்பர் காதலி :- தருணத்தின் தகுதி நோக்கித் தேவியைக் குறித்த தனிச் சிறப்புள்ள ஒரு தொடர் இது தன் காதலன்பின் பெருக்கத்தினால், கம்பைப் பெருக்கத் திற்கும் சளைக்காமல் எதிர் நின்று, கம்பரைக் குழைவித்த தருணத்தில் தேவியைக் குறிக்க எல்லாவிதமான தகுதிப் பாடும் இத்தொடர்க்கிருத்தலை நயக்காமலிருக்க முடியாது. இத்தொடர்க்குள்ள கௌரவம் முழுவதும் தேவியின் வெற்றிக் கௌரவம் - வெற்றிப் பெருமை - என்னாம். செய்

யுள்ளின் முதலெடுப்பிற்கேற்க முடிவும் இவ் வெற்றிப் பெருமையே தொனிக்க நிற்றல் காணலாம். என்னை? கம்பையாறு காலில் விழுகிறது. பொருள் இது; இதனை மொழிந்த சொற்றெடுப்பும் வேறு. 'கம்பை முன் வணங்கியதன்றே. அன்றும் ஏழும் அசை. இலக்கணத் துக்கு அந்த இரண்டும் இசை. இலக்கியத்துக்கு எங்குவனம்? கம்பை தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு விட்டதைத் துல்லியமாக இசைப்பன இவ்விரண்டு இடைச் சொற்களே. இவ் விடத்தில் இவற்றின் சேவை அற்புதமானது.

இங்குவனம் 'கம்பர் காதலி' என்பதிலுள்ள வீரச்சவையும், 'கம்பை வணங்கியது' என்பதிலுள்ள இழிவரந்தசவையும் இசையெழுக்கு நல்வாழ்வு பெருக்குகின்றன.

விண் - இடவாகுபெயர்; தேவர்க்காதலின்.

பூதி யாகிய புனிதநி ரூடிப்

போங்கு கண்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழக்

கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்
ஆதி தேவனு ராயுமா தவஞ்செ

யல்வரங் கொலோ வகிலமீன் றஸித்த
மாது மெய்யப்பன் கொடுப்பவே கொண்டு

வளைத்த மும்புடன் முலைச்சவ டணிந்தார். (66)

(இ - ள): பூதியாகிய புனித நீறு ஆடி - மகத் ஜூக வரியம் எனக் கூறும் தூய்மையாகிய விழுதியைத் திருமேனியில் உத்தாளனமாகப் பூசிக்கொண்டு; பொங்குகண்கை தோய் முடிச்சடை புனைந்து - பெருக்குகின்ற கண்கை நதி தங்குதற்கு இடமான சடைமுடியைக் கட்டிக் கொண்டு; காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழ - திருச் செவியில் வெண்மையாகிய சங்கக் குழமூழும் உருத்திராக்கமும் தொங்கும்படி; கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால் - ஒருப்பட்ட சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்த திருவுள்ளத்தோடு;

ஆதி தேவனார் ஆயும் மாதவம் செய் - முதற் கடவுளாகிய சிவபிரானார் அறிஞர்களால் ஆராயத்தக்க மகத் ஆகிய தவத்தைச் செய்த; அவ்வரம் கொலோ அகிலம் ஈன்று அனித்த - அல்விசேடந் தானே எல்லா உலகத்தையும் பெற்றெடுத்த; மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு - மாதாவாகிய உமாதேவியார் தன் திருமேனிப் பரிச இன்பத்தைக் கொடுக்கத் தாம் பெற்றுக்கொண்டு; வளைத் தழும் புடன் முலைச்சுவடு அணிந்தார் - அவர் வளைத் தழும்போடு முலைச் சுவட்டையும் தரித்தருளினார் எ - று.

ஆய்தல் - தாழும் அவ்வாறு தவஞ்செய்ய வேண்டும் எனக் கருதுதல். பிரானுரைப் பிராட்டியார் தவங்காரண மாய்த் தழுவினாற் போலப் பிரானார்க்கும் அவர் திருமேனியைப் பரிசித்து வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் பெறுதற்கு ஒரு தவழும் ஏதுவாகக் கூறியவாறு.

குறிப்பு :- பூசையினால் தேவி மெய்ப்பயன் பெற்றது மட்டு என்றி இறைவனும் மெய்ப்பயன் பெற்றார் என ஒரு நயப்பாடு காட்டுகின்றது இச்செய்யுள். யோகத் தின் மருவிய கருத்து என்ற பகுதி இறைவன் தகவினை மூர்த்தியாய் வீற்றிருக்கும் நிலையைக் குறிப்பது. உரையில், மகத் ஜிசு வரியம் - மேலான செல்வம். பூதியாகிய என்பது முதல் கண்டிகைதாழ என்பது வரை தகவினை மூர்த்தி திருக்கோலவர்ணனை. ஆயும் மாதவம் என்றது அத்தவத்தினியல்பு யார்க்கும் விளங்கவொண்டுதென்னுங்குறிப்புமாம். அவ்வரங்கொலோ என்பதில் ‘கொல்’ ‘இ’ இரண்டும் ஜியப்பொருளான.

இறைவன் தாமொன்று பெறுதற்குத் தல விசேடம் அவர்க்கு வேண்டியதில்லை என்பது. ஜியப்பொருளில் இவ் விரண்டு இடைச்சொற்களும் அடுத்து நிற்றலாற் புலப்பட வைத்தமை சிறப்பாகும். அங்ஙனமாகவும், தவநிகழ்ச்சியை வர்ணித்து அதுவே காரணமோவென ஜியறக்

கூறியமை, கவிதைக் குயிராகிய சுற்பனீச் சுவை நயம் வேண்டி என்க.

வளைத்தழும்புடன் முலைச்சுவடனிந்தார் :- இவ்விரண் டும் இறைவன் திருமேனிக்கு அணிகலமாயின என்றற்கு அணிந்தார் என்ற மைந்த சோற் பொருத்தங்காண்க. ‘துணைமுலைக் கண்கள் தோய் சுவடு பொடிகள் வான் தழு விற் புள்ளிபோய்’ - என மாணிக்கவாசக சுவாயிகளும், ‘கொழும் பவளச் செங்களிவாய்க் காமக்கோட்டி கொங்கையினை யமர்பொருது கோலங் கொண்ட தழும்புளவே’ என அப்பர் சுவாயிகளும் இவற்றைப் பாராட்டுதல் காணலாம்.

கோதி ஸாவமு தணையவன் முலைக்குக்

குழைந்த தம்மனை வாளநற் கோலம்

மாது வாழுவே காட்டிமு னின்று

வரங்கள் வேண்டுவ கொள்கவென் றருள

வேத காரண ராயவே கம்பர்

விரைம ஸர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்சி

மேத நீங்கிய பூசனை முடிந்த

தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி. (67)

(இ - ள) :- கோதிலா அமுது அணையவள் முலைக்கு - குற்றமற்ற தேவர் அமுதத்தை ஒத்த பிராட்டியாரது திரு முலைகளுக்கு; குழைந்த தம் மணவாளநற்கோலம் - குழை வடைந்த தமது நன்மையாகிய மணவாளக் கோலத்தை; மாது வாழுவே காட்டி முன் நின்று - அப்பிராட்டியார் வாழ்வடையும்படி காட்டிக் காட்சி கொடுத்தருளி; வரங்கள் வேண்டுவ கொள்க என்றருள் - நீ வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக என்று அருளிச்செய்ய; வேத காரணராய ஏகம்பர் - (பிராட்டியார்) வேதங்களால் எடுத்து ஒதும் முதற் கடவுளாகிய திருவேகம்பர்; விரை மலர்ச் செய்ய தாமரைக் கழற்சீம் - வாசனை கம மும் செந்திறமாகிய தாமரை மலர் போலும் திருவடிக்

சீழ்; ஏத நீங்கிய பூசனை முடிந்ததின்மை தான் அறிவிப் பதற்கு இறைஞ்சி - விதிக்குறைவு இல்லாத பூசையானது சாங்கமாக முடியாமையை அறிவிக்கும் பொருட்டு வணங்கி எ - ரு.

பிராட்டிக்கு அழுதம் உயர் பொருள் அன்றூயினும் உலகப் பொருள்களின் மிகச் சிறப்புடைமையின் உவமை யாயிற்று. விதி வழுவாமற் செய்தலின் ஏதம் நீங்கிய பூசனை என்றார். முடிந்ததின்மை - பூசைக்குரிய உபசாரங்கள் முற்றுப் பெருமை. உபசாரம் - பஞ்சோபசாரம் முதலையன.

குறிப்பு :- ஏகம்பநாதர் மணவாளக் கோலங்காட்டித் தேவி யார்க்கு வரங்கொடுக்க முன்னிற்கவும், தேவி யார் மேலும் பூசையுணர்விலேயே ஸயித்து நிற்கும் புதுமை யுணர்த்துகின்றது இச்செய்யுள்.

அழுதம் - மரணமில்லா நிலையை மட்டும் அளிப்பது. தேவி - உயிர்களுக்குப் பிறப்பேயில்லா நிலையை - நித்திய வாழ்வையே - அளிப்பவள். ‘தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தருஞ்சத்தி’ - திருவருட்பயன். அவ்வகையில் அழுதம் மரணக் கோதை (குற்றம்) இல்லாமற் செய்யும்; தேவி பிறவித் தொடக்கு என்ற கோதை இல்லாமற் செய்பவள். அதனால், பொதுமையில் ஒர் ஒப்புமைப் பண்பு தோன்று மேதவிர, இவ்வெவ்வை விஷயத்தில் தேவிக்கும் அழுதுக்கும் வெகு தூரம் என்பது வெளிப்படை. அம்மட்டிலன்றி, உபமானம் எப்பொழுதும் உயர் பொருளாயிருத்தல் வேண்டும் என்ற ஒருவிதி நுட்பமுழுளது. ‘உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளஞ்காலை’ என்பது தொல்காப்பியம். நிலைமை இப்படியிருப்பதனால், உரைகாரர் தமது குறிப்பில் அழுதம் உயர்பொருளான்றூயினும் என முதலில் ஆட்சேபித்துப் பின் உலகப் பொருள்களில் அழுதம் உயர்ந்த பொருளாதலின் என முடிவில் சமாதானமுங் கூறினார். அந்த உயர்வு இல்லை யேனும் இந்த உயர்வாயினும் உண்டுதானே என ஒரு

சமத்காரந் தோன்ற நிற்கின்றது அவர் குறிப்பு; இலக்கியத் தின் மகிமையைப் பேணும் மரபும் இதனாற் பெறப்படுகின்றது. இவ்வகையில் அவர் குறிப்பும் ஓர் இலக்கியமா தல் காணலாம்.

கோதிலா அழுது - குற்றமில்லாத அழுது. இலா என்பது இல்லாத என்ற எதிர்மறைக் குறி ப்பு விணைப் பெயரேச்சத்தின் இடையுங் கடையுங் குறைந்த நிலை. இந்த விணைக்குறிப்புள் ஒரு விசேட பொருட்குறிப்பு இருப்பதாகக் காட்டுதல் அறிஞர் மரபு. அக்குறிப்பிற்கிணங்க இலா என்பதற்கு இல்லையாகச் செய்யும் என்றும் பொருள் உரைக் கலாம். அப்பொருள் விளக்கம் இத் தொடர்ப் பொருளாகிய உவமை விளக்கத்திற்கு மிகவும் உதவுமாறு காணக. மணவாளநற்கோலம் - மணமகன் திருக்கோலம். ஏதும் நீங்கிய பூசனை - ஏற்பட்ட இடையூறு நீங்கப்பெற்ற பூசனை - சண்டேசரர் பூசனைபோல, ‘அறிந்த இடையூறுகற்றி’ நிற்கும் பூசை எனவுங் கொள்ளலாம்.

அறிவிப்பதற்கு இறைஞ்சி :- பெரியோர்முன் ஒன்றை அறிவிக்க வேண்டில் முன் வணங்கிப் பின் அறிவித்தல் வேண்டும் என்னும் ஆசாரம் ஒன்று. இறைவன் முன் எதனையும் அறிவித்தல் தகுமோ? அவர்தானே எல்லாம் அறிந்த வராயிற்றே என்ற அச்சம் ஒன்று. இறைவனை வேதகாரனர் என்றதன் நயமும் இதிலுணரலாம். வேதகாரனர்-அறிவுக்குக் காரணர். வேதம் - அறிவு. அவரறியாமல் எவரிடத்தும் அறிவு நிகழாது. இன்னும், ‘வரங்கள் வேண்டுவ கொள்க’ என்று அவர் ஆணை பிறந்தபின் அதன்வழி நில்லாது தாமொன்று கூறின் ஆஞ்ஞாபங்கமாய், திருவடிப் பிழைத்தலாய் முடியுமோ என்ற பேதவிப்பு ஒன்று. ‘தான் அறிவிப்பதற்கு இறைஞ்சி’ எனத் தான் என்ற சொல்லித் தனியாகப் பிரித்து நோக்கும்போது இது தொனி க்கும். இவ்வெல்லா நலங்களும் குறிப்பினாற் புலப்பட அறிவிப் பதற்கிறைஞ்சி என்ற பொருட்சவை கண்டு மகிழ்த்தகும்.

அண்டர் நாயக ரெதிர்நின்று கூறு
 மளவினு வஞ்சி யஞ்சலி கூப்பிக்
 கொண்ட விற்றையென் பூசனை யின்னுங்
 குறைநி ரம்பிடக் கொள்கவென் றஞள
 வண்டு வார்த்துழன் மலைமகள் கமல
 வதன நோக்கிய மலர்க்கணைற் றியின்மேல்
 முண்ட நீற்றர்நின் பூசனை யென்று
 முடிவ தில்லைநம் பாலென மொழிய. (68)

(இ - ள) : அண்டர் நாயகர் எதிர் நின்று கூறும் - தேவர் பிரான்கிய திருவேகம்பர் திருமுன்னே நின்று கூறு கின்ற; அளவினால் அஞ்சி அஞ்சலி கூப்பி - அவ்வளவில் அச்சமுற்றுக் கைகளை அஞ்சலியாகக் குவித்து; கொண்ட இற்றை என் பூசனை இன்னும் - தேவரீர் ஏற்றுக் கொண்ட இற்றை நாட் பூசனையை இன்னும்; குறை நிரம் பிடக் கொள்க என்று அருளா - குறை ரயும் முற்றும் படி கொண்டு அருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க; வண்டு வார் குழல் மலைமகள் கமல வதனம் நோக்கிய - வண்டு கள் விழுகின்ற நீண்ட அளக்கத்தையுடைய பிராட்டியாரது தாமரை மலர்போலும் முகத்தைப் பார்த்த; மலர்க்கண் நெற்றியின் மேல் முண்ட நீற்றர்-நெற்றியின் மேல் மலர்ந்த கண்ணையும் திரிபுண்டரமாக அணிந்த விபூதியையும் உடைய ஏகாம்பரநாதர்; நின் பூசனை என்றும் முடிவதில்லை நம்பால் என மொழிய - உன் பூசனையானது எந்நாளும் நம்மிடத்து முடிந்து விடுகிறதில்லை எப்பொழுதும் இருக்கும் என்று கட்டளையிட எ - று.

குறிப்பு :- மேற் செய்யுளிற் குறிப்பினாற் கொள்ளக் கிடந்த அச்சவகைகளுக் கெல்லாம் உச்சமாகிய ஒரு அச்சம் இச்செய்யுளில் வெளிப்படையாகக் காட்டப்படுகிறது. எதிர்நின்று கூறுதற்கு அச்சம். அந்த அச்சங்கள் இறைஞ்சலித்தன. இந்த அச்சம் அஞ்சலி கூப்புவித்தது. இந்த அச்சம் உச்சமாயவாறென்னையெனில், இது பெண்

மைக் கியல்பான நாற்குணங்களில் ஒன்றுகிய அச்சம் ஆதலினால் என்க. இந்த அச்சம் இல்லாத வழி மற்றெந்த அச்சமும் சோபிக்காமையும் அறிக. மலர்க்கண் - மலர்கண்; ககர வொற்று மிகுந்தது ஒசையின்பம் நோக்கி. சிவபெருமானது நெற்றிக்கண் அவர்தம் மற்றைக் கணகள் போலாது அன்பர்க்கு அநுக்கிரகமோ, நிக்கிரகமோ நிக மும்போது மட்டும் மலர்வது இயல்பு. அத்தன்மையால் இங்கு மலர்கண் என வைத்து மலர்ந்த கண் என்றே பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். இக்கருத்தே பற்றி உரையாசிரியர் சொற்கிடந்தபடி உரை கூறுது நெற்றியின் மேல் மலர்கண் என மாற்றிக்கூட்டி, மலர்ந்த கண் என உரைத்த நுட்பம் உணர்க. மலர்கண் - வினைத் தொகை. இங்கு இறந்தகால வினைத்தொகையாயிற்று. மலர்க்கண் - உவமைத்தொகை. [இங்ஙனம் புனர்ச்சி வேறு பாட்டால் சொற்றெடுர்கள் தொகை நிலைமாறிப் பொருணிலையும் மாறும் தமிழிலக்கணச் சிறப்பு அநுபவிக்கற் பாலது. இவ்வகையில் இவற்றை அநுபவிப்பார் இல்வழித் தமிழுக்கு வாழ்வில்லையாகும்.] உவமைத் தொகையாகவே கொண்டு மலர் போலும் கண் என உரைப்பின் மேற்குறித்த இலக்கியப் பொருட்பயனுமிழந்து இலக்கணச் சுவைப்பயனும் இழந்தவாராம்.

வண்டு வார்குழல் - வண்டொழுக்குப் போல நீண்டகூந்தல் எனவும் உரைக்கலாம். அங்ஙனம் உரைப்பின், வெள்ளக்கலவரத்தில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி வேறுபாடுகளால் தேவியார் கூந்தலவிழ்ந்த நிலையில் நின்றதாகக் காட்டும் நயம் வாய்ப்பதாகும்.

மாறிலாத விப்பூஷனை யென்று
மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண்டருளி
யீறி ஸாதவிப் பதிபினு ளௌலா
வறழும் யான்செய வருள்செய வேண்டும்

வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்த

லொழிய விங்குளார் வேண்டின செயினும்

பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்

பெறவும் வேண்டுமென் றன்ளியிறப் பொழிப்பாள்.(69)

(இ - ஸ்): மாறிலாத இப்பூசனை என்று மன்னகேடு அடையாச் சிறப்பிற்குருய இப்பூசனையானது எந்தாரும் நிலைபெறும்படி; எம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண்டருளிமைது பிரானே தேவரீர் திருவுள்ளத்து மகிழ் கூர்ந்தருளி; ஈறிலாத இப்பதியினுள் எல்லா அறமும் - பிரளயத்தும் அழியாத இந்நகரத்தில் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும்; யான் செய அருள் செய வேண்டும் - அடியேன் செய்யும்படி கிருபை செய்யவேண்டும்; இங்குளார் வேறு செய்வினை திருவடிப்பிழைத்தல் ஒழிய வேண்டின செயினும் - இந்நகரத்தின் கண் உள்ளார் விலக்கியவாகிய தொழில்கள் ஆகத் திருவடிப்பிழை அல்லாத வேண்டிய திமைகளைச் செய்வாராயினும்; பேறு மாதவப்பயன் கொடுத்தருளப் பெறவும் வேண்டும் என்றங்கள் பிறப்பு ஒழிப்பாள் - அத்திமைக்குப் பெறும் பேரூக அவருக்குப் பெரிய தவப்பயனைக் கொடுத்து அருள் செய்யவும் வேண்டும் என்று அருளிச் செய்தாள் உயிர்களின் பிறவித்துங்பத்தை நீக்கி அருள்பவளாகிய உமாதேவியார் எ-று. இம் முன்றுங் குளகம்.

சிவபூசை எல்லா அறங்களினும் சிறந்து கேடின்றி நிற்றவின் ஈறிலா என்றார். சிவநிந்தை வேதாகம நிந்தை முதலியன, எல்லாத் தீவினைகளிலும் உய்தியில் குற்றமாக வின் அது திருவடிப்பிழையென விலக்கப்பட்டது. ‘‘பிழைப்பனுகிலும் திருவடிப்பிழையேன்’’ என்னும் தேவாரத்தானும் உணர்க; விதிக்கு வேரூகவின் விலக்கியவற்றை வேறு செய்வினை என்றார்.

குறிப்பு:- இறைவன்பால் தேவி வேண்டும் வரங்கள் மூன்றும் இச்செய்யுளாற் குறிக்கப்படுகின்றது.

திருவடிப்பிழைத்தல்:- சிவநிந்தை வேதாகம நிந்தை முதலியன திருவடிப் பிழைத்தல் என உரையாசிரியர் குறிப் பிற் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனைச் சற்று விரிவாக நோக்கில்:- திருவடி என உருவகிக்கப்படுவது அருள். இறைவனருளே விதிவிலக்குமயமாயிருப்பது. அவ்வருளை நேரே காணும் பேறுபேற்ற ஞானிகள் விதிவிலக்கைத் தாமாகவே அறிந்தொழுகுவர். அப்பேறில்லாத ஏனையர் அவற்றை அறிந்தொழுகுதற் பொருட்டாகவே அவ்விறைவனருள் வேதாகம வடிவில் உலகுக்கு உபகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதவின் வேதாகம விதிகளை அநுசரித்தல் அருள் விதியை அநுசரித்தலாகும். அவற்றில் உள்ள விலக்குக்களை அநுசரித்தலும் விதிகளை அநுசரியாமையும் அருள் விதிக்குப் பிழைபட ஒழுகுதலாகும். அவை அனைத்தும் நிந்தனைகளாம்.

வேறு செய்வினை என்றது திருக்குறள் முதலாகிய அறநால்களில் விதிக்கப்பட்டவற்றுக்கு மாறுபாடாக நன்றி மறத்தல், பெரியாரைப் பிழைத்தல், பொய், குறளை, புறங்கூறல், வன்சொல் பேசுதல், பிறனில் விழைதல், களவாடல் முதலியவற்றை எனக் கொள்ளலாம்.

வேறு செய்வினைக்கும் மாதவப் பயன் கொடுக்க வேண்டிக் கொண்டது உயிர்களின் பந்தநீக்கத்தின் பொருட்டே என்பது புலப்பட, வேண்டுமென்றனள் பிறப் பொழிப்பாள் என்ற அமைவு காணக.

விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட

விரும்பு யூசனை மேவிவீற் றிருந்தே

பிடைய ருவற மாக்கும் வித்தாக

விகப ரத்திரு நாழிநெஸ் வளித்துக்

கடைய ராகியு முயர்ந்தவ ராயுங்
 காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய்தீ விணையுந்
 தடைப டாதுமெய்ந் நெறியடை வதற்காந்
 தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். (70)

(இ - ள): விடையின் மேலவர் மலைகள் வேண்ட - இடபவாகனத்தின் மேல் வீற்றிருந்தருளும் பிரானைர் உமாதேவியார் வேண்டிக் கொள்ள; விரும்பு பூசனை மேவி வீற்றிருந்து - அவர் விரும்பிச் செய்யும் பூசையை ஏற்றுக் கொண்டு அங்கு வீற்றிருந்தருளி; இடையறு அறம் ஆக்கும் வித்தாக - நீங்காத முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் ஆக்குதற்குக் காரணமாக; இகபரத்து இருநாழி நெல் அளித்து - இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் இரு நாழி நெல்லைக் கொடுத்து; கடையராகியும் உயர்ந்தவராயும் - கிழோராயும் மேலோராயும்; காஞ்சி வாழ்பவர் தாம் செய்தீவினையும் - காஞ்சி நகரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் தாங்கள் செய்கின்ற பாவங்களும்; தடைபடாத மெய்நெறி அடைவதற் காம் - தடைபடாது மெய்ந்நெறி அடைவதற்கு ஏதுவான; தவங்களாகவும் உவந்து அருள் செய்தார் - தவங்களாய் இருக்கவும் மகிழ்ந்து வரம் கொடுத்து அருளினார் எ - ரு. ஏ - அசை.

குறிப்பு :- தேவியார் வேண்டிக் கொண்ட வரங்கள் மூன்றையும் வேண்டியவாறே இறைவன் ஈந்தருளுஞ் சீர் உணர்த்துகின்றது இச்செய்யுள். ‘வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்’ - அப்பர் தேவாரம்.

இகபரத்திருநாழி என்றது இகத்துக்கு ஒரு நாழி; பரத்துக்கு ஒரு நாழி எனக் கொள்க. இகத்துக்கு ஒரு நாழி உணவு விருத்தியின் பொருட்டும் பரத்துக்கு ஒரு நாழி மறுமை எய்தியோர் பொருட்டு நிகழும் பிண்டக்கிரியை முதலானவற்றின் பொருட்டும் என்பர்.

தீவினையும் என்பழி உம்மை ஏகதேசமென்னும் அளவிற் பொருள் தந்து நின்றதாகக் கொள்ளல் பொருந்தும். இதனை விசேஷித்து நிற்கும் சொற்பொருள் தொடர்பால் அது சித்திப்பதாம். காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய் தீவினை - காஞ்சி மக்கள் தீவினை செய்தல் அத்தல மகிழையைப் பொறுத்தவரையிற் பெரும்பான்மையாக நிகழாது என்பதற்குத் தடையில்லை. எனவே, அங்குத்தீவினை நிகழ்ச்சி அருமையாக, ஏகதேசமாகவே நிகழக்கூடும் என்பது பொருந்தும்.

எண்ண ரும்பெரு வரங்கண் முன் பெற்றங்
கெழ்வி ராட்டிதம் பிரான்மகிழ்ந் தருள
மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருளி
மனைய றும்பெருக் குங்கரு ஜெயினு
னன்னு மன்னுயிர் யாவையும் பல்க
நாடு காதலி ஸீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணி யத்திருக் காமக்கோட் டத்துப்
பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும். (71)

(இ - ள) : அங்கு எம்பிராட்டி எண்ணரும் பெருவரங்கள் முன்பெற்று - அவ்விடத்து எமது பிராட்டியாராகிய உமாதேவியார் யாவராலும் அளவிடக் கூடாத பெரிய வரங்களை முன்னே பெற்றுக்கொண்டு; தம்பிரான்மகிழ்ந்தருள மண்ணின் மேல் வழிபாடு செய்தருளி - தமது பிரானார் மகிழ்ந்து அருளும்படி காஞ்சி நகரத்தில் பூசித்து; மனையறம் பெருக்குங் கருணையினால் - இல்லறதருமத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்னும் கிருபையினால்; நன்னும் மன்னுயிர் யாவையும் பல்க - உடம்போடு கூடிய நிலைபெற்ற சீவகோடிகள் எல்லாம் விருத்தியாகும்படி; நாடு காதலின் நீடிய வாழ்க்கை - கருதிய விருப்போடு நீடித்து வாழுதற்குரிய (இடமாகிய); புண்ணியத் திருக்காமக் கோட்டத்து - புண்ணிய வடிவான காமக் கோட்டத்தில்; பொலிய முப்பதோடு இரண்டு அறம் புரக்கும் - பொலிவு அடையும் படி முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்ப்பாள் எ - று.

குறிப்பு :- நூலின் முதற் செய்யுளில் தொண்டை நாட் இச்சிறப்பிது வெனப் பொதுவகையாலும், ஐம்பத்தெட்டாஞ் செய்யுள் முதலாகக் காஞ்சி நகரச் சிறப் பெணச் சிறப்புவகையாலும் ஒதப்பட்ட பூசனை நிகழ்ச்சிக்கு முடிவுரைக்கின்றது இச் செய்யுள்.

உலகியலை நிலைபெறாத செய்வது அறம். அறத்தின் மறுபெயரான தர்மம் என்ற சொல்லுக்கு, தரித்திருப்பது, தாங்கி நிற்பது எனப் பொருளுரைப்பர். அறம் என்ற சொல் அறு என்ற விணையடியில் தோன்றிய தெனவும் அறத்தல், வரையறுத்தல் என்பது அதன் பொருளென்ன வும் உயிரினங்களுக்கு ஒரு தலையாக நன்மையானவை எவையோ அவைகளை வரையறுத்துத் தன்பாற் கொண்டிருப்பது என்றல் அதன் வரைவிலக்கணமெனவுங் கொள்வர். தாங்கி நிற்றல், நன்மைகளை வரையறுத்துத் தன்பாற் கொண்டிருத்தல் என்ற இரண்டும் ஒரு பொருளன வேயாம். உலகியலைத் தாங்குவன் நன்மைகளே என்பது ஆன்றேர் துணிபு. “நல்லார் ஒருவர் உள்ளேரல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை” - என்பது மேற்கோள். இனி உலகியலைத் தாங்கி நிற்கும் அறத்தைத் தாங்கிநிற்பது அருளாகிய சிவசக்தி. அதுவும் சிவன் வழி நின்றே அறத்தைத் தாங்குவது என்றல் தத்துவ உண்மையாகும். அந்த அறம் இல்வாழ்க்கை நிலையை இடமாகக் கொண்டு நின்றே உலகுயிர்களுக்கு உபகாரமாகின்றது என்பர். ‘அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை,’ எனத் திருவள்ளுவர் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறுதல் காண்க. இவ்வளவு விளக்கமும் அமைய, எம்பிராட்டி..... வழிபாடு செய்தருளி மனையறம் பெருக்கும் எனச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் நயங்காண்க. வழிபாடு - வழிநிற்றல்; சிவன் வழிநிற்றல். பல்க - விருத்தியாக - என்றது அவை தமக்குரிய

போக போக்கியங்களைக் குறைவறப் பெற்றுச் செழிக்க என்றதாம். காமக் கோட்டம் - காஞ்சிபுரத்தில் தேவியெழுந் தருளும் நிலையம். அறம் வளர்த்துக் கொண்டு தேவியெழுந் தருளுதலால் அந்நிலையமே புண்ணிய மயமாய் உள்ளது என்பார் புண்ணியத் திருக்காமக் கோட்டம் என்றார்.

முப்பத்திரண்டறங்கள் பக்காத்தல், சோலைகளமைத் தல் முதலாயின.

அலகி ஈவத் தறப்பெருஞ் செல்வி
யண்ட மாந்திரு மணக்கிடுந் தீப
முலகில் வந்துறு பயனாறி விக்க
வோங்கு நாண்மலர் மூன்றுட னென்று
நிலவ வாண்டினுக் கொருமுறை செய்யு
நீடு தொன்மையா விறைந்தபே ருலக
மலர்பை ருந்திருக் காமக்கோட் டத்து
வைத்த நல்லற மன்னவே மன்னும். (72)

(இ - ள்): அலகில் நீள் தவத்து அறப் பெரும் செல்வி - அளவிடற்கரிய மிக்க தவத்தையுடைய அறத்தை வளர்க்கும் பெரிய பிராட்டியார்; அண்டமாம் திருமணக்கு இடும் தீபம் - பிரமாண்டமாகிய திருமாளிகைக்கு இடப்பட்ட விளக்காகிய (சோமன் சூரியன் அங்கி என்னும்) முச்சுடரும்; உலகில் வந்து உறுபயன் அறிவிக்க - அப்பிராட்டியார் நில வுலகத்தில் வந்த பயணை அறிவிக்கும்படி; ஒங்கு நாண்மலர் மூன்றுடன் ஒன்று - உயர்ந்த புதிதான நீலமலர்கள் மூன்றேடு கூடிய ஒரு ழவானது; நிலவ ஆண்டினுக்கு ஒரு முறை செய்யும் - விளங்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஒருதரம் முறையாக மலரும்; நீடு தொன்மையால் நிறைந்த பேரிய நிலவுலகத்து; மலர் பெரும் திருக்காமக் கோட்டத்து - விளங்கிய பெருமையாகிய காமக்கோட்டதின் கண்; வைத்த நல்லறம் மன்னவே

மன்னும்-வைக்கப்பட்ட நல்லறானது ஒங்கும்படி வீற்றிருந்தாராலும் எறு.

காமக்கோட்டத்து ஓவியடைய நீலமலர் மூன்று ஒரு தாளில் மலரும் என்பதற்குப் பிரமாணம் “தோன்று மலர்த் தீபச் சுடர் பார்த்து” என்று இரட்டையர் உலாவிற் கூறிய வாற்றுனும் உணர்க.

இச்செய்யுள் முதலாக 74ஆம் செய்யுள்வரை, தேவி வீற்றிருக்கும் மகிமையின் சார்பாகக் காமக்கோட்டத் திற் காணக்கிடக்கும் தெய்வீக அதிசயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஓரேதாளில் மூன்று நீலமலர் ஓராண்டுக் கொரு முறை மலர்தல் இச்செய்யுளாற் பேசப்படும் அதிசயமாகும். ஒன்று, என்னுகுபெயராய் ஒருமலர் எனப் பொருள் தந்தது. மலர் மூன்றுடன் ஒன்று என்றது மூன்று மலர்கள் ஒன்றூயமைந்த மலர் என்றுகி ஓரே தாளில் மூன்று மலர் எனப் பொருள் தருவதாயிற்று.

அறப்பெருஞ் செல்வி:- 65ஆம் செய்யுளிற் கண்ட ‘கம்பர் காதலி’ போல சந்தர்ப்பத்துக்குத் தகுதியாயமைந்த ஒரு தொடர். தேவி அறத்தில் நிலை பெறுதல் உணர்த்தும் தருணத்தில் இது இடம்பெறுகின்றது காண்க. இது காஞ்சியில் தேவியையுணர்த்துஞ் சிறப்புப் பெயராய்ப் பிரசித்தி பெற்றுள்ளமை காணலாம். அங்குள்ள ‘அரப்பணஞ் சேரித் தெரு’ என்னும் வழக்கு அறப் பெருஞ் செல்வித்தெரு என்பதன் சிறைதந்த ரூபமே என்பர். அண்டம் - பிரமாண்டம். நாமறிகின்ற உலகத்தைப்போற் பல பல உலகங்களைக் கொண்டது ஒரு புவனம். அதுபோற் பல புவனங்களைக் கொண்டது ஒரு அண்டம். அதுபோற் பலவேறு அண்டங்களைக் கொண்டுள்ளது ஒரு பிரமாண்டம் என ஆகமக்காட்சியில் அறியப்பட்டுள்ளது. பிரபஞ்ச விரிவின் முழுமை பிரமாண்டம் என்க. இவ்வண்டங்களின் பெருக்கமும் தோற்றும், ‘அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம், அளப் பருந்தனமை வளப்பெருங்காட்சி, ஒன்றனுக்கொன்று நின்

தெழில் பகரின், நாற்கெரு கோடியின் மேற் படவிரிந்தன் என மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் வர்ணிக்கப்படும். அண்ட மாந் திருமனை என்றது இப்பிரமாண்டத்தின் பிரதான குடியிருப்பாளர் சிவமும் சத்தியுமே என்னும் நயம்பற்றி யென்க. மேற் செய்யுளில் மனையறம் என்றதற் கேற்ப இங்கு மனை குறிக்கப்படும் பொருத்தங் காண்க. இப்பிரமாண்டத்தையும் வேண்டும் போது அழித்தொடுக்கிவிட்டுச் சக்தியும் சிவமும் இவற்றின் வேறூறுமிருப்பர் என்ற உண்மை தோன்ற இவ்வீடும் சத்திக்கு ஒரு சிற்றில் என்றும் இதில் இருந்து அவள் புரியுஞ் செயல்லாம் சிறுசோறிடுதல் என்னும் ஒரு விளையாட்டு என்றும் கொண்டு ‘சிற்றில் விளையாடுமொரு பச்சிளம் பெண்பிள்ளை செங்கிரையாடியருளே’ என்பர் குமரகுருபரர்: மீண்டுமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - செங்கிரைப் பருவம் ரஜும் செய்யுள். சக்தியும் சிவமும் பிரபஞ் சத்துக்குள்ளேதானே என்னும் ஐயந்தெளிதற்கும் தத்துவப் பொருளை இலக்கியச் சுவைபட வடிக்கும் ஒரு கற்பணித் திறமையை நயத்தற்குமாக இப்பிள்ளைத்தமிழ்த் தொடரை நாம் இங்கே கவனித்தல் தகும்.

தீபம் மூன்று; பிரமாண்டத்தை மனையென்றதற்கேற்ப சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்ற மூன்றையும் தீபம் என்றார். உலகில் வந்துறு..... ஒன்று:- பிரமாண்டத்தை மனையாக உடைய தேவி (தன்கருணையால்) காமக் கோட்டத்தை மனையாக்கியதுமே அப்பெருமனையின் தீபங்கள் மூன்றும் உருகாறி மலர் வடிவில் இங்கு அமைந்தன என்ற கற்பணிச் சிறப்பு இப்பகுதியிற் பெறப்படுகின்றது. அவையும் ஒரு விநோத அமைப்பில் ஒரு தாளில் மூன்று மலராய் இருத்தல், ‘இது ஏன் இப்படி? என உற்று நோக்கியுணரப்பட்டு, ‘ஆம்! தேவி இங்கு வந்தமையாற்றுன் இது இப்படியாயிற்று’ எனத் தெளிதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றது என்பார், ‘உலகில் வந்துறு பயன் அறிவிக்க என்றார். வந்துறு பயன் என்றது வந்துற்றமையாகிய பயன் என்றபடியாம். உறு -

முதனிலைத் தொழிற் பெயர். உறுதல், உற்றமை. பயன் - நன்மை. பெறுபேறு - பிரயோசனம். வந்துறுதல் காரணம்; பயன் காரியம். அதுதான் இது என்றவகையில் காரணத் தைக் காரியத்தில் ஏற்றிக் கூறியது உபசாரம் ஆம்.

நிலவ என்ற செயவெனச்சம் செய்யும் என்னும் செய்யுமென்னெச்சத்தோடும் அவ்வெச்சம் தொன்மை என்னும் பண்புப் பெயரோடும் முடியும். தொன்மையால் நிறைந்த காமக்கோட்டம், பேருலகம்மலர் பெருந்திருக் காமக் கோட்டம் எனத் தனித்தனி கூட்டுக, தொன்மையை உலகத்துக்கு அடைமொழியாக்காது செய்யும் என்ற எச்சத் துக்கு முடிக்குஞ் சொல்லாக்குதல் சிறக்கும். உலகின் தொன்மையன்று; மலர் நிலவச் செய்யும் தொன்மையே இங்கு சிறப்பிக்கப்பட வேண்டியதாம்; இச்செய்யுளின் சிறப்புப் பொருள் அதுவேயாதவின் எனக. இங்னுமாதவின், ,நான் மலர்..... காமக் கோட்டம்' என்ற பகுதிக்கு, புதுமை வாய்ந்த மலர் மூன்றுகூடிய ஒன்று ஆண்டுக்கொருமுறை தோன்றி விளங்கச் செய்யும் நீண்ட பழைமையால் நிறைந்ததும் பெருமை வாய்ந்த உலகமானது விளங்குதற்கு இடமாயிருப்பதுமாகிய காமக்கோட்டம் எனப் பொருளுரைத்தல் சிறக்கும். [நாள் - புதுமை. மலர் - விளங்கும்] காமக்கோட்டத்தில் தேவியிருத்தவினால் உலகம் முழுவதும் விளக்கமுறும்; அவள் பிரகாசம் எங்கும் சென்று பரவ வல்லதாதவின்; வீட்டில் ஒரு பகுதியில் இருக்கும் விளக்குப் பிரகாசம் போல என்ற பொருள்நயமும் இதனால் தோன்றக் காணலாம்.

தீபம் வந்துறும் பயனறிவிக்க நாள் மலர் நிலவச் செய்யும் தொன்மையால் நிறைந்த பேருலகம் மலர் - காமக் கோட்டத்து அறப்பெருஞ் செல்வி, நல்லறம்மன்ன மன்னும் எனக் கூட்டியுரைக்கப்படும் இச்செய்யுள்.

தீங்கு தீர்க்குநற் றீர்த்தங்கள் போற்றுஞ்
 சிறப்பி னற்றிருக் காமக்கோட் டத்தின்
 பாங்கின் முன்றுல் கத்தினுள் னோரும்
 பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி
 வாங்கு தெண்டிரை வேலைமே கலைகுழி
 வைய கந்தனக் கெய்திய படியா
 யோங்கு தன்வடி வாய்நிறைந் தென்று
 முள்ள தொன்றுல் காணியென் றுளதால். (73)

(இ - ள்): தீங்கு தீர்க்கும் நல் தீர்த்தங்கள் போற்றும் சிறப்பினால் - பாவங்களைப் போக்கும் நல்ல தீர்த்தங்கள் எல் லாம் வழிபடும் மேன்மையினால்; திருக் காமக்கோட்டத்தின் பாங்கில் - காமக் கோட்டத்தின் அருகில்; மூன்று உலகத் தின் உள்ளோரும் பரவும் - மூவுலகத்தில் உள்ளாரும் துதிக் கத்தக்க; தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி ஒன்று - தீர்த்த மாகிய பசிய நீரையுடைய ஒரு தடாகம்; வாங்கு தெண் திரை வேலை மேகலைகுழி - வளைந்த தெள்ளிய அலை வீச கின்ற கடலாகிய மேகலையானது குழ்ந்த; வையகம் தனக்கு எய்திய படியாய் ஓங்கு - நிலவுலகத்தார்க்கு வீடு அடைவ தற்கு ஏதுவான ஏணியாய் இருக்கும்; தன்வடிவாய் நிறைந்து என்றும் உள்ளது - தன் உருவத்தை உடைத்தாய் நிறை வடைந்து எந்நானும் உள்ளதாய்; உலகாணி என்றுளது - உலகாணி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது எ-று.

குறிப்பு:- காமக் கோட்டத்தில் உலகாணித் தீர்த்தம் என ஒரு தீர்த்தம் இருக்கும் தெய்விக விசேஷம் இச்செய் யுளாற் குறிக்கப்படுகின்றது. பைம்புனற் கேணி உலகாணி யென்றுளது என முடிக்க. உலகாணித் தீர்த்தம், தம்மிடம் முழுகுவார் பாபங்களைத் தீர்க்கவல்ல மற்றும் தீர்த்தங்களாற் போற்றப்படுவது. மூவுலகத்தாராலும் பரவப்படுவது. வைய கத்தார்க்கு ஏணிபோல் உள்ளது என மூவகைச் சிறப்புகள் அதற்கு ஒதப்பெற்றுள்ளன. படி - ஏணிப்படி. அது இங்கு

அதனே அம்சமாக உடைய ஏணிக்காயிற்று. அவ்வகையால் அத்தீர்த்தம் உலகர் மேற்கதி வீடு பேறுகளுக்கு ஏறிச் செல்லும் ஏணியாய் எனப் பொருளுரைக்கப்படும். அங்கு எம் உரைத்தலினால் அது பெயரால் உலகாணி; தன்மையால் உலகேணி என ஒரு நயந் தோன்றுதலுங் காண்க. இவ்வாறு, இலட்சியவடிவில் ஏணியேனும் சுயவடிவில் நீர் மயமானதாம் என்றதற்குத் தன் வடிவாய் என்ற நயமுங் காண்க.

அந்த மின்றிநல் ஸறம்புரிந் தலிக்கு
 மம்மை தன்றிருக் காமக்கோட் டத்தில்
 வந்து சந்திர சூரியர் மீது
 வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினுற்
 சந்த மாதிர மயங்கியைம் மருங்குஞ்
 சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்க
 மிந்த மாநிலத் தவரேலாங் காண
 வென்று முள்ளதொன் றின்றுமங் குளதால். (74)

(இ - ள): அந்தம் இன்றி நல் அறம் புரிந்து அளிக்கும் - அழிவின்றி நல்ல தருமங்களை எந்தானும் செய்து உயிர்களைப் பாதுகாக்கும்; அம்மை தன் திருக்காமக் கோட் டத்தில் - உமாதேவியார் வீற்றிருந்தருளும் காமக்கோட்டம் என்னும் ஆலயத்தில்; வந்து சந்திர சூரியர் - சந்திர சூரியர்கள் வந்து; மீது வழிக்கொளாது அதன் மருங்கு போத வினால் - மேலே செல்லாமல் அவ்வாலயத்தின் பக்கத்தில் போகின்றபடியால்; சந்தமாதிரம் மயங்கி - நல்ல திக்குகள் மாறுண்டு; எம் மருங்கும் சாயை மாறிய தன் திசை மயக்கம் - அதனால் எவ்விடத்தும் நிழல்கள் மாறி யிருக்கின்ற அவ்வாலயத்தின் திசை மயக்கமானது; இந்த மாநிலத்தவர் எலாம் காண - இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தவர்களெல்லாம் கானும்படி; என்றும் உள்ள து ஒன்று இன்றும் அங்கு

உளது - எந்தானும் உள்ளதாகிய ஒன்று இன்றைக்கும் அவ்விடத்துள்ளது எ-று. ஆல் - அசை.

குறிப்பு:- காமக் கோட்டத்தில் திசைமயக்கமாகிய தெய் வீகாதிசயம் உண்மை யுணர்த்துகின்றது இச் செய்யுள். இவவதிசயம் இடம் பெற்றமைக்குத் தேவியின் மகிமையே ஏதுவென மறைமுகமாகக் காட்டும் திறம் நயக் கத்தக்கது. திசைமயக்கத்துக்குக் காரணம் சந்திர சூரியர் மீது செல்லாது மருங்குபோதல் என்பது வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்ட ஏதுவாகும். வந்து என்றது காமக் கோட்டம்வரையும் வழக்கப்படியே வந்து எனச் சொற் பெய்துரைக்கப்படும். வந்த சந்திர சூரியர் அப்பால் வழி விலகியதென்னில், ‘இது தேவியுறையும் தலம்; இதன் மீது குறுக்கிட்டுச் செல்வதாதல் கூடும்; எனவே, ஆசார பூர்வமாக இதனை வலஞ்செய்து செல்வோம்’ என அவை ஒழுகின் எனப் படுங் குறிப்பு உய்த்துணரக் கிடத்தல் காண்க. மருங்குபோதல் - வலஞ்செய்து போதல்.

கன்னி நன்னென்குங் காப்புடை வரைப்பிற்
காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
சென்னி யிற்மிறை யனிந்தவர் விரும்பு
திருப்பெ ரும்பெயரி ருக்கையிற் றிகுற்ந்து
மன்னுா வெங்கதிர் மீதெழும் போதும்
மறித்து மேற்கடற் றலைவிழும் போதுந்
தன்னி மற்பிரி யாதவன் காஞ்சித்
தான மேவிய மேன்மையு முடைத்தால். (75)

(இ - ள): கன்னி நன்னென்குங் காப்புடை வரைப்பு - உமாதேவியாரது நல்ல பெருங் காவலையுடைய அக்காஞ்சி புரம்; காஞ்சியாம் திரு நதிக்கரை மருங்கு - காஞ்சி என்று கூறும் நதிக்கரையின் அருகே; சென்னியிற் பிறை அணிந்த வர் விரும்பும் - சிரசில் இளம் பிறையை அணிந்த சிவ

பிரான் விரும்பத்தக்க; திருப்பெரும் பெயர் இருக்கையில் - திருப்பெரும் பெயர் இருக்கை என்னும் ஆலயத்து; திகழ்ந்து மன்னு வெங்கதீர் மீது ஏழும் போதும் - விளங்கிய நிலைபெற்ற வெம்மையாகிய கிரணங்களைப் பரப்பும் குரியன் உச்சியில் வரும் பொழுதும்; மறித்து மேல்கடல் தலை விழும்போதும் - மீண்டு மேற்கடலினிடத்து மறையும் பொழுதும்; தன் நிழல் பிரியாத வண் காஞ்சித் தானம் மேவிய மேன்மையும் உடைத்து - தனது நிழல் மேற்குக் கிழக்குகளில் பிரிந்து நில்லாத வளவிய காஞ்சித்தானம் அங்கு இருக்கும் பெருமையும் உடையது எ - று. ஆல் - அசை. வரைப்பின் என்புழி இன் - அசை.

கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பின் என்பதற்குக் காமாட்சியின் அங்கத்தில் உதித்த தூர்க்கையின் காவலை யுடைய நகரம் என்று உரைத் தலும் ஒன்று. காஞ்சித் தானம் - காஞ்சி விருட்சம் இருக்குமிடம். காஞ்சிபுரம் என்ற தற்குக் காஞ்சி மரத்தையுடைய புரம் என்றும், பிரமனற் பூசிக்கப்பட்ட புரம் என்றும் இரு பொருள் உண்டு என்க.

குறிப்பு:- மேற்செய்யுள் காட்டும் அதிசயத்தோடு இசைப் பட, சந்திர குரியர்சம்பந்தப்பட்ட மற்றே ரதிசயம் இச் செய்யுளால் உணர்த்தப்படுகின்றது. இது முதல் 84ஆம் செய்யுள்வரை காமக்கோட்டத்துக்கு அப்பாலுங் காஞ்சியிற் காணும் அதிசயங்கள் பல விபரிக்கப் படும். கன்னி - உமாதேவியார், தூர்க்கை என்னும் சக்தி நிலைகள் இரண்டையும் குறிக்கும் பெயர் என்றும் இளமையாய் இருக்கும் இயல்பு பற்றியது கன்னி யெனும் பெயர். சத்தியைக் குறிக்க இருக்கு வேதத்தில் தூர்க்கை என்ற பெயரே முதலில் வழங்கியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அத் தூர்க்கை உமாதேவியினின்றும் தோன்றிய மற்றேர் மூர்த்தம் எனப் புராண மரபிற் கருதப்பட்டு வருகின்றது. அதுவே உரைகாரர் குறிப்பிற் கூறப்பட்டதாம். காமாட்சி

என்றார், காஞ்சிபுரத்தைப் பொறுத்த அளவில் உமாதேவி யார்க்கு வழக்கும் பெயர் அதுவாதவின்; ‘காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனகூரி, காசி விசாலாக்ஷி’ என்னும் வழக்குக் காண்க. தூர்க்கை நகர்க் காவல் தெய்வம் என்ற கருத்தில் தலந்தோறும் கோயில் கொள்ளப் பெறுதல் வழக்கம். அவ் வழக்கிற் கிணங்க இங்கும் கண்ணி - தூர்க்கை என்றுரைத் தல் பொருந்தும். கண்ணி காப்பு என்னும் காஞ்சிபுரத்து மறு பெயரும் இதனைவியுறுத்தும். ‘கண்ணி காத்திடலால் கண்ணி காப்பென்னுங் கவின்பெயருடையதக் காஞ்சி’ என்று கந்தபுராணங் கூறுதலுங் காண்க.

காஞ்சி என்னும் பெயரை, க + அஞ்சி என்ற வட சொற்களின் புணர்மொழியாகக் கொள்ளும்போது க - பிரமன், அஞ்சி - வழி படல், பூசித்தல். எனவே, பிரமனுல் வழிப்படப் பெற்றது என்று பொருள்தரும். உரைகாரர் பிரமனேற் பூசிக்கப்பட்ட புரம் என்றதற்குரிய விளக்கம் இதுவாகும்.

திருப்பெரும் பெயரிருக்கை:- இது காஞ்சிபுரத்துக் காமக் கோட்டத்தின் அயலிலுள்ள சிவபெருமான் திருக்கோயிலைக் குறித்த தொடராகும். பெரும் பெயர்க் கடவுள் எனவும் பெரும் பெயரியவுள் எனவும் போற்றப் படுஞ் சிவன் வீற்றிருக்கும் இடமாதல் பற்றுப் பெரும் பெயரிருக்கை என்றார்.

வரைப்பிற் காஞ்சியாம்:- வரைப்பின் காஞ்சியாம், எனப் பிரித்து உரைகொண்டார் உரையாசிரியர். இத் தொடர் வரைப்பில் + காஞ்சியாம் எனவும் பிரிக்கப்படலா மேனும் உரையாசிரியர் அதனை மேற் கொண்டிலர். உள்ளது என்னும் பயனிலைக்கு வரைப்பு எழுவாயாக அவர் கொண்ட மையின் அதுபற்றி, வரைப் பின் என்புழி இன் - அசை என்றார். வரைப்பு என்பதற்கு இவர் கொண்ட பொருள்

இடம்; அஃதாவது காஞ்சிபுரம். இன் அசையாய் வரும் இலக்கிய வழக்கு ஆராய்தற்குரியது.

மறைக எாற் ருதித் தருந்தவம் புரிந்து

மாறி ஸாநிய மந்தலை நின்று

முறைமை யாஸ்வரும் பூசனை செய்ய

முனிவர் வானவர் முதலுயிரி ரெஸ்லா

நிறையு மன்பினு ஸர்ச்சனை செய்ய

நீடு காமங்க எவரவர்க் கருளி

யிறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய பதிக

ளெண்ணி றந்தவத் திருநக ரெஸ்லை.

(76)

(இ - ள): முனிவர் வானவர் முதல் உயிர் எஸ்லாம் - முனிவர்களும் தேவர்களும் முதலான ஆன்மகோடிகள் எஸ்லாம்; நிறையும் அன்பினால் அர்ச்சனை செய்ய - நிறைந்த பத்தியோடு வழிபாடு செய்து; மறைகளால் துதித்து அருந்தவம் புரிந்து - வேதங்களால் துதித்து அரிய தவத் தைத் செய்து; மாறிலா நியமம் தலைநின்று - கெடாத நியம நெறியில் நின்று; முறைமையால் வரும் பூசனை செய்ய - வேதாகம விதிப்படி செய்யும் அர்ச்சனையைச் செய்த காரணத்தால்; நீடு காமங்கள் அவரவர்க்கு அருளி-வேண் டிய வரங்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்து; இறைவர்தாம் மகிழ்ந்து அருளிய பதிகள் - சிவபிரான் விரும்பி வீற்றிருந்த தருளுகின்ற ஆலயங்கள்; என் இறந்த அத்திருநகர் எஸ்லை-அத்திருநகர் எஸ்லையில் அளவில்லாதனவாம் எ-று.

குறிப்பு:- சிவனைப் பூசித்துப் பயன் பெறுதல் என்ற வகை யில் தேவியார் காட்டிய முன்மாதிரியைத் தொடர்ந்து முனிவர், தேவர் முதலாய பல உயிர்களும் காஞ்சிபுரத்திற் சிவபூசை செய்து அவ்வாற்றுனே அங்கு சிவதலங்கள் பல்கிப் பெருகின என்கின்றது இச்செய்யுள். ஒரே நகரத்தில் ஒன்றையடுத்தொன்றுக்கப் பல சிவாலயங்கள் இருப்பது அதை நிறைவேண்டும்.

கள் அமைந்தமைக்கு ஒரு ஏது காட்டும் முறையிலும், இப் புராணத்துப் பிரதான நிகழ்ச்சியாகிய தேவி பூசையின் பின்விளைவு இங்ஙனமாயிற்று எனக் காட்டும் முறையிலும் இச்செய்யுள் அமையும் நயங்காண்க. அம்மைக் கருளிய வாரே இறைவன் அங்கு அனைவர்க்கும் அருளும் அருள் வளந் தோன்ற நீடு காமங்க வாவரவர்க்கருவி' என்றார்.

மன்னு கின்றவத் திருநகர் வரைப்பின்
மன்னின் மிக்கதோர் நன்மையி னலே
துன்னும் யானையைத் தூற்றில்வாழ் முயன்முன்
ரூரக்க வெய்திய தொலைவிலுாக் கத்தாற்
நன்னி வத்துநின் றகற்றுதல் செய்யுந்
தான மன்றியுந் தனுவெழுந் தரணி
யெந்தி லத்தினும் காண்பரு மிறவாத்
தான மென்றிவை யியல்பினி லுடைத்தால். (77)

(இ - ள): மன்னுகின்ற அத்திருநகர் வரைப்பு - அழியாது இருக்கின்ற அக்காஞ்சிபுரம்; மன்னின் மிக்கது ஓர் நன்மையினலே - அந்த எல்லைக்கண் உள்ள மேலான ஓர் விசேடத்தினுல்; துன்னும் யானையைத் தூற்றில் வாழ் முயல் முன் துரக்க எய்திய தொலைவில் ஊக்கத்தால் - வருகின்ற யானையைப் புதலில் வாழ்கின்ற முயலானது முன்சென்று துரத்தும்படி வந்த கேடில்லாத வலியினுல்; தன் நிலத்தில் நின்று அகற்றுதல் செய்யும் தானம் அன்றியும் - தான் வாழும் நிலத்தினின்றும் நீங்கச் செய்யும் இடம் அல்லா மலும்: தனு எழும் தரணி - இறந்த உடம்புகள் உயிர் பெற்று எழுகின்ற இடமும்; எந் நிலத்தினும் காண்பரும் இறவாத் தானம் - எந்த இடத்திலும் காணக்கூடாத கிட்டி னவர்கள் இறவாத்தானமும்; என்று இவை இயல்பினில் உடைத்து - என்று சொல்லும் இவைகளையும் இயல்பாக உடையது எ - று.

வரைப்பின் என்புழி இன் - அசை. துன்னும் யானையைத் தூற்றில் வாழ் முயன் முன்றுரக்கவெய்திய தொலைவிலூக்கத்தால் தன்னிலத்தினின்று அகற்றுதல் செய்யுந்தானம் என்பது - குறுமுயல் போய்க் கரி தொடர் பொது. தனு வெழுந்தரணி என்பது - இறந்தவர்கள் உயிர் பெற்று எழும் இடம். ஆல் - அசை

குறிப்பு:- காஞ்சிபுரத்துக் கானும் மூன்று அதிசயங்களை வர்ணிக்கின்றது இச் செய்யுள். தூற்றில் வாழ் என்றது முயலின் சிறுமை தோன்ற நின்றது. முயலினது செயலின் அதிசயப் பெருமை காட்டுவார் முன் துரக்க என்றும், அதன் ஊக்கம் பயன் விளைத்தே விடும் என்பார் தொலைவிலூக்கம் என்றும் கூறிய நயங் காண்க. குறுமுயல் போய்க் கரிதொடர்பொது' என இவ்வதிசயங்கந்தபுராணத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு தீவினை யாவையு நீக்கி
யின்ப மேதஙும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னார்தமக் கிட்டுதி தியதாய்
விளங்கு தீர்த்தநன் மங்கல தீர்த்த
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்தமுன் றுலகி
னிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமு முதலா
வாண்டு நீடிய தீர்த்தமென ஸிலவு
மயர நாட்டவ ராடுத லொழியார். (78)

(இ - ள): ஈண்டு தீவினை யாவையும் நீக்கி - வருகின்ற பாவங்களை எல்லாம் போக்கி; இன்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம் - இன்பத்தையே கொடுக்கும் துரித நாசனம் என்னும் புண்ணிய தீர்த்தமும்; வேண்டினார் தமக்கு இட்ட சித்தியதாய் விளங்கும் தீர்த்தம் - விரும்பினவர்களுக்கு இட்டமான பொருள்கள் சித்திக்கத் தக்கதாய் விளங்கி யிருக்கும் இட்டசித்தி என்னும் தீர்த்தமும்; நன் மங்கல தீர்த்தம் - நல்ல மங்களங்களை விளைக்கும் மங்கல தீர்த்தமும்; நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்தம் - தேவர்களால் எந் நாளும்

காக்கப்பட்ட சர ரட்சிதம் என்னும் காப்புடைத் தீர்த் தமும்; மூன்று உலகில் நிகழ்ந்த சாருவதீர்த்தமு முதலாக - மூன்று உலகத்தினுள்ள (தீர்த்தங்கள் யாவும் பிரமன் பொருட்டு ஒழுங்கு சேர்ந்து வந்த) சர்வ தீர்த்தமும் முதலாக; ஆண்டு நீடிய தீர்த்தம் எண்ணிலவும் - அந் நகராத் திலிருக்கும் தீர்த்தங்கள் எண்ணிலாதன வற்றிலும்; அமர நாட்டவர் ஆடுதல் ஓழியார் - விண்ணுலகத்தில் வாழும் தேவர்கள் முழுகுதலை ஓழியார்கள் எ - று.

குறிப்பு:- காஞ்சிபுரத்துத் தீர்த்தச் செழிப் புரைக்கின் இசெய்யுள். சருவ (எல்லா) தீர்த்தம் என்ற பெயராலே எல்லாத் தீர்த்தங்களும் தன்னிற் கலப்பது என்ற உண்மை தோன்றல் காணலாம். ஆதலால், மூன்றுலகினும் நிகழ்ந்த என்றற்கு மூவுலகினும் (தன்புகழ்) இடம் பெற்ற என உரைக்கலாம். மூன்றுலகில் நிகழ்ந்த என்புழி முற்றும்மை தொக்கது.

தாள தொன்றினின் மூன்றுழி மலருந்
தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தடமு
நீள வார்புனல் குடதிசையோடி
நீர்க ரக்குமா நதியுட ஸீடு
நாள ஸர்ந்தசெங் குவளைப்பய
நன்ப கற்றரும் பாடல மன்றிக்
காள மேகமொப் பாலுறை வரைப்பிற்
கண்ப பாதகா யாப்புளி யுளதாஸ்.

(79)

(இ - ள்): தாளது ஒன்றினில் மூன்று பூ மலரும் - ஓர் நாளத்தில் மூன்று மலர்கள் அலர்கின்ற; தமனியச் செழும் தாமரைத் தடமும் - பொற்றுமரை வாவியும்; நீளவார்புனல் குடதிசையோடி - மிகப் பெருகும் நீரானது மேற்றிசைக்கண் ஓடிப்பின்; நீர் கரக்கும் மாநதியுடன் - அந்தீர் மறைந்துபோகும் பம்பை என்னும் நதி யுடன்; நீடுநாள் அலர்ந்த பைங்குவளை செங்கமலம் - மிக்க பகற்

காலத்தில் அலர்ந்த பசிய சூழத மலரும் (இரவில் அலர்ந்த) செந்தாமலை மலரும்; நன்பகல் தரும் பாடலம் அன்றி - நல்ல பகலில் அலரும் பாதிரி மரமும் அல்லாமல்: காளமேகம் ஒப்பாள் உறைவரைப்பில் - கரிய மேகம் போலும் திருமேனியையுடைய காமாட்சியார் வீற்றிருக்கும் காஞ்சி நகரத்தில்; கண் படாத காயாப்புளி உளது - உறங்காத காயாப்புளியும் இருக்கின்றது எ-று. ஆல் - அசை.

மேற்றிசைக்கண் சென்ற பம்பை விண்ணுலகிற் சேரும் எனப் புராணங் கூறுவில் நீர் கரக்கும் நதியாயிற்று.

குறிப்பு:- இச் செய்யுளிற் கூறப்படுவன காஞ்சிபுரத்து அதிசயங்கள் சில. இரவில்மலர்தற்குரிய குவளைநாளவர்ந்தது என்றலும், மாலையில் மலர்தற்குரிய பாடலம் நன்பகவில் அலர்ந்தது என்றலும் முதலாயின காண்க. குறித்த இரண்டின் மலர்ச்சியும் இயல்புக்கு விரோதமாக அமைதலின் பைங்கமலம் என்றதற்கு நாளவர்ந்த என்ற அடைமொழியைக் கொள்ளாது இரவில் அலர்ந்த என ஒரு அடைமொழியை உரையாசிரியர் தாழே பெய்துரைத்த நுட்பங் காண்க. நன்பகற்றரு பாடலம் என்றும் பாடம்.

சாயை முன்னிக் குங்கண கென்று
 தஞ்ச முன்னினஞ் சாந்தட மொன்று
 மாயை யின்றிவந் துள்ளடபந் தார்கள்
 வான ரத்துரு வாம்பில மொன்று
 மேய வவ்வுரு நீஷ்கிடக் குளிக்கும்
 விளங்கு பொய்கையு மொன்றுவின் ஸவரோ
 டாய வின்பழுயக் குங்பில மொன்றே
 டனைய வாகிய வதிசயம் பலவாஸ். (80)

(இ - ள) : சாயை முன் பினிக்குங் சினை ஒன்று-

தன்னை நோக்கினாரது சாயையை அவர்க்குத் தோன்றுமல் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும் கூவம் ஒன்று; தஞ் சம் உண்ணில் நஞ்சாம் தடம் ஒன்று - இது நமக்கு இத்தைத் தரும் என்று கருதி ஒருவன் உண்டால் நஞ்சாக இருக்கும் பொய்கை ஒன்று; மாயை இன்றி வந்து உள் அடைந் தார்கள் வானரத்து உருவாம் பிலம் ஒன்று - வஞ் சம் என்று கருதாது அதனுட் புகுந்தவர்கள் குரங்கின் உருவத்தை அடையும் பிலத்துவாரம் ஒன்று; மேய அவ் உருநீங்கிடக் குளிக்கும் விளங்கு பொய்கையும் ஒன்று - அடைந்த அவ்வானர உருவம் நீங்கும்படி முழுகும் விளக்கமான தடாகமும் ஒன்று; விண்ணவரோடு ஆய இன்பம் உய்க்கும் பிலம் ஒன்றோடு - தேவர்களோடு கலந்து அவ்விடத்தில் உண்டாம் இன்பத்தை நுகரும் பிலத்துவாரம் ஒன்றோடு; அனையவாகிய அதிசயம்பல-அக்காஞ்சியில் அத்தன்மைத்தாய அதிசயம் பல உள் எ - று.

ஈண்டுச் சாயை என்றது பிரதிபிம்பத்தை. ஆல-அசை.

குறிப்பு:- இச் செய்யுளும் முற்செய்யுள் போல்வதேயாம். தஞ்சம் உண்ணின் - தஞ்சம் என உண்ணின் என்னுங் கருத்தால் இத்தைத் தரும் என்று கருதி என உரைத்தார் உரையாசிரியர். மாயை - வஞ்சனை. மாயை இன்றி - இங்கே ஏதேனும் வஞ்சனை நிகழும் என்னும் கரவின்மையால் எனல் தகும்.

அஞ்ச வன்கரத் தாறிழி மதத்தோ
 ராணை நிற்கவு மரையிருட் டிரியு
 மஞ்ச நீள்வது போலுமா மேனி
 மஸர்ப்ப தங்களில் வணசிலம் பொலிபப
 நஞ்ச பிலகெயிற் றவவெற் றரையி
 னும மூன்றிலீப் படையுடைப் பிள்ளை
 யெஞ்ச லின்றிமுன் றிரியவுக் குன்ற
 மெறிந்த வேலவன் காக்கவு மிசையும்.

(81)

(இ - ள்) : அஞ்ச வன்கரத்து ஆறு இழி மதத்து - ஐந்து வலிய திருக்கரங்களையும் ஆறுபோற் பெருகுகின்ற மும்மதத்தையும் உடைய; ஓர் ஆணை நிற்கவும் - விநாயக முர்த்தியாகிய ஓர் ஆணையானது அங்கு நின்று காக்கவும்; மலர்ப்பதங்களில் வண் சிலம்பு ஒவிப்ப - தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளில் வளவிய சிலம்புகள் ஒலி செய்ய; மஞ்ச நீள்வது போலும் அரை இருள் திரியுமா மேனி - மேகத்தின் செலவு போலும் நடுயாமத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற பெருமையாகிய திருமேனியையும்; நஞ்ச பில்கு எயிற்று அரவ வெற்றரையின் - நஞ்ச கொப்பளிக்கும் பற்களை யுடைய பாம்பைக் கச்சாக அணிந்த வெற்றரையினையும் உடைய; நாம மூன்று இலைப் படையுடைப் பிள்ளை - அச்சத்தைக் கொடுக்கும் மூன்று இலை நுனிபோலும் கூரிய நுதியோடு கூடிய சூலப்படையைத் தரித்த வயிரவ முர்த்தி; எஞ்சல் இன்றி முன் திரியவும் - ஒழிவு இன்றி முன்னே சஞ்சரித்துக்கொண்டு இருக்கவும்; குன்றம் எறிந்த வேலவன் காக்கவும் இசையும் - கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலேந்திய முருகக் கடவுள் காக்கவும் அந்தகரம் இருக்கும் எ - று.

குறிப்பு :- சிவபெருமான் திருக்குமாரர்கள் மூவராலும் காக்கப் பெறும் சிறப்பினையுடையதெனக் காஞ்சி புரத்தின் மகிழை யுணர்த்துவது இச்செய்யுள். ஆணையென்னும் பெயர் முதலில் அதன் முகத்துக்காகிப் பின் அம்முகம் போன்ற விநாயகர் முகத்துக்காய் அதன் மேல் அம் முகத்தையுடைய விநாயகர்க்காயின கிரமம் உணர்க. இந்திலையில் இது மும்மடியாகுபெயர். அஞ்ச - ஐந்து என் பதன் போலி. ஆறிழி மதம் - ஆறு பெருகுவுகுபோற் பெருகும் மதம். பாதியிரவு என்னும் வழக்கிறகேற்ப அரையிருள் என்றார். நின்று காத்தல், திரிந்து காத்தல் என்னும் காத்தல் தொழில்வகை இரண்டும் முறையே விநாயகர்க்கும் பைரவர்க்குங் குறித்தோதி வேலவன் காக்க எனப் பொதுப்பட ஒதினமை அவர்க்கு அவ்வீரண்டும் அமையும் என்னுங் குறிப்புப் போலும்.

வெற்றரையராய்த் திரியும் இயல்பு பற்றிப் போலும் பைரவக் கடவுளைப் பிள்ளையென்றார். மிகக் கனத்து எங்கும் வியாபிக்கும் நிலையில் முகிற் படலத்தின் இருள் நீண்டு நீண்டு விரைந்து வருவது போன்றிருத்தல் கண்கூடு. அவ்வியல்பு தோன்ற மஞ்ச நீள்வது போலும் என்ற சொன்னயங் காண்க. பைரவக் கடவுள் திருமேனிக்குக் கருநிறம் அவர் மேனியை நீங்காதிருக்கும் விஷ்ணுவின் தோலாகிய கருநிற அங்கி (சட்டை)யால் ஏற்பட்டதென்பர்.

ஈத்தி தற்பர சித்தயோ கிக்கனு
 சாத கத்தனித் தலைவரு முதலா
 நித்த மெய்திய வாய்ஞன்மெய்த தலர்க
 ஸீடு வாழ்திருப் பாடிய மனேகங்கு
 சித்தர் விஞ்சைய ரியக்கர்கந் தருவர்
 திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டுகை யெந்தி
 வித்த கக்கரி மேற்கொளுக் காரி
 மேவு செண்டனை வெளியுமோன் றுளதாஸ். (82)

(இ - ள): சத்திதற்பர சித்தயோகிக்கனும் - சிவசத்தியை உபாசிக்கும் இயல்பினராகிய சித்தயோகிக்கனும்; சாதகத் தனித் தலைவரும் முதலா - அவ்யோக நெறியைச் சாதிக்கும் சாதகர் என்னும் ஒப்பற்ற தலைவர்களும் முதலாக; நித்தம் எய்திய ஆயன் மெய்த்தவர்கள் - நீடித்தவானுளையுடைய மெய்ம்மையான தவத்தினர்களும்; நீடுவாழ் திருப்பாடியும் அநேகம் - நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருக்கின்ற சிற்றுர்களும் அநேகம் உள்ளன; சித்தர் விஞ்சையர் இயக்கரி கந்தருவர் - சித்தர்களும் வித்தியாதரர்களும் இயக்கர்களும் கந்தருவர்களும்; திகழ்ந்து மன்னுவார் - விளங்கி அங்கு வசிப்பார்; செண்டு கை யெந்தி வித்தகக்கரி மேற்கொளும்-செண்டாயுதத்தைக் கையில் தாங்கித் திறமையான மாணியின்மேல் ஏறிச் செல்லும்: காரிமேவு செண்டனை

வெளியும் ஒன்று உளது - ஜயஞர் வீற்றிருந்தருளும் வையாளி வெளியும் ஒன்று உள்ளது எ - று. ஆல் - அசை.

செண்டு - குதிரை ஓச்சும் கசை; வையாளி - குதிரை நடத்தும் வெளி; சாதகத் தனித்தலீவர் என்றது:- மருந்து, மந்திரம், யோகம் முதலியவற்றில் ஆயுள் நீட்டித்திருக்கும் சாகதம் செய்கின்றவர்களை.

குறிப்பு:- சித்தர், சாதகர் என்ற வகையினரான நித்திய ஜீவர்கள் அங்குளர் எனக் காஞ்சியின் மகிழை உணர்த்துவது இச்செய்யுள். தத்பர என்ற வட்சாற்கள் தற்பர என்றாலேன். தத் - அது; பர - மேலான அதுவே மேலானதன்றிருக்கும் என சித்தயோகிகஞ்சுக் கு அத்தொடர் அடைமொழியாயிற்று. சத்தியே மேலானதாக அதன் கண் ஏடுபட்டுத் தியான உணர்வில் மூழ்குவோர் என்பது பொருள். செண்டணைவெளி - ஆஜை குதிரைகளின் சவாரிக்கமைந்த வெளியிடம்; வையாளி வீதி எனவும் படும்.

வந்த பைந்தவர் தம்முடு மாய

மற்றுளா ரைத்தான் காண்பிட முளது
சிந்தை யோகத்து முனிவர்யோ கினிகள்

செரும் யோகபி டமுமுள தென்று
மந்த மிலஸ்ரம் புரப்பவள் கோயி

லான போகபி டமுமுள தாகு

மெந்தை யார்மகிழ் காஞ்சிந் டெல்லை

யெல்லை பில்லன வுள்ளவா ரஹிவார்.

(83)

(இ - ள) ! வந்து அடைந்தவர் தம் உருமாய - அவ்விடத்து வந்தவர்கள் தம் உருவும் பிறருக்குக் காலை மல் மறைய; மற்றுளாரைத் தாம் காண்பிடம் உளது - பிறரைத் தாம் காணும்படியான ஒரு சபையும் உண்டு; சிந்தையோகத்து முனிவர் யோனிகள் - தமது சித்தத்தை யோகநெறியில் வைத்திருக்கும் முனிவர்களும் யோகினி

கனும்; சேரும் யோகபீடமும் உளது - அனுதினம் வந்த டையும் யோகபீடமும் ஒன்றுள்ளது; என்றும் அந்தம் இல் அறம் புரப்பவள் கோயிலான போகபீடமும் உள தாகும் - எந்நானும் அழியாத முப்பத்திரண்டு அறங்களை யும் வளர்க்கின்ற காமலோசனி வீற்றிருந்தருனும் காமக் கோட்டமாகிய போகபீடமும் உண்டு; எந்தையார் மகிழ் காஞ்சி நீடெல்லை - எமது முதல்வராகிய ஏகாம்பரநாதர் மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருனும் காஞ்சிநகரத்தின் பெரிய திரு வெல்லையில்; எல்லையில்லன உள்ள ஆர் அறிவார் - விம்மி தங்கள் அளவிறந்தன உள்ளன. அதை ஆர் அறிவார்கள் எ - நு.

யோகினிகள் - மனிதருட் சித்திபெற்ற ஓர்வகை மகளிர் மூராம். விம்மிதங்கள் கூறப்படாதனவும் பலவுள் என்ற தற்கு எல்லையில்லன என்றும் அவை முனிவர் சித்தர் முதலிய தவத்தினர்க்கே அன்றி எம்மனோர்க்குப் புலப்படாமையின் யார் அறிவார் என்றும் கூறினர்.

குறிப்பு :- மற்றெல்லாவகைச் சிறப்புக்களுக்கும் மத்தியில், பூரணத்துவ மடைதற்கு வேண்டும் போகம் யோகம் இரண்டுமுடையது காஞ்சியென அதன் மகிமையுரைக்கின் றது இச்செய்யுள். யோகபீடமும் போகபீடமும் என்புழி உம்மைகளின்டும் முறையே எதிரது தழீஇயதும் இறந்தது தழீஇயதும் ஆம். போகபீடம் - காமக்கோட்டம். எல்லையில்லன உள்ள, ஆர் அறிவார் என இருவசனங்களாகக் கொண்டுரைத்தார். முன் வசனத்தில் இல்லன எழுவாய்; உள்ள பயணிலை. இல்லன - அஃறினைப் பலவின்பாற படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினையால்லையும் பெயர். உள்ள - அன்பெருத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். அஃதா வது அஃறினைப் பலவின்பாற படர்க்கைப்பன்மைவினை முற்று, அன் சாரியை பெருமலும் அகர விகுதி பெற்றும் வந்தது. என்றபடி ஆர் அறிவார் - உரையாசிரியர் உரைக் குறிப்பு நோக்குக.

'இன்னவா மதிசயங்கள் மற்றுமுள எல்லையில அவை முற்றுமறிவார் யாரே - முன்னுகத்தி வெல்லார்க்குங் காட்சியெய்தும் முன்டகொடுங் கலியுகத்திற் படிமை வாழ்க்கை (தவவாழ்க்கை) - மன்னினேர் சிலர்க்கன் றி தோன்று' - என்ற காஞ்சிப் புராணப்பகுதி இதற்கு விரி வரைபோல் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

தூண்டு சோதியொன் ரெழுந்திரு ரேக்குங்

சர்கள் வந்துகு முருத்திர சோலை

வேண்டி ஞர்கடம் பிறப்பினை யொழிக்கு

மெய்ந்தெந றிக்களின் ரூர்கடாம் விரும்பித

தீண்டிஸ் யாவையுஞ் செம்பொனுக் குவதோர்

சிலையு முண்டுரை செய்வதற் கரிதா

ஸாண்ட நாயகி சமயங்க ஓாறு

மகில யோனியு மளிக்குமந் நகரம்.

(84)

(இ - ள): தூண்டு சோதி ஒன்று எழுந்து இருள் துரக்கும் - விளங்கி எழாநின்ற ஒளிப்பிழம்பு ஒன்று இரவில் உதித்து இருளை நீக்குதற்கு இடமாயிருக்கும்; சரர்கள் வந்து குழ் உருத்திரசோலை - தேவர்கள் வந்து நாடோ றும் குழும் உருத்திரசோலையும்; வேண்டினர்கள் தம் பிறப்பினை ஒழிக்கும் ஓர் சிலையும் - விரும்பினவர்களது பிறப்பை ஒழித்து வீடு அடைவிக்கும் ஓர் சிலையும்; மெய்ந்தெந றிக்கண் நின்றூர்கள் தாம் விரும்பித தீண்டிஸ் யாவையும் செம்பொன் ஆக்குவதோர் சிலையுமண்டு - மெய்ம்மையான நன்னென றிக்கண் நின்றவர்கள் பொன்னுக்க வேண்டும் என்று விரும்பித தீண்டுவித்தால் (ஒடு முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும்) சிவந்த பொன்னுக்கச் செய்யும் (பரிச வேதியர்கிய) ஓர் சிலையும் உண்டு; உரை செய்வதற்கரிது-இவ்வாருள பெருமை எடுத்துக் கூறுதற்குக்கூடாது; ஆண்ட நாயகி சமயங்கள் ஆறும் அகில யோனியும் அளிக்கும் அந்நகரம் - எம்மை ஆட்கொள்ளும் முதல்வியாகிய காமாட்சியார் அறுசமயங்களையும் எல்லா யோனிகளையும் காக்கின்ற அந் நகரத்தில் எ-று.

ஓர் சிலை என்றது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீண் டில் என்றது தீண்டுவித்தால் எனப் பிறவினையாய் நின்றது. ஆல் - அசை.

குறிப்பு:- காஞ்சிபுரத்து அதிசயங்களை உரைக்கும் பகுதி யின் இறுதிச் செய்யுள் இது. சோலை யதிசயமும் சிலையதிசயமும் இங்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

...தூரக்கும்.....குழும்.....சோலை என்பதற்குத் தூரக்கப் பெறுவதும் குழுப்பெறுவதுமாகிய சோலை என உரைத்தல் சிறக்கும். இருள் தூரக்கப்படுதல் சுரர்கள் வந்து குழுதற்க வாய்ப்பளிக்கும் ஒரு விசேடமாதல் கூடுமாதலின் அது முதலில் இடம் பெறுவதாயிற்று.

மெய்ந்தெறிக்கண் நின்றூர்கள்.....தீண்டில்:-
மெய்ந்தெறி என்றது உலகியல் வேட்கையொழிந்து ஆண்ம ஈடேற்றத்தைப் பெறும் நெறியை. அந்தெறியில் நிற்ப வர்க்குப் பொன்னுலாகக் கிடப்பது யாது மில்லையாம், எனவே, அவர்களுக்குத் தீண்டுதல் கூறுவது பொருந்தா தாதவின் தீண்டுவித்தால் என உரைத்தனர் உரையா சிரியர். தீண்டுவித்தால் என்புழி பிறரைக் கொண்டு என்பது அவாய் நிலையால் தோன்றும். தீண்டுவித்தால் எனப் பிறவினையாய் நின்றது என்ற உரையாசிரியர் உரைக்குறிப் பும் அதன் பொருட்டேயாம்.

மெய்ந்தெறிக்கண் நின்றூர்களைச் சுயநல இயல்பினால் நிற்த தூய்மையான அன்பியல் பினால் வழிபடுபவர் யாருமிருத்தல் கூடும். அங்குனம் ஒழுகுவார்க்கு இன்றி யமையாத பொருள்முடை ஏதும் இருத்தலுங் கூடும். அப்பொருள்முடை தாம் ஏதுவாக நீக்கப்படவேண்டியது என்ற திருவருட சம்மதமிருப்பின் அம் மெய்ந்தெறியா ளர்கள் தாமாகவே சொல்லி இப்படியான உபாயங்களால் அவ்வழிபாட்டாளர்க்குப் பொருள் முடை தவிர்த்து, அவர்களை உய்யக் கொள்ளுதல் அனுபவ சித்

தம். குறித்த தொடரின்கண் வெறுமனே தீண்டில் என் னுது தாம் விரும்பித் தீண்டில் என்ற நுட்பம் உணர்க. தாமாக விரும்பி (சொல்லித்) தீண்டுவித்தால் எனக. பிறர் தூண்டுதலால்ல என்பார்தாம் என்றும், திருவருள் தூண்டினால்ல விரும்பார் என்பதுபட விரும்பியென்றும் உரைத்த நயங்கான்க.

ஓர் சிலையும் உண்டு :- இங்குள்ள ‘உம்’ இடைச் சொற்கு இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையாகும் தகுதி யுண்டு. அத்தகுதி இதற்கு முன் பல செய்யுள்களிலும் ஒத்ப்பட்ட எல்லா அதிசயங்களையுந் தழுவுதல் பொது நிலை. சிலையோடு சேர்ந்த மற்றுமோரதிசயத்தை இது தழுவும் வாய்ப்புள்தாயின் அது இதற்குச் சிறப்பு நிலையாகும். பொது நிலையைவிடச் சிறப்புநிலை விரும்பப் படுதலை யாரும் தடுத் தல் இயலாது. இதனைக் குறிப்பிற் கொண்டு இவ்வரையா சிரியர் ஓர் சிலையும் உண்டு என்ற இத்தொடரை மேல் வந்துள்ள, வேண்டினார்கள் தம் பிறப்பினை யொழிக்கும் என்பதனாலும் எடுத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைத்துள்ளார். அதனால் வேண்டி.....க்கும் என்ற தொடர்க்கு அர்த்த கெளரவும் அதிகரிக்கின்றது. பிற உரைகாரர் அங்குனான் செய்யாது உம்மைப் பொருளைப் பொதுநிலையளவிலேயே நிற்கவைத்து, வேண்டி.....க்கும் என்பதை மெய்ந்தெறிக்கண் நின்றார்க்கு அடைமொழியாக்கிப் பொருளுரைத்து, உம்மைச் சிறப்புப்பயனைப் பொருள் செய்யா தொழிந்தனர். இங்கு எம் இவருரைக்கும் பிறருரைக்குந் தாரதம்மியங் கண்டறி தற் பாற்று.

பரிசவேதி :- பரிசம் - தொடுதல், தீண்டுதல். வெதி - மாற்றுவது. அஃதாவது, தன்னைத் தீண்டுதல் காரணமாக ஒரு பொருளை மற்றேர் பொருளாக மாற்றுவது.

சமயங்கள் ஆறு:- சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணு பத்யம், களமாரம், சௌரம் என்பன.

சமயங்களாறும் அளிக்கும்:- தேவி இறைவனேடபின்ன
மாய் நின்று குறித்த ஒவ்வொரு சமயத்தில்
நிற்பவர்க்கும் அவ்வவர் நிலைக்கேற்ற சாதனைகளையும் பயன்
களையும் கொடுத்துப் பாதுகாப்பாள். ‘இ மயவர்கள்
மோலி இணைமலர்த்தாள் குடச் - சமயந்தொறும் நின்ற
தையல்’- என்பர் இளங்கோவடிகள். ‘ஆறு சமயத்தவரவ
ரைத் தெற்றுந்தகையன.....இன்னம்பரான் தன் இணைய
டியே’ என்பர் அப்பர் சுவாமிகள்.

(1974)
AP

என்று முள்ளவிந் நகர்களி யுகத்தி
விலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றி றற்புலி யிமயமால் வரைமேல்
வைக்க வேகுவோன் றனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுரை செய்யத்
திருந்து காதநான் குட்ட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கிக்
குடியிருத்தின கொள்கையின் விளங்கும். (85)

(இ-ன்): என்றும் உள்ள இந்நகர் கலியுகத்தில்- எக்
காலத்திலும் அழவின்றி விளங்கும் இக்காஞ்சி நகரமானது
கலியுகத்திலே; வன் திறற்புலி இமயமால் வரைமேல்
வைக்க ஏகுவோன் - மிக்க வலியுள்ள புலிக்கொடியை இமய
மலையின்மேல் நாட்டும்படி செல்பவனுகியை ஆவங்குவேற்
கரிகால் பெருவளத்தோன் தனக்கு- விளங்குகின்ற வேலை
ஏந்திய கரிகாற் சோழன் என்னும் பெரிய வளத்தை
யுடைய அரசனுக்கு; இதன் வளமை - இந்நகரத்தின்
வளத்தை முன்சென்று வேடன் கண்டு உரைசெய்ய - முன்
ஞை ஓர் வேடன் சென்று கண்டு சொல்ல: திருந்து காதம்
நான்கு உட்பட வகுத்து - திருத்தமான சுற்றெல்லை நான்கு
காததூரம் அடங்கும்படி நகர்த் திரு வெல்லையை வகுத்து:
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கி - மலை போலும்
பெரிய மதிலை அவ்வெல்லையில் உண்டாக்கி: குடி இருத்தின

கொள்கையின் விளங்கும் - உயர்ந்தவரும் இழிந்தவருமாய்ப் பல குடிகளை அந்நகரத்தில் இருக்கும்படி செய்த பெருமையோடு விளங்கும் எறு.

குறிப்பு:- வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்துக் காஞ்சி நகரமைப்பின் உற்பத்திச் சிறப்புரைக்கின்றது இச்செய்யுள்.

கரிகாற் பெருவளத்தோன்:- கரிகாற் சோழன்: ஆதி சோழ மன்னர்க்குள் ஆக்கும் வன்மையிலும் உயர்வு பெற்றுள்ளவன். சங்கப் புலவர்களின் பாடல் சான்ற பழம் புகழாளன். பத்துப் பாட்டுள் தலைமைபெற்ற பட்டினப்பாலையின் பாட்டுடைத்தலைவன். அவனது ஆக்கும் வன்மைக்கு அறிகரியாயுள்ளது இந்நகர மென்பார் திருந்துகாதம்..... இருத்திய..... விளங்கும் என்றார். தங்கள் குல இலச்சினையாகிய புளி இலச்சினையை இமயமலையிற் பொறிக்க அவன் சென்ற வரலாறு இங்கே தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. புளியிலச்சினை - புளி க்கு றி. இமயமலைக்குத் தெற்கிலுள்ள நாடுகளையெல்லாம் வென்ற டக்கி அவன் இமயமலையிற் புவியடையாளம் பொறித்து மீண்டமை இலக்கியப் புகழ் பெற்ற ஒரு செய்தியாயுள்ளது.

'அகைவி லாக்கத்து நஸைரிறக் கொழியப்
பகைவிலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
இமையவ ருறையுஞ் சிமயப் பிபர்த்தலைக்
கொடுவெரி யொற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு'

— சிலப்பதிகாரம் இந்திரனிமூலரெடுத்தகாலத் 95-98

சோழ மன்னர்கள் பொதுவில் வளவர் என்ற சிறப்புப் பெயர்க்குரியவர்; வளமிகுதி பற்றி அவர்க்கு அப்பெயர் உள்தாயிற்றென்பர். வளமாவன பொருள்வளம், அருள் வளம், வீரவளம், வெற்றிவளம் என அனைத்துமாம். அத்தகைய வளங்கள் இவளைப் பொறுத்தவரையில் ஏனையர்க்

கிருந்த அளவில்லன்றி மிகப் பல்கியிருந்தமை தோன்றப் பெருவளத்தோன் என்றும், தனது வீரவிலாசங்களால், ‘இவ்வளங்கள் இவனுக்கே உடைமையாயின்’ எனப் பிறர் மதிக்கவுள்ளான் என்பார், வாளா வளவன் என்னுது உடைமையின் செறிவு மிகுந்து தோன்ற வளத்தோன் என்றும் வகுத்துரைத்தார். வளத்தோன் - வளங்களையடையவன். வளத்தான் என்ற சொல் ‘ஆ’ ‘ஓ’ ஆகி வளத் தோன் என நின்றது. ‘‘பெயர்விணையிடத்து ன, ள, ர, ய, ஈற்றயல் - ஆ, ஓ ஆகலுஞ்செய்யுன் உரித்தே’’- என்பது நன்றால்.

✓ தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்ப ராடல்
கார்ந்தசை வதன்மருங்கு சரும்பு தாழ்த்து
வண்காஞ்சி யிசைபாடும் பழன வேலிப்
பணை மருதம் புடையுடைத்தாய்ப் பாரி ளீடுந்
தண்காஞ்சி நகர்நோச்சி யிஞ்சி குழ்ந்த
செழுங்கிடங்கு திருமறைக ஸொலிக்குந் தெய்வ
வண்காஞ்சி யல்குஞ்சமலை வல்லி காக்க
வளர் கருணைக் கடறுல்லக்ஞ் சூழ்ந்தான் மானும்.(86)

(இ-ள்): தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்பராடல் சார்ந்து அசைய - குளிர்ந்த காஞ்சிமரத்தினது மிருதுவான சிணையாகிய பூங்கொம்புகள் காற்றால் அசைந்தாட; அதன் மருங்கு சரும்பு தாழ்ந்து - அக் கொம்புகளிடத் துள்ள மலர்களில் (தேன் நசையால்) வண்டுகள் விழுந்து; பண்காஞ்சி இசைபாடும் பழன வேலி - மருதம் பண்ணை இசையோடு பாடுகின்ற சோலையாகிய வேலிகளையடைய; பணை மருதம் புடையுடைத்தாய் - வயலோடு கூடிய மருத நிலத்தை அருகில் உடையதாய்; பாரில் நீடுதின் காஞ்சி நகர் நோச்சி இஞ்சி குழ்ந்த - நிலவுலகத்தில் உயர்ந்த திட்பமான காஞ்சிநகரத்தினது நோச்சியாகிய மதி லைசு குழ்ந்த; செழுங்கிடங்கு - செழுமையாகிய அகழ்க்கிடங்கானது; திருமறைகள் ஒலிக்குந் தெய்வ வண்காஞ்சி அல்குல்

மலைவல்லி காக்க - திருமறைகள் ஒவிக்கும் தெய் வத் தன்மையான வளவிய காஞ்சி என்னும் மேகலையை அணிந்த நிதம்பத்தையுடைய பார்வதியார் காவல் செய் கின்றபடியால்; வளர் கருணைக் கடல் உலகம் குழந்தால் மானும் - அப்பிராட்டியாரது மிக்க திருவருளாகிய கடலா வது இந்நகரத்தைச் குழந்ததை ஒத்திருக்கும் எ - று.

காஞ்சியும் மருதத்திற்குரிய மரமாதவின் மருதப்பண் தீணக் காஞ்சி என்றார்.

குறிப்பு :- கரிகாற் சோழன் நகரை வகுத்தமைத்தான் என்ற தொடர்பில், காஞ்சி நகரமைப்பின் இயல்பை அங்கமங்கமாக வர்ணிப்பான் தொடங்கி முதற் கண் இச்செய்யுளானும் அடுத்த செய்யுளானும் அந்நகர் அகழி வர்ணனை உரைக்கின்றார் ஆசிரியர்.

காஞ்சியென்ற ஒரு சொல் மீள மீள ஒவித்து அச் சொல்லோசையின் பரிமளிப்பிற் செய்யுள் முழுவதும் இனி மையுறுதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மருதத் திணைக்குரியது மருதப் பண்ணையிருந்தும் பண்காஞ்சியிசைபாடும் என ஆசிரியர் பாடியதும் இவ்வினிமைப் பண்பைக் குறையா மற் பேணும் பொருட்டேயென்றல் பொருந்தும். காஞ்சி-செவ்வழிப்பண். அது நெய்தற்குரியது. அப்பண் மருதத் துக்கும் ஒதப்பட்டமைக்கு மற்றொரு வகையிற் சமாதானங்களுங்கருத்தால், ‘காஞ்சியும் மருதத்துக்குரிய மரமாதவின் மருதப்பண்ணைக் காஞ்சிப் பண் என்றார்’ என உரைக் குறிப் புரைத்தார் உரையாகிரியர். ஒவ்வொர் திணைக்கும் அங்கங்குள்ள மரம், செடி, பூ, என்ற ஒன்றின் பெயரால் திணைப்பெய ரும் பண்ணின் பெயருங் கொள்வது மரபு. அம்மரபிற்கேற்ப மருதத் திணைக்கு மரமும் மருதம், பண்ணும் மருதமாகும்; அங்கங்மாக, இங்கு ‘‘காஞ்சி’’ என்பதே பண்பெயராக ஒதப் பட்டாலும் மரபு வழுவலில்லை. ஏனெனில், காஞ்சியும் மரு

தத்தினைக்குரிய மரந்தானே என்பது இவர் உரைக் குறிப்பில் தோன்றும் நயமாதல் காணக.

இச்செய்யுளில் காஞ்சி என்ற இச்சொல் அடிதோறும் வெவ்வேறு பொருளில் வந்துள்ளமை சொற் பின்வரு நிலை என்னும் அணியாகும்.

செழுங்கிடங்கு..... கருணைக்கடல்..... மானும்-

காஞ்சியை அகழி சூழ்ந்திருப்பது நகரியல்பாகிய சிறப்பு. அச்சிறப்பைவிட மேலுமோர் சிறப்புத் தேவியின் இருப்பால் இதற்கு வாய்த்துள்ளது. தேவியிருக்குஞ் சூழலில் அவள் கருணைப் பிரவாகம் சுற்றிவளைந்திருத்தல் தவிர்க்க முடியாததாகும். அச்சிறப்பையும் இச்சந்தர்ப்பத்தே புலப்படுத்தவேண்டி அதனை உவமை வாய்பாட்டால் எடுத்தோ தினார்.

தேவி உலகணைத்தினும் உள்ளவள் என்னும் நயம் பற்றி நூலாசிரியர் கருணைக் கடல் உலகை வளைந்தால் மானும் என்றார். எங்கும் உள்ளவளாயினும் சந்தர்ப்பம் நோக்கி இங்குள்ளவளாகக் கொண்டே இலக்கியம் நிகழ்தலின், அதற்கொத்தியலும் நயந்தோன்ற உரையாசிரியர் இந்நகரத்தைச் சூழ்ந்திருத்தலே ஒக்கும் என உரைத்தார். இப்பொருளில், உலகு - ஆகுபெயர். இவி உலகத்தைச் சுற்றி வரும்படி கேட்கப்பட்டபோது சிவபெருமான் இருக்குமிடமே உலகம் என நயந்து விநாயகர் அவரையே சுற்றியது போல தேவி யிருக்குமிடமே உலகம் என நயந்து உரையாசிரியர் உலகைச் சுற்றி என்னது இந்நகரைச் சுற்றி என உரைத்தார் எனினும் அமையும்.

கொந்தலர்ப்பு குழலிமயக் கொம்பு கம்பர்

கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதிலகழி யவர்தாந் தந்த

வாய்மையா கமவிதியின் வகுப்புப் போலு

மந்தமில்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி
 யடைகளங்க மறுப்பரிதென் றறிந்து சூழ
 வந்தணைந்து தன்கறுப்பு முவர்ப்பு நீக்கு
 மாகடலும் போலு மலர்க் கிடங்கு மாதோ. (87)

(இ - ள்) : மலர்க்கிடங்கு - தாமரை மலர்களோடு கூடிய அகழ்க் கிடங்கு; கொந்தலர் பூங் குழல் இமயக் கொம்பு - கொத்துக்களாய் அலர்ந்த மலர்களை முடித்த அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியார்; கம்பர் கொள்ளும் பூசனை குறித்த தானம் காக்க - ஏகாம்பரநாதர் விரும்பித் திருவளங் கொண்டருஞும் பூசைத் தானத்தை ஓரட்சிக்க; மந்திரமா மதில் அகழி - மந்திரமயமான பிராகார மதி வோடு கூடிய அகழ்க்கிடங்கை; அவர்தாம் தந்த வாய்மை ஆகம விதியின் வகுப்புப் போலும் - அவரால் அருளி செய்யப்பட்ட மெய்ம்மையான சிவாகம விதியினால் நிரு மித்தலை ஒக்கும் (அதுவன்றி); அந்தமில் சீர்க் காஞ்சியை வந்து அடைந்தார்க்கு அன்றி - அழிவு இல்லாத காஞ்சிநகரத்தை அடைந்தார்க்கு அல்லது; அடைகளங்கம் அறுப்பாரிது என்று அறிந்து - தம்மை அடைந்த குற்றத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதல் கூடாது என்று அறிந்து; குழ வந்து அணைந்து தன் கறுப்பும் உவர்ப்பும் நீக்கும் மாகடலும் போலும் - அக்காஞ்சியைச் சூழும்படிவந்து தன் கருநிறமாகிய களங்கத்தையும் உவரையும் நீக்கிக்கொள்ளும் பெரிய கடலையும் ஒக்கும் எ-று. மாது - ஒ - அசை

ஆன்ம சுத்தி - தான சுத்தி - திரவிய சுத்தி - மந்திர சுத்தி - இவிங்க சுத்தி - என்னும் ஐவகைச் சுத்தி யுள், ஆன்ம சுத்திக்குப் பின் செய்யுந் தான சுத்தியில் மந்திரத் தால் பிராகாரமும் அகழியும் பூசைத்தானத்தில் செய்க வென்று சிவாகமங்களில் விதித்தவில்; மந்திரமா மதி ல் அகழி அவர்தாம் தந்த வாய்மை ஆகம விதியின் வகுப்புப் போலும் - என்றார்.

குறிப்பு:- அகழிபற்றிய இரு கற்பணிகளைக் கொண்டுள்ளது இச்செய்யுள். முதற் கற்பணி உரையாசிரியர் உரைக்குறிப்பில் விளக்கப்பட்டது. இரண்டாவது கற்பணி யில், கடல் காஞ்சியை அடைதல் களங்கம் நீங்குதற்குபாய மென அறிந்து வந்தனந்த தென்றல் தற்குறிப்பேற்ற மாம். காஞ்சியையடைவார் நீங்குதற்குரிய களங்கம் அவர்களைப் பற்றிய ஆணவழும் அதனால் விளைந்த பசுத் துவமலழுமாம். அவற்றுக்கு நேரொப்பாகக் கடலுக்குக் கறுப்பும் உவர்ப்பும் என இருதன்மைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டமை ஆசிரியர் தாம் கொண்ட குறிப்பிற்கு (தற்குறிப்புக்கு) ஆதாரங் காட்டுவதுபோல் அமையும் நயங்காண்க. இக்களங்கக் கருத்து இங்கணமந்த தற்குறிப் பேற்ற அணிக்கு உயிர் நிலையாய் விளங்குஞ் சிறப்புங்காண்க.

மதிலகழி - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை. மதிலோடு கூடிய அகழி. நிறமுஞ் சுவையுமற்றதாகிய நீர் கடலாக வந்தமையாலேயே கறுப்பும் உவர்ப்பும் பெற்ற தன்பார் அடைகளங்கம் என்றார்.

ஆங்குவள ரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயி
லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம் போல
வோங்குநிலத் தன்மையவா யில் முய்ய
வுமைபாக ராஞ்செய்த வொழுக்க மல்லாற்
நிங்குநெறி யடையாத தடையு மாகிச்
செந்நெறிக்க விகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கந்
தாங்குவல நிலவிவள ரெளியா வென்றுந்
தடநெடுவா னளப்பனவாந் தகைய வாகும். (88)

(இ-ள்): ஆங்கு வளர் எயிலினுடன் விளங்கும் வாயில் - அவ் அகழுக்கிடங்கின் அருகில் ஒங்கிய மதிலுடன் விளங்கி இருக்கும் வாயிலானது; அப்பதியில் வாழ் பெரியோர் உள்ளம்போல - அக்காஞ்சி நகரத்தில் வாழும் கான்றூர்களது இதயம் போல; ஒங்கு நிலைத் தன்மைய

வாய் - உயர்ந்த நிலையடைத்தாய், சிலேடையால் உள்ளத்தின் பரத்தில் நடவு நிலைமையும், வாயில் பரத்தில் கதவு நிலையடைமையும் கொள்க; அகிலம் உய்ய - உலகத்தார் ஈடேறும்படி; செந் நெறிக்கண் நிகழ் வாய்மை - வீட்டு நெறிக்கண் செலுத்துவிக்கும் மெய்மையாகிய; உமை பாகர் அருள் செய்த ஒழுக்கம் அல்லால் - சிவபிரான் அருளிச் செய்த ஒழுக்கம்போல் ஒழுங்குடைத்தாதல் அன்றி; திங்கு நெறி அடையாத தடையுமாகி - (அவ்வொழுக்கம் தன்னையடையார்க்குப் பாவம் வாராது; இருத்தற்குத் தடையாய் இருக்கும் அதுபோல) அந்நகருக்குப் பகைவரால் இடையூறு வராது தடுக்கும் தடையும் உடையதாய்; திருந்து மார்க்கம் தாம் சூலவ நிலவிப்பின்னும் அவ்வொழுக்கம் திருத்தமான பிரமசரியம் முதலிய அறநெறிகளும் சரியை முதலிய அனுட்டானங்களுமாகிய பல நன்னெறிகளையடைத்தாதல் போல) திருத்தமாகிய மார்க்கங்கள் பல தன்னிடத்தினின்றும் விளங்கும்படி தான் விளங்கி; என்றும் வளர் ஒளியால் தடநெடுவான் அளப்பனவாம் தகைய ஆகும் - எந்நானும் மிக்கு ஒங்கிய காந்தியோடு விசாலமாகிய நீண்ட விண்ணுலகத்தை அளப்பதற்கு எழும் தன்மை யுடையனவும் ஆகும் எ - று.

குறிப்பு:- அகழி வர்ணனையையுத்து நகரவாயில் வர்ணனை உரைக்கின்றது இச்செய்யுள். தன்மையாய் என்றும் தகைய என்றும் பன்மை கொண்டு முடிதலின் இங்கு வாயில் என்னும் பெயர் பன்மை சுட்டி நின்றது. அவ்வகையில் இது சாதியோருமை. நகருக்கு நாற்புறமும் வாயில் இருத்தல் வழக்கமாகும்.

நகர் வாயில் பெரியோருள்ளம்போல என்றது உவமையணி. வாயிலைச் சுட்டி நின்ற அடைமொழிகள் நான்கும் பெரியோருள்ளத்தின் இயல்புக்குப் பொருத்தமாக

வும் பொருள் கொள்ளத்தக்கவாறு சிலேடையாய் நின்றன. அதனால் இச்செய்யுள்ளி சிலேடையுவரையிட என்க.

ஒங்கு நிலைத்தன்மையவாய், தீங்கு நெறியடையாத தடை, திருந்துமார்க்கம் தாங்குவ நிலவி, நெடுவானஸப்பன் என்ற நான்கும் சிலேடைத் தொடர்கள். இவற்றுள் முதன் மூன்றும் உரைக்கிடையில் உரையாசிரியரால் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நெடுவானஸப்பன:- வாயிலுக்குக் கொள்ளும்போது உரையாசிரியர் கொண்டவாறே பொருள் கொள்க. பெரியோருள்ளத்துக்குக் கொள்ளும்போது சிதாகாசம் என்னும் இறைவனுலகை அளப்பன எனக் கொள்க. இங்கு வான் சிதா காசம் - இது சித்பரவெளி, சித் அம்பலம் (சித்தம்பலம், சிற்றம்பலம்) எனவும் வழங்கும். இப்பொருள் கொள்கையில் வளரோளி, ஞானாளி எனக் கொள்க.

உள்ளம் சிதாகாசத்தை அளக்கும் என்றது, அது தன்பண்புமிகுதியினுலே உயர்ந்து சிதாகாசமாகிய இருதயகுகையில் வீற்றிருற்கும் இறைவனைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் எனபதாம். பெரியோருள்ளம் எப்பொழுதும் உயர்ந்த இலட்சியங்களிலேயே ஈடுபடும். அதனால் அவ்வள்ளம் உயர்ந்த உள்ளம் எனுஞ் சிறப்பிற்குரியதாம். அதுவே ஒங்குநிலை எனப்பட்டது. உள்ளத்தாலுயர்ந்தோரே உயர்ந்தோர் என்பது அறிஞர் கொள்கை. ‘உள்ளவுதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்’ என்பர் வள்ளுவர்.

உமைபாகர் அருள் செய்த ஒழுக்கமல்லால் தீங்கு நெறி என்றது உமைபாகர் அருள் செய்த ஒழுக்கம் ஒன்றே நன்னெறி; மற்றைய வெல்லாம் தீநெறி என்ற படியாம். ‘திருவீழி மிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே’, ‘திரு நாகேச்சரத்துளானைச் சேராதார்

நன்னெறிக்கட் சேராதாரே' என்பன தேவார மேற் கோள். குறித்த ஒழுக்கம் இன்னதென்பது உரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளமை காணக.

மாறுபெற வருங்கனக மாட நீடு

மணிமறுகு நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
வாறுபயி ஸாவணவி திகஞ் மற்று

மமைந்தநக ரணிவரரக ணடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மஸ்கக்

கொண்டவனே கக்கண்ட மாகி யன்ன

வேரெருமன் னுலகுதூவி லூளதா லென்ன

விளங்கியமா லோகநிலை மேவிற் றன்றே. (89)

(இ-ள்): மாறு பெறல் அரும் கனகமாடம் நீடு-வேறு ஒப்பிடுதற்கு அரிய பொன் மயமான மண்டபங்கள் மிக்கு இருக்கின்ற; மணிமறுகு நெடுந்தெருவும்-அழகிய வீதிகஞும் நெடுவீதிகஞும்; வளத்தில் வந்த ஆறுபயில் ஆவண வீதிகஞும்- வளத்தாற் சிறந்த நிலைமையுடைய அங்காடி வீதிகஞும்; மற்றும் அமைந்த நகர்மற்றும் உண்டான உறுப்புக்களையும் உடைய அந்நகரமானது; அணி வரைகள் நடுவு போக்கிக் கூறுபடு நவகண்டம் அன்றி - அழகிய (இயங்ம் முதலிய ஒன்பது) குலமலைகளைக் (கண்டங்கஞ்கு எல்லையாக) இடையிடைபோக்கப்பட்டு (அம்மலைகளால் எல்லைகள் அமைத்துக்) கூறு செய்யப்படும் நவ கண்டத்தோடு கூடிய பூமியே அன்றி; மல்கக் கொண்ட அனேகம் கண்டமாகி அன்னபல மலைகள் எல்லையாக வைத்து நெருங்கும்படி கொண்ட அனேகம் கண்டமாய் அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட; வேறு ஒரு மன்னுலகு தனில் உளதால் என்ன - வெரெரு பூலோகத்தை இந்தக் காஞ்சி மண்டலம் தன்னிடத்து உளது என்று சொல்லும்படி; விளங்கிய மாலோக நிலைமே விற்று - விளக்கம் அடைந்த ஒரு மாலோகத்தின் நிலைமையை அடைந்தது எ - று. அன்று - ஏ - அசை.

குறிப்பு:- நகரில் வீதிகளும் பெருமாடங்களும் வியக் கத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்குமாற்றைத் தெரிவிக்கின்றது இச்செய்யுள். கண்டம் என்பது பூமிப்பரப்பில் ஒரு பெரும்பிரிவு. கண்டத்தின் ஏகதேசத் திலே நாடும் நாட்டின் ஏகதேசத்திலே நகரமுமிருத்தல் இயல்பு. அதற்கு நேர்மாருக நகரத்திலேயே அதுவும் ஒரு கண்டமன்று; அநேகங் கண்டங்களுள் வென்றது அந்நகர மாடமாளிகை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி ஒவ்வொரு கண்டமெனப்படுதற்கேற்ப, விசாலமும், விநோத அமைப்புகளும் விதம்விதமான செல்வங்களுங் கொண்டவை என்றபடியாம்.

பூமியில் நவ (ஓன்பது) கண்டங்கள் உள்ளென்பதும் அக் கண்டங்களுக்கு எல்லைகளாக ஏழுமலைகளுள் வென்பதும் பெளராணிக உண்மை.

நவகண்டங்கள்: பரத கண்டம், கிம்புருட கண்டம், அரி வருட கண்டம், இளாவிருத கண்டம், இரமிய கண்டம், இரணிய கண்டம், குரு கண்டம், கேதுமால கண்டம், பத்திராசவ கண்டம் என்பன.

மலைகள் ஏழு: இரயம், ஏமம், நிடதம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம் என்பன.

வேறொரு மண்ணுலகு தனில் உள்தாம் எனப்பிரிக்க. தனில் என்றது காஞ்சியில் என்னும் பொருட்டு.

வீதிகளும் மாடங்களுங் கொண்ட நகர். மலைகளும் அண்டங்களுங் கொண்ட மண்ணுலகை நினைவிக்கு மென்றவின், வீதிகள் மலைகள் போற் பரந்து நீண்டனவும் மாடங்கள் முற்காட்டியவாறு அண்டங்கள் போல் விசால முடையன என்றுங் கொள்ளல் பொருத்தும்

மாலோகம் : மேலேமூலகங்களில் ஒன்று. அளவற்ற அண்டங்களையுடையது. அதனால் ஏற்பட்ட மகாலோகம் என்ற பெயர் மாலோகம் எனவும் வழங்கும்.

பாகமருங் கிருபுடையு முயர்ந்து நீண்ட
பட்ரெளிமா விளக்குதிரைகள் பயின்மென் கூந்தற
ஞேகையர்தங் குழாமலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குவிர்நீர்மை துதைந்த வீதி
மாகமிடை யொளித்தழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்குதா ரகையலைய வரம்பில் வண்ண
மேகமிடை கிழித்தொழுகுந் தெய்வக் கங்கை
மேன்திகள் பலமண்மேல் விளக்கி யோங்கும். (90)

(இ-ன்): பாகம் மருங்கு இரு புடையும் உயர்ந்து
நீண்ட - பகுப்பாக இரு மருங்கிலும் முன்னும் வின்னும்
ஒங்கி நீண்டு இருக்கும்; படர் ஒளி மா விரைக
கள் - படர்ந்த ஒளியோடு கூடிய மண்டபங்களின் வரிசை
யில், பயில் மென் கூந்தல் தோகையர்தம் குழாம் - சஞ்
சரிக்கின்ற மிருதுவான அளகத்தையுடைய மகளிர் கூட
டங்கள்; அலையத் தூக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவைக் குவிர்
நீர்மை துதைந்த வீதி - அலங்காரத்தின் பொருட்டு
அலையும்படி தாக்கிய ஒளியுடைய முத்துமாலையின் கோவை
களினால் குவிர்ந்த தன்மை அடைந்த வீதியானது; மாகம்
மிடை ஒளி தழைப்ப மன்னி - வின்னுலகத்தில் நின்றும்
வருங்கால் மிக்க ஒளியுடையதாய் இருந்து; நீடு மருங்கு
தாரகை அலைய வரம்பில் வண்ணமேகம் - உயர்ந்த அரு
குகளில் வின்மீன்கள் அலையும்படி ஒப்பிடுதற்கரிய கரு
நிறத்தோடு கூடிய மேகங்களை; இடை கிழித்து ஒழுகும்
தெய்வக் கங்கைமேல் நதிகள் பல மண்மேல் விளங்கி
ஒங்கும் - இடையே கிழித்துக் கொண்டு பூமியில் இறங்கு
கின்ற தேவ கங்கையினின்றும் பிரிந்த நதிகள் பல நில
வுலகத்து வந்தாற் போல விளக்கம் அடைந்திருக்கும்
எ - று.

குறிப்பு:- நகர் வீதிகளின் வியத்தகுமியல் பொன்றை
உவமை மூலம் விளக்குகின்றது இச்செய்யுள்.
பட்ரெளி மாளிகையில் கூந்தல் தோகையர் குழாம்

தூக்கும் முத்தின் தண்ணேளி பரக்கும் வீதி உபமேயம். மாகமிடையோளி..... தெய்வக்கங்கை விளங்குதல் உபமானம். பின்வரும் ஒழுங்கில் உபமான உபமேய அம்சங்களை நேர்ப்படுத்தி நயங்காணக.

உபமேயம்	உபமானம்
மாளிகையோளி	விண்ணபோளி
தோகையர் கூந்தல்	மேகம்
முத்துக்கோவை	தாரகைத் தொடர்
குளிர் நீர்மை துதைந்த வீதி	தெய்வக் கங்கை மேல் நதிகள்

ஓளி மினுக்கத்தோடு துடிதுடிப்பனபோலத் துளங்கித் தோன்றும் நட்சத்திரங்களின் பண்புக்கேற்ப, அலையத் தூக்கும் முத்து என்ற நயங்காணக. முத்திலிருந்து ஓளி பாய்தல் நீர்பாய்தல் (வீழ்தல்) போலும் எனக.

தோகையர் முத்துக் கோவைகளைத் தூக்கா நிற்க அவர் கூந்தலாற் பரவும் கருமை ஓளிச் செறிவினை ஊடறுத்துக் கொண்டு முத்தினேளி பாயுங் காட்சியை, மேகமிடை கிழித்தொழுகும் தெய்வக் கங்கையென உபமானத்துக் கோதிய அடைமொழிழுலம் பெறவைத்த அழகுங் காணக. கங்கைமேல் நதிகள் - கங்கையின் கிளை நதிகள்.

மிகு வெண்மையாலும், மிகு தூய்மையாலும், தண் ணென் சாயலாலும் முத்தொளிக்கு ஆகாயகங்கை உபமானமாயிற்று.

முன் 88 ஆம் செய்யுளில் நகர் வாயில் வானளப் பன என்றதற் கேற்ப 89 ஆம் செய்யுளில் வானிலுள்ள மேலுலகங்களிற் பெரிதான மாலோக நிலை இங்குண்மை குறிப்பித்து மேல் இச்செய்யுளில் அம்பேலுலகம் உண்மைக்கு அத்தாட்சியுங் காட்டுவார்போல அவ்வுலகத்துக் குரியதான ஆகாய கங்கையும் இங்குளது என்ற வர்ணங்களைக் கிரமத்திற் கிருன்றும் அழகு நயக்கத்தக்கதாம்.

கிளரோளிக்செங் கனகமயந் தானுஸ் மாடு
 கீழ்நிலையோர் நிலச்சோ பானம் பூணக்
 கொளவமைத்து மீதொருபாற் கன்ன சாலை
 குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கை யாலே
 யளவில்கூடர்ப் பிழும்பானுர் தம்மைத் தேடி
 யகழ்ந்தேன மானுனு மன்ன மாகி
 வளர்விசும்மி ஸெபுந்தானும் போல நீடி
 மாளிகை ருளாமற்று மறுகு தோறும்

(91)

(இ-ள்): கிளர் ஒளிக் செங்கனக மயந்தானுய -
 மிக்க ஒளியையுடைய சிவந்த பொன்மயமாய் ஆக்கப்
 பட்டு; மாடுகீழ் நிலையோர் நீலச் சோபானம் பூணக்
 கொள அமைத்து - அருகில் உள்ள கீழ்நிலையின் ஒரு பகு
 தியில் நீலமணியால் படியானது பொருந்தியிருக்கும்படி
 செய்து; மீது ஒருபால் கன்ன சாலை குலவயிரத்தால்
 அமைத்த கொள்கையால் - மேல் நிலையின் ஒரு பகுதி
 யில் விமானத்தின் கன்னசாலையை உயர்ந்த வயிரத்தால்
 அமைத்த முறைமையால்; அளவில் சுடர்ப் பிழும்பானுர்
 தம்மை - அளவுபடாத ஒளிப்பிழும்பாய் நீண்ட சிவ
 பிரானை; தேடி அகழ்ந்து ஏனும் ஆனாலும் - அவர் அடி
 யைத் தேடிப் பூமியைக் கீண்டு பன்றி வடிவமான திரு
 மாலும்; அன்னமாகி வளர் விசும்பில் எழுந்தானும்போல
 நீடும் - முடியைத் தேடி அன்னவடிவாய் உயர்ந்த ஆகா
 யத்திற் பறந்த பிரமணையும்போல உயர்ந்திருக்கும்; அம்
 மறுகுதோறும் உள மாளிகைகள் - அவ் வீதிகள் தோறும்
 உள்ள சில மாளிகைகள் எ - று.

ஆல் - மற்று - ஏ - அசை.

குறிப்பு:- இது முதல் ஏழு செய்யுள்களிற் காஞ்சிநகர
 மாளிகைச் சிறப்புப் பற்றிய வர்ணனை இடம் பெறுகின்
 றது. அவ்வகையில் இச்செய்யுள் பேளராணிகச் சம்பவ
 மொன்றை உபமானமாகக் காட்டி மாளிகையியல்லை
 வர்ணிக்கின்றது. பொன்னுலமைந்த மாளிகையின் கீழே

யுள்ள நீலப்படிகளும் மேலேயமைந்த வெரமணியிழைத்த கன்னசாலை என்ற மாளிகையுறுப்பும் உபமேயம். பொன் ஞெளிருஞ் சட்டர்வடிவாய் நின்ற சிவபெருமானைத் தேடிப் பன்றியாய்ப் பூமியைத் தோண்டிக் கீழ்ச்சென்ற விஷ்ணுவும், அன்னமாய் மேற்சென்ற பிரமனும் உபமானம். இதனால், இவர்களால் தேடப்பட்ட சிவபெருமான் மாளிகைக்கு உவமானமாதல் உற்றுணரப்படும். மாளிகை சிவபெருமான்போலும் என வெளி ப்படக்கூருமை அவர்தனக்குவரமையில்லாதவர் ஆதலின் தான் பிறிதொன்றற்கு உவமையாதலும் இவர் என்ற நயம் பற்றி என்க. இச் செய்யுள் உவமையணி பெற்று நின்றது.

கன்னசாலை - மாளிகைகளின் மேற் பகுதியில் அமையும் ஒருறுப்பு. மனிதர்க்குக் கன்னம் இருப்பது போல அது அமைதல் பற்றிக் கன்னசாலை எனப்படலாயிற்று. கன்னம் - காது; ஆதலின் காதுபோன்ற உறுப்பெனலும் ஆம். மனிதர்க்கு நாசியிருத்தல் போல மாளிகைக்கு நாசி யென்ற ஒருறுப்புக் கூறப்படுதலும் உண்டு. மேல் 95ஆம் பாடல் பார்க்க. இவை பண்டைக்கால மாளிகையைப் பிற் சேர்ந்தவை.

மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட
மிலைப்பயில்சந் திரகாந்தம் விசம்பிள் மீது
பொன்புரையுஞ் செக்கர்நிறப் பொழுது தோன்றும்
புனிற்றுமதி கண்டுருகிப் பொறிந்த நீரால்
வன்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர்
வளர்சடையு மிளம்பிறையுப் கண்டு கும்பிட
டன்பு நுகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரு
மடியவரு மணையவுள வலகை வாத.

(92)

(இ - ள): மின்பொலி பன் மணி மிடைந்த தவள மாடம் - ஓளி வீசுகின்ற பல மணிகள் இழைத்த வெண்மை நிறமுடைய மண்டபங்கள்; மிசைப் பயில் சந்திர காந்தம் - தம்மிடத்து அழுத்தியிருக்கும் சந்திர காந்தக் கற்

கள்; விசம்பின்மீது பொன்புரையும் செக்கர் நிறப் பொழுது தோன்றும் - வாவிடத்துப் பொன்போலும் செந்நிறத்தையடைய மாலைக்காலத்து உதிக்கும்; புனிற்று மதி கண்டு உருகிப் பொழிந்த நீரால் - இளம் பிறை யைக் கண்டு உருகிப் பொழியப்பட்ட நீரால்; வன்புளி யின் உரியாடைத் திருவேகம்பர் - வளிய புதித்தோலா கிய உடையைத் தரித்த ஏகாம்பரநாதரது; வளர் சடையும் இளம்பிறையும் கண்டு கும்பிட்டு - வளர்ந்த சடையையும் இளம்பிறை யையும் தரிசித்துக் கை குவித்து வணங்கி; அன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரும் - அன்பாலுருகி உடம்பில் சிதறும்படி ஆனந்தக் கண்ணீரைச் சொரியும்; அடியவரும் அனைய உள் அலகிலாத - அடியவரையும் ஒத்து எண்ணிலாதன உள்ளன எ-று.

குறிப்பு:- மேற் செய்யுளில் மாளிகை சிவபெருமான் போவிருந்ததெனக் குறிப்பித்தமைக் கேற்ப இச்செய்யுளில் மாளிகை சிவனடியார் போவிருந்த தென் கின்றூர். செக்கர்ப்பொழுதும் மதியுங் கண்டபோது தன் னிற் பதித்த சந்திரகாந்தக் கல்லிலிருந்து நீர் பேருக்கும் மாடம் உபமேயம். கம்பர் வளர்சடையு மிளம்பிறையுங் கண்டு.....கண்ணீர் வாரும் அடியவர் உபமானம். செக்கர்ப்பொழுது என்றதற்குப் பொருந்த வளர்சடை செஞ்சடையெனக் கொள்க. அன்புருகி - மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை.

அடியவரும்:- உம்மை உயர்வு சிறப்பு. கும்பிட்டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரும் என அடியவர் அன்பின் உயர்வே இங்கு அடைமொழி வகையானுஞ் சிறப் பிக்கப்பட்டமை காண்க.

முகிலுரிஞ்சுங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகு

முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகள் முற்றுஞ் சுற்று நிகரில்கரா சரங்களைல்லா நிழலி னுலே

நிறைதலினு விறைதவஞ்செ யிமயப் பாவை

நகெலுமுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட

நாயகனர் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கு
மகிலயோ னிகளெல்லா மமைத்து வைத்த

வரும்பெரும்பண் பாரநிலை யனைய வாகும். (93)

(இ-ள்): முகில் உரிஞ்சும் கொடி தொடுத்த
முடியவாகும் - மேகங்கள் தவழ்ந்து செல்லும் கொடி
கட்டிய சிகரங்களையுடையனவாய் இருக்கும்; முழுப்
பளிங்கின் மாளிகைகள் முற்றும் - முழுதும் பளிங்கினாற்
செய்த மண்டபங்களின் புறம் முழுதும்; சுற்று நிகரில்
சராசரங்கள் எல்லாம் நிழலினால் நிறைதலினால் - சுற்றித்
திரிகின்ற ஒப்பற்ற சராசரங்கள் என்னும் சீவகோடிகள்
எல்லாம் பிரதிபிம்பத்தினால் அதனால் நிறைந்திருத்தலி
னால்; நிறை தவம் செய் இமயப்பாவை - குறைவு இல்
லாத தவத்தைச் செய்கின்ற காமாட்சியாரது; நகில்
உழுத சுவடும் வளைத்தழும்பும் பூண்டநாயகனர் - முலைகள்
அழுந்திய தழும்பையும் கரத்திலுள்ள வளைகள் அழுந்திய
தழும்பையும் தம் திருமேனியில் தரித்துக் கொண்ட
ஏகாம்பரநாதர்; நான் முகற்குப் படைக்க நல்கும்-
பிரமனுக்குப் படைக்கும்படி கொடுக்கும்; அகிலயோனிகள்
எல்லாம் அமைத்து வைத்த - பலவகையான யோனிகளை
எல்லாம் சேர்த்து வைத்த; அரும் பெரும் பண்டாரநிலை
அனையவாகும் - அருமையான பெரிய கருவுலத்தின் நிலை
மையை உடையனவாம் எ - று.

குறிப்பு:- பளிங்கு மாளிகை வர்ணனையில் வைத்துச் சிருட்
ஷ்ட் தொழில் பற்றியதோருண்மையைப் புலப்ப
டுத்துகின்றது இச்செய்யுள். சிவபெருமான் தாமே முதலில்
நான்முகனைத் தமது சங்கற்பத்தினாற் படைத்து அண்ட
சராசரங்களையெல்லாம் அவனைக்கொண்டே படைப்பித்
தருஞவார் என்ற உண்மை தோன்ற நான் முகற்குப்
படைக்க நல்கும் என்றார். காஞ்சி அழிவில்லாத நகர
மாதலின் சிவபெருமான் காஞ்சியை ஒரு முன்மாதிரி

நகரமாக வைத்து 'இதைப்பார்த்துப்படை' எனப் பிரமனுக்குக் கூறியதாகக் காஞ்சிப் புராணங் கூறும். அவ்வகையில், குறித்த அண்டசராசரங்கள் சில சிவபிரானந் [மாதிரிக்காகச்] சேர்த்து வைக்கப்பட்டுப் பிரமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன என்னுங் கருத்தால் படைக்கநல்கும் என்றார் எனலும் ஆம். பண்டாரநிலை - பொக்கிஷாலை; கருலூலம் எனலும் ஆம்.

பொற்களப் மாளிகைமேன் முன்றி விண்று
பூங்கழுங்கு மணிப்பந்தும் போற்றி யாடும்
விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
விழுவனவுங் கெழுவுதுணை மேவு மாதர்
அற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்து சிந்து
மணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கு மவையு மாகி
நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி யெல்லை
நவமணிமா ரியும்பொழிய நானு நானும். (94)

(இ - ள்): பொற் களப் மாளிகை மேன் முன்றி விண்று - பொன்னூலாகிய களபச் சாந்து பூசிய மாளிகை களின் மேல் முற்றத்தினிண்று; பூங் கழங்கும் மணிப்பந்தும் போற்றியாடும் - பொலிவுடைத்தாகிய கழற்காய்களையும் மணிகள் அழுத்திய பந்துகளையும் விரும்பியாடுகின்ற; விற் புருவக் கொடி மடவார் கலன்கள் சிந்தி விழுவனவும் - விற்போலும் புருவத்தையுடைய கொடி போன்ற மாதர்கள் ஆபரணங்களினிண்றும் சிதறி விழுகின்ற பொன்களும்; கெழுவுதுணை மேவு மாதர் அற்புமுதிர் கலவியினில் - தழுவுகின்ற நாயகர்களோடு சூடிய மகளிர்கள் அன்பு முதிர்ந்த புணர் ச்சிக்கன்; பரிந்து சிந்தும் அணிமணி - வருத்தமுற்றுக் சிந்துகின்ற ஆபரணங்களிலுள்ள மணிகளாகிய; சேடியர் தொகுக்கும் அவையுமாகி - தொழியர்களால் தொகுக்கப்படும் அவைகளுமாய்; நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி எல்லை - நல்ல பொன்மழையே அல்லாமல் காஞ்சிபுரத்தின் எல்லையில்; நவமணி

மாரியும் பொழிய நானு நானும் - நவரத்தின மழையும்
சொரியும் நான்தோறும் நான் தோறும் எ-று.

குறிப்பு:- மாளிகைகளில் பொன்மழையும் மணிமழையும்
பொழியுமென அவற்றில் வாழ்வோர் செல்வச்
சிறப்புரைக்கின்றது இச் செய்யுள். கலன்கள் சிந்திவிழு
வன பொன்மழையும் கலவியிற் பரிந்து சிந்துவன மணி
மழையும் என நிரவிறையாகக் கொள்க. அன்பு, அற்பு
என ஆகியது எதுகை நோக்கி.

பூமகளுக் குறையுளொனுந் தகைய வான
பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மெந்த ரங்கன்
வந்தேறு முன்னறுநீர் வண்ட லாடத்
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசுஞ்
சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமர்மணி நாசிகையின் மருங்கு தங்குஞ்
கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். (95)

(இ - ள): பூமகளுக்கு உறையுள் எனும் தகையவான
பொன்மாடத்து - இலக்குமிதேவிக்கு வாசம் செய்தற்கு
இடம் என்னும் ளென்மை அமைந்த பொன்னுற் செய்த
மாடங்களின் மேலுள்ள; அரமியங்கள் பொலிய நின்று -
நிலாமுற்றங்களிற் பொலிவு அடைய நின்று; மாமகரக்
குழை மகளிர் - பெருமையான மகர குண்டலங்களை
அஸிந்த மகளிர்கள்; மைந்தர் அங்கன் வந்தேறு முன்
நறுநீர் வண்டலாட - ஆடவர்கள் அந்திலா முற்றங்களில்
வந்து ஏறுவதற்கு முன்னே நல்ல பணிநீரால் வண்ட
லாட்டு அயரும்படி; தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி
வீசும் - தூய்மையான மணிகள் அழுத்திய பொன்னுற்
செய்த நாளத்தையுடைய நீர் தூவும் துருத்தியினின்று
வீசுகின்ற; சுடர்விடு செங்குங்கும நீர்த் துவலை தோய்ந்த-
ஒளியைப் பரப்பும் சிவந்த குங்குமக் குழம்பு கலந்த பனி
நீர்த் துளிகள் தெறித்த; காமர் மணி நாசிகையின்

மருங்கு தங்கும் - அழகிய மணிகள் இழைத்த கோபுர நாசியின் அருளில் தங்கியிருக்கும்; கருமுகில்கள் செம் முகில்களாகிக் காட்டும் - கரிய நிற முடைய முகில்கள் செந் நிறமுள்ள முகில்களாய் விளங்கியிருக்கும் எ - று.

குறிப்பு:- மானிகைகளில் நடைபெறும் ஒரு விளையாட்டு விசேடமுறைக்கின்றது இச்செய்யுள்.

வண்டலாடல் :- இதன் இயல்பு நறுநீர் என்ற அடை மொழியால் உணரப்படும். வாசனைப் பொருள்களிட்டு மண மூட்டப்பட்ட நீரை ஒருவர்மேலோருவர் எற்றி ஆடவரும் மகளிரும் இளவேனிற் காலத்தில் நிகழ்த்தும் ஒரு கேளிக்கை விளையாட்டு இதுவாகும். நகரங்களில் செல்வர் மனைகளில் இளவேனில் வெம்மைக்குச் சாந்தியாக இவ்விளையாடலை மேற்கொள்ளுதல் வழக்கம். சமஸ்கிருத நூல்களில் இது வசந்தோற்சவம் எனப்படும்

வண்டலாட்டுத் தொடங்குமுன் குறிக்கப்பட்ட இடத்தை அழுக படுத்தும் பொருட்டாகக் குங்குமநீர் தெளிக்கப்படும். துருத்தி - நீர் வீசங் கருவி. நாளம் - தண்டு.

கருமுகில்கள் செம் முகில்களாகிக்காட்டு மென்ற து வண்டலாட்டுக்காக அரமியங்கள் செந்திறநாக்கப்பட்டு அழுக செய்யப்படுகையில் அவற்றின் பக்கத்திற் கிடந்த முகில்கள் தாங்களும் செந்திறத்தவாகி அந்த அழகமைப்புக்கு உபகரிக்கும் என்றபடியாம். காணப்படும் என்னது முகில்கள் செய் வதாக என்னும்படி காட்டும் என்றது அந்நயங்கருதியே யாம் என்க.

இமமலிய வெடுத்தநெடு வரைகள் போல
விலங்குகளைத்த தவளமா எினகநீள் கேட்டுச்
சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணுந்
தெரிவநிய தூப்பையினு வைற்றுப் பேர்ந்து

தமர்களுட விழிந்தேறு மெந்தர் மாதர்
தங்களையும் விசம்பிடைதின் நிழியா நிற்கு
மரமரையு மரமகளிர் தழையும் வெவ்வே
நறிவிதாந் தகைமையன வனேக மங்கண். (96)

(இள் - ள்): இமம் மலிய எடுத்த நெடுவரைகள் போல
- பனி மூடும்படி நெடிய மலைகள் போலக் கட்டப்பட்ட; இலங்கு சுதைத் தவள மாளிகை - விளங்குகின்ற சண்ணச்
சாந்து பூசிய வெண்மையாகிய மண்டபங்களின்; நீள்
கோட்டுச் சிலையடையுஞ் சோபான நிரையும் - நீண்ட சிக
ரத்தினது உச்சியை அடைதற்குரிய படிகளின் வரிசையை
யும்; விண்ணும் தெரிவரிய தூய்மையினால் அவற்றுட்
சேர்ந்து - விண்ணுலகத்தையும் பிரித்து அறிதற்குக் கூடாத
நிலைமையினால் அச்சோபானத்தை அடைந்து; தமர்களுடன்
இழிந்து ஏறு மெந்தர் மாதர் தங்களையும் - உறவினர்க
ளோடு இறங்கி ஏறுகின்ற ஆடவர்களையும் மகளிர்களையும்;
விசம்பிடை நின்று இழியாநிற்கும் அமரரையுங் அரமளிர்
தழையும் - விண்ணுலகத்தினின்று இறங்கி வருகின்ற தேவர்
களையும் அரம்பையர்களையும்; வெவ்வேறு அறிவ ரிதாம்
தகைமையன அனேகம் அங்கண் - தனித்தனி வேறுபடுத்து
அறிதற்கரிய பெருமையை உடையனவாய் அந்நகரத்து
அனேக மாளிகைகள் உள எ - று.

குறிப்பு :- மேல்மாடிகளோடு கூடிய மாளிகைகளின்
உயர்ச்சிபற்றியதொரு சிறப்புரைக்கின்றது
இச்செய்யுள், மாளிகைகளின் முடிவும் விண்ணளின் தொடக்கமும்
பிரித்தறிய முடியாதென்றவின்.

அரவநெடுந் தேர்விதி யருகு மாடத்
தனிமலைக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட
விரவுமர கதுசோதி வேதுத் திண்ணை
வினிம்பினேளி துளும்புழுறைப் படிமி தேறுங்

குரவலருங் குழன்மடவா ரடியி லூட்டேங்

குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம்
பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும்
பவளநறுந் தளிரணை பலவும் பாங்கர.

(97)

(இ - ள) :- அரவ நெடுந்தேர் வீதி அருகு மாடத்து - ஒலியினையடைய நெடிய தேரோடும் வீதிகளின் இருபறத் தும் இருக்கும் மண்டபங்களின் அருகில்; அணி மணிக் கோபுரத்து அயல் - அழகிய இரத்தினங்கள் அழுத்திய கோபுரத்தின் பக்கத்தில் உள்ள; வியல்லாய் நீண்ட விரவு மரகதச் சோதி வேதித்தின்ஜை விளிம்பின் ஒளி துளும்பு முறை - விசாலமுடைத்தாய் நீண்ட மரகத மணிகளின் சோதி நெருங்கிய வேதியாகிய தின்ஜையின் விளிம்புகளின் ஒளியானது படிகளில் பத்தி பாயும் முறையையினால்; படிமீ தேறும் குரவலரும் குழன் மடவார் - அப்படிகள்மீது ஏறிச் செல்கின்ற குராமலர்கள் விளங்கி இருக்கும் கூந்தலையடைய மகளிர்; அடியில் ஊட்டும் குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம் - பாதங்களிற் பூசிய குழம்பிற் சேர்ந்த செம்பஞ்சோடு விரவிய அடிச்சலவட்டின் கோலமரங்கு; பரவை நெடும் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும் - கரிய கடலினி டத்து நெடிய அலையின்மீது பிரகாசித்துத் தோன்றும்; பவள நறும் தளிர் அனைய பலவும் பாங்கர் - பவளத்தின் நறுவிய கொழுந்துகளை ஒத்திருக்கும் பலவிடங்கள் அருகி ஊள்ளன எ - று. ஏ - அசை.

குறிப்பு :- மாளிகை பற்றிய மற்றொருவகைச் சிறப்புரைக் கின்றது இச் செய்யுள். மாளிகைப் படிகளின் வழியே பெண்கள் ஏறிச் செல்கிறார்கள். வேதித்தின்ஜைகளின் மரகத ஒளி பாய்தலினால் படிகள் ஏலவே ஒளி மினுக்கத் தாற் கடலலைகள் போலாயின. படிகளிற் படியும் பாதச் சுவடுகள் பாதத்துக்குப் பூசப்பட்ட செம்பஞ்சுக்குழம்புச் சுவடுகளாகவே பதிகின்றன. இவ்வகையால் கடலலையிற்

பவளத்தளிர் பொருந்தும் தோற்றும் வாய்ப்பதாகின்றது. இது உவமையணி; படிமீதேறும்..... சுவட்டுக் கோலம் உபமேயம். தரங்கமிசை விளங்..... தளிர் உபமானம். படிகளில் அலைவது போல் மினுங்கும் மரகத அலையும் கடலலையும் நிறைத்தாலும் செயலாலும் ஒக்கும்.

மாளிகைகளின் செழிப்பு நிலையும் அங்கு வாழ்வோரின் நாகரிக நிலையும் இதனால் உணர்த்தப்பட்டன என்க.

வெம்புசினக் களிற்றுதிர்ப்பு மாவி ஞர்ப்பும்
வியனெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் விழுவ ருத
வம்பொன்மணி வீதிகளி ஸர்வகி ஸாடு
மரிசவயர்தா புரவொலியோ டமையு மிங்ப
ரும்பரினிந் திரன்களிற்றின் முழுக்குந் தெய்வ
வயரிரவி மாக்கலிப்பு மயனூர் தித்தேர்
பம்பிசையும் விமானத்தி ஸாடுந் தெய்வப்
பாவவயர்தா புரவரவத் துடனே பல்குஞ். (98)

(இ - ள) : வெம்பு சினக் களிற்று அதிர்ப்பும் மாவின் ஆர்ப்பும் - மிக்கு எழுகின்ற கோபத்தையுடைய யானையினது பிளிற்றெழுவியும் குதிரைகளின் கஜைப்பும்; வியன் நெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் - விசாலமாகிய நீண்ட தேர்க் கால் செல்கின்ற ஒவியும் ஆகிய இவைகள்; விழுவருத அம்பொன் மணி வீதிகளில் - திருவிழா நீங்காத அழகிய பொன்னையும் மணிகளையும் பரப்பிய தெருவீதிகளிலுள்ள; அரங்கில் ஆடும் அரிவையர் நாபுர ஒவியோடு - நாடக சாலையில் நிருத்தம் செய்யும் நாடகக் கணிகையரது சிலம் பில் தோன்றும் ஒவியோடு; அமையும் இம்பர் - இந்நகரத் தினிடத்து அமைந்திருக்கும்; உம்பரின் இந்திரன் களிற்றின் முழுக்கும் - அந்நகரத்தின் மேவிடத்துத் தேவேந்திரனது அயிராவத யானையின் பிளிற்றெழுவியும்; தெய்வ உயர் இரவிமாகலிப்பும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய உயர்ந்த சூரியனது குதிரையின் கஜைப்பும்; அயன் ஊர்தித் தேர்பம்பு இசையும் - பிரமன் ஊர்ந்து வருகின்ற யானமாகிய தேரினின்று பரவி

எழும் ஒசையும் ஆகிய இவைகள்; விமானத்தில் ஆடும் தெய்வப் பாவையர் நூபுர அரவத்துடனே பல்கும் - தேவ வி ளானங்களில் ஆடுகின்ற தெய்வ மகனிர்களது சிலம்பொலி யோடு பரவியிருக்கும் எ - று.

குறிப்பு:- காஞ்சிநகரின் ஜிடையருத் ஓலிச்சிறப்பை இரண்டு நிலையில் வைத்துணர்த்தி அதன் மூலம் நகர்ப்பெருமை தோன்ற வைக்கின்றது இச்செய்யுள். நகரில் பூவுலகு சம்பந்தப்பட்ட ஓலிகளுடன் தேவருலகம் சம்பந்தப்பட்ட ஓலிகளும் பரவுகின்றன என்றவின், இம்பர் என்றது நகரத்தின் நிலப் பகுதியையும் உம்பர் என்றது நகரத்தின் ஆகாயப் பகுதி யையும் குறித்தன. இரு பகுதி ஓலிகளும் எண்ணிக்கையிலும் தன்மையிலும் ஒத்தியலுமாறு அமைந்த நயங்காண்க. உரையில், யானமாகிய தேர் என்றது:- நிலத்திற் பொருந்தாது ஆகாயத்தில் உயர்ந்து செல்வனவாகவுள்ள பிரயாண சாதனங்கள் யானம் எனப்படும். அத்தன்மைபற்றி, பிரமன் தேரை யானமாகிய தேர் என்றார். நிலத்திற் பொருந்தாமலே செல்வனவாயினும் சூரியன் குதிரையையும் இந்திரன் யானையையும் யானம் எனக் குறித்திலர், யானை குதிரை என்பன வாஹனம் என்னும் மற்றோர் வகையில் அடங்குதலின்.

வாஹனம் : வஹித்துச் செல்லுவது. வஹித்தல் - தாங்குதல், கொண்டுபோதல். இப்பொருளில் தாமாகச் சுமந்து கொண்டு செல்லுஞ் சாதனங்கள் வாஹனங்கள் ஆயின. யானம்:- தானே எழுந்து போவது போன்றிருப்பது. யானம் - போதல். இக்கருத்துநயத்தால் பல்லக்குதண்டிகை யாதியனவும் யானம் எனப்படும்.

அருறையந் தணர்மன்னு மிருக்கை யான
வாகுதியின் புகையடுத்த வங்பொன் மாடப்
பெருமறுகு தொறும் வேள்விச் சாலை யெங்கும்
பெருமறுவிப்பா கங்கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர்

வருமுறைமை யழைத்துவிடு மந்திரமெம் மருங்கும்
வானவர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற்
திருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கு மெஸ்லாத்
தேவரையு மனித்தாகக் கொண்டு செல்லும். (99)

(இ - ள) : அருமறை அந்தனர் மன்னும் இருக்கையான - அரியவேதங்களை உணர்ந்த மறையவர்கள் வாழும் இருப்பிடமான; ஆகுதியின் புகை அடுத்த அம்பொன் மாடப் பெரு மறுகு தொறும் - ஓமம் செய்கின்ற புகைகள் பரம்பிய அழகிய பொன்மயமான மாளிகையுடைய பெரிய வீதிகள்தோறும் உள்ள; வேள்விச்சாலை எங்கும் பெறும் அவிப்பாகம் கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர் - யாகசாலை களில் எல்லாம் அவ்வத் தேவர்கள் பெறுதற்குரிய அவியின் பங்கை அவர்க்கு ஈயும் குணத்தினையுடைய மேலோராகிய மறையவர்கள்; வரு முறைமை அழைத்து விடு மந்திரம் - அத்தேவர்கள் அவ்வளியை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு வரும்படி நிச்சயமாய் அழைக்கும் மந்திரங்கள்; வானவர் நாயகர் திருவேகம்பர் முன்றில் எம்மருங்கும் - தேவர்க்கு அதிபரான ஏகாம்பரநாதரது சேவையின் பொருட்டு அவர் திரு முற்றம் முழுதும்; திருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கும் - அழகுமிக்க கோபுரவாயிலிலும் நெருங்கி நிற்கின்ற; எல்லாத் தேவரையும் அணித்தாகக் கொண்டு செல்லும் - எல்லாத் தேவரையும் யாகசாலையின் சமீபமாக அழைத்துக் கொண்டு செல்லும் எ - று.

குறிப்பு :- நகரில் நிகழும் யாகச்சிறப்புறைக்கின்றது இச் செய்யுள். வேள்வி - யாகம். ஐம்பெருவேள்வி களில் இஃது இங்கு தேவயாகத்தை உணர்த்திற்று. யாகத் தின் பிரதான நிகழ்ச்சி ஹோமம். இஃது ஆகுதி எனவும் வழங்கும். இச்சொற்கள் கொடுத்தல் என்னும் பொருளில் வழங்குவன. கொடுக்கப்படும் பொருள் அவி (ஹவி) எனப்படும். தேவர்களிற் பலர்க்கும் பகுத்தளிக்கப்படும்

பண்பு பற்றி அஃது அவிப்பாகம் எனவும் வழங்கும். அவிப்பாகங் கொடுக்கும் என்ற தொடர் இத்தன்மை விளங்க நின்றது. வேள்வி புரியும் அந்தணர்கள் அவ்வத்தேவர்க்குரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து அவற்றின் கக்தியினால் அவ்வத்தேவர்களை யாகம் நிகழுமிடத்திற் கழைத்து, அவரவர்க்குக் கொடுக்கும் பலிப் பொருள்களாகிய அவியை அக்கினிமுலம் அவரவர்க்குக் கொடுத்துத் திருப்தி செய்தல் முறை. அவ்வகையில் மந்திரங்கள் தூதுவர்கள் போல்நின்று பணியாற்றும் இயல்பு தோன்ற அழைத்துவிடும் மந்திரங்கள் என்ற நயங்காண்க. இவ்விடத்து ‘விடும்’ என்ற சொல்லின் பிரயோகச் சிறப்புக் குறிப்பிடத்தக்கதாம். மேல், அணித்தாகக் கொண்டு செல்லும் என்றமையும் இந்தயம் பற்றியதேயாம். இனி, அழைத்துவிடும் என்ற தொடர் அழைத்தே திரும் எனவும் சிலேடையாய்ப் பொருள் கொள்ள நின்றமையுங்காண்க. உரையாசிரியர் இப்பொருள் தழுவி நிச்சயமாய் அழைக்கும் மந்திரங்கள் என்றுரைத்த உரைநுட்பம் குறிப் பிடற்பாற்று. மந்திரம் என்ற சொற்கு நிச்சயம், நிர்ணயம் என்றும் பொருள்களுள். இத்தன்மை, அவர் உரைநுட்பத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாம்.

காஞ்சிபுரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மந்திரங்களின் கடமை இலகுவில் நிறைவேறுகிறது என்ற குறிப்புத் தோன்ற ஏகம்பர் முன்றில் நெருங்கும் என்றும், எல்லாத்தேவரையும் என்றும், அணித்தாக என்றும் உரைத்த திறம் உணர்க. வேறு வேறு திக்குகளில் தேடவேண்டியதில்லை யென்பார் முன்றில் நெருங்கும் என்றும், ஒருவரும் வழுவாமல் அகப்படுவர் என்பார் எல்லாத்தேவரையும் என்றும், வெகுதூரத்தில்ல என்பார் அணித்தாக என்றும் குறிப் பாராயினர். ‘அழைக்கவிடும்’ என்றும் பாடமுண்டு. அஃது இத்துணைச் சிறவாயை ஒப்பிட்டுணர்தற் பாற்று.

அரசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றி முற்றுத்
 தாயுதங்கள் பயிலும்விய லிடமு மங்கட்
 புரசைமதக் கரிகளோடு புரவி யேறும்
 பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய வெங்கும்
 விரைசெய்நறுந் தொடையலங்கற் குமரர் செய்யும்
 வியப்புறுசெய் தொழில்கண்டு விஞ்சை விண்ணேர்
 நிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின் மேலு
 நிலமிசையும் பலமுறையு நிரந்து நிங்கார். (100)

(இ - ள) : அரசர்குலப் பெருந்தெருவும் - அரசர்களு
 டைய மாளிகைகள் அமைந்த பெரிய வீதிகளும்; தெற்றி
 முற்றுத்து ஆயுதங்கள் பயிலும் வியல் இடமும் - சித்திர
 கூடங்களின் முற்றுத்தில் படைக்கலங்களோப் பழகுகின்ற
 விசாலமான இடமும்; அங்கண் புரசை மதக் கரிகளோடு
 புரவி ஏறும் பொற்புடைய வீதிகளும் - அவ்விடத்துக் கழுத்
 திடு கயிற்றையுடைய மதம் பொழிகின்ற யானைகளோடு
 குதிரைகளையும் ஏறி நடாத்தும் அழகிய வீதிகளும்;
 எங்கும் பொலிய - எவ்விடத்தும் பொலிவடையும்படி; விரை
 செய் நறுந்தொடை அலங்கற் குமரர் செய்யும் - வாசனை
 கமழும் நல்ல தொடுத்த மாலைகளையும் கோத்த மாலை
 முதலியலைகளையும் அணிந்த அரச குமாரர்கள் செய்கின்ற;
 வியப்புறு செய் தொழில் கண்டு - அதிசயமான பயிற்சி
 விசேடத்தைக் கண்டு; விஞ்சை விண்ணேர் நிரை - பல
 வித்தைகளையும் அறிந்த தேவர்களது தொகுதிகள்; செறி
 யும் விமான ஊர்திகளின் மேலும் நிலமிசையும் - நெருங்கிய
 தேவ விமானங்களிலும் விமான மின் றி அந்தகரிடத்தும்;
 பலமுறையும் நிரந்து நீங்கார் - பலதரமும் வந்து கூடி நீங்க
 காது இருந்தார்கள் எ - று.

குறிப்பு :- தேவர்கள் காஞ்சியை விட்டு நீங்காமை மேற்
 செய்யவிற் குறித்த வாற்றுனன்றி மற்றேர்
 வகையாலும் இடம் பெறுமென வர்ணிக்கின்றது இச்செய்

யுள். மேற்செய்யுட் குறிப்பின்படி தேவர்கள் நெருங்கியது திருவேகம்பர் சேவைக்கு. இச்செய்யுட் பொருளின் படி அவர்கள் நெருங்குவது தொழில் விந்தை கானும் விநோதரசனைப் பொருட்டு என்க. காஞ்சிபுரத்துக் குமரர் வித்தைகளின் உயர்தரங் குறிப்பார் அவற்றைப் பார்க்க வந்தோரை விஞ்சைவின்னேர் என்றும், ஒருதடவையில் திருப்தியடைதற்குரியன் அல்லவென்பார் பல முறையும் என்றும், பலமுறை பார்த்த பின்னும் ஆராமை மிகுவிப் பன அவ்வித்தைகள் என்பார் நிரந்து நீங்கார் என்றும் உரைத்த சிறப்புக் காண்க. விஞ்சை - வித்தை. விஞ்சை வின்னேர் - வித்தை நுட்பங்களை அறிந்த வின்னேர்.

நறுந்தொடை அலங்கல், உம்மைத்தொகை, தொடுத்த மாலையும் கோத்தமாலையும் என்ற உரைவிசேடம் நோக்குக.

வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள்

விரவுநிதி வளம் பெருக்கும் வெறுக்கைமிக்க வயினிலவு மணிக்கடைமா நகர்க ளைல்லாம்

வளப்புடைய பொருட்குலங்கள் மலிந லாலே கயிலைமலை யார்க்கசி யால யங்கள்

கம்பழுமே வியதன்மை கண்டு போற்றப் பயிலுமிழுப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் றங்கப்

பயிலளகா புரிவகுத்த பரிச காட்டும். (101)

(இ - ஸ்): வெயில் உமிழும் பன் மணிப்பூண் வணிக மாக்கள் - ஒளியைக் காலும் பல வகை மணிகளாற் செய்த ஆபரணங்களை அணிந்த வணிகர்கள்; விரவு நிதிவளம் பெருக்கும் - நெருங்கிய பாக்கிய வளங்களை விருத்தி செய்தற்கு இடனை; வெறுக்கை மிக்க வயினிலவு மணிக்கடை மாநகர்கள் எல்லாம் - செல்வம் மிக்க இடத்தால் விளக்கம் அடைந்த இரத்தினங்கள் அழுத்திய முதல்வாயினையடைய பெரிய மாளிகைகள் எல்லாம்; வளப்புடைய பொருட்குலங்கள் மலிதலாலே - சிறப்பு அமைந்த முத்துமணி பொன்

முதலிய தோருதிகள் தம்மிடத்து மிக்கு இருத்தலினால்; கயிலை மலையார் கச்சி ஆலயங்கள் கம்பழும் - கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும் தனது தோழராகிய ஏகாம்பரநாதர் கச்சிக் கண் உள்ள பல ஆலயங்களிலும் திருவேகம்பத்தும்; மேவிய தன்மை கண்டு போற்ற - வீற்றிருந்தருளும் முறைமையைத் தரிசித்துத் துதிக்கும்படி; பயிலும் உருப்பல கொண்டு நிதிக் கோள் தங்கப் பயில்அளக்காபுரி வகுத்த பரிசு காட்டும் - விஞ்ஞசயினால் தான் பழகிய பல உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டு குபேரன் வசிக்கும்படி தனக்கு இடமாக இருக்கும் அளக்காபுரியையும் பலவாக வகுத்த முறைமையைக் காட்டும் எ - று.

குறிப்பு :- காஞ்சிபுரத்து வணிகர் மாளிகைள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி அளக்காபுரியை ஒக்கும் என அவற்றின் சிறப்புரைக்கின்றது இச்செய்யுள்.

விழ வின்மலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண்
விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி
மழுவினவெண் டிங்கள்புளை கம்பர் செம்பொன்
மலைவஸ்லிக் களித்தவரு ஞாவின் மூலந்
தோழவுலகு பெறுமவடா ஞருளப் யெற்றுத்
தொன்னிலத்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை
யுழுதெருபி ஸாற்பெருக்கே யுயிர்க ளைல்ஸா
மோங்கவருந் தருமனினைக் குளரா லென்றும். (102)

(இ - ள) : விழவின்மலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் - மங்கல விழாவால் சிறப்பு மிக்கு இருக்கும் காஞ்சி நகரத்து எல்லையில் வாழும்; வேளாண் விழுக்குடிமை பெருஞ்செல் வர் - வேளாண்மைத் தொழில் செய்யும் உயர்குலத்தராகிய பெரிய செல்வர்கள்; விளங்கும் வேணி மழு இளவெண் திங்கள் புளை கம்பர் - ஒளிவிடும் சடைழுடியின் மேல் இளமை தங்கிய பிறையைச் சூடிய ஏகாம்பரநாதர்; செம்பொன் மலைவஸ்லிக்கு அளித்த அருள் உணவின் மூலம் - சிவந்த

பொன்மலையாகிய இமவான்மகனுக்குக் கொடுத்தருளி ய
அருள் வடிவமான இரு நாழி நெல்லையும்: தொழி உ.லகு
பெறும் அவன்தான் அருளப்பெற்று - மாதாவாகிய அப்பி
ராட்டியார் கொடுக்கத் தாம் பெற்று; தொல் நிலத்து
மன்னு பயிர் - பழமையாகிய நிலவுகத்து நிலைபெற்ற
பயிர்களை; வேத வாய்மை உழவு தொழிலால் பெருக்கி -
வேதத்தில் விதித்த உழவு தொழிலினாற் பெருகச் செய்து;
உயிர்கள் எல்லாம் ஒங்க வரும் தருமவினைக்கு என்றும்
உளர் - ஆன்ம கோடிகள் எல்லாம் விருத்தியடையும்படி வரு
கின்ற அறவினைகளுக்கு எல்லாம் காரணராக எந்தானும்
இருக்கின்றார்கள் எ - று. ஆல் - அசை.

குறிப்பு:- காஞ்சிபுரத்து வேளாளர் குடிமை, தொழில்,
அறம் என்னும் பகுதிகளிற் பெருமையாளராம்
தன்மை யுரைக்கின்றது இச்செய்யுள். வேதவாய்மையுமேவு
தொழில் என உழவின் சிறப்பும் பேணப்பட்டவாறு காணக.
உரையில், இமவான் மகனுக்கு என்றதொகையை இமவா
னுக்கு மகளாகிய பார்வதிக்கு என விரிக்க. பொன் மலை
யாகிய என்ற அடைமொழி இமவானுக்கே உரைக்கப்
பட்டது.

ஓங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்விற் உம்மி
லுயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மான சாதி
தாங்குமுமிப் பிறந்தகுல பேத மெல்லாந்
தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கள் மேவி
யாங்குநிறை கீளையுமின்று மரமி னற்று
வடுத்தவினைத் தொழிள்முறைமை வழாமை நீடு
பாங்குவள ரிஞ்சுகநிலை பலவு மெல்லாம்
பண்புந் டியவுரிமைப் பால வன்றே. (103)

(இ - ள): ஓங்கிய நாற்குலத்து ஓவ்வாப் புணர்வில் -
உயர்ந்த நான்கு வருணத்துப் பொருந்தாத கலப்பினால்;
தம்மில் உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன - தங்களுக்குள்
ஒன்றற்கு ஒன்று உயர்ந்தனவும் ஒன்றற்கு ஒன்று இழிந்

தனவுமான; சாதிதாம் குழுமிப் பிறந்த குல பேதம் எல்லாம் - அனுலோமர், பிரதிலோமர் என்னும் இரு சாதிகளும், அவ்விரு சாதிகளுள் அனுலோமத்து ஆணும் பிரதிலோ மப் பெண்ணும், பிரதிலோமத்து ஆணும் அனுலோமப் பெண் ணும் கலந்துபிறந்த பலவேறுவகைப்பட்ட எல்லாச் சாதியும்; தம் தகைமைக்கு ஏற்ற தனிஇடங்கள் மேவ - தமது ஒழுக்கத்திற்கு உரிய வேறு இடங்களிலிருந்து; ஆங்கு நிறை கிளைபயின்று - அவ்விடங்களில் நிறைந்த உறவி னர்களோடு கலந்து; மரபின் ஆற்ற அடுத்த வினைத்தொழின் முறையை வழாமை - தம்மரபிற்செய்தற்கு உரியசெய் தொழில்களின் முறையை வழுவாமல்; நீடு பாங்குவளர் இருக்கை நிலை பலவும் எல்லாம் - மிக்க குணத்தோடு ஒங்கி இருக்கும் வீடுகளையடைய பல இடங்களும்; பண்பு நீடிய உரிமைப்பால் - நற் செய்கைகள் மிக்க உரிமையை உடையனவாகும் எ - று அன்று - ஏ - அசை.

அனுலோமராவார :- மறையவர்தஞ்ச சாதி அல்லாத மூன்று வருணத்துப் பெண்களை மணம் செய்யுங்கால் அரச மாதிடத்திற் பிறந்த சவர்ணனும், வைசிய மாதிடத்திற் பிறந்த நிஷாதனும், குத்திரப் பெண்ணிடத்திற் பிறந்த பார்க்கவனும், அரசர்தம் சாதியல்லாத இரண்டு சாதி ப் பெண்களை மணஞ்செய்யுங்கால் வைசியப் பெண்ணிடத்திற் பிறந்த மாகிஷனும், குத்திரப் பெண்ணிடத்திற் பிறந்த தவுட்ணியனும். வைசியர் தம் சாதி அல்லாத குத்திர மாதை மணஞ்செய்யுங்கால் அவளிடத்திற் பிறந்த உக்கிரனும் என அறுவர். **பிரதிலோமராவார :-** மறையவர் மகளிரிடத்து விவாகம் இன்றி, சூத்திரியனுக்குப் பிறந்த குதனும், வைசியனுக்குப் பிறந்த வைதேகனும், குத்திர னுக்குப் பிறந்த சண்டாளனும், சூத்திரிய மகளிரிடத்து விவாகமின்றி வைசியனுக்குப் பிறந்த மாகதனும், குத்திர னுக்குப் பிறந்த சூத்தாவும், வைசிய மகளிரிடத்து விவா கம் இன்றிச் குத்திரனுக்குப் பிறந்த இரதகாரகனும் என

அறுவர். பிரதிலோமத்து ஆனுக்கும் அனுலோமப் பெண் னுக்கும் பிறந்தவன் விரத்தியன் எனவும், அனுலோமத்து ஆனுக்கும் பிரதிலோமப் பெண்னுக்கும் பிறந்தவன் அந்தராளன் எனவும் உணர்க. அனுலோமச் சாதிகள் கலப்பால் இழிவுபடைத்தனவேனும் சைவாகமத்திற் கூறும் தீட்சைக்கும் நான்கு ஆச்சிரம தருமங்கட்டும் உரியன் என்பது தோன்ற உயர்ந்தன என்றும், அவ்வாறு பிரதிலோம சாதிகள் அருகம் உடையன அல்ல, பாவம் உடையன என்பது தோன்ற இழிந்தன என்றும் கூறினர். இது விரத்தியர் அந்தராளர்க்கும் ஒக்கும்.

வேறு

ஆதி முதெயி ஸந்நகர் மன்னிய
சோதி நீண்மனித் தூபமுந் தீபமுங்
கோதில் பஸ்விய முங்கொடி யும்பயில்
வீதி நாளு மொழியா விழாவனி.

(104)

(இ - ள) : ஆதி முதெயில் அந்நகர் மன்னிய - முதன் மையான பழைய மதில் சூழ்ந்த அக்காஞ்சி நகரத்தில் இருக்கின்ற; சோதி நீள் மனித் தூபமும் தீபமும் - சுடார் விடுகின்ற பெரிய மனிகளாற் செய்த இரத்தின கலசங்களில் இடும் தூபங்களும் இரத்தின தம்பங்களில் இடும் விளக்குகளும்; கோதில் பல்வியமும் கொடியும் - குற்றமற்ற பல வாத்தியங்களும் கொடி ஆடைகளும்; பயில் வீதி நாளு மொழியா விழா அணி - நெருங்கி இருக்கின்ற வீதி கள் எல்லாம் எந்நாளும் திருவிழாச் சிறப்பை நீங்காது இருந்தன எ - று.

தூபமும் தீபமும் கோதில் பல்வியமும் கொடியும் பயில் அந்நகர் மன்னிய வீதி என இயையும்.

வாயி வெங்கனுந் தோரண மாமதின்
ஞாயி வெங்கனுஞ் சூழ்முகி ஞன்மதி
தோயி வெங்கனு மங்கலந் தொண்டரிசூழி
கோயி வெங்கனு மும்பர் குலக்குழாம்.

(105)

(இ - ள்) : வாயில் எங்கனும் தோரணம் - (அந்தகரத்திலுள்ள மாஸிகைகளின்) வாசல்கள் தோறும் மகர தோரணங்கள் கட்டி இருக்கின்ற; மாமதின் நூயில் எங்கனும் சூழ்முகில் - பெரிய மதிலிலுள்ள உறுப்புக்களில் எல்லாம் சூழ்கின்ற மேகங்கள் தவழ்கின்றன; நாண்மதி தோய் இல் எங்கனும் மங்கலம் - நாடோறும் சந்திரன் தவழுகின்ற வீடுகளிலெல்லாம் மங்கலத் தொழில்கள் நடக்கின்றன; தொண்டர் சூழ் கோயில் எங்கனும் உம்பர் குலக்குழாம் - சிவனடியார்கள் வலம் செய்யும் ஆலயங்கள் தோறும் தேவசாதியாரது தொகுதிகள் இருக்கின்றன எ - று.

குறிப்பு :- உரையில், கட்டி இருக்கின்ற என்றது கட்டப் பட்டிருக்கின்றன என்னும் பொருட்டு. இருக்கின்ற - பலவின்பால் விணைமுற்று, 'அன்' சாரியை பெறுமல் நின்றது.

வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன
மாத ரோதி மலரே பிணியன
காதல் வீதி விலக்கே கவலைய
சூத மாதவி யேபுறந் சூழ்வன.

*(106)

(இ - ள்) : வேத வேதியர் வேள் வீயே தீயன - வேதங்களை உணர்ந்த மறையவர்கள் செய்கின்ற யாகங்களே தீயனவாய் இருக்கின்றன, தீமையுடையன இல்லை; மாதரோதி மலரே பிணியன - மகளிர்கள் சூந்தவில் இருக்கும் மலர்களே பிணியனவாய் இருக்கின்றன, பிணியுடையன இல்லை; காதல் வீதி விலக்கே கவலைய - விரும்பத்தக்க திருவீதியில் உள்ள குறுந்தெருக்களே கவலையுடையனவாய் இருக்கின்றன, கவலையுடையன இல்லை; சூதமாதவியே புறம் சூழவன - மாமரங்களும் சூருக்கத்தி மரங்களுமே புறத்திற் சூழவன; இரத்தவின் பொருட்டுப் புறஞ்சூழவன இல்லை.

தமக்கென ஒரு குணமுடைய பொருள்களில் அந்நகரத்தில்லாத தீக்குணம் முதலியவற்றை ஏற்றிச் சொற்சிலேடை வகையால் கூறியவாறு. தீயன் - நெருப்பையுடையன். பினியன் - கட்டப்பட்டன. கவலை-சந்து முடுக்கு. சூழ்வன் - சுற்றியிருப்பன.

குறிப்பு :- தீயன், பினியன், கவலைய, புறஞ்சுழவன் என்ற நான்கு சொற்களினதும் சிலேடைப் பொருள்கள் உரைக்கிடையிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. தீயன் - தீயோடு கூடியன். வேள்வி தீயோடு கூடியிருத்தல் அதன் குணம். அது சொல்லாமலே அமையும். அங்ஙனமாகவும் இங்கே சொல்லியதன் நோக்கம், தீயன் என்ற சொல்லின் மறுபொருளாகிய தீமையுடையன் என்ற கருத்துக்குப் பொருத்தமான விஷயங்கள் அங்கு இல்லை என்று காட்டுமளவேயாம். வேள்வியே என்பதிலுள்ள ‘ஏ’ காரம் குறித்த சிலேடைப்பொருள் இரண்டில், தீயையுடையன் என்ற ஒன்றைப் பிரித்துத் தேற்றப்படுத்தித் தீமையுடையன் என்ற மற்றையதை ஒழிக்கும் பணியில் நிற்கின்ற சிறப்புக் காண்க. மற்றைய மூன்றற்கும் இவ்வாறே விளக்கங் கொள்க. இப்படியான செய்யுட் சிறப்பு ஒழித்துக் காட்டணி எனப் படும். மேல் அடுத்துவரும் இரு செய்யுட்களும் இவ்வணியாதல் காண்க.

சாய லார்க் னுசப்பே தளர்வன
வாய மாடக் கொடியே யசைவன
சேய வோடைக் களிறே திகைப்பன
பாடு சோலைத் தருவே யத்தன.

(107)

(இ - ள) : சாயலார்கள் நுசப்பே தளர்வன - மயில் போலும் சாயலையுடைய மாதர்களது இடைகளே தளர்வு அடைந்து இருக்கின்றன, தளர்வடைவன இல்லை; ஆய மாடக் கொடியே அசைவன - அந்நகரத்திற் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற மாளிகைகளில் உள்ள கொடியாடைகளே சலிப்

படைகின்றன, சலிப்படைகின்றன இல்லை; சேய ஒடைக் களிறே திகைப்பன - சிவந்த பெரன்னாகிய நெற்றிப் பட்டத்தையுடைய யானைகளே மயக்கம் அடைந்து நிற பன, மயக்கம் அடைகின்றன இல்லை; பாய சோலைத் தருவே பயத்தன - அகன்ற சோலைகளிலேயுள்ள தருக்களே பயத்தையுடையன; அச்சமுடையன இல்லை எ - று.

தளர்தல் - ஒசிதல்; சலித்தல் - அசைதல்; பயம் - பழம் முதலிய பலன்.

அண்ண வாரன்ப ரன்பேமு ஞர்த்தன
தண்ண றுஞ்செமுந் தாதே துகளன
வண்ண நீண்மனி மாலையே தாழ்வன
எண்ணில் குங்குமச் சேறே யிழுக்கின. (108)

(இ - ள்) : அண்ணலார் அன்பர் அன்பே முன் ஆர்த் தன - சிவபிரானது அடியார்கள் அன்பே முற்பட்டுப் பினிக் கப்பட்டன, பினிக்கப்படுவன இல்லை; தண் நறும் செமுந் தாதே துகளன - குளிர்ந்த வாசனை கமமும் செமுமையான ராகங்களே துகளாய் உள்ளன, குற்றம் உள்ளன இல்லை; வண்ண நீண்மணிமாலையே தாழ்வன - அழகிய நீண்ட இரத்தின மாலைகளே தாழ்கின்றன, தாழ்வடைந்தன இல்லை; எண்ணில் குங்குமச் சேறே இழுக்கின - மிகுந்த குங்குமக் குழம்பே இழுக்குடையன; தவருன நடக்கை உடையன இல்லை எ - று.

ஆர்த்தல் - தொடக்குண்டல்; துகளன - பொடியாய் உள்ளன; தாழ்தல் - தொங்குதல்; இழுக்குதல் - வழுக்குதல்.

குறிப்பு :- தொடக்குண்டல் - கட்டுண்ணுதல். அடியாரன்பே கட்டுண்ணும் என்பது, அடியாரன்பு சிவபெருமானிற் கட்டுண்ணும் என்றபடி. உரையில் பிணி க் கப்பட்டன என்றது அப்பொருளிலேயாம். அன்பே கட்

ஞன்னும் என்றதனால் அந்நகரிற் சீவராசிகள் எதுவும் சிறை முதலியவற்றிற் கட்டுண்ணு என்று காட்டியதா யிற்று. உரையில், ராகம் என்றது பூந்தாதை. அது மகரந்தம் எனவும்படும்.

ஆர்தல் - நிறைவடைதல், ஆரவாரம் பண்ணல் எனவும் பொருள் கொள்ளப்படும்.

வென்றி வானவர் தாம்விளை யாடலு
மென்று முள்ளவர் வாழு மியற்கையு
நன்று முள்ளத்து நண்ணினர் வேட்கையு
ளொன்று மங்கோழி யாவகை யுய்ப்பது. (109)

(இ - ள்): வென்றி வானவர் தாம் விளையாடலும் - வெற்றியையுடைய தேவர்கள் விளையாட்டு அயர்தலை யும்; என்றும் உள்ளவர் வாழும் இயற்கையும் - அழியா நிலைமை பெற்ற சித்தர்கள் எந்நானும் வாழ்ந்து இருக்கின்ற நிலைமையையும்; நன்றும் - எல்லா நன்மையையும்; உள்ளத்து நண்ணினர் வேட்கையுள் ஒன்றும் - உள்ளத்தோர் பொருளைக் கருதி வைத்திருக்கின்றவர்களது அவாவுள் ஒன்றையும்; அங்கு ஒழியாவகை உய்ப்பது - அவ்விடத்து நீங்காமல் இருக்கும் வண்ணம் செலுத்துவது அந்நகர் எறு.

குறிப்பு:- (விளையாடலுக்கு) இடமாவது, (வாழுமியற் கையை) உடையது (வேட்கைகளை) அளிப்பது என்ற மூன்றுவகை விளை நிகழ்ச்சிகளையும் உய்ப்பது என்ற பொதுவிளையால் முடித்தார். சித்தர்களை என்றுமுள்ளவர் என்றது, இனி இறந்து பிறவாது நேரே சிவணியடை தற்குரியார் என்னும் நயம் பற்றி. நன்று - நன்மை; பண்புப் பெயர். ஒழியாவகை உய்ப்பது - தவறுமல் செலுத்துவது. உரையில், ஒன்றையும் என்றது ஒன்றைத்தானும் என்றபடி.

புரங்க பந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ்
பரம்பு நீள்புவ னங்பதி னங்கினும்
வரம்பில் போக வளப்பிள் வளமெலா
நிரம்பு கொள்கல மென்ன நிறைந்ததால். (110)

(இ - ள்): புரம் கடந்தவர் காஞ்சிபுரம் - திரிபுரத்தை எரித்தருளிய சிவபிரான் வீற்றிருந்தருனும் காஞ்சிபுரமா னது; புகழ் பரம்பு நீள் புவனம் பதினைன்கினும் - தன் கீர்த்தி பரம்பிய நீண்ட பதினைஞ்கு உலகினும் உள்ள; வரம் பில் போக வனப்பின் வளமெலாம் - எண்ணிறந்த போகங் களின் சிறப்பிற்கேதுவான வளப்பங்கள் எல்லாம்; நிரம்பு கொள்கல மென்ன நிறைந்தது - நிறைந்த ஒரு பாத்திரம் போல நிறைவடைந்திருந்தது எறு. ஆல் - அசை.

குறிப்பு:- எல்லா வளமும் பெற்றுள்ளதெனக் கூறிக் காஞ்சி புர நகர வர்ணனைக்கு முடிவுரைக்கின்றது இச் செய்யுள். புகழ் பரம்பும் - தன் கீர்த்தி பரம்பிய என்ற உரை விசேஷங் காண்க. எல்லா உலகத்து எல்லா வளமும் தன்பால் நிரம்புதற்குத் தன் (காஞ்சிபுரத்தின்) கீர்த்தி அவ்வுலகங்களெல்லாம் பரம்பியமை காரணம் என்ற கருத்து நயம் அவ்வுரையால் தோன்றுகின்றது.

வேறு

அவ்வகைய திருநகர மதன்களேரு மருங்குறைவா ரிவ்வுலசிற் பிறப்பினு லேகாலிக் குலத்துள்ளார் தேவ்வியவன் புடைமனத்தார் செலத்தி னெறிநின்றூர் மௌவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்ட ருளரானார். (111)

(இ - ள்): அவ்வகைய திருநகரமதன்கண் - அத்தன்மையாகிய காஞ்சிபுரத்தின் கண்; ஒரு மருங்கு உறைவார் - ஓரிடத்தில் வாழ்கின்றவரும்; இவ் உலகில் பிறப்பினல் - இந்நிலவுலகில் பிறப்பைக் குறிக்குமிடத்து; ஏகாலி குலத் துள்ளார் - ஏகாலியர் குலத்துள் அவதரித்தவரும்; செவ்விய

அன்புடைய மனத்தார் - செப்பமான அன்பு விரலிய மனத் தினரும்; சீலத்தின் நெறி நின்றூர் - நல் ஒழுக்கத்தில் வழுவாது நின்றவரும் ஆகிய; மைவிரவு கண்டர் அடி வழித் தொண்டர் உளர் ஆனார் - கரிய திருமிடற்றையுடைய சிவ பெருமானது திருவடிக்கு வழி வழியே தொண்டு செய்து ஒழுகும் ஒருவர் இருந்தார் எ-று.

குறிப்பு:- இது முதல் பதினெட்டுச் செய்யுள்கள் திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் வரலாறு கூறுகின்றன. முதல் மூன்று செய்யுள்கள் அவரியல்லபெயும், ஏனைய அவர் தொண்டின் நிலைமையையும் உணர்த்துவன். செவ்விய அன்பு-செப்பமான அன்பு. அன்புக்குச் செப்பமாவது உலகியற் சார்புபற்றாது உயிர் த்தலைவனுகிய இறைவனை நோக்கி யெழுதலாம்.

மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா பின்முன்று மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வண்ணவிப்பார் புண்ணியமெய்த தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத் தின்மையினுற் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரேனுஞ் சிறப்பினார்.

(112)

(இ - ள): மண்ணின் மிசை வந்ததற்பின் - அவர் நில வுகைத்தில் அவதரித்தபின்; மனம் முதலாயின மூன்றும் - மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களும்; அண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக அணவிப்பார் - சிவபிரானது சிவந்த திருவடிகளிடத்துப் பற்றாக இருக்கும்படி செலுத்துகின்றவர்; புண்ணியமேயும் தொண்டர் திருக்குறிப்பறிந்து - சிவபுண்ணியமே திருவருவான மெய்யடியார்களாது திருவளத்துக் குறிப்பை அறிந்து; போற்று நிலைத் தின்மையினால்-வழி பாடு செய்கின்ற பத்திநிலைமையின் உறுதியினால்; திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனும் சிறப்பினார் - திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்னும் சிறப்புப் பெய்ரை உடையவர் எ-று.

தான் குறித்துணர்தற்குரிய காட்சியுணர்வால் அடியார் திருவுள்ளக் குறிப்பினை உணர்தலில் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயருடையரானார் என்க.

குறிப்பு:- இச்செய்யுளின் முதலீரடி கள் முன்செய்யுளில் வந்த செவ்விய அன்பு என்பதற்கு விளக்கமாய் அமைந்தன. மண்ணின் மிசை வந்ததற்பின் - பூமியிற் பிறந்த பின். இது சொல்லியதேனவின், மனமுதலாயின..... அனைவிக்கும் பரிபக்குவ நிலை முன்னமே அமைந்து கிடந்தது. அஃது சாதனையாதற்குப் பிறப்பு வேண்டியிருந்தது. பிறந்ததுமே அஃது உரிய காலத்தில் ஆரம்பமாயிற்று என்பதுணர்த்தற்கு. மானுடப் பிறப்பொன்றே சாதனைக்குரிய தாகலின் மண்ணின்மிசை என விசேஷத்தார். அடியார் குறிப்பறிதல் மட்டிலன்றி அதனைப் போற்றுநிலைத் தன் மையாகிய சிறப்பும் அவர்க்கிருத்தவின் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்றதனைடமையாது சிறப்பினார் என்றார். தின்மை - திட்பம்; மனத்திட்பம். அதிலேயே வினைத்திட்பமுந் தங்கியுள்ளதென்பர் திருவள்ளுவர். ‘வினைத்திட்பம் என்பதொருவன் மனத்திட்பம்’. நாயனர் மேற்கொண்ட திட்பம் 124, 125 ஆம் பாடல்களாற் பெறப்படும்.

குறிப்பறிந்து போற்று நிலைத்தின்மை - அடியார் குறிப்பறிந்து அதற்கு நேரொக்கத் தம்மனத்தையும் செயலையும் ஈடுபடுத்தி நிற்கும் திட்பம் என்க.

தேரொலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சியூரொலிக்கும் பெருவன்னு ரெனவொன்னு வுண்மையினார் நீரொலிக்க வராவிரைக்க நிலாமுகிழ்க்குந் திருமுடியார் பேரொலிக்க வுருகுமவர்க் கொலிப்பர்பெரு விருப்பினைடும்.

(113)

(இ - ள): தேர் ஓலிக்க மாஒலிக்க - தேர் ஓலித்தலி னலும் குதிரைகள் கணைத்தலினலும் சிறப்புற்று; திசை

ஒலிக்கும் புகழ்க் காஞ்சியூர் - திசைகள் தோறும் பரம் பிய புகழையடைய காஞ்சி நகரத்தில்; ஒலிக்கும் பெருவண்ணார் என ஒன்னு உண்மையினார் - ஆடைகளை ஒலிக்கும் பெரிய வண்ணார் என்று சொல்லக் கூடாத மெய்ப்பத்தியடையவர்; நீர் ஒலிக்க அரா இரைக்க - கங்கை நீர் முழங்கவும் அதனிடத்துப் பாம்புகள் மூச்சுக் காற்று விட்டு வாயாற் சீறவும்; நிலா முகிழ்க்கும் திருமுடியார் - அதைக்கண்ட இளம்பிறையானது அஞ்சி ஒடுங்கி இருக்கும் திருமுடியையுடையாரது; பேர் ஒலிக்க உருகும் அவர்க்கு - திருநாமங்களைப் பிற அடியார் உச்சரிக்க அது கேட்டு மனமும் காயமும் உருகிநிற்கும் அடியார்களுக்கு; ஒலிப்பர் பெருவிருப்பினேடும் - பெருவிருப்போடு அவர் ஆடையை ஒலித்துக் கொடுப்பார் எறு.

ஒலித்தல் என்றது ஈண்டு ஆடையின் அமுக்கை அகற்றுதல். ஆடை ஒலித்த கூலி என்பதனாலும் அறிக. பேர் ஒலித்தல் - திருநாம கீர்த்தனம் செய்தல்.

குறிப்பு:- ஒலித்தல் என்ற சொல் பலகால் வருதல் இச்செய்யுட்கு ஒசைச்சிறப்பும் பொருட்சிறப்பும் பயந்து நிற்றல் காணலாம். ஒலிக்கும், ஒலிப்பர் என்ற இரண்டும் சொற்பொருட்பின் வருநிலை. ஏனைய சொற்பின் வருநிலை இப்படியமைதல் செய்யுட்கு அழகுதருதலின் இது பின் வருநிலை அணி எனப்படும். பெருவண்ணுரென வொண்ணு வண்மையினார் என்றது அங்ஙனம் குலப் பெயராற் கட்டப் படாத அளவுக்குத் தம்மிடம் உண்மை விளங்கப்பெற்றவர் என்பதாம். உண்மை - பக்தி ஞான நிலை. காமக் குரோத முதலாகிய மற்றை நிலைகளைல்லாம் ஆணவச்சார்பினால் வருவன்; இப்பக்தி ஞான நிலையொன்றே உயிர்க்குத் தன் னியல்பாய்த் தோன்ற உள்ளது என்னுங் கருத்தால் இந்நிலை உண்மை எனப்பட்டது. இந்நிலை எய்தினேரைச் சிவ னடியார் என்ற சொல்லாற் கட்டுதல்லது குலம் தொழில் முதலிய எப் பெயராலுஞ் கட்டுதல் ஆசாரமன்று; அது

அபசாரமுமாம் என்பது ஆன்றேர் துணிபு. இவ்வாசிரியரும் ஏகாலியர் என்னது ஏகாலிக் குலத்துள்ளார் என அவர் வரலாற்றை அறிவிக்கும் அளவேக்கறி அவ்வாசாரம் பேணி யமை காணத்தகும். பேரோலிக்க என்பதனை ‘வென் ஸந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணேர் பெரு மானே, யெனக்கேட்டு’ என்ற திருவாசகப் பகுதியோடும் உருகுமவர் என்பதனை ‘வேட்ட நெஞ்சாய்ப் பள்ளந்தாழ் வறுபுனவிற் கீழ்மேலாகப் பதைத்துருகுமவர்’ என்ற திரு வாசகப் பகுதியோடும் ஒப்பிட்டு நயமுணர்க.

தேசடைய மலர்க்கமலச் சேவடியா ரடியார்தந்
தூசடைய துகண்மாச கழிப்பார்போற் கிருஸ்லைவினை
யாகடைய மலழுங்று மணையவரும் பெரும்பிறவி
மாசதனை விடக்கழித்து வருநாளி லாங்கொருநாள். (114)

(இ - ள்): தேசடைய மலர்க் கமலச் சேவடியார் அடியார்தம் - ஓளியுள்ள செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடிகளையுடைய சிவபிரான் அடியார்களது; தூசடைய துகள் மாசு கழிப்பார் போல் - ஆடைகளி லுள்ள குற்றமாகிய அழுக்கினை நீக்குபவர்போல்; தொல்லை வினை ஆசடைய மலம் மூன்றும் அணைய வரும் - பழைய கன்மம் முதலான குற்றத்தை விளைக்கும் மும்மலங்க ஞும் தம்மை அணைந்த காரணத்தால் வருகின்ற; பெரும் பிறவி மாச - பெரிய பிறவியாகிய அழுக்கு; தனைவிடக் கழித்து வரு நாளில் ஒருநாள் - தன்னை நீங்கும்படி நீக்கி வருநாட்களுள் ஓர் நாள். எ-று ஆங்கு - அசை.

குறிப்பு:- சிவனடியார்க்குத் துணிவெளுக்கும் சிவதொண்டு அவர் மலநீக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய நிலைமையைக் கற்பணிப்படுத்தி உரைக்கின்றது இச் செய்யுள். துணி மாச நீக்குதல் காரணம். தமது பிறவிமாச போக்குதல் காரியம். காரணத்தை ‘போல்’ என்ற சொல்லாற்றவினாலே வெறுஞ்

சாட்டென்று கற்பித்து, காரியத்தையே உண்மையில் இடம் பெற்றதெனக் காட்டுதல் இங்குக் கற்பணை விசேஷமாம். மாசு போக்கப்படுதல் என்ற பொதுத்தன்மை இக்கற் பணைக்கு ஆதாரக் கருத்தாய் நிற்றல் காண்க.

சிவனடிகளைத் தேசு (ஓளி) உடைய அடிகளென்றது அடியார் அகவிருள் நீக்குவன என்னும் நயம்பற்றி.

பொன்னிமயப் பொருப்பரையன் பயந்தருஞும் பூங்கொடித என்னிலைம யன்றாக்க வெழுந்தருஞு நம்பெருமான் றன்னுடைய வடியவர்தந் தனித்தொண்டர் தம்முடைய வந்நிலைம கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான் வந்தணவார். (115)

(இ - ள); பொன் இமயப் பொருப்பரையன் பயந் தருஞும் பூங்கொடிதன் - பொன்மயமாகிய இமயமலீ அரசன் பெற்ற உமாதேவியாரது; நன்னிலைம அன்று அளக்க எழுந்தருஞும் நம்பெருமான் - நல்ல பத்திநிலைமையை அந் தாளில் பரிசோதிக்க எழுந்தருளிய நமது பிரான்கிய ஏகாம் பரநாதர்; தன்னுடைய அடியவர்தம் தனித்தொண்டர் தம் முடைய - தம்முடைய அடியார்களுக்கு ஒப்பற்ற அடியவராக இருக்கும் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனரது; அந் நிலைமை கண்டு அன்பர்க்கு அருள்புரிவான் வந்து அணவார் - அவ்வித பத்தி நிலைமையைக் கண்டு அந்நாயனருக்குக் கிருபை செய்யும்படி வருவாராயினார் எ-று. இவ்விரண்டுங்குளகம்.

குறிப்பு:- ஏகாம்பரநாதர் நாயனர் தொண்டனுக்கு மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டமை கூறுகின்றது இச்செய்யுள்.

சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டபா வாதுலராய் மெலிந்துமிக வழக்கடைந்த கந்தையுடன் மாதவே டந்தாங்கி மாலநியா மலரடிகள் கோதடையா மனத்தவர்முன் குறுநடைகள் கொளக்குறுகி (116)

(இ - ள): சிதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பால் - குளிர் மிகுந்த காலத்து திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனரிடத்தில்; ஆதுலராய் மெலிந்து மிக அழுக்க டைந்த கந்தையுடன் - விரத்தராய் நியமவிரதத்தால் திரு மேனி இளைத்து மிக அழுக்கடைந்த பொந்தையுடனே; மா தவ வேடந்தாங்கி - மகத்தான தவவேடமாகிய பூதி உருத்திராக்கங்களை அணிந்து; மால் அறியா மலர் அடிகள் - திருமாலால் அறியப்படாத மலர் போலும் திருவடிகள்; கோதடையா மனத்தவர்முன் - குற்ற மில்லாத மனத்தையுடைய திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனர் முன்; குறுநடைகள் கொளக்குறுகி - தளர்ந்த நடை கொள்ளும் படி எழுந்தருளி எ - று.

தவவேடத்துள் எல்லாம் சிறந்தமையின் பூதி உருத் திராக்கங்களே மாதவ வேடம் எனக் கொள்ளப்பட்டது. குறுநடைகள் கொள என்றது திருமேனி இளைத்தலால் தளர்ந்த நடைகளை அடைய எனக் கொள்க. ஆதுலர் என்றது ஈண்டு விரத்தர் என்னும் பொருள்பட நின்றது.

குறிப்பு:- எழுந்தருளிய ஏகாம்பரநாதரின் திருவுருவ வர்ணனையுரைக்கின்றது இச்செய்யுள். அவர்தம் திருவடிகளின் அடைதற்கரிதாம் தன்மை தோன்ற மாலற்யா மலரடிகள் என்றும், அரியனவாகிய அவை நாயனர்க்கு எவிவந்தமை தோன்றக் குறுநடைகள் கொளக்குறுகி என்றும் கூறிய நயங்காண்க. நடைகள் எனப் பன்மையுரைத்தது, ஓர் எட்டில் அடங்கக்கூடிய இடைவெளிக்கு பல அடிகள் வைத்து நடப்பர் என அவர்குறுநடையியல்புணர்த்துதற் பொருட்டுப் போலும்.

ஆதுலர் - ஏழை, உடற்பினி மனப் பினி வசப்பட்ட டோர் என்று பொருள்படும். உரைகாரர் அப்பொருள் இதமற்ற தென்னுங்கருத்தால் விரத்தர் என்னும் பொருள்பட நின்றது என்றார். விரத்தர் - விரக்தி யடைந்தவர்,

உலகியற் பற்றீழியும் நிலையடைந்தவர் எனப் பொருள் படும். பொந்தை - துணியிலுள்ள பொத்தல். பொத்தல் துணியாதவின் கந்தையைப் பொந்தை என்றார்.

திருமேனி வெண்ணீரு திகழ்ந்தொளிருங் கோலத்துக் கருமேக மெனவழுக்குக் கந்தையுட எழுந்தருளி வருமேனி யருந்தவரைக் கண்டுமென மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டு ருமேவு மயிர்ப்புங்க முளவாகப் பணிந்தெழுந்தார். (117)

(இ - ஸ்): திருமேனி வெண்ணீரு திகழ்ந்து ஒளிரும் கோலத்து - திருமேனியின்மீது வெண்மையாகிய திருநீரு தோற்றமாய் விளங்குகின்ற கோலத்துடன்; கருமேகம் என அழுக்குக் கந்தையுடன் எழுந்தருளிவரும் - ஒரு கரிய மேகம் போல அழுக்கடைந்த பொந்தையுடனே எழுந்தருளி வராநின்ற; மேனி அருந்தவரைக் கண்டு - அரிய அத்தவ வேடராகிய சிவபிரானைத் தரிசித்து! மனம் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டு - மகிழ்ச்சியடைந்து எதிர் கொண்டு சென்று; உரு மேவும் மயிர்ப் புளகம் உளவாக - தமது திருமேனியின் கண் உண்டாகிய உரோமங்கள் புளகிக்கும் படி; பணிந்து எழுந்தார் - நிலமுற வணங்கி எழுந்தார் எ - று.

கோலம் - பொலிவு; இவ்விரண்டும் குளகம்.

குறிப்பு:- முற்செய்யுளில் முடிவுறுது நின்ற அவர்தம் திருவுருவ வரணையும் அவர் நாயனால் வரவேற்கப்படு மாறும் உரைக்கின்றது இச்செய்யுள். கோலத்து அருந்தவர், எழுந்தருளி வரும் அருந்தவர் எனக் கூட்டுக. பின் நிகழ்ச்சிகளாகிய புனன் மழை பொழிதல், மலர் மழை பொழிதல் என்ற நிகழ்ச்சிக்குக்கு தானும் ஒருவகையிற் காரணமாதற்குரிய கந்தையைக் கருமேகம் என வரணித்த நயங்காணக,

எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே யினியமொழி பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர் திருமேனி இளைத்திருந்த தென்னென்று
கைதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளுங் கழுவவென
மைதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோ ரகுள்செய்வார். (118)

(இ - ள்): எய்தும் அவர் குறிப்பு அறிந்து-எழுந்தருளிய
அவ்வடியாரது திருவளக் குறிப்பு அறிந்து; இனிய மொழி
பல மொழிந்து - இனிமையான சொற் கள் பலவற்றை
எடுத்துக் கூறி; செய்தவத்தீர் திருமேனி இளைத்து இருந்தது
என் என்று கை தொழுது - செய்யப்பட்ட தவத்தை
யுடையவரே உம்முடைய திருமேனி இளைப்பு அடைந்து
இருக்கிறதற்குக் காரணம் யாது என்று வினாவிக் கை
குவித்து வணங்கி; கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவ என -
(திருமேனியில் தரித்திருக்கும்) கந்தையை அழுக்கு நீக்கித்
தருதற்குக் கொடுத்தருளும் என்று கேட்க; மைதிகழ்
கண்டம் கரந்த - நீல நிறம் விளங்கிய திருமிடற்றை
மறைத்த; மாதவத்தோர் அருள் செய்வார் - பெரிய தவ
வேடத்தையுடைய சிவப்பிரான் அருளிச் செய்வார் எ - று
ஏ - அசை.

அழுக்கடைந்த கந்தையுடையராய் வந்தமையால்
கந்தை ஒலிப்பிக்கும் கருத்துடையர் என அவர் குறிப்
புணர்தவின் குறிப்பறிந்து என்றார்.

குறிப்பு:- முன் 112ஆம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட இலக்
கணத்துக் கேற்ப நாயனர்; ‘குறிப்பறிந்து
போற்றும் நிலை’ இச்செய்யுளாற் காட்டப்படுகின்றது.
குறிப்பறிந்த மாத்திரத்தே அதன் வழிநிற்கும் நாயன
ருடைய விரைவு, கந்தையினைத் தந்தருளுங் கழுவை என
முற்று முன்னும் எச்சம் பின்னுமாக நிற்குஞ் சொற்றெலு
டர்பாற் புலப்படுத்தப்பட்டமை காண்க.

இக்கந்தை யழுக்கேறி பெடுக்கவொன்று தெனினும்யான் மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் மேற்கடற்பால் அக்குன்றம் வெங்கதிரோ எணைவதன்முன் றருவிரேஸ் கைக்கொண்டு போயொலித்துக் கொடுவாருங் கடிதென்றார்.

(119)

(இ - ள்): இக் கந்தை அழுக்கு ஏறி எடுக்க ஒன்றை எனினும் - இப் பொந்தையானது அதிக அழுக்கடைந்து தரித்தற்குத் தகுதியற்றதாய் இருப்பினும்; யான் மெய்க் கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் - நான் இதை உடம்பினிடத்து அடையும் குளிருக்குப் பயந்து கைவிட மாட்டேன்; மேற் கடற்பால் அக்குன்றம் வெங்கதிரோன் அணைவதன் முன் தருவிரேஸ் - மேல் திசைக் கடவினிடத்து உள்ள அம்மலையைச் சூரியன் அடைவதற்குமுன் கொடுப் பிராயின்; கைக் கொண்டுபோய் ஒலித்துக் கொடுவாரும் கடிது என்றார் - வாங்கிக் கொண்டுபோய் விரைந்து வெளுத்துக் கொண்டு வருவிராக என்று அருளிச்செய்தார் எ - று.

எடுத்தல் - உபயோகித்தல். அழுக்கு மிக்கு இருத்தலால் நீக்கவேண்டியது என்பார் எடுக்க ஒன்றை எனினும் என்றும், பசிப்பினிக்கு அன்னம்போல் குளிராலாய் உடற் பணிப்புக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்கும் இதனைக் கொண்டேன் என்பார் குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் என்றும் கூறினார்.

குறிப்பு:- எடுக்கவொன்றுது - தூக்கமுடியாது; அழுக்குப் படையேறிப் பாரமாயினமையின்; எனக் கந்தையின் அழுக்கு மிகுதியும் உனர் அத்தொடர் நிற்கும் நயங்காண்க. அக்குன்றம் என்புழி அகரம் பண்டறிசுட்டு. முன் ஒரு பொருளை எடுத்துச் சொல்லிப்பின் ஒரு முறை அதை எடுத்துக்கூற வேண்டுமிடத்து மட்டும் அதற்குச் சுட்டெழுத்தை அடுத்துப் புறச்சுட்டாகக் கூறுதல் மரவு. இங்கு

குன்றம் என்பது முன் கூறப்படாத ஒன்று. இருந்தும் குரி யன் மறையும் குன்றமென ஒன்றுண்டு என்பது பிரசித்த மாக முன்னமே அறியப்பட்டது ஆதலின் அதனைச் சுட்டெழுத்துச் சேர்த்துக் கூறியதாம் என்க. இத்தகைய புறச் சுட்டு நிலைகள் பண்டறிசுட்டு எனப்படும்.

தந்தருன மிக்கந்தை தாழாதே யொலிந்துமக்கின் றந்திபடு வதன்முன்னந் தருகின்றே ஜெனவவருங் கந்தையிது வொலித்துவுணக்கிக் கடிதின்றே தாரிரே லிந்தவுடற் கெர்செய்தி ரென்றுகொடுத் தேகினார். (120)

(இ - ள்): தந்தருனம் இக் கந்தை தாழாதே ஒலித்து - (இவ்வாறு அருளிச் செய்த சிவபிரானுகிய அடியவரை நாயனார் பார்த்து) இந்தக் கந்தையைக் கொடுத்தருனம் இதனை விரைவாக வெளுத்து; உமக்கு இன்று அந்தி படுவதன் முன்னம் தருகின்றேன் என - இன்றைக்கு மாலைப் பொழுதாகுமுன் உமக்குக் கொடுக்கின்றேன் என்று நாயனார் கூற; அவரும் கந்தை இது ஒலித்து உணக்கிக் கடிது இன்றே தாரிரேல் - அடியவர் வேடம் கொண்ட சிவபிரானும் கந்தையாகிய இதை வெளுத்து உலர்த்தி விரைந்து இத் திணத் திலேயே தாராது ஒழிந்தால்; இந்த உடற்கு இடர் செய்தீர் என்று கொடுத்து ஏகினார் - இந்த உடம்பிற்குத் துன்பத்தைச் செய்தீர் என்று கொடுத்துப் போனார் எ-று.

அடியவர்கள் தம்மை உடற்கு வேறுய் என்றும் காண்பார்என்பார் இந்த உடல் என்றும், அவ்வடியார் தம் சார்பு முதல்வன் சார்பாக நிற்கும் இயல்புடையர் ஆதலின் பிராரத்த வினைவழி உதிக்கும் சுகதுக்கங்களை உடற் கண்மாகக் கொள்வார் என்னும் கருத்தால் (தாழும்) இந்த உடற்கு இடர் செய்தீர் என்றுங் கூறினார்.

குறிப்பு:- முற் செய்யுளில் வந்த ‘தருவீரேல்’ என்ற நிபந் தனையை நாயனார் உடன்பட்டேற்குமாறும்,

அத்தொடர்பில் அந்த அடியவர் செய்த எச்சரிக்கையும் உணர்த்துகின்றது இச்செய்யுள். அங்கு வந்தவர் ஏகாம் பரநாதரேயாயினும் அவர் தாங்கிவந்த வேடத்திற்குப் பொருந்த அடியவர் என்ற நிலையில் வைத்து அவர் வார்த்தைக்கு உரைநயங்காட்டினர் உரைகாரர். அவர் உரைக்குறிப்புப் பார்க்க. இந்த உடற்கு என்றது உரைகாரர் உரைத்த நயத்தின் மேலும் மற்றுமோர் நயந் தோன்ற நிற்குமாறுங் காண்டல் தகும். இந்த உடல் எனப் பிரித்துக் காட்டியமையானே, இந்த உடலின் தோற்றுத்தைப்பார்த்து மாரும் மதிக்கக்கூடிய சாமானிய அடியவரல்லேம். யாம் வேறு என்ற குறிப்புத்தோன்றக் கிடத்தல் கண்காடு. இங்ஙு னம் தன்னுண்மை குறிப்பாற்றுகிறேன்ற மறைத்துக் கூறுவர் என்னும் நயம் முன் 118 ஆம் செய்யுளில் இவரை ‘மைதிகழ் கண்டங் கரந்த மாதவத்தோர்’ என்ற தனுற குறிப்பிக்கப்பட்டமையுங் காண்க.

பொதுவில் கதை நிகழ்ச்சிகளைச் சிக்கனபரமாக உரைப் பதிலும் சிறப்பாக அவற்றுள் வரும் சம்பாஷணைப் பகுதி களைச் சுருக்கத்துட் பெருக்கமாகச் செறித்துக் கூறுதலிலும் இந்நாலாசிரியர் சேக்கிழார்க்குள்ள சிறப்பான ஆற்றலுக்கு இந்நாலில் 110 முதல் 128 வரையிலான செய்யுப்பகுதி பொதுவாகவும் இச் செய்யுளும் இதன் முன்வரும் இரு செய்யுள்களும் சிறப்பாகவும் கொள்ளக் கூடிய உதாரணங்களாம் என்க.

குறித்தபொழு தேயோலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுப்போந்து வெறித்தடநிர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்புழக்கப் பிறித்தொலிக்கப் புகுமாவிற் பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய் மறிக்கரத்தார் திருவருளான் மழையெழுந்து பொழிந்துமோல். (121)

(இ - ன்) : குறித்த பொழுதே ஒலித்துக் கொடுப் பதற்குக் கொடு போந்து - (சிவபிரானுசீய திருத்தொண்டரால்) சூறிக்கப்பட்ட மாலைப் பொழுதிற்கு முன் வெளுத்

துக் கொடுக்கும்படி வாங்கிக் கொண்டுபோய்; வெறித் தடநீர்த் துறையின்கண் மாச எறிந்து - வாசனை கமழும் விசாலமாகிய (ஆடை ஒவிக்கும்) நீர்த்துறையின்கண் அழுக்கு நீங்கும்படி தோய்த்து; மிகப் புழுக்கிப் பிறித்து ஓலிக்கப்பட்டுகும் அளவில் - சாணம் உவர்மண் சேர்த்து நீர் வார்த்துப் புழுக்கி அவ்வழுக்கைப் பிறித்து மீண்டு ஓலிக்கப் புகுமிடத்து; பெரும் பகல் போய்ப் பின்பகலாய் - உச்சிப் பொழுது போய் அபராண்னமாய்; மறிக்கரத்தார் திருவருளால் - மான் கண்றை ஏந்திய சிவபிரான் திருவருளினால்; மழை எழுந்து பொழிந்திடும் - மேகம் திரண்டு எழுந்து நீரைப் பெய்யும் எ - று. ஆல் - அசை.

குறிப்பு :- பலவேறு நிகழ்ச்சிகளை விரைவுபட அடுக்கிக் கூறும் சிக்கனத்திறன் இச்செய்யுளாற் பெரிது முணரநிற்றல் காணற்பாலதாம்.

வெறி - வாசனை; பூவாசனை. வெறித்தடநீர்த்துறை என்றது பூந்துறை என்றவாறு. அங்குளம் விசேஷத்தது ஏகாம்பரநாதரின் ஆடையொலிக்குந் துறையாதல் பற்றிப் போலும் !

மாசெறிந்து :- மாச - சாணம், உவர்மண் முதலாயின. மாசெறிதல் - அவற்றை ஆடையிற் பரவ இட்டுவைத்தல் என்றுமாம். உரைகாரர் அங்குளம் உரைக்காது, மாச போக எறிந்து - அழுக்கு நீங்கும்படி தோய்த்து என உரைத்தார். அவருரையில் சாணம் முதலாயின சேர்த்தல் அதன்பின் இடைப்பிறவரலாய்ச் சேர்த்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் கருத்தின் வண்ணம் முதலில் ஒருமறை தோய்த்துப் பின் சாணம் முதலாயின சேர்த்துப் புழுக்கும் இயல்பு புலப்படுகின்றது. அடியவர் ஆடையென்றதற்காக நாயனூர் அப்படி யொரு விசேட வெளுத்தல் முறையைப் பின்பற்றினார் என்ற பொருள் நயம் அவருரையால் தோன்றுதல் காணக.

அபரான்னம் - பிற்பகலை உணர்த்தும் வடசொல்.

திருவருளான் என்றமையானே பின்பகலானதும் மழை எழுந்து பொழிந்ததும் அப்பொழுது தம்மியல்பில் சாதாரண மாக நிசுந்தற்கிருந்தன அன்று என்பது பெற வைத்தார். மழை பொழிதலை எழுந்து என விதந்ததும் பிற்பகலாதலை பெரும்பகல்போய் என விசேஷித்ததும் அதன் பொருட்டா தல் அறிக.

திசையங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து
மிசைசொரியும் புனர்றுரை விழிநுழையா வகைமிடைய
வகைவுடைய மனத்தன்ப ரநிவுமறந் தருந்தவர்பா
விசைவுநினைந் தழிந்தினியா என்செய்கே னெண்டின்றார்.

(122)

(இ-ள்): திசை மயங்க வெளி அடைத்த - திக்குகள் மயங்கும்படி அதன் இடை வெளிகளை முடிய; செறி முகிலின் குழாமிடைந்து - செறிந்த மேகக்கூட்டங்கள் ஒன்று கச் சேர்ந்து; மிசை சொரியும் புனல் தாரை - வின்னினின்றும் சொரிகின்ற நீர்த்தாரையானது; விழி நுழையா வகை மிடைய - கட்ட பொறிகள் நுழைந்து செல்லுதற்கு இடமின்றி நெருங்கியிருக்க (அதனால்); அசைவு உடைய மனத்து அன்பர் அறிவு மறந்து - வருத்தம் அடைந்த மனதை உடைய அந்நாயனுர் தமது உணர்வு மயங்கி; அருந்தவர்பால் இசைவு நினைந்து அழிந்து - அரிய தவத்தையுடைய சிவபிரானுகிய அடியவரிடத்து, தாம் அவர் வருந்தா வண்ணம் தருகின் ரேன் என்று கொண்ட உடன்பாட்டை நினைந்து மனம் புழுங்கி; இனியான் என் செய்கேன் என நின்றார் - இனியான் இதற்கு என்செய்கேன் என்று றினைந்து அங்கு நின்றருளினார் எ - று.

குறிப்பு :- மழை பொழியுங் காட்சியழகைக் கண்முன் நிறுத் துகின்றன இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டாடிகள். மழை பொழியும் நிலைக்கெதிரே நாயனுர் மனமழியும் நிலை பின்னி

ரண்டடிகளில் செம்பாகமாய் வந்தமைகின்றது. திசை மயங்க..... மிடைய என்றது தன்மை நவிற்சியணி. அருந் தவர்பால் இசைவு - அவரோடு பொருந்திக்கொண்ட நிபந் தனை யுடன்பாடு.

ஓவாதே பொழியுமழை யொருகால்விட் பொழியுமெனக் காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றூர் விடக்கானூர் மேவார்போற் கங்குல்வர மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பா ஸாவாவென் குற்றேவ ஸழிந்தவா வெனவிழுந்தார். (123)

(இ - ள) : ஓவாதே பொழியும் மழை - நீங்காமமல் பொழிகின்ற மழையானது; ஒரு கால் விட்டு ஒழியும் என- ஒருதரம் விட்டுவிடும் என்று; காவாலி திருத்தொண்டர்- கிலீரானது திருத்தொண்டராகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனுர்; தனி நின்றூர் விடக் கானூர் - தனியே யோசித்து நின்றூர் மழை பெய்யாது ஒழியக் கானுமல்; மேவார் போற் கங்குல்வர - பகைவர் போல் இரவானது வர (அதனால்); மெய் குளிரும் விழுத்தவர்பால் - திருமேனி பணிப்பு அடையும் மேலான தவத்தையுடைய அடியவாரிடத்து; ஆ ஆ என் குற்றேவல் அழிந்தவா என விழுந்தார் - ஆ ஆ யான் செய்யுங் குற்றேவலாகிய பணிவிடை அழிந்த வண்ணம் ஈது என்று நிலத்தில் மயங்கி விழுந்தார் எ - றி. ஆவா - இரக்கக் குறிப்பு.

குறிப்பு :- நாயனுரின் துயர நிலையை வர்ணிக்கின்றது இச் செய்யுள். மழையின் கனவேகப் பொழிவும் நாயனுரின் கரைகானுத் துன்பப் பொழிவும் முதலிரண் டடிகளிற் சமவியாபகமாய் நிற்கின்றன. ‘ஓவாதே பொழியும் மழை ஒரு கால் விட்டொழியும்’ என்ற எதிர்பார்த்தல், உலகப்பொது அநுபவத்தைத் தொட்டு நிற்கும் திறம் நயமுடைத்து. மீளாப்பெருந் துன்பத்தில் அகப்பட்டு அதன் முடிவுகாண ஏங்கித் தவிக்கும் எத்தனையோ ஆயிரம் உள் எங்களின் இதயக்குரல் இதிலே கலந்தொவிக்கின்றது. இலக்கியத்துக்கு நித்திய வாழ்வளிப்பன இது போன்ற கருத்துப்

படையல்களாதல் குறிப்பிடத்தக்கது. ‘பொழி சின் ற துன்பம் புயல் வெள்ளத்தில்..... அழிகின்றன’ என்பர் மாணிக்க வாசகசவாமிகள். மெய்குளிரும் விழுத் தவர் பால்:- ‘மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன்’ என 119 ஆம் செய்யுள் காட்டும் அந் நினைவுபற்றியது. மேவார் போல் என்றது தமது தொண்டுக்குப் பகவவர் போல் என்றவாறு. குற்றேவல்:- மெய்யடியார்கள் தாம் புரியும் பணி சிவன் பெருமைக்கெதிரே மிகமிக அற் பம் என்று கருதும் உள்ள நிலையடையார். இஃது அவர்களுக்குள்ள ‘தாழ்வெனும் தன்மை’ என்ற ஒரு விசேட பண்பாகப் பேசப்பெறும். நாயனுர் குற்றேவலுக்காகவே நின்ற வர் என்னும் அவர் மகிழை, அக்குற்றேவல் அழிந்ததென்ற போதே அவர் விழுந்தார் என்றதனாற் குறிப்பித்த திறங்காண்க.

விழுந்தமழை யொறியாது மெய்த்தவர்சொல் லியவெல்லை கழிந்ததுமுன் பொலித்துமணைக் காற்றேற்க வறிந்திலேன் செழுந்தவர்தந் திருமேனி குளிர்காணுந் தீங்கிமழத்த தொழும்பனேற் கினியிதுவே செயலென்று துணிந்தெழுவார்.

(124)

(இ - ள்) : விழுந்த மழை ஒழியாது - பெய்கின்ற மழையானது பொழியாது ஒழியவில்லை; மெய்த் தவர் சொல்லிய எல்லை கழிந்தது - மெய்ம்மையான தவத்தை யுடைய அடியார் சொல்லிய மாலைப் பொழுதும் நீங்கி னது; முன்பு ஒலித்து மணைக் காற்று ஏற்க அறிந்திலேன் - முன்னமே இதனை வெளுத்து வீட்டிற் காற்றை ஏற்றி உலர்த்த அறியேன்; செழும் தவர்தம் திருமேனி - நன்மை மிக்க அடியாரது திருமேனியானது; குளிர்காணும் தீங்கிமழத்த - குளிர் அடையும்படி குற்றம் செய்த; தொழும் பனேற்கு இனி இதுவே செயல் என்று - அடியேனுக்கு இனிமேல் தீர்வாகச் செய்யும் திறம் இதுவே என்று; துணிந்து எழுவார் - நிச்சயித்து எழுவார் ஆயினோர் எ - று.

மணிக்காற்று ஏற்றல் - தோய்த்த கந்தையைப் பிழிந்து இருபுறத்திலும் இருவர் பிடித்து மணியில் நின்று வீசிக் காற்றுண்டாக்கல்.

குறிப்பு :- முன் 112 ஆம் செய்யளாற் குறிக்கப்பட்ட போற்றுநிலைத் திண்மை என்ற இலக்கணத்துக்கு இலக்கிய மாகிள்றது இச்செய்யுட்பொருள். செய்யுள் முழுவ தும் அமையும் சிறு சிறு வசனக் கோப்பும் தழுதழுக்கும் ஒரைப்பயில்வும் நாயனரது உள்ளத்தைக் கதுவிய துன்பச் சூழ்நிலையைத் துலக்குவன. இனி இதுவே செயல் என்பது இது என்றது அவர் மனம் நிச்சயித்துவிட்ட ஏதோ ஒன்றை. அது அடுத்த செய்யளாற் பெறப்படும். தொழும்பனேற்கு என்றது நாயனர் தாமே தம்மை இழித்துக் கொண்டார் என்ற குறிப்பாம். தொண்டு, தொழும்பு என்றல் வழக்கு. தொண்டிற் குறைவுபட்டது தொழும்பு என்பர். தாம் தொண்டிற் குறைவுபட்டுவிட்டதாக நாயனர் மனக்குறைவு படும் நிலையில் தொழும்பன் என்ற பிரயோகம் பொருத்த மானதேயாம்.

கந்தைபுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசத்தலையைச் சிந்தவெடுத் தெற்றுவனென் றணைந்துசெழும் பாறைமிசத் தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற வப்பாறை தன்மருங்கு வந்தெழுந்து பிடித்தத்தனி வணித்தழும்பர் மலர்க்கெங்கை.

(125)

(இ - ள) : கந்தை புடைத்திட ஏற்றும் கற்பாறை மிசை - கந்தை நீர் சேர்ந்தமையால் காற்றுக் கொண்டு புடைக்கும்படி அடிக்கின்ற துறைக்கல்வில்; தலையைச் சிந்த எடுத்து ஏற்றுவன் என்று அணைந்து - தன் தலையைச் சித றும்படி எடுத்து மோதுவேன் என்று அத்துறைக் கல்லைக் கிட்டி; செழும் பாறை மிசை - செப்பமான அத்துறைக் கல்லைனிடத்து; தம் தலையைப் புடைத்து ஏற்ற - தன்னுடைய சிரசைமோதி அடிக்கும் இடத்து; அப்பாறை தன் மருங்கு வந்து எழுந்து பிடித்தது - அத்துறைக் கல்லைனிடத்து உதித்து நாயனர் திருக்கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது;

அணி வளைத்தமும்பர் மலர்ச் செங்கை - அழகிய காம லோசனியாருடைய வளைத் தமும்பு அணிந்த ஏகாம்பர நாதரது தாமரை மலர்போலும் சிவந்த திருக்கரம் எ - று.

குறிப்பு:- முற்செய்யுள் நாயனூர் மனத்திட்பம் காட்ட இச் செய்யுள் அவர் வினைத்திட்பங்காட்டி அவர் பண் பாகிய போற்றுநிலைத்தின்மையைப் பூர்த்தி செய்தல் காண்க.

கந்தைபுடைத்திட எற்றுங் கற்பாறைமிசை என்றது, அடியார் தொண்டுக்கு உதவிய அதே கற்பாறைதானே அத் தொண்டுக்கு இடையூறு நேர்ந்த பழுதுக்குப் பிராயச்சித் தம்போல நாயனூர் மேற்கொண்ட செயலுக்கும் உதவு கின்றது என்ற குறிப்பாம். எடுத்து என்றது ஒங்கி என்னும் பொருட்டு. ஏகாம்பரநாதரை வளைத்தமும்பர் என விசேஷத் தது, தமும்பு பதிவித்த அம்மைக்கு அருளியவாறே அவர் அடியார்க்கும் அருள முன்னிற்கின்றார் எனக் குறித்தற்கு. 115 ஆம் செய்யுள் முழுமையும் இக்குறிப்புக்கு ஒத்தியலுமாறு காண்க. மருங்கு வந்து எழுந்து பிடித்தது - கல்லின் பக்கமாகத் தோன்றி மேலுயர்ந்து பிடித்தது என உரைத்தல் நேர். எற்ற என்ற செயவெளச்சத்துக்கும் பிடித்தது என்ற அதன் முடிக்குஞ் சொல்லுக்கும் தலையே செயப்படு பொருளாயிற்று. எற்ற என்பது ஏகாம்பரநாதராகிய ஆண்டவன் வினை. இத்தன்மையால், செயவெளச்சம் பிறகருத் தாவின் வினையோடு முடிந்தது என்று இதற்கு இலக்கணம் உரைக்கப்படும். அடியார் வினை (செய்கை) ஆண்டவன் வினையோடு முடிந்தது என்ற பொருள்நயந் தொனித்தலுங் காண்க.

உரையில், திருக்கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது என்றிருத்தல் ஏடுபெயர்த்தெழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையே யென்பது நிச்சம். கந்தைபுடைத்திட என்ற பகுதிக்கு

எழுதப்பட்டுள்ள உரை குறிப்பிடற்பாலது. ஆடையைத் தூக்கி விசிறியடிப்பது எதற்காக என்பது பற்றிய ஒர் ஆராய்ச்சி விளக்கம் அவ்வரைப்பகுதியில் அடங்கிக் கிடக்கின்றது. கந்தை, நீர்சேர்ந்தமையால் காற்றுக்கொண்டு புடைக்கும்படி என்றமை காண்க. என்சொல்லியவானாலே வெனின், கந்தை நீரில் நனைந்தமையால் ஒரே சீராய் ஒன்றி ஒட்டுண்டு மடிப்புப் பேராமலிருக்கும். அந்நிலையில் காற்று அம் மடிப்புகளினுள் நுழையமாட்டாது. காற்று நுழையாதேல் கந்தைவிசிறுண்டு அடிப்படைலும், கந்தை எங்குமுள்ளஅழுக்கு நீங்குதலும் இல்லையாகும். எனவே காற்றுக்கொண்டு புடைக்கும்படி. கந்தையடிக்கப்படுதல் - வெளுத்தல் - தொழிற் பண்பாகும் என்பது. புடைத்திட என்றதற்கு உரைகாரர் கொண்ட பொருள் புடைக்கும்படி. அஃதாவது, காற்று உட்புகுந்து பொம்மும்படி, அடித்தல் என்ற கருத்துள்ள ஏற்றும் என்ற சொல் அடுத்துவருதலின், அவர், புடைத்தற்கு வேறு பொருள் கண்டார். அக்காட்சி விஞ்ஞான ரீதியான ஒருண்மையை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பும் ஆயினமை அறிக். புடைத்திட - தோய்ப்பதற்கு; ஏற்றும் - அடிக்கும் என உரைகண்டாரும் உளர். அஃது உரையன்மை வெளிப்படை.

வானிறைந்த புனன்மழைபோய் மலர்மழையா யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலிதழித் திருமுடியார் பொருவிடையின்
மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெளிநின்றார்மெய்ததொண்டர்
தாநிறைந்த வன்புருக்கக் கைதொழுது தனிநின்றார். (126)

(இ - ள) : வான் நிறைந்த புனல் மழைபோய் மலர் மழையாயிட - ஆகாயத்தினிடத்துப் பொழிகள்ற மழை நீக்கித் தேவர்கள் பொழியும் மலர் மழையுண்டாக; மருங்கு தேன் நிறைந்த மலர் இதழித் திருமுடியார் - தன்னிடத்துத் தேன் நிறைந்த மலர்ந்த கொன்றைப் பூமாலையைச் சூடிய திருமுடியையுடைய சிவபிரான் பொருவிடையின் மேல்

நிறைந்த துணைவி யொடும் வெளி நின்றூர் - போர்த் தொழில் செய்யும் இடபத்தின் மேல் நிறைவு அடைந்த தமது தேவியாரோடு வெளிப்பட்டருளினார்; மெய்த் தொண்டர் நிறைந்த அன்பு ஒழுகக் கைதொழுதுநின்றூர் - மெய்ம்மையான திருக்குறிப்புத் தொண்டர் தம்ஹள்ளத்து நிறைந்த அன்பு பெருகும்படி கைகுவித்து வணங்கித் தனியே நின்றூர் எறு. தான் - அசை.

குறிப்பு:- சிவபரம்பொருள் வெளிப்படுதலும் புனஸ் மழை போய் மலர்மழை யாதலும், நாயரைது துன் பப் பொழிவு போய் இன்பப் பொழிவாதலும் தெரிவிக் கின்றது இச் செய்யுள்.

வெளிப்பட்ட சிவபரம் பொருள் இன்ப நிறைவே பயந்து நின்றூர் என்பார் தேவீந்த மலரிதழித் திரு முடியார் எனவும், நிறைந்த கருணை முகமாய் நின்றூர் என்பார் நிறைந்த துணைவி யொடும் எனவும் அவரை விசேஷித்தார். துணைவி கருணையின் அறிஞர். அருளே சக்தி என்பார்.

வெளி நின்றூர் என்றது முன் அடியார் வேடத்தில் மறைந்து நின்றவர் இவரே என்பதற்கு ஞாபகமாயிற்று. வெளி நின்றூர் - ஞான ஆகாசத்தில் நின்றூர் எனலும் உண்டு.

தனிநின்றூர்:- முன்பு மனிதராய் இருந்த அளவுக்குச் சிறி தாயினும் உடற்சார்புடையவராயிருந்து நாயனார் இப் பொழுது அஃது உயிர்மயமாயே நின்றூர்; ஒழிந்து தமது தொண்டுக்கு இடையூறு நேர்ந்ததேயென்று பிராண்ஸை வாங்கும் துயரநிலையில் நின்றவர் இது பொழுது அந்தனைவே ஒழிந்து நின்றூர். அன்றியும் அன்புருக உருகக் கும்பிட்டு நிற்க வாய்த்துள்ள அவர் நிலையே தனி. இதுபோல் நிலை

இவர் அநுபவத்தில் முன்னென்றுமிருந்ததில்லை; இஃது ஒரு தவிநிலை. இந்நிலை மற்றொர்க்கும் வாய்த்திருத்தல் தூர் வைப்பம். அதனால் இது தனி நிலை. இப்படியெல்லாம் பார்த்து நயக்குமாறு இத் தொடருந்த தனி நின்றது.

முன் 123ஆம் செய்யுளிலும் இவர் தனி நின்றார். அது துன்பமிகும் ஏக்கச் சூழலில் நின்ற அவ்வியல்பில் தனி. இஃது அன்புருகும் இன்பச் சூழலில் நிற்கும் இவ்வியல்பில் தனி. அது மருட்கேவலம் போல்வது. இஃது அருட் கேவலம் ஆவது என்றுமாம். கேவலம் - தனி. இரு நிலையிலும் அவர் அநுபவமே தனி. அவர் நின்றநிலையே தனி. தனி நின்றார்! நல்ல பொருத்தம். இன்னும் தனிமையிலேயே லயித்து நின்றார் என்றுமாம். ‘தனியும் தரங்குமத்தையலுமாயினன்’ எனக் கம்பர் கருதிய தனியும் ஓன்றுள்ளது. அது வும் கருதத்தக்கது.

முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் மூவுலகு நின்னவில்லை யறிவித்தோம் நீயுமினி நீடியநம் மன்னுலகு பிரியாது வைகுவா யெனவருளி யந்நிலையே யெழுந்தருளி யர்யோகாம் பரமகௌந்தார். (127)

(இ - ள): முன்னவரை நேர் நோக்கி முக்கண்ணர் - தம் திருமுன்னே நிற்கின்ற அந்நாயனரை நேராகப்பார்த்து அருளி மூன்று கணக்களைடைய பிரானர்; மூவுலகு நின் நிலைமை அறிவித்தோம் - மூன்று உலகத்தும் உன்னுடைய மகிமையை விளங்கச் செய்தோம்; நீயும் இனி நீடிய நம் மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய் என அருளி - அதுவன்றி நீயும் இனி பெருமை மிக்க நமது அழியாத சிவபதத்தை நீங்காது இருப்பாயாக என்று அருளிச் செய்து; அந் நிலையே எழுந்தருளி - அப்பொழுதே மறைந்து எழுந்து அருளி; அணி ஏகாம்பரம் அஜைந்தார் - அழகிய திருவேகாம்பரத்தை அடைந்தருளினார் எ-று.

குறிப்பு:- வெளிநின்ற சிவபெருமான் நாயனர்க்குச் சிவ பதப்பேறு நல்கியதும் மறைந்தருளியதும் இச் செய்யுளால் கூறப்படுகின்றன.

சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர்திருத் தொழில்போற்றிப் பார்குவது தந்தைதா எறுவெறிந்தார் பரிசுரைக்கேன் பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தனெனப் பிதற்றுதலா ஸாருலகே விதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார் (128)

(இ - ள்): சீர் நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - புகழ் விளங்கிய திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனூரது; திருத் தொழில் போற்றி - திருத்தொண்டைத் தூதித்து மேல்; பார் குலவத் தந்தை தாள் அற ஏறிந்தார் பரிசு உரைக் கேன் - உலகம் எல்லாம் அறியும்படி தந்தையாகிய எச்ச தத்தன் தாள் அறும்படி மழுவால் துணித்த சண்டேசரது சரிதத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன் (தந்தைதாள் ஏறி தல் தீங்கு அன்றே எனின்); பேர் அருளின் மெய்த் தொண்டர் பித்தன் எனப் பிதற்றுதலால் - பேர் அருளினையுடைய வன்றேண்டப்பிரான் முதல்வனை ஆட்கொள்ள வருங்கால் பித்தன் என்று உரைத்தலினால்; ஆர் உலகில் இதன் உண்மை அறிந்து உரைக்க இசைந்து எழுவார் - இச் சண்டேசர் பாதகம் பணியாம் உண்மையை ஆராய்ந்து உரைக்க வல்லுனர் யாவர் ஒருவரும் இல்லை எ-று.

தடுத்தாட் கொள்ள வந்த பிரானை வன்றேண்டர் பித்தன் என்று இகழ்ந்ததை அம்முதல்வர் நன்காகக் கொண்டு அதனையே முதலாக வைத்துப் பாடு என்று அருளியவாறு போல இப்பாதகத்தையும் நன்காகக் கொண்டு சண்டேசர் பதம் கொடுத்தவின் இதன் உண்மை அறிந்து உரைத்தல் கூடாது என்றாயிற்று. முதல்வனுக்கு அதி பாதகம் நன்காதல்போல மகாபாதகமும் நன்காயிற்று என்று உணர்க.

குறிப்பு:- திருக்குறிப்புத் தொண்டர்க்கு, இந்நூலாசிரியர் வணக்கங்கூறி அடுத்து வரும் சண்மச நாயனூர் புராணத் துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தலை உணர்த்துகின்றது இச் செய்யுள். வணக்கங்கு செலுத்துதலே தமது முடிவுரையாகக் கொள்வது இந்நூலாசிரியர் பண்பு.

உரையாசிரியர் குறிப்பில்:- அதிபாதகம் - வன்றேண்டர் செயல்; மகாபாதகம் - சண்டேசர் செயல்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனூர் புராணம் முற்றிற்று.
ஆகந்திருளிருத்தம் 128

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் (வசனம்)

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் எழுதியது.

தொண்டை மண்டலத்திலே, காஞ்சிபுரத்திலே, ஏகா வியர் குலத்திலே, கிவண்டியார்களுடைய திருக்குறிப்பை யறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப் பெயர் பெற்ற ஒரு பெரி யவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத் தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஓலித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே, ஏகாம்பரநாத சுவாமி குளிர் காலத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, மெலிந்த சரீரத்தையுடைய ஒரு வறிய வர்போலாகி, அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் அவரிடத்திற் சென்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் அவரைக் கண்டு எதிர்கொண்டு வணங்கி, பல உபசார வார்த்தை களைச் சொல்லி, அவருடைய குறிப்பையறிந்து “உந்தக் கந்தையைத் தந்தருஞும்; ஓலித்துத் தருகின்றேன்” என்றார். சில பத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள், “இந்தக் கந்தை அழுக்கு அதிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக்கப்படுதற்குத் தகுதியில்லாத தாயிருந்தாலும், குளிர் மிகுதியினால் வருத்தமுறுகின்றபடியால் கைவிடுதல் கூடாது, அஸ்தமய நத்திற்கு முன் தருவீராகில், கொண்டுபோய்ச் சீக்கிரம் ஓலித்துக்கொண்டு வாரும்” என்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், “அடியேன் தாழ்க்காமல் ஓலித்து அஸ்தமயனத்திற்கு முன் கொண்டு வந்து தருகின்றேன்; தந்தருஞும்” என்று சொல்ல, சுவாமி, “விரைவிலே ஓலித்து உலர்த்தித் தராதொழிலீராயில், இந்தத் தேகத் துக்குத் துன்பஞ்செய்தீர்” என்று சொல்லி, அக் கந்தையை அவர் கையிற் கொடுத்தார்.

திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் அதை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு குளத்திற் சென்று, முன் கிறிதமுக்குப்

போக்கி வெள்ளாவியில் வைத்து, பின் ஒலிக்கப் புகுந்தார். அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினுலே நண்பக லொழிந்து பின்பகல் தோன்றும்படி மேகங்கள் இருஞ்டு ஆகாய வெளியெல்லாம் மறைத்து மழை பெய்தன. அது கண்டு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச் செய்ததை நினைந்து, “இனிநான் யாது செய்வேன்” என்று கவலையுற்று, விரைவிலே மழை விடவுங் கூடுமென்று அங்கேதானே நின்றூர். அது விடவில்லை. பின் இராக்காலம் வர, திருக்குறிப்புத் தொண்டர், “குளிரினுலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான் செய்ய விரும்பிய பணி விடை, ஐயையோ! தவறிப்போயிற்றே” என்று கீழே விழுந்தார். மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டியகாலமோ நீங்கிற்று. “முன்னேயே ஓலித்து வீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி கட்டி விட்டேனுமில்லை. சிவபத்தரது திருமேனி குளிரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியெனுக்கு இனியிதுவே செயல்” என்று எழுந்தார். “வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்பாறையிலே எனது தலையைச் சிந்தும்படி மோதுவேன்” என்று போய்க் கற்பாறையிலே தமது சிரசை மோத, சர்வவியாபக ராகிய பரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்பாறையின் பக்கத்திலே தோன்றி, அவரைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர்மழை நீங்கிப் பூமழை பொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும் இடபாருடராய்க் காட்சி கொடுத்தருளினார். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனர் மிகுந்த அன்பினேடு விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, அஞ்சலி செய்து கொண்டு நின்றூர். பரமசிவன் அவரை நோக்கி, “உனது பத்தி வலிமையை மூவுலகத்தார்களுக்குந் தெரிவித் தோம். இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின் பம் பெற்று வாழ்ந்திரு” என்று திருவருள் புரிந்து சென்றருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாலவர் எழுதிய குசனம்

சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தல்.

பசுபதியாகிய சிவனே தமக்கு உறவு எனத் துணிந்த மெய்யுணர்வுடையோர், குடும்பத்தோடு கூடி இருப்பினும், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சரீரத்தினும் சிறி தும் பற்று வையாது, சிவனிடத்தே இடையருத் மெய்யன்புடையராகி, தமது மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றும் அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்தற பொருட்டே கிடைத்தமையால், அம் மூன்றையும் அரைது தொண்டிற்கே ஆக்கி ஒழுகுவர். ஆசை அற்றாரே முத்தி பெறுவர் என்பது.

மன்னினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்தநற்
பெண்ணினு மக்கினும் பெரிப் பேரினுந்
துண்ணேன் விழழுவினைத் துறந்த தூயரே
விள்ளினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தற்ப மின்பமென்
றுக்கையை யறுவெறுத் தார்வங் கூர்வரே
லாக்கையி நநாதியே முத்த னுக்கவ
றுக்கையுந் துயரமு மறுப்ப ஞையால்.

என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய்யுள்களால் உணர்க.
மனம் முதலிப் மூன்றும் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்தற
பொருட்டே கிடைத்தன என்பது.

வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சுந்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவளை
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
விழ்த்த வாவினை யேணெடுங் காலமே,

என்னுந் திருநாவுக்கரச நாயனார் தேவாரத்தான் அறிக.

இவ்வாறு ஒழுகும் பெருந்தன்மையினர் சிவனடியாரைச் சிவன் எனவே கண்டு, வணங்கி, அவர் குறிப்பறிந்து, அவருக்குத் தம்மால் இயலுந் தொண்டை வழுவாது செய் தலே தமக்குச் செல்வம் எனக் கொள்வர்,

சிவநேசர் பாதம் வணக்கி சிறக்க
வவரேவல் செய்க வறிந்து.

என்னும் சூசவசமயநெறித் திருக்குறளானும் உணர்க.

இவ்வாறு பிரபஞ்ச வெராக்கியழும் சிவபக்தியும் உடை
யராய், சிவநடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்
தமையான் மிகச் சிறப்புற்றவர் இத்திருக்குறிப்புத்தொண்ட
நாயனர். இனர் மனம் முதலிய மூன்றும் சிவன் பணிக்கே
ஆக்கினார் என்பது

மண்ணின்மிகை வந்ததற்மின் மனமுதலா யினாழுன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக விளைவிப்பார்.

என்பதனாலும், சிவநடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு
செய்தார் என்பது

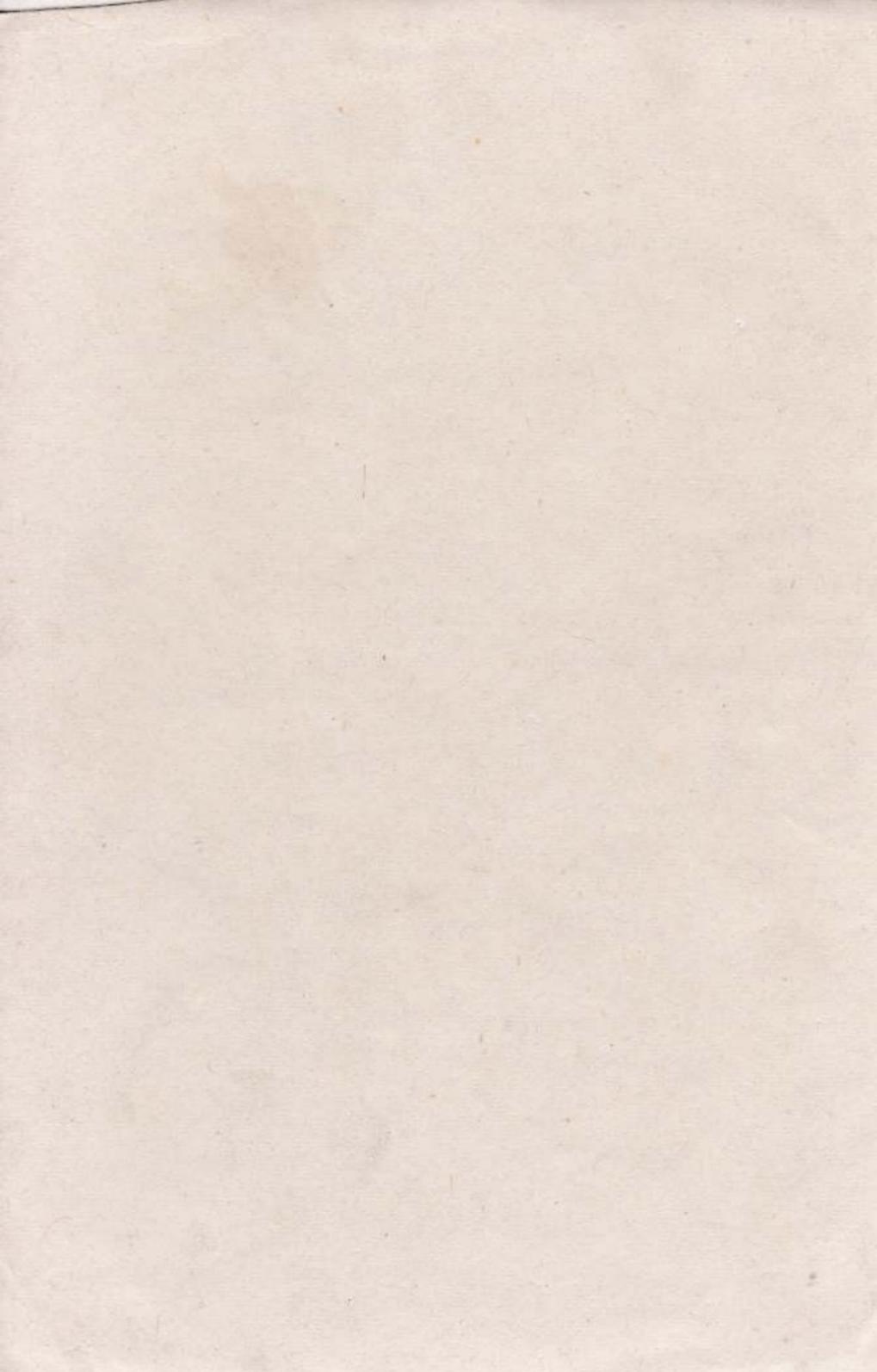
புண்ணிய மெய்த் தொண்டர் திருக்குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத்
திண்மையினாற் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்

என்பதனாலும், இங்கே உணர்த்தப்பட்டன. இந்நாய
னார், தாம் ஏகாவியராதவின், சிவநடியார்களுக்குச் சிரத்
தையோடு வஸ்திரம் ஒவித்துக் கொடுத்தலே முக்கியத்
தொண்டாகக் கொண்டனர். இவர் இத் தொண்டைச் சிரந்
தையோடு செய்தார் என்பதும், குடும்பத்தோடு கூடி இருத்
தும் வாசனை மாண்டு நின்றார் என்பதும், இவர் அடியார் வேடங்கொண்டு வந்த பரமசிவனுக்குத் தாம் குறித்த
ாலத்தில் கந்தை ஒலித்து உலர்த்திக்கொடுக்க இயலாமை
யாற் பதைப்புற்று, வஸ்திரங்களைப் புடைக்கும் கற்பாறை
யிலே தமது தலையை ஏற்றினமையாலே செவ்விதித்திற்றணியப்
படும். இவரது மெய்யன்பினாலாகிய இச் செயற்குருஞ் செய
லைத் தரிக்க ஸாற்றுமையானன்றே, சிருபாசமுத்திரமாகிய
சிவன் அக்கற்பாறையின் பக்கத்திலே தமது திருக்கரத்தைத்
கோற்றுவித்து, இவரைப் பிடித்தகுளி, பின் இவருக்கு
இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, முத்தி கொடுத்தகுளினார்.
சருவான்மாக்களும் தம் மாட்டு கொய்யன்பு செய்து உய்தல்
வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலே, சிவன் இவரது
அன்பின் செயலை மூவுலகத்திற்கும் அறிவித்தார். ஜயையோ!
இது கண்டும், சிவனிடத்தே சிறிதும் அன்பு செய்யாது
வாணுளை வினாகப் போக்கும் எம்போலிகளது அறியாமை
இருந்தபடி என்னை!

எமது வெளியீடுகள்

1. சேக்கிழார் நாயனர் புராணம் :- உமாபதி சிவாசாரியார் இயற்றியது. ஸ்ரீ ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் உரையுடன் 2-50
2. திருக்கேதீசுரத்திருப்பதிகங்கள் :- திரு. க. வச்சிரவேலு முதலியார் பி. எ. எல். ரி., வித்துவான் ந. சுப்பையபிள்ளை எழுதிய விளக்க வுரைகளுடன் -75
3. சுவாமி யின்னைத்தமிழ் 2-50
4. கந்தபுராணநவநீதம் :- ஸ்ரீ காசிவாசி செந்தி நாதையர் எழுதியது 4-00
5. சிவபுராணம் :- வித்துவான் ந. சுப்பையபிள்ளை உரையுடன் கூடியது -10
6. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம் ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகளுரையுடன் 5-00
7. அமிராமி அந்தாதி :- ம. க. வேற்பிள்ளை உரை 1-50
8. கந்தரலங்காரம் :- மு. திருவிளங்கம் உரையுடன் 2-50
9. திருவந்தியார் :- சிவப்பிரகாசர் உரையுடன் 1-50
10. உண்மை விளக்கம் :- க. வச்சிரவேலு முதலியார் உரை, ரி. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளுடன் 1-50
11. தாமோதரம் :- ராவ் பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை பி. எ. பி. எல். அவர்கள் எழுதிய பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு 4-00
12. சிவநூனித்தியார் (சுபக்கம்) :- திரு. மு. திருவிளங்கம் உரை 15-00
13. கலைகலாவஸ்லிமாலை :- வித்வான் ந. சுப்பையபிள்ளை உரையுடன் -35
14. சிவத்தியான மாலை :- வித்வான் ந. சுப்பையபிள்ளை உரையுடன் -35
15. திருமுருகாற்றுப்படை :- ஸ்ரீலற்சீஆ றுமுகநாவலர் உரையுடன் 1-50
16. Words of our Master :- 3-25

அமுதவாக்கு

பிரம்பும், தடியும் உபயோகிக்காமல்,
கோபழும் குறையும் இல்லாமல், சம்பளத்தையும்,
வெகுஷதியையும் எதிர்பாராமல் நமக்குக் சுற்பிக்கும்
சிறந்த ஆசான் நூல்களே. நூல்களைச் சென்ற
டெந்தால், உறங்காமல், சோர்வு கொள்ளாமல்
அவை நமக்கு அறிவு கற்பிக்கும். நீங்கள் தேவேம்
போது எதையம் மறைக்காமல் அளிக்கும். நீங்கள்
பெருந்தீங்கு ஏதாலும், வசசுமொழி கூறுமல்,
உங்கள் அறியாமையைக் கண்டு நகைக்காமல்
ஈட்டிப்பனவும் நூல்களே.

—திருச்சேட் டி. மினுஷி

* மில்க் வைற் தீல் சோப்

* மில்க் வைற் பார் சோப்

* மில்க் வைற் கலவைப் பவுடர்

மேலுறைகளை அனுப்பி
அறிவு நூல்களை வாங்கிப் படியுங்கள்.

மில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை
யாழ்ப்பாணம்